

عه قیده ی ئاسان

له قورئانی پیروژ و سوننه تی سهروه رمان

دکتور أحمد بن عبدالرحمن القاضي

العقيدة الميسرة

من الكتاب العزيز والسنة المطهرة

أ. د. أحمد بن عبدالرحمن القاضي

عہقیدہی ئاسان

له قورئانی پیروژ و سونہتی سہروہرمان

نوسینی

دکتور أحمد بن عبدالرحمن القاضي

زانکووی القصیم - بہشی عہقیدہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوی
گه‌وره و
میهره‌بان

پیرستی بابه ته کان

07	پیشه کی
11	عه قیده ی ئاسان له قورئان و سوننه تی سهروه رمان
13	باوه ربوون به خوا
65	باوه ربوون به فریشته کان
75	باوه ربوون به کتیبه کان
83	باوه ربوون به پیغهمبه ران
91	باوه ربوون به روژی دوایی
101	باوه ربوون به قه دهر
107	قورئان
109	بینینی خوی گه وره
111	حه قیقه تی ئیمان
119	ئیمامهت و جه ماعت
123	هاوه لآن
131	ئه ولیا و پیاوچا کان
133	چه ند بنه مایه کی کوکه ره وه دهر باره ی بنمیچدانان و ئیستدلال کردن
135	له ته واوکاریه کانی عه قیده
139	دین و ته ریهت

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا ، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وہ شایہ تی دہدہم ہیچ خودایہک نیہہ شایستہی پہرستن بیت تہنہا (اللہ) نہبیت و تہنہا و بن ہاوہلہ ، لہ قورثانہ کہیدا فہرموویہ تی : (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) (الجمعة/2) واتہ: خوی خاوی گہورہ ٹہو خواہیہ یہ کہ لہ ناو نہ خویندہ وارہ کاندہ پیغہمبہریکی لہ خویمان بو ناردن کہ محمد (ﷺ) بوو ، کہ ٹایہ تہ کانی خوی گہورہ یان بہ سہردا دہ خوینتہ تہوہ ، (بہ عرہب و تراوہ نہ خویندہ وار لہ بہر ٹہوہی پیشتہر پیغہمبہریان بو نپڑویشتوہوہ ، یان خویندہ واربیہ کی وایان نہ بووہو خویندہ واریان کہم بووہ) وہ پاکیان دہ کاتہوہ لہ کوفرو شیرک و تاوان و رہوشتی خراپ ، وہ فیترہ قورثان و سوننہ تیان دہ کات (الکتاب) واتہ: قورثان (وَالْحِكْمَةَ) حیکمہ تیش واتہ: سوننہ ت ، یاخود حیکمہ ت فیربوون و شاہ زابوونہ لہ دین ، ہہر چہندہ ٹہمان لہ پیشترا لہ گومرایہ کی زور ٹاشکرادا بوونہ کہ شہریک دانان بووہ بو خوی گہورہ وہ تاوان و سہریچی بووہ) (1) .

وہ شایہ تی دہدہم کہ (محمد) (ﷺ) بہندہ و نیردراوی ٹہوہ ، ٹہو کہ سہی کہ خوی گہورہ منہ تی خوئی رژاندہ سہر بہندہ کانیدا بہ رہوانہ کردنی و دہربارہی دہ فہرمویت : (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) (آل عمران/164) واتہ : بہ دلنیایی خوی گہورہ نیعمہ تی خوئی پڑاند بہ سہر باوہر داراندا کاتیک کہ پیغہمبہریکی بویمان نارد لہ نہفسی خویمان لہ جنسی خویمان ٹہویش وہ کو ٹہوان مروٹ بوو ، کہ ٹایہ تہ کانی خوی گہورہ یان بہ سہردا ٹہ خوینتہ تہوہ ٹہوان کہ نہ خویندہ وار بوون ، وہ پاکیان ٹہ کاتہوہ لہ کوفرو شیرک و تاوان ، وہ فیتری قورثان و سوننہ تیان ٹہ کات ، حیکمہ ت ، واتہ: سوننہ ت ، ہہر چہندہ ٹہمانہ پیٹھ ہاتنی پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ گومرایہ کی زور ٹاشکرادا بوون)

اما بعد:

خوی گہورہ پیغہمبہرہ کہی (محمد) ی (ﷺ) رہوانہ کردوہو و ہیدایہ تیکی روون و دینیکی حہقی لہ گہلدا ناردوہو ، بو ٹہوہی خہلکی لہ تاریکستانہوہ دہرکات بو روونکی ، وہ لہ گومرایہ کی ٹاشکراوہ بو ہیدایہ تیکی تہواو و روون ، ٹہو ہیدایہ تہی کہ سنگہ کان پیپی فراوان دہبنہوہ و دلہ کان پیپی ٹارام دہبنہوہ ، جا (ہیدایہ ت) بریٹیہ لہ زانستی بہ سوود و (دین الحق) بریٹیہ لہ کرداری چاکہ ، وہ لہ سہر ٹہم دوو پایہ مہزنہ ژیانی خوٹ و ٹارام بنیات دہنریٹ .

(1) ہہموو تہفسیری ٹایہ تہ کانی ٹہم کتیبہ لہ تہفسیری (ریبہر) ہوہ وہرگیراوہ .

وه هه موو ئه وهی مرۆفه کان پێویستیان پێیه تی کیتابه کهی خوای گه وره له خوێ گرده ووه هه ره له بیروباوه ریان و په رستیان و مامه له یان و رهوشیان . ئه مجار سوننه ته پاک و رهوانه که هاتوو به بۆ روونکردنه وهی ئه وهی له قورئانه که دا به گشتی باسکراوه و تهفسیری ئه وهی نادیار و ناروونه و وردکردنه وهی ئه وهی به گشتی باسکراوه ، هه ره وه کو پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموو یه تی: (أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ)⁽²⁾ واته : خوای گه وره قورئانی پێ به خشیوم و هاوشیوه کهی له گه لدا یه (واته : سوننه ت) .

جا عه قیده ی ئیسلامی کۆ له که ی ئه م دینه یه ، وه بنه ماکه یه تی ، وه نه پنی هیز و ده رکه وتن و زالبونی به سه ره هه موو دینه کانی تر دا ، چونکه چه ن دین تایبه ته مندی ناوازی تیدا یه ، له وانه :

یه که م : ته وحید : یه کتا په رستی بۆ خوای گه وره به په رستن و بۆ پێغه مبه ری خوا (ﷺ) به شوینکه وتن .

دووهم : ته وقیف : چونکه سه رچاوه که ی له لایه ن خوای گه وره وه یه ، ناییت له قورئان و فه رموو ده تپه رکات ، به هیچ شیوه یه ک له بۆچوون یان له قیاسه وه وه رنا گیریت .

سییه م : گونجاندنی له گه ل فیته تی پاک و ساغ دا ، که خوای گه وره خه لکی به و فیته ته پاکه گوش کردوو له پێش ئه وهی شه ی تانه کان گومرا یان بکه ن و له خشته یان به رن .

چواره م : گونجاندنی له گه ل عه قلی ساغ و سه لیمدا ، که له گومانه کان و شه هه واته کان پارێزرا و و سه لامه ت بووه .

پینجه م : گه سته گیاری : هیچ بواریکی له بواره کانی ژیان و گه رددوون و مرۆقی نه هیشته ووه ته وه ئیلا روونی کردوو ته وه .

شه شه م : لێکچوون : هه ندیکی هه نده که ی تر په شتراس ته ده کاته وه ، به هیچ شیوه یه ک دژ به یه ک و جیاوازی له نێوان وشه کانی دا نییه .

حه وه ته م : ناوه ندیبوون : جا ئه وه ترازووی میانه وه ییه له نێوان توندپه وی و کورتره ویدا له نێوان هه موو جوړه بۆچوونه کاند .

جا ئه م تایبه ته مندییه ئه م به ره مانه ی لای خواره وه ی به ره م هینا وه :

یه که م : هینانه دی په رستن بۆ په ره رده گاری جیهانیان ، وه رزگار بوون له کۆیلا یه تی دروستکرا وه کان .

دووهم : هینانه دی شوینکه وتنی پێغه مبه ری خوا (ﷺ) ، وه ده ربازبوون له بیده و بیده کاران .

سییه م : حه وانه وه ی ده روون و دلئارامی ، ئه ویش به په یوه ندییه کی بته و به دروستکار و دانا و به رپۆه به ری زه وی و ئاسمانه کان .

(2) رواه ابو داود برقم (4604) من حدیث المقدم بن معد یکره .

چوارهم : رازیوونی فیکری ، وه یهک له دوای یهک و ریزبهندی عهقلی و مهنتیقی ، وه سهلامهتبیون له دژ بهیهک و نهفسانهکان.

پینجه م : وهلامدانهوهی داواکارییهکانی رۆح و جهسته ، وه تهواوکاری له نیوان باوهپ و رهفتاردا .

وه بهردهوام زانایانی ئەم ئوممهته عهقیده دهکهنه دهستیکی کارهکانیان و خهمی دهخۆن ، وه ههموو ههول و تیکۆشانیان دهخهنه گر بۆ فیزیوونی و جی به جیکردنی ، وه لهو بارهوه چهندن دهقی کورت و رافهی دوور و دریزیان دنوسنهوه ، ههندی جار عهقیدهی پیشین به گشتی روون دهکهنهوه و ههندی جار مهسهلهیهکی دیاری کراو ، وه ههندی جار وهلامی ئارهزوو پهستان و بیدعهکاره گومراکان دهدهنهوه .

وا به باشم زانی ههندی بابته و مهسهلهی عهقیده نزیک بکهمهوه و روونی بکهمهوه و ریکی بخهم ههروهکو ریخستنهکهی پیغهمبهری خوا (ﷺ) بۆ شهش بنهماکهی ئیمان که له فهرمووده بهناوبانگهکهی جبریلدا هاتوه ، و تهنها پشتم به دهقی ههردوو وهحیهکه بهستوه : قورئانی پیروژ و سوننهتی پیغهمبهری خوا (ﷺ) ، وه بۆ ههر یهکیک لهو بنهمایانه ههموو ئه و باسانم کردوو که له خۆی دهگریت ، پاشان باسی ئه و تاقدانم کردوو که لهو باسهدا گومرا بوون و وهلامانم داوتهوه به کورتی .

له ئەنجامدا ئەم عهقیدهیه هاته کایهوه که له نیوان کورتی و دریزیادا خۆی دهبینتهوه ، وه روونی و سووک و ئسانی له تایهتهندییهکانی ئەم کتیبهیه ، بۆ ئهوهی ههموو تاکهکانی موسلمانان سوودی لێ ببین ، وه مهبهستهکه بگات که ئهویش شارهزابوونه له بیروباوهپری پیشین به دهستهواژهیهکی سووک و ئاسان و ریخستنیکی بابهتیانه ، ناوم ناوه :

((عهقیدهی ئاسان له قورئانی پیروژ و سوننهتی سهروههمان))

داوا له خوای بالادست دهکهم ئەم کارهم تهنها له پیناوی ئه ودا کردبیت و سوودی بۆ بهندهکانی ههبت و سهلات و سهلام لهسهه پیغههمبههمان محمد (ﷺ) و لهسهه ههموو کهسوکار و هاوهلانی .

به پینووسی

د. أحمد بن عبدالرحمن القاضي

کۆلیجی شهریعه و دیراساتی ئیسلامی - بهشی عهقیده

زانکۆی (القصیم)

عهقیده‌ی ناسان له قورئانی پیروژ و سوننه‌تی سه‌روه‌رمان

بنه‌ما و بنمیچی عه‌قیده‌ی ئیسلامی بریتیبه له باوه‌رپوون به خوا و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغهمبه‌رانی و روژی دوابی و قه‌ده‌ر خه‌یر و شه‌ره‌که‌ی .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلِكُلِّ الْبِرِّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ) (البقرة/177) واته : به‌لکو چاکه ئه‌وه‌یه که هه‌ر که‌سیک ئیمان بئین به‌خوای گه‌وره و به‌روژی دوابی و به‌فریشته‌کان و به‌کتیبه‌ ناسمانیه‌کان و به‌سه‌رجه‌م پیغهمبه‌رانی خوای گه‌وره) .

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ) (البقرة/285) واته : پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) وه باوه‌رپاران ئیمانان به‌و قورئانه‌دا پیروژه هیناوه که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه بویان دابه‌زیوه، وه به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که له‌م قورئانه‌دا هه‌یه هه‌موویان ئیمانان به‌ خوای گه‌وره مه‌لایکه‌ته‌کانی و کتیبه‌ ناسمانیه‌کانی و پیغهمبه‌رانی هیناوه) .

وه ده‌فه‌رمویت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا) (النساء/136) واته : ئه‌ی باوه‌رپاران ئیمان بئین به‌خوای پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) واته: دامه‌زراو بن له‌سه‌ر ئیمانیه‌که‌تان وه به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری وه ئیمان بئین به‌و کتابه‌ی که خوای گه‌وره دابه‌زاندوووه بو سه‌ر پیغهمبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) که قورئانی پیروژه، وه ئیمان بئین به‌هه‌موو ئه‌و کتیبه‌ ناسمانیه‌ی تر که له‌ پیش قورئاندا خوای گه‌وره دابه‌زاندوووه ، به‌لام هه‌ر که‌سیک کوفر بکات به‌ خوای گه‌وره مه‌لایکه‌ته‌کانی و کتیبه‌ ناسمانیه‌کانی و پیغهمبه‌رانی و روژی دوابی ئه‌وه گومراو ویل بووه له‌ ریگای راست لایداوه گومرا‌بوونیکی زور دوور) .

وه ده‌فه‌رمویت : (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) (القمر/49) واته : ئیمه هه‌موو شتیکیان به‌ قه‌ده‌ر دروست کردوووه هه‌موو شتیکی براوه‌ته‌وه‌و بپارمان له‌سه‌ر داوه) .

وه پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ جبریلی فه‌رمو -کاتی پرسیاری ئیمانی لیکرد- : ((أَنْ تَوْمَنَ بِاللَّهِ ، وَمَلَائِكَتِهِ ، وَكُتُبِهِ ، وَرُسُلِهِ ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَتَوْمَنَ بِالْقَدْرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ)) واته : - ئیمان - ئه‌وه‌یه باوه‌ری ته‌واو به‌ئینیت به‌ خوای گه‌وره و فریشته‌کانی و کتیبه‌ ناسمانیه‌کان و هه‌موو پیغهمبه‌ران و روژی دوابی و باوه‌ریش به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ئینیت چ چاک بیت یان خراب))⁽³⁾ .

(3) رواه مسلم برقم (8) من حدیث عمر.

باوه‌ربوون به خوا

باوه‌ربوون به خوا بریتیه له باوه‌رپکی چه‌سپاو و بتهو به بوونی خوی گه‌وره ، وه ههر نهو په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیکه و تهنه‌هه شایسته‌ی په‌رستنه و جگه له نهو شایسته‌ی په‌رستن نییه ، وه‌صفکراوه به چه‌ندین وه‌صفی کامل و ته‌واو ، پاک راگیراوه له ههر صیفه‌تیک که موکورتی تیدا بیت .

وه باوه‌ربوون به خوا چوار باس و بابته له خو ده‌گریت :

یه‌که‌م : باوه‌ر به بوونی :

بوونی خوا چه‌قترین چه‌قه‌کانه : (ذَلِكِ بَانَ اللهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ) (الحج/62) واته : وه به‌م شیوازه خوی گه‌وره خواو په‌رستراوی چه‌قه وه به‌لینه‌کانی چه‌قه وه نه‌وانه‌ی که جگه له خوی گه‌وره نه‌په‌رسترین نهو په‌رستراوانه هه‌موویان پووچه‌ل و به‌تال و بی‌بنه‌مان وه به دنیایی خوی گه‌وره زور به‌رزو بلنده له زاتی پیروزیدا وه له کرده‌وه‌کانیدا، وه خوی گه‌وره زور گه‌وره‌به).

وه گومان له بوونیدا بوختان و ناپاکی و کاریکی ناپه‌سه‌نده : (قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي اللَّهُ شَكَ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى) (إبراهيم/10) واته : پیغه‌مبه‌رانیان پییان وتن: ئایا دوودلی و گومان هه‌یه له خوی گه‌وره‌دا که به‌دیه‌پنه‌رو دروستکاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه‌کانه که بانگتان نه‌کات بو ئیمان هینان پیی وه بو یه‌کخواپه‌رستی خوی گه‌وره تا به‌هویه‌وه له تاوانه‌کانتان خو‌ش بیت وه دواتان بختا تا کاتیکی دیاریکراو، واته: سزاتان نه‌دات وه له‌ناوتان نه‌بات تا خو‌تان کاتی مردنتان دیت) .

وه نکۆلی کردن له بوونی خوادا فیززلی و ته‌که‌بور و سته‌م و کوفره : (قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا) (الإسراء/201) واته : موسی فه‌رمووی: نه‌ی فیرعه‌ون به دنیایی تو نه‌زانی نه‌م نیشانه‌و موعجیزانه که‌س داینه‌به‌زاندوووه تهنه‌ها په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی نه‌بی که به‌لگه‌ی پوون و ئاشکرایه‌و به‌چاو نه‌بیزیت وه من یه‌قینم هه‌یه نه‌ی فیرعه‌ون که تو به‌هیلاک چوویت و زه‌ره‌رمه‌ندی) .

وه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ (23) قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (24) قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمْعُونَ (25) قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ (26) قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (27) قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (28) قَالَ لَئِن اتَّخَذَتِ إلهَا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ (29)) (الشعراء/23-29) واته : فیرعه‌ون وتی: نه‌و په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌ی تو باسی نه‌که‌ی چه‌و کییه؟ (23) موسا (عليه‌السلام) فه‌رمووی: په‌روه‌ردگاری ههر چه‌وت ئاسمانه‌که‌و ههر چه‌وت زه‌ویه‌که‌و نه‌وه‌ی له نیوانیاندایه خواو به‌رئوبه‌رو هه‌لسورپنه‌ری هه‌موویه‌تی نه‌گه‌ر ئیوه دنیایی و یه‌قینتان هه‌یه (24) فیرعه‌ون وه‌کو سوکایه‌تی و

گالته پیکردن بەوانەى دەور و پەشت و دەست و پێوەندەکانى خۆى وت ئایا نایستن و پێتان سەیر نیه موسا (ﷺ) چى ئەلن؟ (25) موسا (ﷺ) فەرمووی: اللہ پەرورەدگارى ئیووه و پەرورەدگارى باوک و باپیرانى پێشینەشتانە (26) فیرعەون وتی: بەراستى ئەم پێغەمبەرەى کە نێردراوہ بۆ لای ئیووه کە موسایە (ﷺ) کەسێکى شیتە، گالتهى پێئەکرد (27) موساش (ﷺ) فەرمووی: پەرورەدگارى من پەرورەدگارى پۆژەهلات و پۆژئاواو ئەوہى لە ئیوانیاندايە، وە ھەمووی مولکى خواى گەورەيە و خۆى ھەلئى ئەسوورپێت ئەگەر ئیووه عەقلتان ھەيە و بێر ئەکەنەوہ (28) فیرعەون کە دەمکوت کرا بە بەلگە و قەسە نەما پەناى برد بۆ ھیزو دەسەلاتى و ھەرەشەى لى کردو وتی: ئەى موسا (ﷺ) ئەگەر جگە لە من خوايەکى تر بۆ خۆت بپار بەدى ئەوہ ئەتخەمە بەندینخانەوہ).

چەندین بەلگە ھەن بۆ سەلماندى بوونى خواى گەورە ، لەوانە :

1- غەریزە و سروشتى ساغ

ئەوھیش ئەو فیتەتەيە کە مروّف سروشتى لەسەر وەرگرتووه بە بن ئەوہى ھىچ کەسێک فیری کردییت.

خواى گەورە دەفەرمویت : (فَأَمِّمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَیْمُ وَلَکِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ) (الروم/30) واتە : ئەى محمد (ﷺ) تۆ پرووی خۆت بە پاکى رابگرەو دامەزراو بە لەسەر دین و تەوحیدی خواى گەورە ئەم دینە پاکە ئەو فیتەتە پاکەيە کە خواى گەورە خەلکى خستۆتە سەرى، واتە: خەلکى کە لە دایک دەبن لەسەر فیتەتە پاکى ئیسلامن، دواتر دایک و باوک و دەور و بەر دەیانگۆرپن و کاریگەریان لێدەکن ھىچ گۆرانیک بەسەر دروستکراوى خواى گەورەدا نایات، واتە: ئەوہى لەسەر فیتەتەکەى خۆى پێنیتەوہ لەسەر تەوحیدە، یاخود خەلکى لەسەر فیتەتە پاکى ئیسلام و یەكخواپەرستى لامەدەن و وازیان لێبێنن ئا ئەمە دینی رێک و راست و دامەزراو بەلام زۆر بەی خەلکى نازانن).

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت : مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا یُولَدُ عَلَی الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ یُھودَانِهِ أَوْ یَھنَئَانِهِ أَوْ یَھنَئَانِهِ (4) واتە : ھىچ مندالیک نیه ئیلا لەسەر فیتەتە پاکى ئیسلام لە دایک دەبییت ، جا دایک و باوکى دەیکەنە جولەکە یان دەیکەنە گاور یان دەیکەنە مەجوسى (ئاگر پەرست) .

وہ لەریوايەتیکى تردا کە لە موسلیمدا ھاتووه : (ما من مولود یولد إلا وهو علی الملة) واتە : ھىچ مندالیک لەدایک نابیت ئیلا لەسەر ئەم میللەتى ئیسلامیەى .

وہ لەریوايەتیکى تردا ھەر لە موسلیمدا ھاتووه : ((إلا علی هذه الملة ، حتى یبین عنه لسانه)) واتە : ئیلا لەسەر میللەتى ئیسلامە ، تاوھکو بە زمانى روونى دەکاتەوہ) وہ لە ریوايەتیکى تردا ھەر لای

(4) رواه البخاري برقم (1358)

موسليم : ((ليس مولود يولد إلا على هذه الفطرة ، حتى يعبر عنه لسانه))⁽⁵⁾ واته : هيچ مندالايك نيبه ئيللا له سهر ئەم فيتره ته پاكه له دايك ده بيت ، تاوه كو به زماي دهري ده برت))

جا هه موو دروستكراويك له سهر فيتره ته ئەصلييه پاكه كهي خوئي مابيته وه ، له ناخي خويدا باوه پ به بووني خواي گه وره ده كات ، ئيللا مه گهر شتيك بيت به سهر ئەو فيتره ته دا و تپكي بدات ، خواي گه وره له فەرمووده يه كي قودسيدا ده فەرمويت : ((إني خلقتُ عبادي حنفاء كلهم وإنهم أتتهم الشياطين فاجتالهم عن دينهم))⁽⁶⁾ واته : من هه موو عه بده كاني خووم له سهر ديني پاك دروست كر دووه ، به لام شه يتانه كان هاتن بو لايان و له سهر دينه پاكه كه دووري خستنه وه و تپكي دان)).

وه ره نكه جاري وا هه بيت په رده يه ك له گومانه كان و شه هه واته كان فيتره ته كهي داپوشيت ، به لام له كاتي كيشه و ته نكانه دا حه قيقه ته كهي ده ركه وييت ، خواي گه وره ده فەرمويت : (فَإِذَا رَكبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاُ اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ) (العنكبوت/65) واته : هاوه لپريارده ران كاتي ك كه سواري كه شتیه كان ئەبن له ناو ده ريادا كاتي ك شه پولي تاوه كه زوريان بو ديتن نزيكه نقوم بن به وپه پري دلسوزي و ئيخلاسه وه له خواي گه وره ده پارينه وه و ته نها داواي فرياكه وتن له خواي گه وره ئەكەن وه كاتي ك خواي گه وره دوعايان قه بول ده كات و پرگاريان ئەكات بو وشكاني ديسانه وه ئەوان شهريك بو خواي گه وره بريار ئەدهن).

2- عه قلي روون و ئاشكرا

ئەو عه قله يه كه پاريزراوه له گومان و شه هه واته كان ، ئەويش ده زانيت و لاي خوئي يه كلاي كر دووه ته وه كه وا دروستكراوه كان ده بيت دروستكاريان هه بيت ، چونكه نكريت به صودفه دروست بن و به بي دروستكار ، وه نكريتتيش خويان خويان دروست بكەن ، چونكه شتيكي نه بوو ناتواني بوونيك دروست بكات ، بويه ده بيت دروستكاريك هه بيت كه ئەويش (الله) يه پاكی و بيگه ردي بو ئەو خوايه .

كاتي (جوبه پري كوري موتعيم) هات بو لاي پيغه مبه ري خوا (ﷺ) به مه به ستي فيديه دان بو رزگار كردني ديله كاني غه زاي به در - ئەو كاته كه سيكي موشريك بو - ، گوئي له پيغه مبه ري خوا (ﷺ) بوو له نويزي ئيواره دا سوره تي (الطور) ده خوينا ، كاتي گه يشته ئەو ئايه ته ي كه ده فەرمويت : (أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خُلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (36) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُسْتَكْبِرُونَ (37) (الطور: 35 - 37) واته : ياخود ئايا ئيوه به بن هيچ شتيك دروست كراون و له هيچ دروست كراون؟ ياخود خوتان خوئاتان دروست كر دووه؟ نه خير هيچيان نيه به لكو خوايه ك هه يه كه ئيوه ي دروست كر دووه (35) ياخود ئايا ئيوه ئاسمانه كان و زهويتان دروست كر دووه؟ نه خير وانيه به لكو ئيوه يه قينتان نيه و له گوماندا ئەزين (36) ياخود ئايا خه زينه كاني خواي گه وره به

(5) أخرجه البخاري برقم (1358) ومسلم برقم (2658) من حديث أبي هريرة .

(6) رواه مسلم برقم (2865) ضمن حديث طويل ، من حديث عياض بن حمار المجاشعي .

دهست ئیوهیه له رزق و پرۆزی و باران بارین؟ یاخود ئایا ئیوه زāl و بالادهستی به‌سه‌ر ئەم شتانه‌دا یان به‌سه‌ر دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره‌دا؟ یان ئایا ئیوه لێپرسینه‌وه له‌گه‌ڵ خه‌ڵکی‌دا ئە‌که‌ن؟ واته‌: وانیه‌ و هیه‌چتان به‌ده‌ست نیه‌ (73)

(جوبه‌یری کوری موتعی‌م) ده‌فه‌رمو‌یت: که‌ گه‌یشته‌ ئە‌م ئایه‌تانه‌ نزی‌ک بوو د‌ل‌م به‌فری‌ت و ناگام له‌ خۆ‌م نه‌می‌ی‌ت⁽⁷⁾، وه‌ ئە‌وه‌ش سه‌ره‌تای ئە‌وه‌بوو ئیمان به‌چ‌یتته‌ د‌لییه‌وه‌ و هۆ‌کار بوو بو‌ موس‌لمان بوونی.

وتاری‌ژێ‌ی عه‌ره‌ب له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا که‌ ناوی (قس بن ساعده‌ الیادی) بوو عه‌قلی روون و ناشکرای کرده‌ به‌‌لگه‌ و فه‌رمووی: پاشه‌رو‌ی و لا‌خ‌یک به‌‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر و لا‌خه‌که‌، وه‌ شو‌ین پ‌ی به‌‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر رو‌یشتنی که‌سی‌ک، جا ئاسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان و زه‌وی خاوه‌ن ری‌گا و ری‌چه‌که‌کان، ئایه‌ ئە‌وانه‌ به‌‌لگه‌ نین له‌سه‌ر دروستکاری شاره‌زا؟!.

3- هه‌ستی دیار و بیزاو :

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (سُورِهِمْ آيَاتًا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبْتَلِيَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ الْكَافِرِينَ) (فصلت/53) واته‌: ئیمه‌ نیشانه‌ی تاک و ته‌نهایی و گه‌وره‌یی و توانا ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌ و راستگۆ‌یی قورتانیان نیشان ئە‌ده‌ین له‌ لوتکه‌ و ئاسماندا له‌ خۆ‌رو مانگ و ئە‌ستیره‌کاندا، له‌ شه‌و و پرۆژدا، وه‌ له‌ نه‌فسی خۆ‌یاندا که‌ خوای گه‌وره‌ چۆ‌ن دروستی کردوون و لاشه‌ی چۆ‌ن پ‌یکه‌پ‌یناون، یاخود (فِي الْأَفَاقِ) له‌و شو‌ینانه‌ی که‌ لیتان نزی‌که‌ وه‌کو (غه‌زای به‌‌درو فه‌ت‌ح‌ی مه‌که‌که‌) یاخود له‌و شو‌ینه‌ دورانه‌دا که‌ فه‌ت‌ح‌ی ئە‌که‌ن و ئیسلامی تیدا بلا‌و ده‌بی‌ته‌وه‌، تا بو‌تان ده‌رکه‌و‌ی ئە‌م قورتانه‌ پیروژه‌ حه‌قه‌و له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه‌ هاتووه‌).

وه‌ چه‌ند شی‌وه‌ و شی‌وازی‌کی هه‌یه‌، له‌وانه‌: ئایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ران و که‌راماتی پیاوچاکان و ئە‌ولیا و ولامدانه‌وه‌ی ئە‌وانه‌ی دا‌وای ل‌ی ده‌که‌ن.

خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی (نوح) پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ) (10) فَتَخُنَا أُبُوبَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مِنْهُمْ (11) وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ (12) وَحَمَلْنَا عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسِّرَ (13) بَحْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ (14)) (القمر/10-14) واته‌: نوح‌یش (ﷺ) له‌ خوای گه‌وره‌ پارایه‌وه‌: ئە‌ی په‌روه‌ردگار ئە‌وان زāl بوونه‌ به‌سه‌ر مند‌او من توانای ئە‌وانم نیه‌ تو‌ تو‌‌له‌یان ل‌ی به‌سه‌نه‌و دینه‌که‌ی خۆ‌ت سه‌رخه‌ (10) خوای گه‌وره‌ش ئە‌فه‌رمو‌و‌ی: ده‌رگاکانی ئاسمانان کرده‌وه‌ به‌‌ ناوی‌کی خورو به‌‌لی‌زمه‌، واته‌: ئاوه‌کان له‌ هه‌وردا نه‌بووه‌ وه‌کو باران بارین به‌‌لکو ده‌رگاکانی ئاسمانی کرده‌وه‌ و به‌‌ب‌ی‌ هه‌ور ناوی‌کی بی‌‌پ‌ینه‌ ر‌ژایه‌ سه‌ریاندا (11) وه‌ هه‌ر هه‌موو زه‌ویشمان ته‌قاند‌وه‌ وه‌کو کانی ته‌قاپه‌وه‌و ئاوی ل‌ی ده‌رچوو، ته‌نانه‌ت ته‌نوری نان کرد‌ن‌یش ئاوی ل‌ی‌هه‌‌لده‌‌قو‌لا، هه‌ردوو ئاوی ئاسمان و ئاوی زه‌وی یه‌کیان گرت بو‌ کار‌یک که‌ خوای گه‌وره‌ بریاری له‌سه‌ر دابوو که‌ ئە‌ب‌ی‌ نقوم بن (12) وه‌ نوح (ﷺ) و باوه‌‌دارانمان هه‌‌لگرت له‌سه‌ر ئە‌و له‌وح و دارانه‌ (و‌د‌س‌ر) واته‌: که‌شتیه‌که‌ که‌

(7) رواه البخاري برقم (3050) ، (4023) ، (4854).

له دارو بزمار پیکهاتبوو (13) وه که شتیه که له بهر چاوی ئیمه و به فرمان و پاراستنی ئیمه ئه پوژی ئه مه وه کو سزایه ک بو ئه و که سانه ی که کوفریان کرد به پیغه مبه ره که ی خوا (ﷺ) ، یان وه کو پاداشتی ک بو نوح (ﷺ) (14)

وه ده فهرمویت : (فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (63) وَأَزْلَفْنَا نَمَّ الْأَحْرِبِ (64) وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (65) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَحْرِبِ (66) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (67)) (الشعراء/63-67) واته : خوی گه و ره ئه فهرمووی: وه حیمان بو موسا (ﷺ) نارد به و گوچانه ی به ده ستته وه یه بیده به ده ریا که دا ، ده ریا که له ت بو، بوو به زه و یه کی وشک وه به ئیزی خوی گه و ره ئاوه که بهرز بووه وه وه هر شه پو لیک ی وه کو پارچه شاختی گه و ره له ئاسمان راوه ستاو بوو به دوانزه ریگا، له بهر ئه وه ی دوانزه هوز بوون بو ئه وه ی هر هوزیک به ئیسراحت بیه رنه وه، وه نیوانی ئاوه که یش خوی گه و ره بای ناردو وشکی کردو به ناو وشکانیدا تی ئه په رین، وه تاق و که لینی له نیوان ئاوه کاندرا کرده وه تا له یه کتری دیار بن و دنیا بن هه موویان زرگاریان بووه (63) وه ئه له ویدا فیرعه ون و سه ربازه کانیمان نریک کرده وه له ده ریا که تا چوونه ناو ده ریا که وه ئه وانیش به دوا یاندا رویشتن (64) موسا (ﷺ) ئه وانیه له گه لیاندا بوون هه موومان رزگار کردن و له ده ریا که په رینه وه (65) پاشان فیرعه ون و سه ربازو وه زیرو ده ست و پیوه ندیمان هه مووی له ناو ئاوه که دا غه رق کردو که سیان زرگاریان نه بوو (66) که ئه مه به راستی ئایه ت و موعجیزه یه کی گه و ره یه و تواناو ده سه لاتی خوی گه و ره ده رنه خات به لام زوربه یان ئیمانیا ن نه هینا ته نها که میکیان نه بن وه کو (ناسیای خیزی فیرعه ون) (67)

وه خوی گه و ره ده رباره ی پیغه مبه ره که ی که عیسا یه (ﷺ) ده فهرمویت : (وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُثْرِي الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُتْبِعُكُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بَيْوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) (آل عمران/94) واته : وه ئه ی کاته پیغه مبه ری ک و ئه ی نیری بو لای به نی ئیسرا ئیل وه پیان ئه لی: من لای خوی گه و ره وه موعجیزه م بوتان هینا وه ، من له قور وه کو شیوازی بالنده تان بو دروست ئه که م وه دوی ئه وه که دروستی ئه که م فووی پیا ئه که م به ئیزی خوی گه و ره ئه بیته بالنده یه ک و ئه فری به ئاسماندا ، وه کو یرو نابینای زکما ک و به له ک چاک ئه که مه وه به ئیزی خوا ، وه مردوو زیندوو ئه که مه وه به ئیزی خوی گه و ره، خوی گه و ره ئه م موعجیزانه ی پیبه خشی چونکه له و سه رده مه دا زانستی پزشکی بلاو بوو، وه پزیشکه کان توانای چاره سه ری ئه م شتانه یان نه بوو ، وه له ماله وه هر شتی ک ئه خو ن یان هه لیده گرن بو سه ینی من هه والتان پی ئه دم وه پیان رانه گه یه نم و ئه زانم ، ئا ئه مانه هه مووی نیشانه و به لگه و موعجیزه یه بو ئیوه له سه ر راستی پیغه مبه ریه تی من بو ئه وه ی ئیمان بینن ئه گه ر باوه ردارن)

وه نمونه ی ئه وانه له سه ر ده ستی پیغه مبه رمان (محمد) (ﷺ) روویدا وه :

فَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رضي الله عنه - ((أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ بَابٍ كَانَ نَحْوَ دَارِ الْقَضَاءِ ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَائِمٌ يَخْطُبُ ، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا ، ثُمَّ قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ ، وَانْقَطَعَتِ السُّبُلُ فَادْعُ اللَّهَ يُغِيثَنَا ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيْهِ ، ثُمَّ قَالَ : ((اللَّهُمَّ اغْنِنَا ، اللَّهُمَّ اغْنِنَا ، اللَّهُمَّ اغْنِنَا)) قَالَ أَنَسٌ : وَلَا وَاللَّهِ مَا تَرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابٍ وَلَا قَرَعَةٍ ، وَمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ سَلْعٍ مِنْ بَيْتٍ وَلَا دَارٍ ، قَالَ : فَطَلَعَتْ مِنْ وَرَائِهِ سَحَابَةٌ مِثْلُ الثَّرَسِ . فَلَمَّا تَوَسَّطَتِ السَّمَاءَ انْتَشَرَتْ ثُمَّ أَمْطَرَتْ ، فَلَا وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا الشَّمْسَ سَبِيًا ، ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ ذَلِكَ الْبَابِ فِي الْجُمُعَةِ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَائِمٌ يَخْطُبُ ، فَاسْتَقْبَلَهُ قَائِمًا ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ ، وَانْقَطَعَتِ السُّبُلُ ، فَادْعُ اللَّهَ يُمَسِّكُهَا عَنَّا ، قَالَ : فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيْهِ ، ثُمَّ قَالَ : ((اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا ، اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ)) قَالَ : فَأَقْلَعَتْ ، وَحَرَجْنَا تَمْشِي فِي الشَّمْسِ))⁽⁸⁾ واته : له نه‌نسی کوری مالیکه‌وه (ره‌زای خوای لیبن) ده‌لی : ((پیاویک هاته مزگه‌وته‌وه له‌روژی هه‌ینیدا له ده‌رگایه‌که‌وه به‌رانبهر به (دار القضاء) بوو وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) به‌ پیوه وتاری ده‌خوینده‌وه ، روی کرده پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) به‌ پیوه ئینجا وتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) مآل و ده‌غل و داغان تیاچوو وه رینگاکان بچران (واته کاروانیه‌کان نه‌مان) له‌ خوا بپاریزه‌وه بارامان بو ببارینت، ده‌لی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه پاشان فه‌رمووی : په‌روه‌ردگارا بارامان بو ببارینه ، په‌روه‌ردگارا بارامان بو ببارینه ، په‌روه‌ردگارا بارامان بو ببارینه ، ئه‌نه‌س (ره‌زای خوای لیبن) ده‌لی : نه‌خبر سویند به‌خوا نه‌هه‌ورمان دی به‌ ئاسمانه‌وه نه‌ په‌له‌یه‌کیش وه له‌ نیتوان تیمه‌و کیتی سه‌لعدا که له‌ خوژئاوای مه‌دینه‌ویه هیچ مآل و خانویه‌ک نه‌بوو (واته ئاسمانان جوان لیوه دیار بوو) ده‌لی : له‌ پشتی ئه‌و کپوه‌وه هه‌وریک هه‌له‌هات وینه‌ی قه‌لغان ، کاتیک گه‌شته ناوه‌راستی ئاسمان ، بلاو بووه پاشان بارانی باراند ، ده‌لی : سویند به‌ خوا خوژمان نه‌دی یه‌ک هه‌فته ، ده‌لی : پاشان پیاویک هاته ژوره‌وه هه‌فته‌ی داهاتوو هه‌ر له‌هه‌مان ده‌رگاو ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) به‌پیوه وتاری ده‌خوینده‌وه ، روی کرده پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) به‌ پیوه ئینجا وتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) مآل و ده‌غل و داغان تیاچوو وه رینگاکان بچران له‌ خوا بپاریزه‌وه بیگریته‌وه لیمان ، ده‌لی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)) هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه پاشان فه‌رمووی : په‌روه‌ردگارا بیبارینه به‌ چوار ده‌ورماندا نه‌ک به‌سه‌رماندا ، په‌روه‌ردگارا بیبارینه به‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌کان و نیمچه‌ شاخه‌کان و دوڵ و شیوه‌کان و شوینی سه‌وز بوونی دارو گژوگیاو سه‌وزاییه‌کان)) ئه‌نه‌س (ره‌زای خوای لیبن) ده‌لی : هه‌ور به‌ ئاسمانه‌وه نه‌ما ، ئینجا تیمه‌ ده‌رچووین له‌بهر خوژ ده‌روشتین)) .

وه خوای گه‌وره به‌ شپوه‌یه‌کی گشتی ده‌فه‌رمویت: (أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ، أَلَيْهَ مَعِ اللَّهُ ، فَلْيَلَا مَا تَذَكَّرُونَ) (النمل/62) واته : کئ هه‌یه وه‌لامی لیقه‌وماو بداته‌وه کاتیک که ده‌پاریته‌وه‌وه هانا بو خوای گه‌وره ئه‌بات جگه له‌ خوای گه‌وره؟ وه کئ هه‌یه خراپه‌تان له‌سه‌ر هه‌لگری و لایدات؟ وه کئ هه‌یه ئپوه بکات به‌ جینشین له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌ر ئه‌وه‌نده جیلیکی

(8) متفق علیه ، رواه البخاري برقم (1014) مسلم برقم (897)

له‌ناوبرد جیلیکی تر جییان بگریته‌وه؟ واته: که‌س نیه ، ئایا له‌گه‌ل الله دا په‌رستراو و خوایه‌کی تر هه‌یه که شایانی په‌رستن بیت و ئیوه بییه‌رستن و بیکه‌ن به شهریک بو خوی گه‌وره؟ به‌لام زور به که‌می بیر نه‌که‌نه‌وه و نه‌گه‌رینه‌وه بو حه‌ق).

جا ئایاتی پیغه‌مه‌ران و وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی داوای لئ ده‌که‌ن ، وه فریای نه‌وانه ده‌که‌ویت که له ته‌نگانه‌دان ، به‌لگه‌ی هه‌ست پیکراون ، کۆمه‌لک خه‌لکی به‌و روداوانه‌دا گه‌یشتون و که شایه‌تن له سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی ره‌وانه‌ی کردوون و نه‌و که‌سه‌ی وه‌لامیانی داوه‌ته‌وه و فریایان که‌وتوه ، پاک‌ی و بن‌گه‌ردی بو نه‌و خوایه ، شایه‌تیدانئیکی به‌قین و بن‌گومان .

4- شه‌ری راست و دروست

نه‌ویش نه‌وه‌یه که له قورئان و فه‌رموده راست و دروسته‌کاندا هاتوون :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء/82) واته : ئایا بو بیر له قورئانی پیروز ناکه‌نه‌وه بو لئی ناروانن تا لئی بگه‌ن وه نه‌گه‌ر قورئانی پیروز له‌لایه‌ن جگه له خوای گه‌وره‌وه بوایه نه‌وه نه‌یانینی ئیختیلاف و جیاوازی و دژ به‌یه‌کیه‌کی زور له قورئاندا هه‌بوایه به‌لام هیچ شتیک له‌م جوژه‌ی تیانیه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه دابه‌زبوه) .

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا) (النساء/174) واته : ئه‌ی خه‌لکی ئیوه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به‌لگه‌ی روون و ئاشکراتان بو هاتوووه ئه‌و هه‌موو موعجیزه‌یه‌ی که به پیغه‌مه‌راندا ناردوو‌یه‌تی وه نوورو رووناکیه‌کی زور ئاشکرشمان بو‌تان دابه‌زاندوووه که قورئانی پیروزه که مرؤف له تاریکیه‌وه ده‌رده‌کات بو رووناکی) .

وه ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ) (یونس/57) واته : ئه‌ی خه‌لکی به‌دنیایی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه په‌ندو ئامۆزگاریتان بو هاتوووه که قورئانی پیروزه وه شیفایه بو نه‌و دل‌ه‌ی که له‌ناو سینگه‌کانه بو هه‌ر دوو دل‌ی و گومانیک که رووبه‌رووتان بیته‌وه قورئان شیفایه بو‌ی وه هیدایه‌ت و رینمایی و په‌حمه‌ته بو باوه‌رداران) .

وه ده‌فه‌رمویت: (أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرًا لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) (العنکبوت/51) واته : خوای گه‌وره نه‌فه‌رمووی: ئایا نه‌وه‌نده‌یان به‌س نیه که ئیمه نه‌و قورئانه پیروزه‌مان دابه‌زاندوته سه‌رت که نه‌یخوینیته‌وه به‌سه‌ریاندا که گه‌وره‌ترین موعجیزه‌یه به‌دنیایی نه‌مه په‌حمه‌ت و یادخستنه‌وه‌یه به‌لام بو که‌سانیک که باوه‌ردار بن و باوه‌ری پئ بهینن و به‌راستی دابنن) .

جا نه‌و هه‌موو هه‌واله‌ غه‌یبیه راست و دروستانه و بیروباوه‌ره راستانه و شه‌ریعه‌ته دادپه‌روه‌رانه و ره‌وشته به‌رزانه که قورئان له خو‌ی گرتوووه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه هاتوووه ، وه نا‌کریت له لایه‌ن جگه له نه‌وه‌وه بیت له دروستکراوه‌کان .

بۆیه له راستیدا هیچ کهسێک له نه‌وه‌ی ئاده‌م نکه‌وێ بوونی خویان نه‌کردوه ، به‌لکه هه‌ندی موله‌ید و بێباوه‌ر بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان کردوه له کۆن و تازه‌دا ، بۆ مه‌ونه :

1- ده‌هریه‌کان

ئهمانه فه‌یله‌سوفه ده‌هریه‌کانن که باوه‌ریان وایه جیهان کۆنه و هه‌ر ده‌مینه‌ته‌وه ، وه له‌م سه‌رده‌مه‌دا کۆمه‌لیک به‌وان ده‌شوبه‌تێرین که پێیان ده‌لێن موله‌یده تازه‌کان (الملاحده الجدد).

ده‌هریه‌کان ئه‌وانه که خوای گه‌وره له‌سه‌ر زاری ئه‌وان ده‌فه‌رمووت : (وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ) (الجماعه/24) واته : وه کافران و ده‌هریه‌کان نکه‌وێ زیندوو بوونه‌وه‌یان ده‌کردو ئه‌یانووت: ته‌نها ژیانی دنیا هه‌یه و له دنیادا ئه‌ژین و پاشان ئه‌مرین وه هیچ شتێک ئێمه له‌ناو نابات ته‌نها سه‌رده‌م و زهمانه نه‌بێ وه زیندوو بوونه‌وه نیه ، خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند ، وه دروست نیه جوین به سه‌رده‌م و زهمانه بدریت ، چونکه جویندانه به خوای گه‌وره و خوای گه‌وره‌یه رووداوه‌کانی تێدا به‌رپوه ده‌بات و هه‌موو شتێک به ده‌ستی ئه‌وه وه ئه‌وان هیچ زانیاریه‌کیان له‌م شته‌دا نیه و ته‌نها له گومانه‌وه ئه‌م قسانه ئه‌که‌ن و گومان ده‌بن).

باوه‌ریان وایه که ئه‌م جیهانه له خۆیه‌وه دیت و ده‌چیت ، وه هه‌ر هه‌بووه و هه‌ر ده‌مینه‌تیه‌سه‌وه ، وه ده‌لێن : ئه‌م جیهانه بریتیه له سه‌که‌کان به‌ره‌م ده‌هینیت و زه‌وی قوت ده‌دات ، وه هیچ به شتێک ئێمه به هه‌لاکه‌تدا نابات ته‌نها روژگار نه‌یت ! جا دروستکراوه‌کانیان له خوای گه‌وره دامالی ، خوای گه‌وره له قورئانه پیرۆزه‌که‌یدا وه‌لامیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمووت : (وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ) نه له عه‌قل و نه له نه‌قل (قورئان و فه‌رمووده) وه نه له هه‌سته‌کان و نه له فیره‌ت ، به‌لکه ته‌نها درۆ هه‌لواسین و گومانه : (وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ).

2- سه‌روشته‌گه‌ره‌کان (الطبا‌ئعیون) .

ئه‌وانه‌ی که ده‌لێن : سه‌روشت ئه‌م جیهانه‌ی هه‌ناوه‌ته‌ بوون ، واته خودی شته‌کان له رووه‌ک و ئاژه‌ل و بێگیانه‌کان و تابه‌مه‌ندیه‌کانیان ، خودی خۆیان خۆیان و جو‌له‌یانی دروست کردوه!

وه‌لامی ئه‌وانه‌ش ئاسان و به‌لگه‌نه‌ویسته : به هیچ شیوه‌یه‌ک ناکریت و نابیت شته‌کان دروستکه‌ر و دروستکار بن له هه‌مان کاتدا ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت : (أَمْ حُلِفُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِفُونَ) (الطور/35) واته : یاخود ئایا تێوه به‌بن هیچ شتێک دروست کراون و له هیچ دروست کراون یاخود خۆتان خۆتانان دروست کردوه؟ نه‌خیر هه‌چیان نیه به‌لکه خوایه‌ک هه‌یه که تێوه‌ی دروست کردوه).

وه ئه‌و سه‌روشته‌ی که هه‌نانه‌ بوونیان داوه‌ته پال ، بریتیه له کۆمه‌لیک بێ گیان ، نابسته‌ن و که‌رن ، کوپرن ، لالان ، هیچ هه‌ست و نه‌ست و درکیان نیه ، جا ئیتر چۆن دروستکراویک دروست ده‌که‌ن که زیندوون و ده‌بسته‌ن و ده‌بینه‌ن و قسه‌ده‌که‌ن و درک ده‌که‌ن و هه‌ست به ئازار و هیوا ده‌که‌ن؟! چونکه ئه‌گه‌ر کهسێک خۆی شتێکی نه‌بیت ناتوانیت ئه‌و شته به که‌سانی تر به‌خشیت .

3- ریکهوت دۆسته‌کان (الصدفون).

ئه‌وانه‌ی که ده‌لین : بوونه‌وه‌ره‌کان له ریگای صودفه‌وه هاتونه‌ته بوون ، به مانای ئه‌وه‌ی گه‌رده‌کان و گه‌ردیله‌کان کۆبوونه‌ته‌وه و ئه‌مجار له ریگای صودفه‌وه ژیانیان هیناوه‌ته بوون ، وه ئه‌و هه‌موو دروستکراوه‌ جو‌راوجۆره‌یان دروست کردووه ، به بئ ریخه‌ستی و سازاندن و ئیحه‌کامیکی پێش وه‌خته ! وه ته‌نها بیرکردنه‌وه له‌م بانگه‌شه‌یه به‌سه بۆ روخان و نه‌هه‌یشتنی و له ناوچوونی ، چونکه ئه‌و دبیقه‌ته له دروستکراوه‌کاندا هه‌یه و ئه‌و سیسته‌مه سه‌رسورمینه ، وه به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر ریگایه‌کی به‌ دوای یه‌کدا ، وه هاوسه‌نگییه‌کی تۆکمه ، هه‌موو ئه‌مانه ریگرن له بانگه‌شه‌ی صودفه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَّ كُلَّ شَيْءٍ) (النمل/88) واته : که ئه‌مه دروستکراوی خوای گه‌وره‌یه که هه‌موو شتیکی به‌ ریکوپیکی دروست کردووه وه شاخه‌کانیش ئاوا ده‌رنه‌کات).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا) (الطلاق/12) واته : خوای گه‌وره ئه‌و خوایه‌یه که حه‌وت ئاسمانی دروست کردووه وه له زه‌ویش هاوشیوه‌یان، واته: حه‌وت زه‌ویشی دروست کردووه وه‌کو له فه‌رمووده‌ی سه‌حیحی پێغه‌مبه‌ریشدا (ﷺ) هاتووه ، ئه‌مرو فه‌رمانی خوای گه‌وره دانه‌به‌زی له نیاوان هه‌ر حه‌وت ئاسمان و هه‌ر حه‌وت زه‌ویه‌که ، تا بزنان خوای گه‌وره تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی هه‌یه ، وه به‌ دلنیاوی زانست و زانیاری خوای گه‌وره ده‌وری هه‌موو شتیکی داوه هه‌یج شتیکی نه‌یه که خوای گه‌وره زانیاری پێ نه‌بێ و ئاگای لێ نه‌بیت، والله اعلم).

4- شیوعیه‌کان (الشیوعون)

ئه‌وانیش شوینکه‌وته‌ی (کارل مارکس)ن ، که ده‌لین : هه‌یج خودایه‌ک بوونی نییه و ژیانیش بریتییه له ماده‌ (توخم) .

وه کاتێ ده‌وله‌ته‌که‌یان دامه‌زران (یه‌کیتی سوڤیه‌ت) له سه‌ر ئه‌م لاپال و کهنده‌لانه و پێرانه و بیروباوه‌ره پووچه‌له ، له ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌ره‌سی هینا و رووخا ، وه ئه‌و ده‌وله‌ته پارچه‌ پارچه بوو ، بووه چهند ده‌وله‌تیکی بچووک بچووک .

5- چهند تاکیکی نامۆ و ده‌گه‌من به‌ درێژایی میژوو .

وه‌کو فیرعه‌ون که‌وا ده‌ریخست که باوه‌ری به‌ خوای گه‌وره نییه و وتی : (وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ) (الشعراء/23) واته : ئه‌و په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌ی تۆ باسی ئه‌که‌ی چیه‌و کییه‌؟

ئه‌مجار بانگه‌شه‌ی ئه‌و خوایه‌تییه‌ی بۆ خوێ کرد و وتی : (أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى) (النازعات/24) واته : من په‌روه‌ردگاری هه‌ره‌ به‌رزی ئیوه‌م، نه‌مزانیه‌ جگه‌ له‌من په‌روه‌ردگارو خوایه‌کی ترتان هه‌بیت).

پاشان زیاده‌ره‌وی کرد و بانگه‌شه‌ی خوایه‌تی بۆ خۆی کرد و وتی: (مَا عَلَّمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي) (القصص/38) واته : وه فیرعه‌ون وتی: ئه‌ی پیاوماقولان و خانه‌دانان من نه‌مزانیه‌و تیه‌و جگه‌ له من خوایه‌کی ترتان هه‌بن).

وه هه‌ره‌شه‌ی له موسا (عليه‌السلام) داو وتی : (لَعِنَ اتَّخَذَتْ إِبْرَاهِيمَ لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ) (الشعراء/29) واته : فیرعه‌ون که ده‌مکوت کرا به‌لگه‌ و قسه‌ی نه‌ما په‌نا‌ی برد بۆ هیزو ده‌سه‌لاتی و هه‌ره‌شه‌ی لێ کردو وتی: ئه‌ی موسا (عليه‌السلام) ئه‌گه‌ر جگه‌ له من خوایه‌کی تر بۆ خۆت بپاریا بده‌ی ئه‌وه ئه‌تخه‌مه‌ به‌ندینه‌خانه‌وه).

هه‌روه‌ها وه‌کو نه‌مروود که حوججه‌ و به‌لگه‌ی بۆ ئیبراهیم (عليه‌السلام) هه‌ینایه‌وه ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگاره‌که‌ی و وتی : (أَمْ تَرَى إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) (البقرة/258) واته : ئیبراهیم فه‌رمووی: په‌روه‌ردگاری من ئه‌و (الله) یه‌ که ژیان و مردنی به‌ده‌سته‌ خه‌لکی ئه‌ژێنیت و خه‌لکی ئه‌مرینت، (نه‌مروودیش) وتی: منیش ئه‌توانم خه‌لک بزینم و خه‌لک به‌رینم دوو که‌سی هه‌ینا یه‌کیکیانی کوشت و یه‌کیکیانی نه‌کوشت وتی: ئه‌وه‌م مراندو ئه‌وه‌م ژياند ، ئیبراهیم فه‌رمووی: په‌روه‌ردگاری من خۆر له‌ خۆره‌لته‌وه‌ هه‌لدینت و له‌ خۆرئاواوه‌ ئاوا‌ی ئه‌کات، ئه‌گه‌ر تۆ راست ئه‌که‌یت با بۆ سه‌به‌ینت خۆر له‌ خۆرئاواوه‌ هه‌لپیت، (نه‌مروودی) کافری ده‌مکوت کرد وه‌ هه‌یج به‌لگه‌ی پێ نه‌ما وه‌ سه‌رسام بوو ، به‌راستی خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌یدایه‌تی که‌سانی زالم و سه‌مکار نادات، خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ مێشیک سزای دا که‌ چووه‌ ناو لوتیه‌وه‌ ده‌بوا‌یه‌ به‌ چه‌کوشی ئاسن له‌سه‌ری خۆی بدایا تا هه‌یور بوا‌یه‌ته‌وه‌ وه‌ هه‌ر به‌و مێشه‌ کوشتی).

وه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ ، خۆیان دژ به‌ بۆچوونی خۆیان ، ئینکاری و نکۆلیان کردووه‌ له‌ فیه‌رتی خۆیان ، هه‌روه‌کو خوا‌ی گه‌وره‌ شایه‌تی ئه‌وه‌ی داوه‌ له‌سه‌ریان و ده‌فه‌رمووت : (وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ) (النمل/14) واته : وه‌ له‌ رووکه‌شیدا ئینکاری و نکۆلیان لێ کرد به‌لام له‌ نه‌فسی خۆیاندا یه‌قینان هه‌بوو که‌ موسا (عليه‌السلام) راست ده‌کات و پێغه‌مبه‌ری خوا‌یه‌و (ﷺ) موعجیزه‌ی پێیه‌ به‌لام زولمیان له‌ خۆیان ئه‌کرد، یان به‌هۆی شه‌ریک دانانیا‌ن بۆ خوا‌ی گه‌وره‌، وه‌ به‌هۆی لووت به‌رزیان ئیمانیا‌ن به‌ موسا (عليه‌السلام) نه‌هه‌ینا ، ئه‌ی محمد (ﷺ) ته‌ماشای بکه‌و بزانه‌ سه‌ره‌نجامی ئاشووبگه‌ی‌ران چۆن بوو چۆن خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ناوی بردن).

بۆیه‌ هه‌یج پایه‌یه‌کیان به‌ پێوه‌ نه‌ما و هه‌یج شو‌ینه‌وا‌ریکیان نه‌ما .

دووه‌م : باوه‌ره‌ینان به‌ په‌روه‌ردگاریتی خوا‌ی گه‌وره‌ .

بریتیه‌ له‌ باوه‌ره‌یناتیکی چه‌سپاو و به‌ته‌و و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ که‌وا خوا‌ی تاک و ته‌نها ، هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ و دروستکاره‌ و خاوه‌ن مو‌لک و فه‌رمان ره‌وا‌یه‌ ، وه‌ مانای په‌روه‌ردگاری بریتیه‌ له‌ :

گهوره و مولکدار و بهرپوه بهر و که هه موو جیهانی په روه رده کردووه به نیعمه ته کانی ، خوی گهوره ده فهرمویت : (قَالَ فَمَنْ رُبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ (49) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ (50) (طه/ 49-50) واته : فیرعون له بهر نه وهی خوی به خوا نه زانی وتی: نهی موسا (ﷺ) په روه ردگاری ئیوه کییه؟ (49) موسی (ﷺ) وتی: په روه ردگاری ئیمه نه و خویابه به که هه موو شتیکی دروست کردووه باشان رینمایي کردوون بو نه و شتهی که سوودو بهر ژه وهندی خویانی تیدابیت (50) .

جا تهور و باسی په روه ردگاریتی له سهر سنی باس بهنده :

1- دروستکردن (الخلق):

خوی گهوره هه موو شتیکی دروست کردووه ، وه جگه له نه و دروستکراوه ، خوی گهوره ده فهرمویت : (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) (الزمر/ 62) واته : خوی گهوره دروستکاری هه موو شتیکه وه خوی گهوره توانا دهسه لاتی به سهر هه موو شتیکه هه یه و خوی نه م بوونه وهره بهرپوه ده بات و هه لسوکه وتی تیدا ده کات).

وه ده فهرمویت : (وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَعَدْرُهُ تَفْدِيرًا) (الفرقان/ 2) واته : وه هه موو شتیکی دروست کردووه له م بوونه وهره وه به حکیمه تی خویشی ته قدیری هه موو شتیکی کردووه و نه اندازه ی بو داناوه و کاتی بو دیاری کردووه).

وه له هه جیگایه کی تر دا دروستکردن درابیته پال جگه له خوا نه وه دروستکردنیکی ریژه ییبه به مانای ریڅخستن و کوکردنه وه و به نه اندازه دانان ، نه ک دروستکردن و هینانه بوون له نه بوونه وه وه کو خوی گهوره ده فهرمویت : (فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ) (المؤمنون/ 41) واته : نه و (الله) یه ی که باشترین دروستکاره خپرو به ره که تی به کجار زوره ، وه شایه نی نه وه یه که به گهوره بزرنی).

2- مولکداری (الملک):

خوی گهوره خاوهن مولکه و جگه له نه و مه ملوکه ، خوی گهوره ده فهرمویت : (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ) (البقرة/ 107) واته : نایا نازانی که خوی گهوره مولکی ناسمانه کان و زهوی هه یه و هه مووی مولکی خوی گهوره یه و خوی به ته نها هه لسوکه وتی تیا نه کات وه ئیوه جگه له خوی گهوره کهس نیه که دوست و سهرخه رو پشتیوان و یارمه تیده رتان بیت).

وه ده فهرمویت : (وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (آل عمران/ 189) واته : وه هه رچی مولکی ناسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیاندا هه یه هه مووی مولکی خوی گهوره یه به دلنایی خوی گهوره توانا دهسه لاتی به سهر هه موو شتیکه هه یه).

وه ده فهرمویت : (قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ) (آل عمران/ 26) واته : نهی محمد (ﷺ) بلن: نهی په روه ردگار ته نها تو خاوه نی هه موو مولکه کانی مولک به هه ره که سیک نه به خشی که ویستت لن بیت وه له هه ره که سیکی وهرته گریته وه که ویستت لن بیت).

وه ده‌فه‌رمویتی : (وَمَا يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ) (الإسراء/111) واته : وه له مولكيشدا كه‌س نيه كه شه‌ريكي خواي گه‌وره بئ).

وه ده‌فه‌رمویتی : (ذُلِكُمْ اللَّهُ رُبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ) (فاطر/13) واته : ئا ئه‌م(الله) يه په‌روه‌ردگاري ئيوه‌يه كه ئه‌و كرده‌وانه ئه‌كات و هه‌موو مولكي هه‌يه به‌لام ئه‌و خوايه‌نه‌ي تر كه ئيوه جگه له (الله) لئيان ئه‌پارينه‌وه‌و ده‌يانپه‌رستن ئه‌وانه مولكي (قيتمير) يكيان نيه (قيتمير): ئه‌و په‌رده ته‌نكه‌يه كه له ناوكي خورمادا هه‌يه، ئه‌وه‌نده مولكيان نيه).

وه هه‌ر مولكداريه‌ي ك دراوه‌ته پال له جگه له خوي ئه‌وه مولكتيكي ريزه‌يه و كاتيه و جوزئيه ، هه‌ر وه‌كو خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویتی : (يا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ) (غافر/29) واته : ئه‌ي قه‌ومي خوم ئيوه ئه‌مه‌رو مولكتان هه‌يه له‌سه‌ر زه‌ويداو ئاشكراو بالاده‌ستن بو سوپاسي خواي گه‌وره ناكه‌ن و باوه‌ر به‌ پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي (ﷺ) ناهين).

وه ده‌فه‌رمویتی : (أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) (النساء/3) واته : ياخود جاريه‌و كه‌نيزه‌ك كاتي خوي كه هه‌بووه ئه‌توانن ئه‌وانيش بيئن).

به‌لام مولكي ته‌واو و ره‌ها ئه‌وا ته‌نها بو خواي تاك و ته‌نهايه ، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویتی : (إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ) (مريم/40) واته : ئيمه‌ خومان ئه‌بين به‌ ميراتگري زه‌وي و هيج كه‌سيك له‌سه‌ر زه‌ويدا ناميني، ئه‌وه‌ي له‌سه‌ريه‌تي ئه‌بن هه‌مووي به‌ريت و دونيا به‌جئ بيليت وه هه‌مووشيان بو لاي ئيمه ئه‌گه‌رپينه‌وه له‌ پوژي قيامت تا پاداشت يان سزايان بده‌ينه‌وه).

3- فه‌رمان و ده‌سه‌لاتداری (الأمر) .

خواي گه‌وره ته‌نها خوي فه‌رمانه‌وايه و جگه له ئه‌و فه‌رمانپيكره‌وه ، خواي گه‌وره ده‌فه‌رمویتی : (قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ) (آل عمران/154) واته : ئه‌ي محمد (ﷺ) پييان بلن: سه‌ركه‌وتن هه‌مووي به‌ده‌ست خواي گه‌وره‌يه و به‌ده‌ست كه‌س نيه).

وه ده‌فه‌رمویتی : (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (الأعراف/54) واته : ئايا دروست كردن و فه‌رمان ده‌ركردن هه‌ر بو خواي گه‌وره نيه، واته: چوئن له دروست كردندا كه‌س شه‌ريكي خوا نيه له فه‌رمان ده‌ركردن و ئه‌حكامي شه‌ريعه‌و ياسادانانيشدا نايتت كه‌س شه‌ريكي خواي گه‌وره بئ، (الله) كه په‌روه‌ردگاري هه‌موو جيهانه خيرو به‌ره‌كه‌تي يه‌كجار زورو فراوانه).

وه ده‌فه‌رمویتی : (وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ) (البقرة/210) واته : وه خواي گه‌وره بپياري داوه كه كافران له‌ناوبدات و كوئايي پئ هاتوو وه هه‌موو كاره‌كان بو لاي خواي گه‌وره ئه‌گه‌رپينه‌وه).

وه به‌ پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي (ﷺ) ده‌فه‌رمویتی : (لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ) (آل عمران/128) واته : ئه‌ي محمد (ﷺ) هيج شتيك به‌ده‌ست تو نيه).

ئەى چۆنە كەسىك له خوا ر ئەوهوه بىت ؟

وه ده‌فهرمويت : (لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ) (الروم/4) واتە : پيش ئەم سەرکهوتن و زال بوونهو دواى ئەوهش فرمان و به‌رپوه‌بردنى ئەم بوونهوه‌رهو سەرکهوتن و تىكشكان هەر به‌دهست خواى گه‌وره‌يه).

جا خواى گه‌وره تەنها خۆى فرمان‌ه‌وايه له دروست‌کراوه‌کانيدا و ئەو فرمانانەى دراوه‌ته پال له جگه له ئەو ، وه‌کو ئەو ئايه‌تهى که ده‌فهرمويت : (فَاتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ) (هود/97) واتە : خەلکى شوينى رېگاو رېبازى فیرعه‌ون کهوتن له کاتیکدا رېگاو رېبازى فیرعه‌ون رېگايه‌کى راست و هيدايت نه‌بوو به‌لکو گو‌مرايى و کوفرو نه‌زانی بوو).

ئەوه فهرمانتيكى ريزه‌ييه ، داخلى ويست و مه‌شيه‌تى خواى گه‌وره‌يه ، ئەگەر ويستى لى بىت جينه‌جى ده‌بىت و ئەگەر ويستى لى بىت رېگر ده‌بىت لى.

وه فهرمانى خواى گه‌وره - پاکی و بېگه‌ردى بو ئەو زاته پيرۆزه - فهرمانى گه‌ردوونى و شه‌رى ده‌گرېته‌وه ، جا ئەو فرمانەى فهرمانى گه‌ردوونيه به‌ دنيابيه‌وه روو ده‌دات و هېچ رېگرېک نيه له پيشيدا ، ئەوهش هاوواتا و هاومانای ويست و مه‌شيه‌ته ، خواى گه‌وره ده‌فهرمويت : (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) (يس/82) واتە : که خواى گه‌وره بيه‌وى شتيك دروست بکات فهرمانى تەنها ئەوه‌نده‌يه که ئەفهرمووي: ببه‌يه‌کسه‌ر ئەو شته به‌ فهرمانى خواى گه‌وره دروست ده‌بى).

به‌لام فهرمانه شه‌رعييه‌کانى ئەوه جيگای تاقیکردنه‌وه‌يه ، ئەوهش هاومانای خۆشويستنه ، جا ره‌نگه روو بدن و ره‌نگه روو نه‌دهن ، وه هه‌موو ئەوانه داخلى مانای گشتگيرى ويست و مه‌شيه‌تى خواى گه‌وره‌يه ، هه‌روه‌کو ده‌فهرمويت : (لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ (28) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (التكوير/28-29) واتە : بو هەر كه‌سىك له ئيوه که ويستى هيدايت و دامه‌زراوى و جيگيرى هه‌بىت (28) به‌لام ئيوه هېچ ويستىکتان نيه مه‌گەر خواى گه‌وره په‌روه‌ردگارى هه‌موو جيهان ويستى لى بىت ، وه ويستى ئيوه تابعه بو ويستى خواى گه‌وره).

وه ئەو دواى صيفاته‌کانى ترى په‌روه‌ردگارىتى خواى گه‌وره ده‌گه‌رېته‌وه بو ئەم سى باسه ، دروستکردن ، مولکدارى ، فرمان‌ه‌وايى ، وه‌کو ريزق و زيندووکردنه‌وه و مراندن و دابارينى باران و سه‌وزکردنى زهوى و هپان و بردنى با و روپشتنى که‌شتيه‌کان له ده‌رياکاندا و هاتنى شه‌و و روژ و دووگيانبوون و دانانى ئەوهى له سکی دووگياندا هه‌يه و تەندروستى و نه‌خۆشى و عيززه‌ت و زه‌ليلبوون و جگه له ئەوانه .

وه ئەم باوه‌ره به په‌روه‌ردگارىتیهى خواى بالا ده‌ست ، هەر له فيتره‌ته‌وه به مروّف به‌خشاوه و به‌هه‌قلىكى ساده دركى پى ده‌کريت ، له گه‌ردووندا هه‌ستى پيکراوه ، له ده‌قه‌کاندا به زورى هاتوون ، وه له نمونهى ئەو به‌لگانهى که له قورئانى پيرۆزدا هاتوون :

ئهو ئایه‌ته‌به که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاختلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) (البقرة/ 164) واته : به‌راستی له دروست کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی وه جیاوازی شه‌و و پوژ که شه‌و تاریک و فینکتره وه پوژ رووناک و گه‌رمتره، وه دریژی و کورتیان وه ژیربار کردنی ده‌ریاکان بو هه‌لگرتنی ئهو که‌شتیانیه که له‌ناو ده‌ریاکاندا ئه‌پوژن که سوود به‌خه‌لک ئه‌گه‌یه‌نه‌ن وه ئهو ئاوه‌ی که خوای گه‌وره له ناسمانه‌وه دای ئه‌به‌زینتیته خواره‌وه که به‌هوی ئهو بارانه‌وه ئهو زه‌وی یه‌مردووانه زیندوو ئه‌کاته‌وه وه هه‌موو جوړه‌ناژه‌لیکی له‌سه‌ر پرووی زه‌وی بلاو کردوته‌وه وه گوړانکاری بایه‌کان با هه‌یه سارده‌وه هه‌یه گه‌رمه، هه‌یه هیمن و ئارامه، هه‌یه گه‌رده‌لووله، یان بای باکور و بای باشور هه‌یه، یان بایه‌ک که عه‌زاب و سزایه، وه بایه‌ک خوای گه‌وره به‌ره‌مه‌ت ئه‌یینری وه هه‌ورانه‌ی که خوای گه‌وره ژیرباری کردوو له‌تیوان ناسمان و زه‌ویدا ئه‌مانه هه‌مووی ئایات و نیشانه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تواناو ده‌سه‌لات و تاک و ته‌نهایی خوای گه‌وره به‌لام بو که‌سانیک که عه‌قلیان هه‌بیت و بیر بکه‌نه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (تُولِجَ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ) (آل عمران/ 27) واته : شه‌و ئه‌خه‌یته ناو پوژوه‌وه، وه پوژ ئه‌خه‌یته ناو شه‌وه‌وه و تیکه‌لیان ئه‌که‌ی وه له‌مردوو زیندوو ده‌رته‌که‌ی وه له‌زیندوووش مردوو ده‌رته‌که‌یت وه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌دلویه ئاوپک که‌مردوووه مروفتیکی زیندوو ده‌رته‌که‌یت وه به‌پنجه‌وانه‌یشه‌وه، وه له‌هیلکه‌م‌ریشک ده‌رته‌که‌ی وه به‌پنجه‌وانه‌وه، وه له‌تووپک جوړه‌ها به‌روبووم ده‌رته‌که‌ی وه به‌پنجه‌وانه‌وه، یاخود مروفتی موسلمان له‌کافر ده‌رته‌که‌ی وه به‌پنجه‌وانه‌وه وه پزقی هه‌ر که‌سیک ئه‌ده‌ی که خوت و یستت لی بیت به‌بن حساب و به‌بن ژماره‌).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت : (إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَخُجْرُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ تُوْفُكُونَ (95) فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (96) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (97) وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (98) وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ حَبًّا حَضْرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) (الأنعام/ 95-99) واته : به‌دلنایی خوای گه‌وره دانه‌ویله‌وه ناوک و توو ئه‌وه‌ی که له‌ناو زه‌ویداپه هه‌ر هه‌مووی له‌ت ده‌کات، وه دارو ده‌ختی جوړاو‌جوړی لی ئه‌پوړینی زیندوو ده‌رده‌کات له‌مردوو، واته: مروفت دروست ده‌کات له‌دلویه ئاوپک، یاخود بالنده دروست ده‌کات له‌هیلکه، یاخود مروفتیکی موسلمان له‌باوکینی کافر دروست ده‌کات به‌پنجه‌وانه‌یشه‌وه له‌زیندوو مردوو ده‌رده‌کات ، ئه‌وه‌ی ئه‌م کارو ئیشه‌سه‌رسوپه‌یته‌رانه ده‌کات ته‌نھا خوای گه‌وره‌یه ئیتر بوچی ئیوه له‌حه‌ق لائه‌ده‌ن بو باتل له‌کاتیکدا که ئه‌م تواناو ده‌سه‌لاته‌ی خوای گه‌وره ئه‌بینن وه ئه‌زانن (95) وه خوای گه‌وره رووناکی ده‌رده‌کات و له‌ت ده‌کات له‌ناو تاریکی شه‌وه‌وه

وه شه ویشی وا گپړاوه که هیمن و نارام بیت و خه لک تیايدا پشوو بدن له ماندوو بکن به هوې خوړو مانگه وه رۆژ ژمپرو کاتی خوځان بزنانن هم ته قدیرو پڼکخستنه جوانه هی خوابه که که زوړ به عزیزت و بالادست و زانایه (96) وه خوای گه وره هم و خوابه یه که بوونی رۆژ وه خوړو مانگیشی وا داناو که خه لکی حسابی خوځانی پڼ ته ستیره کانیشی بو ټیوه دروست کردوه تا پڼگای خوځانی پڼ بدوژنه وه له تاریکيه کانی شه ودا له وشکانی و دهر یادا، هه روه ها بو جوانی ناسمان و ره جمکردنی شه یتانه کانیشه وه نایه ته کانی خوځان روون کردو ته وه و دريژه مان پيداوه بو که ساتیک که بزنان و زانیاریان هه بن (97) خوای گه وره هم و خوابه یه که ټیوه دروست کردوه له یه ک نه فس که ناده مه وه جینشین و جیگیرتان ده کات له سهر رووی زه وی و نه تانگه پڼ ټیته وه بو ناخی زه وی، یاخود هم دلپه ناوه له ناو ره حمی نافرته دا جیگیر نه بیت وه له پستی پیاواندا دهرده چیت نایه ته کانی خوځان دريژه پيداوه بو که ساتیک که تی بگن (98) وه خوای گه وره هم و خوابه یه که له ناسمانه وه باران بو ټیوه دائه به زیتنی که به هوې هم و بارانه وه جوړه ها رووه ک بو ټیوه دهرته که یین و نه روینین وه به هوې هم و بارانه وه سه وزایی و داری سه وزتان بو نه روینین وه هه ندیک دانه ویله ی که له که بوو له سهر یه که دهرده که یین وه کو گوله گه نم که له ناو هم و گوله دا چه ندیک گه نم له سهر یه که کو بو ته وه وه له په له کانی دارخورما که هم و خورمایه ی پیوه یه وه نریکن و نه توانن لپی بکه نه وه وه جوړه ها باخ له تری و زه یتون و هه نار که ته ماشا بکه ی له قه باره دا یان له په نگدا له وانیه لیک بچن به لام له تامدا لیک ناچن و هه ره یه که و تامیکی جیاوازی هه به همیش دیسانه وه تاک و ته نهایی و تواناو ده سه لاتی خوای گه وره دهرته خات ته ماشای به ره مه که ی بکن کاتیک که دپته به ره هم و پڼ ته گات بزنانن چونه دیسانه وه هه موو نه مانه ی که باسکرا به لگه و نیشانه یه له سهر تاک و ته نهایی و تواناو ده سه لات و حیکمه تی خوای گه وره بو که ساتیک که ټیماندار بن (99) .

هه روه ها ده فهرمویت : (اللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِعَبْرِ عَمَدٍ تَرْوٰتُهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَحَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ (2) وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِجَاجًا مُّتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (3) وَإِنِّي الْأَرْضَ قَطَعْتُ مَّتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (الرعد/2-4) واته : الله هم و خوابه یه که ناسمانه کانی به رز کردو ته وه به بن ته وه ی کوله که یه ک له ژپره وه رایگرتبی که ټیوه یش ده ییین پاشان په روه ردگار به رزو بلند بووه بو سهر عهرشی پیروژی خوې به رز بوونه وه یه ک که شایه ن و شیاو و گونجاو بیت به گه وره یی و مه زنی خوای گه وره له به رز بوونه وه یه هیچ له دروستکراوه کانی ناچیت، وه چونه تیه که شی خوای گه وره خوې نه بیت که س نایزانییت، وه خوړو مانگی ژپربار کردوه بو به رزه ونندی به نده کانی هه ره یه کیک له خوړو مانگ نه پوڼ تا کاتی دیاریکراوی خوځان که پوژی قیامه ته، یاخود دهر پوڼ بو شوینی دیاریکراوی خوځان که ژپره عهرشی خوای گه وره یه ، خوای گه وره کاروباری هم بوونه وره هه لته سووړننی به هه ره شیوازیک که خوې ویستی لی بیت نایه ته کانی روون ته کاته وه و دريژه ی

پێ‌ئهدات به‌لکو ئیوه‌یه‌قینتان هه‌بن به‌گه‌یشتن به‌خوای گه‌وره‌له‌روژی قیامه‌تدا(2) خوای گه‌وره‌ئهو‌خواهیه‌یه‌که‌زه‌وی راخستوووه‌و درێژ کردوووه‌، وه‌شاخه‌کانی‌شی وه‌کو میخ‌داکوئیوه‌له‌ناو زه‌ویدا بو‌ئهو‌هی جینگیر بن‌، وه‌پووباریشی داناه‌وتیایدا وه‌له‌هه‌موو به‌رووبوو‌میکیش خوای گه‌وره‌نیرو‌می‌دروستکردوووه‌به‌شه‌و پووناکی‌پوژ دانه‌پۆشێ‌به‌دنیایی هه‌موو ئه‌مانه‌به‌لگه‌و نیشانه‌ن له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌بو‌که‌سانیک که‌بیر بکه‌نه‌وه‌(3) وه‌له‌سه‌ر زه‌ویشدا پارچه‌پارچه‌زه‌وی هه‌یه‌که‌لێک‌نزیکن هه‌یانه‌باشه‌و رووک و دانه‌ویله‌ی لێ‌ده‌پوویت و هه‌یشه‌شۆره‌و هه‌چی لێناروویت، وه‌هه‌یه‌خاکه‌که‌ی ره‌شه‌و هه‌یه‌سوره‌و هه‌یه‌سپیه‌وه‌جووره‌ها‌باخ و بیستان هه‌یه‌له‌ترێ‌و جووره‌ها‌کشتوکال و به‌رووبووم و دارخورما که‌هه‌ندیکیان لێکته‌چن و یه‌ک بنچینه‌یان هه‌یه‌، وه‌هه‌ندیکیان لێکناچن و بنچینه‌یان جیاوازه‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌ر هه‌موویان به‌یه‌ک ئاو ئاو ئه‌درین به‌لام تام و په‌نگ و قه‌باره‌یان جیاوازه‌وه‌فه‌زلی هه‌ندیکیان ده‌ده‌ین به‌سه‌ر هه‌ندیکی‌تریان له‌خواردندا هه‌یه‌شیرینه‌و هه‌یه‌ترشه‌و هه‌یه‌مزره‌و هه‌یه‌تاله‌به‌دنیایی هه‌موو ئه‌مانه‌نایه‌ت و به‌لگه‌و نیشانه‌ن له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لات و گه‌وره‌یی خوای گه‌وره‌بو‌که‌سانیک که‌عه‌قلیان هه‌بی‌ت و بیر بکه‌نه‌وه‌(4) .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی : (خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (3) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ (4) وَالْإِنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (5) وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ (6) وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ (7) وَالْحَيْلِ وَالْبَعَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (8) وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ (9) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ (10) يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (11) وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّلَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (12) وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (13) وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَلِيَّةً تَلْبَسُوهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَعَلَّمَكُمْ تَشْكُرُونَ (14) وَاللَّهُ فِي الْأَرْضِ رَؤُوسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْتَاهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (15) وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ (16) أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (17) وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ رَّحِيمٌ) (النحل/3-18) واته : خوای گه‌وره‌ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌حه‌ق دروست کردوووه‌خوای گه‌وره‌زور له‌وه‌به‌رزو بلن‌دتره‌که‌هاوبه‌شپیریارده‌ران هاوه‌ل بو‌خوای گه‌وره‌بپیار ئه‌ده‌ن(3) خوای گه‌وره‌ئهو‌خواهیه‌یه‌که‌مروّفی له‌دلۆپه‌ئاویک دروست کردوووه‌به‌لام کاتیک که‌گه‌وره‌بووه‌بووه‌به‌دوژمن و خه‌سمیکی ئاشکرای خوای گه‌وره‌و به‌ئاشکرا دژایه‌تی خوای گه‌وره‌ده‌کات (4) وه‌خوای گه‌وره‌ناژه‌لانی‌شی بو‌ئیوه‌دروست کردوووه‌، وشتره‌مانگا‌و مه‌رو بز ن‌مانه‌ئهنعامیان پێ‌ئهووتری که‌به‌سوف و خوریه‌که‌یان پۆشاک دروست ده‌که‌ن و خو‌تان گه‌رم ئه‌که‌نه‌وه‌وه‌سوودی‌تری‌شان بو‌تان

هه یه له شیرو گۆشت و به رهه میان، وه هه یانه بۆ سواریبوونه و هه یانه بۆ زهوی کیلانه و چهنده ها سودی تر وه هه یه گۆشته که ی ئه خوون (5) وه هه یانه بۆ جوانی به کاریان دینن جوانه بۆ ته ماشا کردن که به ئیواره له له وه پرگا ئه یانگه پیننه وه وه کاتیک له به یانیان دهریان ئه کن بۆ له وه پرگا (6) وه باری قورسی ئیوه هه لئه گرن بۆ شارو ولاتانیکی تر که ئه گهر به هۆی ئه مانه وه نه بوایه ئیوه نه تانته توانی بگهن به وه شوینانه مه گهر به زه حمهت و مه شه قهت و نارچه ته تیه کی زۆر نه بۆ به دلنیایی پهروه ردگاری ئیوه زۆر به په ئهت و په حمهت و سۆزو به زهیی و میهره بانه (7) وه ماین و هیسترو گویدرپیژی بۆ دروست کردوون تا بۆ سواری به کاریان بهینن وه جوانیشن وه خوی گهوره له داهاتوودا شتی وایش دروست دهکات که ئیوه نایزانن وه کو فرۆکه و ئه و شتانه (8) وه دیاری کردن و روون کردنه وه ی ریگای راست و ئیسلام له سه خوی گهوره یه وه هه یه له وه ریگایانه چهوت و گپه وه له پرگا راسته که لاتان ئه دات و ویلتان ئه کات وه ئه گهر خوی گهوره ویستی لۆ بوایه هیدایه تی هه موواتنی ئه دا بۆ پرگا راسته که (9) خوی گهوره ئه و خوی یه له ئاسمانه وه بارانی بۆ دابه زاندوون له وه بارانه ئیوه بۆ خووتان و ئاژه له کانتان بۆ خوارندنه وه به کاری دینن وه داریشی لۆ ئه رووی که ئه و دارانه ئه بۆ به له وه بۆ ئاژه له کانتان (10) هه ره به هۆی ئه و بارانه وه زه رعاتان بۆ ئه روینی له دار زهیتون و دارخورما و دارمیو (تری) وه له هه موو جوړه به رووبووم و میوه یه ک خوی گهوره به هۆی ئه و بارانه وه بۆتان ئه روینی به دلنیایی ئه م باران باراندن و دهرکردنی رووه ک و دانه ویلانه هه مووی نیشانه یه کی گهوره یه له سه ره ده سه لات و گهوره یی و تاک و ته نهایی خوی گهوره به لām بۆ که سانیکی که بیر بکه نه وه له دروستکراوه کانی خوی گهوره (11) وه خوی گهوره شه و و پۆزو خوړو مانگ و ئه ستیره کانی بۆ ژیربار کردوون و له ژیر فه رمانی خوی گهوره دان به گویره ی به رژه وه ندی ئیوه دین و ئه روون به دلنیایی هه موو ئه م دروستکراوه گه ورانه ی خوی گهوره نیشانه ن له سه ره ده سه لات و گهوره یی و تاک و ته نهایی خوی گهوره که تاک و ته نها و بۆ شه ریکه به لām بۆ که سانیکی که عه قلیان هه بۆ و بیر بکه نه وه (12) وه له سه ره زهوی جوړه ها شتی په نگ جیاوازی بۆ سوودو به رژه وه ندی ئیوه دروست کردووه له ئاژه ل و کانزا و رووه ک ، به دلنیایی ئه مانه ی نیشانه و به لگهن له سه ره توانا و ده سه لات و گهوره یی و تاک و ته نهایی خوی گهوره بۆ که سانیکی که بیر بکه نه وه (13) خوی گهوره ئه و خوی یه که ئه و ده ریا گه ورانه یی بۆ ژیربار کردوون و بۆ به رژه وه ندی ئیوه دروستی کردوون تا گۆشتی ماسی و نه هه نگه کان به تازه یی بخوون وه له دهریاشه وه خشل و مرواری و مه رجان و ئه وانه دهرکه ن و خووتانی پۆ برازیینه وه وه له به ری بکه ن وه که شتیه کان ئه بیینی که ئاوی ئه و ده ریا به ئه بریت وه تا ئیوه به هۆی فه زلی خوی گهوره وه بازرگانی به وه که شتیانه بکه ن و داوای فه زلی خوی گهوره بکه ن وه به لکو شوکرانه بژییری نیعمه ته کانی خوی گهوره بکه ن (14) وه له زه ویشدا ئه و شاخانه ی چه قاندووه وه کو میخ بۆ ئه وه ی که زهوی نه جوولیت و نه هه ژیت وه رووبارو ریگایشی بۆ داناون بۆ ئه وه ی له گه شته کانتاندا به و ریگایانه دا برۆن به لکو ریگای خووتانی پۆ بدۆزنه وه (15) وه جوړه ها نیشانه ی داناوه که ریی خووتانی پۆ بدۆزنه وه وه به هۆی ئه ستیره ی شه وه به شه وان ئه توانن ریگای خووتان بدۆزنه وه له گه شته کانتاندا (16) ئایا خوییه ک که ئه م هه موو دروستکراوه گه ورانه ی دروست کردبۆن وه کو که سیک وایه که هیه شتیکی دروست نه کردبۆن یه کسانن وه ک ئه وانه ی

که ئیوه ئه‌یانپه‌رستن ئه‌وه بو بێر ناکه‌نه‌وه چۆن که‌سانیک ئه‌که‌نه شه‌ریک بو ئه‌و خواجه گه‌وره‌یه که ئه‌و هه‌موو دروستکراوه‌ی دروست کردووه (17) وه ئه‌گه‌ر ئیوه بتانه‌وئێ نيعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره بژمیرن ئه‌وه له ژماردن نایه‌ن له‌به‌ر زۆری نيعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره به‌سه‌رتانه‌وه به‌ دلنایای خوای گه‌وره زۆر لیخۆشبوو به‌ به‌زه‌بیه (18)

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت : (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (12) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (13) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَحَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (14) ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ (15) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُنْعَمُونَ (16) وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ (17) وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ (18) فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (19) وَشَجَرَةً تُخْرُجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِينَ (20) وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لَعِبْرَةً لَعِبْرَةً لَعِبْرَةً لَعِبْرَةً لَعِبْرَةً وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (21) وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ) (المؤمنون/12-22) واته : وه به‌ دلنایای تېمه‌ مرۆفمان دروست کردووه له‌ (سولاله) که بریتیه له‌ ده‌رکردنی شتیکی له‌ شتیکی تر، که ئاده‌ممان له‌ و قوره‌ ده‌رکردووه و دروست کردووه (12) وه پاشان مرۆفیشمان له‌ دلۆپه‌ ئاوێک دروست کردووه له‌ شوپنێکی جیگیردا دامانناوه که په‌حمی ئافره‌ته‌ (13) پاشان ئه‌و دلۆپه‌ ئاوه ئه‌بێ به‌ خوینێکی مه‌یوو پاشان ئه‌و خوینه‌ مه‌یوو ئه‌بیته‌ پارچه‌ گوشتیکی ریکنه‌خراو وه‌ دواتریش ریکنه‌خری پاشان ئه‌و پارچه‌ گوشته‌ ئه‌که‌ین به‌ ئیسقان و ئیسقانی لێ دروست ئه‌که‌ین بو ئه‌وه‌ی لاشه‌ی ئه‌و مرۆفه‌ رابگرێ پاشان ئه‌و ئیسقانه‌یش به‌ گوشت دانه‌پۆشین پاشان روح ئه‌که‌ینه‌ به‌ری وه ئه‌یکه‌ین به‌ مرۆفیکێ تر ئه‌و الله‌ یه‌ی که‌ باشترین دروستکاره‌ خێرو به‌ره‌که‌تی یه‌ کجار زۆره‌، وه‌ شایه‌نی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ گه‌وره‌ بزانی (14) له‌ پاش ئه‌وه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ دروستتان ئه‌کات و دینه‌ ژیانه‌وه‌ له‌ دواي ئه‌وه‌ مردنتان به‌سه‌ردا دیت و ئه‌بێ بگه‌رینه‌وه‌ (15) پاشان له‌ رۆژی قیامه‌تدا زیندوو ئه‌که‌رینه‌وه‌ بو لپه‌رسینه‌وه‌ (16) وه‌ له‌ سه‌رووی ئیوه‌شه‌وه‌ حه‌وت ئاسمانان دروست کردووه یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک وه‌ تېمه‌ بێ ئاگانین له‌ دروستکراوه‌کانی خۆمان وه‌ ئه‌یانپاریزین و نایه‌لین به‌ریته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی (17) وه‌ له‌ ئاسمانیشه‌وه‌ بارانمان بو‌ دابه‌زاندوون به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو که‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئیوه‌ی تیاپیت وه‌ ئه‌و ئاوه‌مان جیگیر کردووه‌ له‌ناو زه‌ویدا وه‌ هه‌ر کاتیک ویستمان لێ بیت ئه‌وا ئاوه‌کانتان له‌ناو ئه‌به‌ین که‌ سوودی لێ نه‌بینن (18) به‌هو‌ی ئه‌و بارانه‌وه‌ باخ و بیستانی چروپرمان بو‌ دروست کردوون له‌ دارخورماو میو که‌ میوه‌ی زۆری بو‌ ئیوه‌ تیاپه‌ که‌ تام و چێژی لێ ئه‌که‌ن وه‌ هه‌یشه‌ لێ ئه‌خۆن (19) وه‌ داریکیش که‌ داری زه‌یتونه‌ له‌ کیوی (طور) له‌ سه‌یناه‌) له‌وئێ زۆتر ئه‌رویت که‌ زه‌یتی زه‌یتونی لێ ده‌رته‌کرێ وه‌ زه‌یتی زه‌یتون و سرکه‌ وه‌ ئه‌و شتانه‌یشی لێ دروست ئه‌که‌رێ بو‌ خواردن، ئه‌وه‌ی ده‌یخوات نانی تیه‌له‌که‌شیت و وه‌کو بو‌یاخ ره‌نگی ده‌کات (20) وه‌ ئه‌و ئاژه‌لانه‌یش که‌ بو‌مان دروست کردوون هه‌مووی په‌ندو عیبه‌تی تیاپه‌ بو‌ ئیوه‌، وه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر تواناو ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌ له‌و شیره‌ی که‌ له‌ناو سکیده‌یه‌ وه‌کو خواردنه‌وه‌یه‌ک وایه‌ بو‌ ئیوه‌ وه‌ سوودی زۆری تریشی بو‌ ئیوه‌ تیاپه‌: بو‌ سواری و باره‌ه‌لگرتن و

شیره‌که‌ی و گوشته‌که‌ی و موه‌که‌ی و بۆ جوانی و بۆ هه‌موو ئەو شتانه‌ی تر که خۆتان سوودی لێ ئەبینن وه هه‌یشه بۆ خواردن به‌کاری دینن(21) وه له‌سه‌ر ئەو ئاژه‌لانه ئەروون و هه‌ئانده‌گرێ له وشکانی، وه له‌سه‌ر که‌شتیش له‌ناو ده‌ریاکاندا ئەمیش هه‌مووی نیعمه‌تی خوی گه‌وره‌یه بۆ تپوه(22).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت : (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَزُجُّ مِنْ خِلَالِهِ وَيُزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنًا بَرَقَهُ يَدْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (43) يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ (44) وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (النور/43-45) واته : ئایا نابینی خوی گه‌وره ئەو هه‌ورانه به‌رێ ئەکات بۆ هه‌ر شوینیک که ویستی لێ بیت پاشان ئەو په‌له هه‌ورانه هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه‌و یه‌ک ده‌گرن دوی ئەوه که‌له‌که‌یان ئەکات به‌سه‌ر یه‌کدا وه ده‌بینیت باران له‌ناو ئەو هه‌ورانه‌وه دیته‌ خواره‌وه وه خوی گه‌وره له به‌رزی ئاسمانه‌وه بۆ شاخه به‌رزه‌کانیش ته‌رزه ئەباریت، یاخود له ئاسمانه‌وه به ئەندازه‌ی شاخ ته‌رزه ده‌بارینیت، یاخود له ئاسمان شاخی ته‌رزه هه‌یه دایده‌به‌زینیت ویستی لێ بیت له هه‌ر شوینیک دایه‌به‌زینت دای ئەبه‌زینت وه ویستیشی لێ بیت له هه‌ر شوینیک تر لایدات لایته‌دات وه تیشکی ئەو هه‌وره بروسکه‌یه نزیکه که له چاو بدات و چاو به‌ریت له‌به‌ر به‌هیزی تیشکه‌که‌ی(43)خوی گه‌وره خۆی شه‌و و پوژ ئەمدیو دیو ئەکات و ئەیگۆرپت و گۆرانی به‌سه‌ردا دینن به ساردی و گه‌رمی و تاریکی و پووناکی و درێژی و کورتی به‌ دنیایی هه‌موو ئەم شتانه په‌ندو عیبه‌ت و نامۆژگاریه بۆ ئەو که‌سانه‌ی که بینان و چاویان حه‌ق ئەبینن(44) وه خوی گه‌وره هه‌موو ئاژه‌لیکی دروست کردوه له‌ ناو، یاخود له‌و دلوپه‌ ئاوه که مه‌نییه جا هه‌یانه له‌سه‌ر سکی ئەپروات وه‌کو مارو کرم و نه‌هنگ وه هه‌یشه له‌سه‌ر دوو پین ئەپروات وه‌کو مرووف و بالنده وه هه‌بشانه له‌سه‌ر چوار پین ئەپروات وه‌کو ئاژه‌له‌کان خوی گه‌وره ویستی له هه‌ر شتیک بێ دروستی ئەکات به‌ دنیایی خوی گه‌وره توانا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه(45).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت : (أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا (45) ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا (46) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَأْسَا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا (47) وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا (48) لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسِي كَثِيرًا (49) وَلَقَدْ صَرَّفْنَا بِهِنَّهْم لِيَذَّكُرُوا فَأَلَّى أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا (50) وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا (51) فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا (52) وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فَارَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا (53) وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا) (الفرقان/45-54) واته : ئایا نابینی په‌روه‌دگارت چۆن سیبه‌ری درپژ کردۆته‌وه (له به‌ره‌به‌یانه‌وه تا خۆرکه‌وتن) ئەگه‌ر ویستی لێ بوايه سیبه‌ره‌که‌ی جیگه‌رو به‌رده‌وام ده‌کرد پاشان خۆریشمان گپرا وه‌کو به‌لگه‌یه‌ک بیت

لەسەر ئەو سەبەبە بەر ئەوهی زیادو کەم ئەکات بەهۆی خۆرەکەو (45) پاشان سەبەره کەیشمان کەم کردۆتەوهو شاردۆتەوه بەهۆی نەمانی خۆرەکەو، یان خۆرەکەمان شاردۆتەوهو کەم کردۆتەوه (46) خوای گەوره ئەو خوایەیه کە شەوی بۆ ئیوه وەکو پۆشاکێک لێکردوو کە داتاننەپۆشی بە تاریکیەکی وە خەویشی بۆ ئیوه داناوو تا پشووێ تیا بدەن و لە جوله بکەون وە پڕۆیشی وای کردوو کە تیایدا بە ئاگاو بەخەبەر بن و بۆ بەرژەوهندی خۆتان هەول بدەن (47) وە خوای گەوره ئەو خوایەیه کە ئەو بایانە ئەنێرێ وەکو موژدەدەرێک لە پێش خۆیانەوه کە پەحمەتی خوای گەورهی هەلگرتوو کە بارانیان پێیه وە لە ئاسمانیشەوه ئاویکی پاک دائەبەزێننە خوارەوه (48) تا بەهۆی ئەو بارانەوه چەند شوینێکی زەوی مردوو زیندوو بکەینەوه بە رواندنی گزۆگیاو دانەویڵەو پوووک وە بەهۆی ئەو بارانەوه لەو دروستکراوانەى کە دروستمان کردوو لە ئازەلان و لە خەلکانێکی زۆری پێ ئاودەین (49) وە ئەم گۆرانکاریانە ئەکەین لە سەبەبو با و باران بارین تا لە زیندوکردنەوهی ئەو زەویە مردوانە بێر لە مردن بکەنەوه بەلام زۆریە خەلکی تەنها کوفرانەبژێری نێعمەتی خوای گەورهیان هەلێژارد، وە پەتیان کردوو کە دان بنێن بە نێعمەتی خوای گەوره بەسەریانەوه (نالێن بە هۆی فەزل و رحەمەتی خوای گەورهو بارانمان بۆ باری، بەلکو دەلێن بە هۆی ئەستێرەو بورجەکانەوه بارانمان بۆ باری) (50) وە ئەگەر ویستمان لێ بوایە بۆ هەموو دئی یەک دەمانتوانی پێغەمبەرێک بنێرین وە ئاگاداریان بکاتەوه، بەلام محەمدان (ﷺ) بۆ تیکرای خەلکی ناردوو (51) ئەى محەمد (ﷺ) گوپرایەلی کافران مەکە وە بەو قورئانە پیرۆزە جیهادیکی گەورهی کافران بکە (52) وە خوای گەوره ئەو خوایەیه کە دوو دەریای گەیاندوو بە یەک کە یەکیان ئاویکی شیرینی سازگارە کە دەروات وە ئەوهی تریشیان ئاویکی سوپرو شۆرە کە راوەستاو و ناروات وە لە نیوانیشیاندا پەردەیهکی داناوو کە تیکەل بەیهک نابن وە ئەو پەردەیه ریگری ئەکات ئەو دوو ئاوه لە ناوهو تیکەل بەیهک بن و ئەو دوو ئاوهی لێک جیا کردۆتەوه، بەلام لە بانەوه یەکە، ئەویش موعجیزەیهکی خوای گەورهیه، یاخود زەوی وشکانی خستۆتە نیوانیانەوه (53) وە خوای گەوره ئەو خوایەیه لە دۆپە ئاویک کە مەنی یە مروفی دروست کردوو وە بەهۆی ئەو دۆپە ئاوهو مروف زیادى کردوو لە نەسەب و پەچەلەکدا وە لە ژن و ژن خوازیدا وە پەروەردگاری تۆ زۆر بەتواناو دەسەلاتە (54) .

هەرورەها دەفەرەمۆیت : (فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ (17) وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ (18) يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ (19) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَشْكُرُونَ (20) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَمِرُونَ (21) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِلاَفِ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (22) وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُرِيدُكُمْ الْبَرَقَ حَوْفًا وَطَمَعًا وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (24) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَنفُخَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ مِنْ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (25) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَه قَانِتُونَ (26) وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ

الأغلى في السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم) (الروم/17-27) واته : وه پاک و مونه ززه می بو خواى گه‌وره، خواى گه‌وره به پاک رابگرن و زیکرو ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن له کاتی ئیواره و به‌یاناندا، واته: زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواران بخوینن (17) وه حه‌مدو سه‌ناو ستایش بو خواى گه‌وره‌یه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا وه به ئیواران و نیوه‌رویان، یاخود وتراوه: ئەمه مه‌به‌ست پیی پینج نوێزه فه‌رزه‌که‌یه: (حین مُسُون) ئیواره، مه‌به‌ست پیی: نوێژی مه‌غریب و عیشایه (وَحِينَ تُصْبِحُونَ) مه‌به‌ست پیی نوێژی به‌یانیه (وَعَشِيًّا) مه‌به‌ست پیی نوێژی عه‌صره (وَحِينَ تَطْهُرُونَ) مه‌به‌ست پیی نوێژی نیوه‌رویه، ئا له‌و کاتانه‌دا نوێزه‌کان ئەنجام بده‌ن (18) خواى گه‌وره ئەوه‌نده بالاده‌سته له مردوو زیندوو ده‌ردینى و دروست ئەکات: وه‌کو له‌ دلۆپیک ئاو مروّف دروست ده‌کات، له هیلکه‌هه‌کات، له کافر موسلمان دروست ده‌کات وه به‌ پیچه‌ه‌وانه‌یشه‌وه له زیندوو مردوو ده‌ردینى و دروست ده‌کات، مروّف که زیندوو مه‌نی و دلۆپه‌ ئاوی لى ده‌ردینى، بالنده که زیندوو هیلکه‌هه‌ لى ده‌ردینى، موسلمان که زیندوو جارى وا هه‌یه له نه‌وه‌ی ئەو کافر ده‌بى وه له پاش ئەوه‌ی که زه‌وى مردوو خواى گه‌وره به‌هۆى بارانه‌وه زیندووئى ئەکاته‌وه ئەه‌یژه‌نیتته‌وه چۆن ئەو زه‌ویه مردووهمان زیندوو کرده‌وه ئیوه‌ش به‌و شېوازه له‌ناو قه‌بره‌کانتان ده‌رئه‌کری‌ن و زیندوو ده‌کری‌نه‌وه (19) وه یه‌کیک له نیشانه‌کانی تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه ئەوه‌یه که ئیوه‌ی له خۆل دروست کرد، واته: ئاده‌می باوکتان پاشان خواى گه‌وره ئیوه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌می له‌سه‌ر زه‌ویدا بلاو کردۆته‌وه‌و زۆر بوونه (20) وه یه‌کیکى تر له نیشانه‌کانی تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه ئەوه‌یه که له نه‌فسی خۆتان خیزانی بو دروست کردوون، واته: له په‌راسوی چه‌پی ئاده‌م حه‌واى دروست کردوو بو ئەوه‌ی ئەو خیزانانه وه‌کو سوکناو هیمنی و ئارامی و پشویه‌کی ده‌روونی بێت بو ئیوه وه خۆشه‌ویستی و په‌حم و سۆزو به‌زه‌یی خستۆته ئیوانتانه‌وه، یان (مَوَدَّةً) واته: جیماع (وَرَحْمَةً) واته: منداڵ ئا ئەمانه هه‌مووی به‌دلنیاپی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره به‌لام بو که‌سانیک که بێر بکه‌نه‌وه‌و تییفکرن (21) وه یه‌کیکى تر له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، وه زمانى ئیوه‌ی لیک جیاواز کردوو هه‌ر یه‌کیک به زمانیک قسه ئەکه‌ن، وه په‌نگ و شېوازیستان لیک جیاوازه هه‌ر یه‌که‌و شېوه‌یه‌کتان هه‌یه به دلنیاپی هه‌موو ئەمانه به‌لگه‌و نیشانه‌ن له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره به‌لام بو که‌سانیک که زانا بن (22) وه یه‌کیکى تر له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره ئەوه‌یه به‌شهو و به‌رۆژ ئیوه ئەخه‌وینى، به‌شهو ئەخه‌ون هه‌ندیک جاریش به‌رۆژ کاتی (قه‌یلوله) بو ئەوه‌ی پشویه‌ک بده‌ن وه به‌رۆژیش ئەگه‌رین به‌دواى رزق و رۆزی خۆتان و کاسبی ئەکه‌ن به دلنیاپی هه‌موو ئەمانه به‌لگه‌و نیشانه‌یه له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره به‌لام بو که‌سانیک که بیستن وه په‌ندو ئامۆژگاری وه‌ر بگرن (23) وه یه‌کیکى تر له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی تاک و ته‌نهایی و تواناو ده‌سه‌لاتی خواى گه‌وره ئەوه‌یه که هه‌وره بروسکه‌تان نیشان ئەدات که هه‌ندیک جار لى ئەترسین که زه‌ره‌رو زیانتان پى بگه‌یه‌ننى، وه هه‌ندیک جار ئومیدتان پینه که دواى ئەوه باران ببارى و سوودی لى ببینن وه له ئاسمانیشه‌وه بارانتان بو ئەهینتته‌هه‌ خواره‌وه وه ئەو زه‌ویه‌ی که له دواى ئەوه‌ی

و شک و مردووو خوی گه‌وره به‌هوی بارانه‌وه زیندوو ئه‌کاته‌وه و رووه‌ک و دانه‌ویله‌ی لئ ئه‌پروینئ، چون ئه‌و زه‌ویه مردووو‌هی زیندوو کرده‌وه به‌و شیوه‌یه‌یش ئیوه زیندوو ده‌کاته‌وه به‌ دلنیا‌یی هه‌موو ئه‌مانه به‌لگه‌و نیشانه‌یه له‌سه‌ر تاک و ته‌نهای‌ی و تواناو ده‌سه‌لاتی خوی گه‌وره به‌لام بو که‌ساتیک که‌بیر بکه‌نه‌وه و تیبگه‌ن (24) وه به‌کینکی تر له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی تواناو ده‌سه‌لاتی خوی گه‌وره ئه‌وه‌یه که‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌ فه‌رمانی خوا‌پاوه‌ستاوه به‌بن ئه‌وه‌ی هه‌یج شتیک رایگرتی پاشان ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره له‌ روژی قیامه‌ت بانگنان بکات کاتیک که‌ ئیوه مردووونه‌و له‌ناو زه‌ویدان ئیوه هه‌ر هه‌مووتان ده‌ره‌چن و فه‌رمانی خوی گه‌وره جیبه‌جی ئه‌که‌ن (25) وه هه‌رچی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌یه هه‌مووی مولکی خوی گه‌وره‌یه‌و هه‌موو ملکه‌چ و گوپرایه‌لی خوی گه‌وره‌ن (26) وه خوی گه‌وره ئه‌و خوی‌یه‌ سه‌ره‌تا دروستکراوه‌کان دروست ده‌کات پاشان له‌ دوی مردنیش سه‌ره‌له‌نوئی زیندوو‌یان ئه‌کاته‌وه که‌ ئه‌مه‌یان ناسانه‌ره‌ لای خوی گه‌وره، ئه‌وه‌ی به‌که‌میش هه‌ر ناسانه به‌لام سه‌باره‌ت به‌عه‌قل و تیگه‌یشتنی ئیمه‌ ئه‌مه‌یان ناسانه‌ره‌ وه‌ هه‌وونه‌ی هه‌ره‌ به‌رز بو خوی گه‌وره‌یه له‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی، خوی گه‌وره له‌ که‌س ناچیت و که‌س له‌ خوی گه‌وره ناچیت و تاک و ته‌نها و بن‌هاوه‌له‌ وه‌ خوی گه‌وره زور به‌عیزه‌ت و بالاده‌سته، وه‌ زور کاربه‌جیبه‌ له‌ وته‌و کرده‌وه‌یدا (27).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت : (الرَّحْمَنُ) (1) عَلَّمَ الْقُرْآنَ (2) خَلَقَ الْإِنْسَانَ (3) عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (4) الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (5) وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (6) وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (7) أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (8) وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ (9) وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ (10) فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ (11) وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ (12) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (13) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (14) وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ (15) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (16) رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (17) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (18) مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (19) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (20) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (21) يُخْرِجُ مِنْهُمَا الْمُلُوءَ وَالْمَرْجَانَ (22) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (23) وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (24) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (الرحمن/1 - 25) واته : الرحمن: ناوئیکه له‌ ناوه‌ پیروژه‌کانی خوی گه‌وره، واته: خوی گه‌وره زور به‌ره‌حم و سوژو به‌زه‌یی و میهره‌بانه، ئه‌و خوی‌یه که‌ (1) فی‌ره‌ خویندنه‌وه‌ی قورتانی کردوو (2) وه‌ مروقی‌شی دروست کردوو (3) وه‌ مروقی‌ فی‌ری ناوی هه‌موو شته‌کان کردوو، یان فی‌ری هه‌موو زمانه‌کانی کردوو، یان فی‌ری هه‌موو شتیکی کردوو، یان فی‌ری ده‌ربرینی پیته‌کانی کردوو و بو‌ی ناسانکردوو (4) وه‌ خو‌رو مانگی‌ش له‌ شوینی دیاریکراوی خو‌یان ئه‌رپو‌ن وه‌ به‌ه‌ویانه‌وه مانگ و سال‌ ئه‌ژمیردی‌ت (5) وه‌ ئه‌ستیره‌کان و داره‌کان هه‌موویان سو‌جده‌و کړنوش بو‌ خوی گه‌وره ئه‌به‌ن وه‌ ملکه‌چی خوی گه‌وره‌ن، یاخود وتراوه: (وَالنَّجْمُ) هه‌موو رووه‌کیکه که‌ فه‌دی نه‌بن (وَالشَّجَرُ) هه‌موو رووه‌کیکه که‌ فه‌دی هه‌بن، هه‌موویان سو‌جده‌و کړنوش بو‌ خوی گه‌وره ئه‌به‌ن و ملکه‌چی فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ن (6) وه‌ خوی گه‌وره ناسمانی به‌رز کردوته‌وه‌و به‌رز رایگرتوو‌ه به‌سه‌ر زه‌ویدا وه‌ ته‌رازوو‌یشی له‌سه‌ر زه‌وی داناوه بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ دادپه‌روه‌ر بن له‌گه‌ل یه‌کتیدا (7) ئیوه‌ سنوو‌ر مه‌به‌زین‌ له‌و ته‌رازوو‌ه‌دا، یاخود له‌

دادپه روه ريدا (8) وه با تهرارزووه كه يشتان دادپه روه رې وه كه م به خه لكي مه دن كاتيک كه شتيان بو ته كيشن، يان خو تان دادپه روه رې بن (9) وه خواي گه وره زه ويشي داناوو وراخستووو بو مرو فقه كان (10) كه له سهر زه ويشدا خواي گه وره جو ره ها ميوه ي تام و بو ن و رهنگ و قه باره جياوازي بو تيوه داناوو كه چيزي لي ته كهن، وه دارخورمايش كه به رگي هه يه پيش ته وه ي كه در چي له ناو به رگه كه دا يه و دواتر ده رته چي ت و ده رته كه وي ت، (له بهر زوري سوو ده كه ي به تا ييه ت با سي خورماي كر دووه (11) وه هه موو دانوه و لي هه كيش كه گه لاکه ي وشك ده بي ت و ده بي ت به كا و نا ژهل نه يخوا ت، وه ره يحانيش واته: گه لاکه ي، ياخود و تراوه: مه به ست ته و په يحانه بو نخوشه يه كه بو ني ته كه ين (12) ته ي گروي ئاده ميزادو جن تيوه چ ني عمه تيک له ني عمه ته كاني خواي گه وره به درو نه زانن و باوه رتان به كاميان نيه له وه هه موو ني عمه ته زورانه ي كه خواي گه وره پي به خشيون (13) خواي گه وره مرو في دروست كر دووه واته ئاده م له فوري سووره وه كراو كه فوريك به ناگر سوور ته كر يته وه وه كو چو ن ته وان ه ي كه كوپه له و گو زه و شتيان لي دروست نه كري (14) وه جنيشي دروست كر دووه له گرو بلي سه ي ناگر، ياخود له ناگره كه خو ي جني دروست كر دووه (15) ته ي گروي ئاده ميزادو جن ني تر تيوه كام له ني عمه ته كاني خواي گه وره به درو نه زانن و باوه رتان پي نيه (16) خواي گه وره په روه ردگاري هه ردوو رو ژه ه لاته كه وه هه ردوو رو ژه ناوا كه يه، رو ژه ه لاته له زستان و هاوين وه رو ژه ناوايش له زستان و هاوين، وه به كو يش ها ته (المشارق) مه به ست پي ته وه يه كه هه موو رو ژي ك خو ر له شو يني كي جياوازه وه در ده كه وي ت و ناوا ده بي ت (17) ته ي گروي ئاده ميزادو جن ني تر تيوه كام له ني عمه ته كاني خواي گه وره به درو نه زانن و باوه رتان پي نيه (18) دوو ده ر يا هه يه كه به يه ك ته گهن له پيش چاو كاتيک ته ماشا ته كه ي به يه ك گه يشتون و تي كه ل بوونه به لام (19) له نيوانياندا په رده و به ربه ستيك هه يه كه نا يه لي تي كه ل بن، ناوي ده ر ياكه شو يرو سو يره، وه ناوي رووباره كه سازگار وه تي كه ل نابن (20) ته ي گروي ئاده ميزادو جن ني تر تيوه كام له ني عمه ته كاني خواي گه وره به درو نه زانن و باوه رتان پي نيه (21) له وه ده ر يايانه وه جو ره ها دوپرو مرواري و گه وه هر ده رته چي ت (22) ته ي گروي ئاده ميزادو جن ني تر تيوه كام له ني عمه ته كاني خواي گه وره به درو نه زانن و باوه رتان پي نيه (23) وه له ناو ده ر ياكانيشدا ته وه كه شتيانه هه يه كه دار له سهر دار دروست كراون و به رز كراونه ته وه وه كو شاخ وان له ناو ده ر يادا ته رو ن (24) ته ي گروي ئاده ميزادو جن ني تر تيوه كام له ني عمه ته كاني خواي گه وره به درو نه زانن و باوه رتان پي نيه (25).

هه روه ها ده فه رموي ت: (أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا (6) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا (7) وَخَلَقْنَاكُمْ أَرْوَاجًا (8) وَجَعَلْنَا تَوْمَكُمْ سُبَاتًا (9) وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَاسًا (10) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (11) وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (12) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَنَجْمًا (13) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجًّا (14) لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (15) وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا) (النبا/6-16) واته: ئايا تيمه زه وي مان بو ژي بار نه كر دوون و رانه خستوو وه كو بي شكه ي مندال، وه هي من و نارام و جيگير مان كر دووه بو يان تا له سه ري بزي ن (6) وه شاخه كامان وه كو سنگ داكو تيوه به ناخي زه وي دا بو ته وه ي نه جو ولي ت و هي من و نارام بي ت (7) وه تيوه مان دروست كر دووه به نيرو م بو ته وه ي وه چه بخه نه وه و ژيان به رده وام بي ت (8) وه خه وي تيوه شان كر دووه به پشو و

بۆ لاشه‌تان و جووله‌ی تیا‌دا نه‌مینێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌پروژ ژۆر ئه‌گه‌پرین و ماندوو ئه‌بن بۆ ئه‌وه‌ی به‌شه‌و پشوو بده‌ن(9) وه‌ به‌ تاریکی شه‌ویش داتانه‌پۆشین بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ودا پشوو بده‌ن، وه‌ شه‌ومان وا لێ کردوو که هه‌مین و ئارام بێ (10) وه‌ پۆژی‌شمان وا لێ کردوو که پووناک بێ تا خه‌لکی بتوانن له‌ پۆژدا بێن و بپۆن بۆ بازرگانی و کاسبی و بژۆی ژیا‌نیان(11) وه‌ له‌سه‌رووی ئیوه‌یشه‌وه‌ هه‌وت ئاسمانی به‌هه‌یزو فراوان و به‌رمان دروست کردوو وه‌ ئه‌سته‌یرانه‌یشمان تیی کردوو(12) وه‌ خۆرمان تیا‌دا داناوه‌ که سه‌رچاوه‌ی پووناکی و گه‌رمیه‌(13) وه‌ له‌ هه‌وره‌کانه‌وه‌ ئاوێکتان بۆ دانه‌به‌زینین که ئه‌و ئاوه‌ ژۆر به‌لێزمه‌و به‌خوڕ دێته‌ خواره‌وه‌ به‌رده‌وام(14) تا به‌هۆی ئه‌و بارانه‌وه‌ دانه‌ویله‌تان بۆ ده‌ربه‌که‌ین له‌ زه‌وی بۆ خۆراکی خۆتان، وه‌ گژو گیاش بۆ خۆراکی ئاژه‌له‌کانتان (15) وه‌ به‌هۆی ئه‌و بارانه‌وه‌ باخ و باخاتی ژۆر چپو پرتان پێ ئه‌به‌خشین (16)

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : (أَأَشِدُّ حُلْمًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا (27) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (28) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (29) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (30) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (31) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (32) مَتَاعًا لَكُمْ وَلِتَعَامِلُكُمْ) (النازعات/27-33) واته‌ : ئایا دروست کردنی ئیوه‌ سه‌خترو قورستره‌ یاخود دروست کردنی ئه‌و ئاسمانانه‌ که خوای گه‌وره‌ دروستی کردوو؟، ئاسمانێک که به‌ چاوی خۆتان ئه‌یبینن که چه‌ندێک گه‌وره‌یه‌ خوای گه‌وره‌ دروستی کردوو له‌ بان سه‌ری ئیوه‌ پرایگرتوو ئایا ئه‌مه‌ قورسترو سه‌ختره‌ یاخود دروست کردنه‌وه‌ی ئیوه‌ له‌ دوا‌ی مردن؟، بێگومان دروستکردنی ئاسمانه‌کان گه‌وره‌تره‌ ئیتر بۆ باوه‌ر به‌وه‌ ناکه‌ن که خوای گه‌وره‌ له‌ دوا‌ی مردن توانای هه‌یه‌ سه‌رله‌نوێ زیندووتان بکاته‌وه‌(27) وه‌ ئاسمانی له‌ بان سه‌رتان وه‌کو بینایه‌ک به‌رز کردوو و پێک خستوو(28) وه‌ شه‌وه‌که‌ی تاریک کردوو بۆ ئه‌وه‌ی تیا‌دا پشوو بده‌ن وه‌ پۆژه‌که‌یشی پووناک کردوو بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌رین به‌دوا‌ی بژۆی و پزقی خوای گه‌وره‌و بازرگانی‌دا(29) وه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌یش زه‌ویشی راخستوو، (ابن کثیر) و (ابن جه‌ریر) ئه‌فه‌رموون: یه‌که‌مجار خوای گه‌وره‌ زه‌وی دروست کردوو پێش ئاسمان، پاشان ئاسمانی دروست کردوو، پاشان له‌ دوا‌ی دروست کردنی ئاسمان زه‌وی راخستوو، ئه‌گه‌رنا وه‌کو دروست کردنه‌که‌ سه‌ره‌تا زه‌وی دروست کردوو پێش ئاسمان(30) له‌و زه‌ویه‌شدا ئاوی ده‌رکردوو وه‌کو ده‌ریاو زه‌ریاو پووبارو ده‌ریاچه‌و کانی و کاریزو بیره‌کان وه‌ گژو گیاو له‌وه‌پیشی بۆ ئاژه‌له‌کانتان ده‌رکردوو(31) وه‌ شاخه‌کانیشی وه‌کو سنگ و میخ به‌ ناخی زه‌ویدا داکو‌تیوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و زه‌وییه‌ جێگیر و چه‌سپاو بێت و نه‌جوولێت و نه‌هه‌ژێت (32) ئه‌مانه‌ خواردن بۆ خۆتان و ئاژه‌له‌کانیشتان بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویدا سوود بینن خوای گه‌وره‌ ئه‌و شتانه‌ی بۆ ژێربار کردوو (33).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ (24) أَنَا صَبَبْتُ الْمَاءَ صَبًّا (25) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا (26) فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا (27) وَعَبْنًا وَقَضْبًا (28) وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا (29) وَحَدَائِقَ غُلْبًا (30) وَقَاكِبَةً وَأَبَّأً (31) مَتَاعًا لَكُمْ وَلِتَعَامِلُكُمْ) (عبس/24-32) واته‌ : با مرو‌ف ته‌ماشای خواردنه‌که‌ی خۆی بکات که خوای گه‌وره‌ چۆن خواردنی پێ به‌خشیوه‌ له‌ پوه‌ک و دانه‌ویله‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا، واته‌: چۆن ئه‌و زه‌وییه‌ مردوو زیندوو ئه‌کاته‌وه‌ به‌و شیوه‌یه‌ش ئیوه‌ زیندوو ئه‌کاته‌وه‌(24) ئیمه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ ئاومان

به لیزمه و به‌خوږ ناردوټه خواره‌وه بۆ سهر زه‌وی (25) پاشان ئه‌و ئاوه‌مان خستوټه ناو زه‌وییه‌وه، پاشان زه‌ویمان له‌ت کردووه بۆ ده‌رچوونی ئه‌و ږووه‌ک و دانه‌ویلاڼه (26) وه هه‌موو جوړه دانه‌ویله‌یه‌که‌مان له زه‌ویدا ږواندووه ئه‌وه‌ی که خوږاکی مړوڤ بڼ (27) وه ترڼی وه ئه‌وه‌ی‌شی که گژوگیای ناژه‌له‌کان بیټ، یاخود ئالیکی ناژه‌له‌کان (28) وه زه‌یتون و دار خورما (29) وه باخ و بیستانی چږو ږو درېژو ئه‌ستووږو کوډمه‌ل، خوای گه‌وره هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پڼی به‌خشیوون (30) وه جوړه‌ها میوه‌ی پڼی به‌خشیوون (وَأَبًا) گژو گیایه‌که که مړوڤ نایخوات و تاییه‌ته به ناژه‌ل، خوای گه‌وره ناژه‌لانیسی له‌بیر نه‌کردووه و گژو گیای له زه‌وی بۆ ده‌رکردوون، وه له‌وه‌رگای بۆ داناون (31) ئه‌مه بژپوی ژبانی خوټان و ناژه‌له‌کانتانه له دونیادا تا ږوژی قیامه‌ت (32).

جا نه‌وه‌ی ئاده‌م به شیوه‌یه‌کی گشتی دان ده‌تین به په‌روه‌ردگاریټی خوای گه‌وره‌دا ، به‌وه‌ی که دروستکاره ، خاوه‌نی مولکی زه‌وی و ئاسمانه‌کانه ، به‌ږپوه‌به‌ره ، ته‌نانه‌ت موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب دانیان به‌وه‌دا ناوه ، خوای گه‌وره باسی ئه‌و دان پیانانه ده‌کات ، له‌چه‌ندین شوین له‌کتیبه‌که‌یدا ، وه‌کو ئه‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموټ : (قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (84) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (85) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (86) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (87) قُلْ مَنْ يَدِينُ مَلِكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (88) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَيُّ شُحْرُونَ) (المؤمنون/84-89) واته : ئه‌ی محمد (ﷺ) پڼیان بلڼ: ئه‌م زه‌وییه‌وه ئه‌وه‌ی که تیا‌ه‌تی و له‌سه‌ریټی مولکی کتیه پڼم بلڼ ته‌گه‌ر زانیاریتان هه‌یه و ته‌زانن؟ (84) ئه‌لڼ: هه‌مووی مولکی خوای گه‌وره‌یه ، ئه‌ی محمد (ﷺ) پڼیان بلڼ: که ئه‌مه مولکی خوای گه‌وره‌یه خوايه‌کی ئه‌وه‌نده به‌ده‌سه‌لات و تاک و ته‌نهایه له‌مولکدا ئه‌ی بۆ بیر ناکه‌نه‌وه‌و ئیمانی پڼی ناهڼڼن و به‌تاک و ته‌نها ناپه‌رستن؟ (85) ئه‌ی محمد (ﷺ) پڼیان بلڼ: کڼ په‌روه‌ردگاری هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌که‌و په‌روه‌ردگاری عه‌رشه‌ گه‌وره‌یه؟ (86) ئه‌لڼ: هه‌مووی مولکی خوايه‌و خوای گه‌وره په‌روه‌ردگارو خاوه‌نڼی ئه‌ی محمد (ﷺ) پڼیان بلڼ: ئه‌ی بۆ ته‌قوای خوا ناکه‌ن و خوټان له‌ناگری دوزخ ناپارڼڼن به‌وه‌ی که ئیمانی پڼی بڼڼن و به‌تاک و ته‌نها بیه‌رستن و شه‌ریکی بۆ دانه‌نڼن؟ (87) ئه‌ی محمد (ﷺ) پڼیان بلڼ: مولکی هه‌موو شتیک به‌ده‌ست کتیه‌وه هه‌لسوکه‌وټی تیا‌دا ده‌کات؟ که په‌نای هه‌موو که‌س و شتیک ته‌دات وه ته‌گه‌ر سزای که‌سک بدات که‌س ناتوانڼی په‌نای ئه‌و که‌سه‌ بدات ته‌گه‌ر ئپوه ته‌زانن (88) ئه‌لڼ: مولکی هه‌موو شتیک ته‌نها به‌ده‌ست خوايه‌ ئه‌ی محمد (ﷺ) پڼیان بلڼ: ئه‌وه‌ چیتانه ئه‌لڼی سیحرو جادوو‌تان لڼکراوه، که هه‌موو ئه‌م شتانه ده‌زانن ئه‌ی بۆ ئیمان ناهڼڼن؟ (89) .

وه ده‌فه‌رموټ : (وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ) (الزخرف/9) واته : وه ته‌گه‌ر له‌کافرانی قوږه‌یش ږپرسی کڼ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ئه‌وا ته‌لڼ به‌دلڼیایی خوای گه‌وره دروستی کردووه که خوايه‌کی زوږ به‌عیزه‌زت و زانایه، باوه‌ږیان به‌خوای گه‌وره هه‌بووه له‌په‌روه‌ردگاریټیدا به‌لام شه‌ریکیان بۆی داناوه له‌په‌رستندا).

وه له‌م باسه‌دا گومپراییه‌کی که‌م روویداوه له لایه‌ن چه‌ند تاقمی‌که‌وه ، کاتێ له په‌روه‌ردگارێتی خوای گه‌وره‌دا شیرکیان بریارداوه ، بۆ نمونه :

1- (الثنویة) له مه‌جوس و مانه‌وییه‌کان : ئه‌وانه‌ی که ده‌لێن جیهان دوو دروستکاری هه‌یه : خودای رووناکی که خه‌یر و چاکه دروست ده‌کات ، وه خودای تاریکی که خراپه دروست ده‌کات ! ئه‌وانیش یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رووناکی له تاریکی باشته ، وه جیاوازن ده‌رباره‌ی تاریکی ئایه کۆنه یان تازه‌یه ؟

2- گاوره‌کان : ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به سێ خوا هه‌یه ، ئه‌وان خوای تاک و ته‌نها به باوه‌ری خۆیان ده‌که‌نه سێ که‌س و به‌ده‌ن : باوک و کوپ و (روح القدس) .

به‌لام ئه‌وه‌یان نه‌سه‌لماندوه که جیهان سێ خاوه‌نی هه‌یه و له یه‌کتر جودا بن ، به‌لکو یه‌ک ده‌نگن له سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا دروستکاری ئه‌م جیهانه تاک و ته‌نهایه .

3- موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب : ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان وایه که بته‌کانیان سوود و قازانج و به‌رپۆه‌بردنی به ده‌سته و تیروپشکیان ده‌کرد به (أزلام)⁽⁹⁾ .

4- قه‌ده‌رییه نوفاته‌کان : ئه‌وانه‌ی که ده‌لێن : به‌نده کرداره‌کانی خۆی خۆی دروستی ده‌کات ، دروستکردنێکی سه‌ربه‌خۆ و به بێ خوا .

وه هه‌موو ئه‌م گومپرایانه وه‌لام ده‌درێنه‌وه به ده‌لاله‌تی فیه‌رت و عه‌قل و هه‌سته‌کان و شه‌رع له‌سه‌ر به تاک دانانی خوای گه‌وره له دروستکاره‌کانیدا و له مو‌لک و فه‌رمانیدا ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : (مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ) (المؤمنون/91) واته : خوای گه‌وره مندالی بۆ خۆی بریار نه‌داوه و پێویستی به مندالی نه‌وه هه‌چ خوايه‌کیش له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا نه‌وه تاک و ته‌نهايه ، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ زاتی پیرۆزی الله خوايه‌کی تر هه‌بوایه ئه‌و کاته هه‌ر خوايه‌ک ئه‌رپۆی ئه‌و شته‌ی که خۆی دروستی کردوه خۆی ته‌سه‌رپوفی تیا ئه‌کردو کێشه ئه‌که‌وته ئێوانیا‌نه‌وه ، وه هه‌ندیکیان زال ئه‌بوون به‌سه‌ر هه‌ندیکي تراندا ، پاک و بێگه‌ردی و مونه‌ززه‌هی بۆ خوای گه‌وره له‌م وه‌سفانه‌ی که ئه‌یده‌نه پالی، وه خوای گه‌وره شه‌ریک و مندالی نه‌یه).

جا خوای حه‌ق و راسته‌قینه ده‌بی‌ت دروستکار بی‌ت ، ئه‌وه‌ی بیه‌و‌یت بی‌کات ، جا ئه‌گه‌ر شه‌ریکیکی هه‌بی‌ت ئه‌وا ئه‌ویش دروستی ده‌کرد و ئه‌وه‌ی بیویستایه ده‌یکرد ، ئه‌وا ئه‌و کاته کاره‌که له یه‌کیک له‌م دوو ئیحتیماله به‌ ده‌ر نه‌بوو :

(9) استقسام بالآزلام چیه‌ه ؟ له سه‌رده‌می نه‌فامیدا سێ داریان ده‌هێنا له سه‌ر یه‌کیکی ده‌یاننوسی : (بیکه) و له سه‌ر یه‌کیکیان ده‌یاننوسی : (مه‌یکه) و له سه‌ر ئه‌ویتر هه‌چیان نه‌ده‌نوسی ، ئه‌گه‌ر بیانویستایه کاریک بکه‌ن ئه‌وا تیرو پشکیان بۆ ده‌کرد له تێوان ئه‌و سێ داره‌دا ، جا ئه‌گه‌ر ئه‌و داره‌ ده‌رچوايه‌ که نوسراوه (بیکه) کاره‌که‌یان ده‌کرد و ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ ده‌رچوايه‌ که نوسراوه (مه‌یکه) کاره‌که‌یان نه‌ده‌کرد و ئه‌گه‌ر ئه‌ویتر ده‌رچوايه ئه‌وا تیروپشکه‌که‌یان دووباره ده‌کرده‌وه .

یان هر خوایهک له و دوو خوایه ئه‌وهی خوئی دروستی کردوو ده‌یبرد و ده‌سه‌لاتیکی سه‌ربه‌خوئی بو خوئی دروست ده‌کرد ، وه ئه‌م ئی‌حتماله ری‌ک و پی‌کی و توکم‌یی جیهان به‌ربه‌رچی ده‌داته‌وه و پیی قابل نییه .

یان له نیوانیاندا هه‌ولدان بو زالبوون و سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر یه‌کترا روو ده‌دات ، بو نمونه : ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان ویستی ته‌نیک بچول‌پنینه‌وه و نه‌ویتر ویستی نه‌چول‌پنینه‌وه ساکن بی‌ت ، یان یه‌کیکیان ویستی شتی‌ک زیندوو بکاته‌وه و نه‌ویتر ویستی بیمرنیت ، یان مه‌به‌سته‌که‌ی هه‌ردوکیان روو ده‌دات ، یان مه‌به‌ستی یه‌کیکیان ، یان هی‌چ کامیان روو نادات ، یه‌که‌م و سییه‌م نایب و ناگونجیت ، چونکه‌ دژ به‌یه‌کن و کو نابه‌وه و لا ناچن و به‌رزنا‌بنه‌وه ، بو‌یه مه‌به‌ستی دووهم جی به‌جی دهن ، جا هه‌رکه‌س له‌و دوانه مه‌به‌سته‌که‌ی جی به‌جی بوو ئه‌وه‌ خوی به‌ توانایه ، وه نه‌ویتر ناگونجیت بی‌ت به‌ خوداوه‌ندی‌تی ، بو‌یه مه‌به‌سته‌که‌ سه‌رده‌کیشیت بو سه‌لماندنی ته‌نیا یه‌ک خوا ، یه‌ک دروستکار ، یه‌ک پادشا و یه‌ک ده‌سه‌لاتدار و یه‌ک به‌رپوه‌به‌ر .

وه ئه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ی (التمانج) ناسراوه .

سییه‌م : باوه‌رپوون به‌ خوداوه‌ندی‌تی خوی گه‌وره :

ئه‌ویش بریتییه له باوه‌رپی‌کی چه‌سپاو و به‌تو و یه‌کلاکه‌ره‌وه به‌وه‌ی که خوی تاک و ته‌نیا خودای حه‌ق و راسته‌قینه‌یه و شایسته‌ی په‌رستن و جگه له ئه‌و شایسته‌ی په‌رستن نین .

جا مانای (الإله) واته (المألوه) : به‌ مانای په‌رستراو دی‌ت ، ئه‌و که‌سه‌ی که دل‌ه‌کان ده‌په‌رستن و روو له ئه‌و ده‌که‌ن له‌به‌ر خو‌شه‌ویستی و به‌ مه‌زن زانین .

وه مانای راسته‌قینه‌ی عیبادت واته : ئه‌وپه‌ری خو‌شه‌ویستی و له‌ گه‌ل ئه‌وپه‌ری زه‌لیلی نواندن و ملکه‌چبوون و به‌ مه‌زن زانین . ئه‌وه‌ش ته‌نیا بو یه‌ک خوا ده‌بی‌ت . وه بو ئه‌م ئیمانگه‌وره‌ترین شایه‌تیدان هاتوو ، له‌ گه‌وره‌ترین شایه‌ته‌وه ، له‌ گه‌وره‌ترین شت که شایه‌تی له‌سه‌ر دراوه ، خوی گه‌وره ده‌فرمویت : (شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (آل عمران/18) واته : خوی گه‌وره خوئی شایه‌تی ته‌دات که هی‌چ په‌رستراوی‌ک به‌ حه‌ق نیه شایه‌نی په‌رستن بی جگه له زاتی پیروزی الله ، وه مه‌لائیکه‌ت و زانایانیش ئه‌م شایه‌تییه ئه‌ده‌ن که شایه‌تییه‌کی دادپه‌روه‌رانه‌یه ، هی‌چ په‌رستراوی‌ک به‌ح‌ق نیه شایه‌نی په‌رستن بی ئیلا زاتی پیروزی الله نه‌بی که خوایه‌کی زور بالاده‌ست و کاربه‌جییه ، ئه‌مه گه‌وره‌ترین شایه‌تییه که له‌ دونیادا درا‌بی‌ت له‌به‌ر گه‌وره‌ی شایه‌ته‌کان که خوی گه‌وره و مه‌لائیکه‌ته‌کان و زانایان که پی‌غه‌مه‌رانیش ئه‌گریته‌وه ، وه له‌به‌ر گه‌وره‌ی شایه‌تیدانه‌که که له‌سه‌ر ته‌وحید و یه‌کخوا‌په‌رستی خوی گه‌وره‌یه ، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خوی گه‌وره وه‌سفی شایه‌تییه‌که‌شایانی کردوو که شایه‌تییه‌کی دادپه‌روه‌رانه‌یه ، (وه ئه‌م ئایه‌ته‌ فه‌زلی زانایانی تیدایه که خوی گه‌وره به‌ شایه‌ت دایانی ناوه‌و به‌ شایه‌تییه‌که‌شایان رازی‌وه وه‌سفی ده‌کات).

وه ده‌فه‌رمویتی: (وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) (البقرة/163) واته: په‌رستراو و خوای ئیوه یه‌ک خویابه‌که هیچ په‌رستراویک به‌حق نیه‌شایه‌نی په‌رستن بئی جگه له‌زاتی پیرۆزی الله نه‌بئی ئه‌و خویابه‌ی که خویابه‌کی زۆر به‌رهم و سۆزو میهره‌بانه).

خوای گه‌وره‌هه‌موو دروستکراوه‌کانی دروست کردوو، به‌مرۆف و جنۆکه‌وه‌بو ئه‌وه‌ی ته‌نها ئه‌و په‌رستن، هه‌رچه‌نده‌بئی نیاژه‌له‌وان و پیویستی به‌وان نییه، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویتی: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (56) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ (57) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ) (الذاریات/56-58) واته: وه من جن و مرؤفم دروست نه‌کردوو ته‌نها بو ئه‌وه نه‌بئی به‌تاک و ته‌نها په‌رستن وه‌ملکه‌چی فه‌رمانی من بن(56) من داوای رزق و پۆزیم له‌وان نه‌کردوو وه‌داوایش ناکه‌م که خواردنم پئی به‌خشن له‌بهر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ده‌وله‌مه‌ندو بئی پیویسته‌و هه‌ر ئه‌و رۆزیده‌ره(57).

وه‌هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی بو جئی به‌جئی کردنی ئه‌م ئیمان‌ه‌ره‌وانه‌کردوو، وه‌بانگه‌وازیان بکات بو به‌تاکدانانی خوا له‌په‌رستندا، وه‌دوو‌ر که‌وته‌وه‌له‌شیرک، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویتی: (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) (النحل/36) واته: وه‌به‌دلنیاپی ئیمه‌بو هه‌موو کۆمه‌له‌خه‌لک و نه‌ته‌وه‌یه‌که له‌شوئینیک ژیاپیته‌ پیغه‌مبه‌ریکمان بو ناردوو، ئیشی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ئه‌وه‌بووه به‌خه‌لکه‌که‌یان وتوو: ئه‌ی خه‌لکینه‌به‌تاک و ته‌نها خوای گه‌وره‌په‌رستن و شه‌ریک بو خوا دامه‌ئین وه‌خۆتان دووربخه‌نه‌وه‌له‌تاغوته‌کان وه‌کو شه‌یتان و فالچی‌ه‌کان و ساحیره‌کان و بت و هه‌موو که‌سیک که په‌رستریت و رازی بیته‌به‌و په‌رستنه، یان بانگه‌وازی خه‌لکی بکات بو په‌رستنی خۆی، یان باوه‌ری به‌حوکمی خوای گه‌وره‌نه‌بیته‌و به‌کۆنه‌په‌رستی بزانیته، یان حوکمیکی تر به‌باشتر بزانیته له‌حوکمی خوا، یان یه‌کسانی بکات به‌حوکمی خوا

سه‌رتا و ده‌سته‌پیکی بانگه‌واژه‌که‌یان له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌یاندا بریتی بوو له‌وه‌ی به‌وانیان ده‌گوت: (يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...) (الأعراف/59، 65، 73، 85) واته: ئه‌ی قه‌ومی خۆم ئیوه به‌تاک و ته‌نها عیباده‌تی خوای گه‌وره‌بکه‌ن و بیپه‌رستن چونکه‌جگه له‌خوای گه‌وره‌هیچ په‌رستراویکی تریان نیه‌که‌حق بئی وه‌شایه‌نی په‌رستن بئی).

خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویتی: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) (الأنبياء/25) واته: وه‌له‌پیش تویشدا ئه‌ی محمد (ﷺ) هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردوو ئیلا وه‌حیمان بوئی ناردوو که هیچ په‌رستراویک به‌حق نیه‌شایه‌نی په‌رستن بئی جگه له‌زاتی پیرۆزی(الله) که تاک و ته‌نهاو بئی شه‌ریکه‌بوئه‌به‌تاک و ته‌نها عیباده‌تی من بکه‌ن).

وه‌بو جئی به‌جی‌کردنی ئه‌م ئیمان‌ه‌وا پیویست ده‌کات که‌وا هه‌موو جوژه‌کانی په‌رستن بو خوای تاک و ته‌نها ئه‌نجام بدریته، جا هه‌رکه‌سیک یه‌کیک له‌و په‌رستنه‌بو جگه له‌خوا ئه‌نجام بدات ئه‌وا که‌سیکی موشریکی کافره، ئه‌وانش چه‌ند جوړیکن:

1- په‌رستشه‌کان که به دل ته‌نجام ده‌درین :

وه‌کو خو‌شویستن ، خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت : (وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ) (البقره/165) واته : له‌ناو خه‌لکیدا که‌سانیک هه‌ن جگه له‌ خ‌وای گه‌وره ته‌که‌نه شه‌ریک و هاوشپوه بو‌ خ‌وای گه‌وره نه‌و شه‌ریکانه‌یان خو‌ش نه‌وی و ه‌کو خو‌شه‌ویستی خوا، چه‌ندیک خ‌وای گه‌وره‌یان خو‌ش نه‌وی ته‌وانیشیان به‌ته‌ندازه‌ی خ‌وای گه‌وره خو‌ش نه‌وی، یاخود بنه‌کانیان خو‌ش نه‌وی به‌ته‌ندازه‌ی نه‌وی که‌ ئیمانداران خ‌وایان خو‌ش نه‌وی به‌لام باوه‌پداران خ‌وای گه‌وره‌یان له‌وان خو‌شتر نه‌وی، یان ئیمانداران خ‌وای گه‌وره‌یان زیاتر خو‌ش نه‌وی له‌ خو‌شه‌ویستی ته‌وان بو‌ بنه‌کانیان نه‌و دوو ته‌فسیره‌ی هه‌یه).

وه ترسان ، خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت : (فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) (آل عمران/175) واته : به‌لام ته‌ی باوه‌پداران ئیوه له‌وان مه‌ترسن و ترسی کافرانتان نه‌بی، ئیوه ته‌نها له‌ من بترسن ته‌گه‌ر ئیماندارن).

ئومید و ره‌جا و تکا ، خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت : (قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) (الک‌هف/110) واته : ته‌ی محمد (ﷺ) بییان بلئ: من ته‌نها وه‌ک ئیوه مروفتیکم فریشته نیم یان خوا نیم جیاوازیه‌که‌م ته‌وه‌یه که‌ له‌لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه وه‌حیم بو‌ دیت و کراوم به‌ پیغه‌مبه‌ر وه‌ په‌یامی منیش ته‌وه‌یه که‌ په‌رستراو و خ‌وای ئیوه ته‌نها یه‌ک خ‌وایه‌که‌وه شه‌ریکی نیه‌و تاک و ته‌نها یه‌ جا هه‌ر که‌سیک به‌ ئومیدی گه‌یشتنه به‌ خ‌وای گه‌وره له‌ روژئی قیامه‌ت به‌ سه‌ری به‌رزو به‌ پرووی سپی که‌ باوه‌پدارانن یا له‌ دونیادا کرده‌وی چاک بکه‌ن، (واته: له‌سه‌ر سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بیت و بیدعه نه‌بیت) وه له‌ کاتی عیباده‌ت کردن بو‌ په‌روه‌دگاری ه‌یچ که‌سیک نه‌کاته شه‌ریک بو‌ خ‌وای گه‌وره، (واته: بو‌ ریای نه‌بیت و به‌ ئیخلاص و دل‌سوزیه‌وه کرده‌وه‌کانی بو‌ خ‌وای گه‌وره ته‌نجام بدات) نه‌م ئایه‌ته هه‌ردوو مه‌رجه‌که‌ی وه‌رگرتنی کرده‌وه‌ی کو‌کردو‌ته‌وه، والله اعلم).

وه نه‌م سی‌ کاره (خو‌شه‌ویستی و ترسان و ئومید) دایکی هه‌موو په‌رستشه‌کانه که‌ به‌ دل ته‌نجام ده‌درین ، خ‌وای گه‌وره ده‌فهرمویت : (أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ) (الإسراء/57) واته : هه‌ندیک له‌ عه‌ره‌ب هه‌ندیک جنیان ده‌په‌رست، جنیبه‌کان موسلمان بوون و مروقه‌کانیش نه‌یاندازه‌ی ته‌وان موسلمان بوونه‌وه به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر په‌رستنیان خ‌وای گه‌وره نه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئیوه جگه له‌ خ‌وای گه‌وره دوعایان لی ته‌که‌ن و لییان نه‌پارینه‌وه‌وه عیباده‌ت‌یان بو‌ ته‌که‌ن و نه‌یانه‌پرستن وه‌کو مه‌لائیکه‌ت و عیسی و عوزپرو پیاوچاکان ته‌وانه‌ خ‌ویان هه‌ر هو‌کارپک باش بیت و هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک چاک بیت و به‌ خ‌وای گه‌وره‌یان بگه‌یه‌تیت و له‌ خ‌وای گه‌وره‌یان نزیک بکاته‌وه نه‌و هو‌کارانه ته‌گرنه به‌ر بو‌ خو‌ نزیک کردنه‌وه له‌ خ‌وای گه‌وره به‌ ئومیدی په‌حمه‌تی خ‌وای گه‌وره‌ن وه له‌ سزای خ‌وای گه‌وره ته‌ترسین، ئیتر بو‌ ئیوه ته‌وان ته‌په‌رستن و به‌تاک و ته‌نها خوا ناپه‌رستن (ئومید بوون به‌ خوا هانت ده‌دات له‌سه‌ر چاکه، وه ترسان له‌ خوا ده‌تگه‌رینتیته‌وه له‌ خراپه، بویه عیباده‌ت به‌بی نه‌م دوانه ته‌واو نیه).

وه ناییت هه‌ندیکی بکات و واز له هه‌ندیکی بهیئیت ، جا هه‌رکه‌سیک خوی گه‌وره به‌رستیت ته‌نها له ترساندا نه‌وا (حه‌روریه) وه هه‌رکه‌سیک خوی گه‌وره به‌رستیت ته‌نها له به‌ر ره‌جا و تکا نه‌وا که‌سیکی (مورجیته) ، وه هه‌رکه‌سیکی خوی گه‌وره به‌رستیت ته‌نها له به‌ر خۆشه‌ویستی نه‌وا که‌سیکی (زه‌ندیقه) ، وه هه‌رکه‌سیک خوی گه‌وره به‌رستیت له به‌ر ترس و تکا و خۆشه‌ویستی نه‌وا که‌سیکی (یه‌کتا به‌رستی حه‌نیفیه) .

وه چاکسازی دل ته‌صل و بنه‌مای چاکسازی جه‌سته‌یه ، هه‌روه‌کو له فه‌رموده‌یه‌کدا هاتوووه : ((أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))⁽¹⁰⁾ واته : وه ئاگاداربن له جه‌سته‌دا پارچه‌ گوشتیک هه‌یه ته‌گه‌ر چاک بیته‌ نه‌وا جه‌سته هه‌مووی چاک ده‌بیته ، وه ته‌گه‌ر خراب بیته‌ نه‌وا جه‌سته هه‌مووی خراب ده‌بیته ، بزنانن که ته‌وه‌ش بریتیه له دل)) .

2- په‌رستشه‌ گه‌فتارییه‌کان :

وه‌کو نزا و دوعا کردن ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویته : (وَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا) (الجن/18) واته : وه مزگه‌وته‌کان تاییه‌تن به‌ خوی گه‌وره و مالی خوی گه‌ورن ئیوه له‌گه‌ل (الله) دا دوعا له هیچ که‌سیکی تر مه‌که‌ن وه له که‌سی تر مه‌پارینه‌وه ته‌نها له خوی گه‌وره به‌پارینه‌وه له به‌ر نه‌وه‌ی دوعا عیباده‌ته) .

وه ئیستیعازه - په‌ناگرتن- (واته : داواکردنی دالده‌دان ، ئه‌ویش بریتیه له پاراستن له هه‌ر نه‌خوازراویک) ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویته : (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (الفلق/1) واته : ئه‌ی محمد (ﷺ) بلی : خویبه‌ من په‌نا ته‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری به‌یانان ، (فه‌له‌ق) واته : (الصُّبْحِ) به‌ره‌به‌یان ، یاخود به‌مانای خه‌لکی دیت ، په‌نا ته‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری هه‌موو خه‌لکی) .

وه ده‌فه‌رمویته : (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (الناس/1) واته : ئه‌ی محمد (ﷺ) بلی : په‌نا ته‌گرم به‌ په‌روه‌ردگارو دروستکاری هه‌موو خه‌لکی و به‌پۆبه‌ری کاروبارو ژیانان و ئه‌م بوونه‌وه‌ره) .

وه داوای فریاکه‌وتن ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویته : (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ) (الأنفال/9) واته : کاتیک که ئیوه داوای فریاکه‌وتن له په‌روه‌ردگارتان ته‌که‌ن که په‌روه‌ردگار بیته هانانانه‌وه‌و فریاتان بکه‌وی ته‌وا په‌روه‌ردگار وه‌لامی دانه‌وه) .

وه هه‌موو جو‌ره‌کانی زیکر ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویته : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا) (الأنفال/41) واته : ئه‌ی باوه‌رداران ئیوه زیکری خوی گه‌وره بکه‌ن زیکریکی یه‌کجار زۆرو هه‌میشه‌ با زمانتان ته‌رو پاراو بیته به‌ زیکری خوی گه‌وره) .

وه خوینده‌وه‌ی قورتان ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویته : (اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ) (العنكبوت/45) واته : ئه‌ی محمد (ﷺ) ته‌و قورتانه‌ی که به‌ وه‌حی بوته‌ هاتوووه بو خه‌لکی بخوینه‌وه) .

(10) متفق عليه ، رواه البخاري برقم (52) ومسلم برقم (1599) من حديث النعمان بن بشير.

وه هموو قسه‌یه کی باش ، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت : (إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ) (الفاطر/10) واته : وتهی باش بو لای خوی گه‌وره به‌رز نه‌بیتته‌وه له زیگری خوی گه‌وره و قورنان خویندن و پارانه‌وه).
وه جگه له‌وانه .

3- په‌رستشه جه‌سته‌یه‌کان :

وه‌کو نویتز و نازهل سه‌ربرین ، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت : (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الأنعام/162) واته : نه‌ی محمد (ﷺ) پییان بلن : نویتز کردن و ه‌یوان سه‌ربرین و زیان و مردنم بو الله یه که په‌روه‌ردگاری هموو جیهانه، چون نویتز کردن بو غه‌یری خوا شه‌ریک دانانه، ه‌یوان سه‌ربرینیش بو غه‌یری خواو ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر بینی ته‌ویش ه‌هر شه‌ریک دانانه بو‌یه خوی گه‌وره به‌یه‌که‌وه ه‌یناویه‌تیه‌وه، وه ته‌نها بو خوا نه‌ژیم وه له پیئاو خوی گه‌وره‌شدا نه‌مرم).

وه ده‌فهرمویت : (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ) (الکوثر/2) واته : نه‌ی محمد (ﷺ) که نه‌و خیره زوره‌مان پییه‌خشیویت و نه‌و چاکه زوره‌مان له‌گه‌لدا کردوویت له دونیاو قیامه‌تدا، توش نویتزه‌کانت به‌تاک و ته‌نها بو خوی گه‌وره بکه وه ه‌یوان سه‌ربرینیش به‌تاک و ته‌نها بو خوی گه‌وره بی و به‌تاک و ته‌نها ناوی خوی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بینه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی موشریکان ه‌یوانیان بو غه‌یری خوی گه‌وره سه‌رته‌بری، یاخود (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ) نویتزی جه‌ژن به‌تاک و ته‌نها بو خوی گه‌وره بکه وه قوربانیش ه‌هر بو خوی گه‌وره بکه، وه‌کو چون پییغه‌مبه‌ر (ﷺ) نویتزی جه‌ژنی نه‌کرد پاشان ه‌هر له نویتزه‌که‌یدا قوربانی بو خوی گه‌وره نه‌کرد).

وه ته‌وواف کردن به‌ده‌وری که‌عبه‌دا، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت : (وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ) (الحج/29) واته : وه با ته‌وواف بکه‌ن به‌ده‌وری نه‌و ماله‌ نازادکراوه که خوی گه‌وره نازادی کردوو ه‌له‌وه‌ی که ه‌یج زالمیک ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریت، یاخود له‌و ماله‌ پیروزو به‌ریتزه).

ه‌ه‌روه‌ها لادانی ه‌هر نازاریک له‌سه‌ر ریگای خه‌لکی، پییغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌رباره‌ی خه‌صله‌ته‌کانی نیمان ده‌فهرمویت : (وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ)⁽¹¹⁾ واته : نزم‌تینه‌که‌ی : لادانی نازاریکه له‌سه‌ره ریگا) وه جگه له‌وانه .

4- په‌رستشه مالییه‌کان

(نه‌و په‌رستشانه‌ی به‌سه‌روه‌ت و سامان ده‌کرین).

وه‌کو نه‌و خه‌رجیه‌انه‌ی وه‌کو په‌رستش نه‌نجام ده‌درین ، زه‌کات و سه‌ده‌قه و وه‌صایا و وه‌قفکردن و به‌خشین ، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت : (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبة/60) واته : خوی گه‌وره لیته مه‌ساریفی زه‌کات باس نه‌کات زه‌کات بو کییه؟ بو نه‌م ه‌ه‌شت کومه‌له‌یه که

(11) أخرجه مسلم برقم (35) من حديث أبي هريرة

خوای گه‌وره دیاری کردوو هه‌که‌میان بۆ فه‌قیهه که‌سیک که هیچ شتیکی نیه و داوا له خه‌لکی ناکات، وه بۆ (مسکین)ه نه‌وه‌یه که هه‌یه‌تی به‌لام به‌شی ناکات و ده‌گه‌ریت و داوا له خه‌لکی ده‌کات وه بۆ نه‌وانه‌یه که زه‌کاته‌که کۆ نه‌که‌نه‌وه، کاتی خۆی فه‌رمانبه‌ری ده‌ولت هه‌بووه زه‌کاتی کۆ کردۆته‌وه له‌و زه‌کاته به‌شی خۆبیشیان نه‌دری وه بۆ نه‌و کافرا‌نه‌ی که موس‌لمان بوونه بۆ نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر ئیسلام دامه‌زراو بن، یاخود بۆ نه‌وه‌ی هاوشیوه‌کانیان موس‌لمان بن، یاخود بۆ نه‌وه‌ی زه‌ره‌رو زیان له‌ ده‌وری موس‌لمانان دوور بخه‌ریته‌وه، یاخود نه‌یانده‌یت بۆ نه‌وه‌ی که موس‌لمان بن، وه‌کو پی‌خه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ غه‌نیمه‌ی حونه‌ین نه‌وه‌نده‌یدا به‌ (سه‌فوانی کوری ئومه‌یه) تا پی‌خه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوو به‌ خۆشه‌ویستتین که‌س له‌لای که‌ پێشتر له‌ هه‌موو که‌س زیاتر رقی لیبوو وه بۆ نه‌و کۆیله بۆ نه‌وه‌ی که‌ خۆیانی پێ بکهنه‌وه‌و خۆیانی پێ نازاد بکه‌ن وه بۆ که‌سیک که‌ قه‌رززار بیت له‌ کاروباریکی شه‌رعیدا، یاخود به‌ل‌و موسیبه‌تیکی به‌سه‌ردا هاتیبت و که‌وتیبت زۆر قه‌رزوه‌ وه بۆ جیهاد کردن له‌ پیناو خوای گه‌وره‌دا، وه‌ حج کردنیش ده‌گریته‌وه‌ وه بۆ ریبواران که‌ له‌ مال و شاری خۆیان دوورکه‌وتونه‌نه‌وه‌و پارهیان لیبراوه‌ به‌م شیوازه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رزی کردوووه‌ دابه‌شی کردوووه‌ وه‌ خوای گه‌وره‌ زۆر زانا کاربه‌جییه).

وه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : (وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سِيءَ خَلْفَهُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (التوبه/99) واته : وه‌ له‌ناو ده‌شتنشینه‌کان جوړیکی تریان هه‌یه که ئیمانیان به‌ خواو به‌ پوژی دوایی هه‌یه وه‌ نه‌وه‌ی که‌ ئه‌یه‌خشی به‌و مه‌به‌سته‌ ئه‌یه‌خشی خۆی له‌ خوای گه‌وره‌ پێ نزیک بکاته‌وه، وه‌ بۆ نه‌وه‌ی که‌ پی‌خه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دوعایان بۆ بکات به‌ل‌و وایه‌ به‌ به‌خشینه‌کانیان و به‌ دوعای پی‌خه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ خوای گه‌وره‌ نزیک نه‌بنه‌وه‌ وه‌ خوای گه‌وره‌ نه‌یانخاته‌ ناو ره‌حم و سوژو به‌زه‌یی خۆبه‌وه‌ به‌راستی خوای گه‌وره‌ زۆر لیخۆشبوو به‌به‌زه‌یه).

وه‌ نان دان به‌ خه‌لکی و هه‌ژاران ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : (وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَي حَبِيٍّ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) (8) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا (الإنسان/8-9) واته : وه‌ خواردن به‌ خه‌لکی نه‌به‌خشن له‌به‌ر خۆشه‌ویستی خوا، یاخود (عَلَي حَبِيٍّ) له‌به‌ر خۆشه‌ویستی خواردنه‌که‌ ئه‌مه‌یان مانا‌که‌ی نزیکتره‌ هه‌ر چه‌نده‌ خواردنه‌که‌یان له‌لا خۆشه‌ویسته‌ وه‌ له‌لایان گرنگه‌ وه‌ خۆیان پێویستیان پێیه‌ به‌لام ئه‌یه‌خشن و نه‌یده‌ن به‌ فه‌قیرو هه‌ژارو نه‌دار وه‌ به‌ بێ باوک وه‌ به‌ دیل (8) تێمه‌ ته‌نها له‌به‌ر پووی پیروژی خواو له‌به‌ر په‌زنامه‌ندی خوای گه‌وره‌ خواردنتان پێ نه‌ده‌ین، به‌ ده‌م وایان نه‌ووتوووه‌ به‌لام خوای گه‌وره‌ ناگای له‌ دلپانه‌و قسه‌ی دلپانه‌و خوای گه‌وره‌ ده‌ری کردوووه‌ ، تێمه‌ پادا‌شتمان له‌ تێوه‌ ناویت و چاوه‌پێی نه‌وه‌ نین که‌ له‌لای خه‌لکی سوپاسمان بکه‌ن یان با‌سمان بکه‌ن به‌ل‌کو ته‌نها له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ بووه‌ (9) .

وه‌ ئیمان هێنان به‌ خوداوه‌ندیتی خوای گه‌وره‌ له‌ له‌وازیمی ئیمان هێنانه‌ به‌ په‌روه‌رگاریتی خوای گه‌وره‌ له‌ خۆی ده‌گریت ، جا هه‌ر که‌سیک دانی به‌وه‌دا نا که‌ خوای گه‌وره‌ دروستکار و مول‌کداره‌ و

به‌رپوه‌بره، نه‌وا پېويست ده‌کات له‌سه‌ر دان به‌خوداوه‌ندی‌تی خوا‌ی گه‌وره‌دا بنی‌ت، وه‌ته‌نها نه‌و به‌تاک دان‌ات له‌په‌رستندا، خوا‌ی گه‌وره‌ئی‌قامه‌حوج‌جه‌ی کرده‌سه‌ر مو‌ش‌ری‌که‌کان به‌م دان‌پیانانه‌دا، له‌چه‌ن‌دین جی‌گا له‌قورنانه‌پیروزه‌که‌یدا، بو‌مه‌ونه:

خوا‌ی گه‌وره‌ده‌فه‌رموی‌ت (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (البقرة/21-22) واته: نه‌ی خه‌ل‌کینه‌ئی‌توه‌عباده‌تی نه‌و په‌روه‌ردگار‌ه‌تان ب‌که‌ن که‌ئی‌وه‌ی دروست کردووه‌وه‌نه‌وانه‌ی پېش‌ئی‌توه‌یشی دروست کردووه‌به‌ل‌کو ته‌قوا‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ب‌که‌ن و ل‌بی‌ب‌ترس‌ین (21) نه‌و خوا‌یه‌ی که‌نه‌و زوه‌یه‌ی بو‌ئی‌توه‌کردووه‌به‌راخه‌رو له‌سه‌ری جی‌گیر بو‌ونه، وه‌نه‌و ناسمانه‌شی وه‌کو سه‌قفی‌کی پار‌یز‌راو به‌سه‌ر زوه‌یه‌وه‌دان‌اوه‌له‌و ناسمانه‌یشه‌وه‌بارانتان بو‌ته‌باری‌تی به‌ه‌وی نه‌و بارانه‌یشه‌وه‌له‌زه‌ی جوړه‌ها به‌روبووم و به‌ره‌متان بو‌ته‌رویی‌تی و بو‌ده‌ره‌کات، ده‌ی ئی‌وه‌هیچ‌هاوه‌ل‌یک بو‌خوا‌ی گه‌وره‌بر‌پ‌ر‌یا‌ر مه‌ده‌ن له‌کاتی‌ک‌دا که‌ئی‌توه‌نه‌زانن نه‌و که‌سانه‌ی کردووتانن به‌شه‌ریک بو‌خوا‌ی گه‌وره‌نه‌وان ئی‌توه‌یان دروست نه‌کردووه‌و زه‌ویان بو‌پانه‌خستوون و ناسمانیان بو‌پانه‌گرتوون و باران‌یان بو‌نه‌باراندوون و رووه‌ک و به‌روبوومیان له‌زه‌وییه‌وه‌بو‌ده‌رنه‌کردوون و نه‌زانن که‌خوا‌ی گه‌وره‌شه‌ریکی نه‌ی (22).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی‌ت: (قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (31) فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ) (يونس/31-32) واته: نه‌ی محمد (ﷺ) پېیان بل‌ی: کي‌یه‌پزقی ئی‌توه‌نه‌دات له‌ناسمانه‌کان به‌باران بارین وه‌له‌زه‌وی به‌رووه‌ک و دانه‌وی‌له‌و به‌روبووم کي‌یه‌که‌هسته‌وه‌ره‌کانی بیستن و بینینی به‌ده‌سته‌و پېی‌به‌خشیوون وه‌کي‌یه‌له‌مردوو زیندوو درده‌کات وه‌له‌زیندوو مردوو درکات وه‌که‌له‌دل‌وپه‌ئاو‌یک له‌مه‌نی مرو‌ف‌یک درده‌کات، له‌هی‌ل‌که‌یه‌ک بالنده‌یه‌ک درده‌کات، له‌مرو‌ف‌ی‌کی کافر مو‌سل‌مان‌یک درده‌کات، وه‌به‌پنجه‌وانه‌وه، وه‌کن هه‌یه‌که‌کاروباری نه‌م بو‌ونه‌وه‌ره‌به‌رپوه‌به‌ری‌ت؟، کافران نه‌لین: ته‌نها الله‌یه، نه‌ی محمد (ﷺ) پېیان بل‌ی: نه‌ی بو‌ته‌قوا‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ناکه‌ن مادام نه‌زانن هه‌موو نه‌م شتانه‌به‌ده‌ست خوا‌یه‌بو‌به‌تاک و ته‌نها نه‌م خوا‌یه‌ناپه‌رستن بو‌شه‌ریکی بو‌دانه‌ن (31) نه‌و الله‌یه‌په‌روه‌ردگاری حه‌قی ئی‌توه‌یه‌نه‌ک نه‌وانه‌ی که‌ئی‌توه‌کردووتانن به‌شه‌ریک بو‌خوا‌له‌پاش حه‌قی‌ش هیچ‌ش‌تی‌کی تر‌نیه‌ته‌نها گو‌م‌رای‌ی نه‌بن بو‌چی له‌م حه‌قه‌ناشکرایه‌لا‌ئه‌ده‌ن و نه‌که‌ونه‌ناو گو‌م‌رای‌یه‌وه‌(32).

خوا‌ی گه‌وره‌ده‌فه‌رموی‌ت: (قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ (59) أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ (60) أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَافَهَا أَتْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَّ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (61) أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ (62) أَمَّنْ

يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَيْسَ اللَّهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (63) أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ اللَّهُ قُلُّ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (النمل/59-64) واته: ئە‌ی محمد (ﷺ) هه‌مدو سه‌ناو ستابشی خ‌وای گه‌وره بکه وه سه‌ل‌وای خ‌وای گه‌وره له سه‌ر ئە‌و به‌ندانه ب‌یت که خ‌وای گه‌وره هه‌ل‌ب‌یزاردوون و کردوونی به پ‌ن‌غه‌مبه‌ر، یاخ‌ود هاوه‌ل‌انن که خ‌وای گه‌وره هه‌ل‌ب‌یزاردوون ب‌و هاوه‌ل‌ایه‌تی کردن و پشتیوانی و سه‌رخستنی پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئە‌ی محمد (ﷺ) پ‌یینان ب‌ل‌ئ: ئایا الله باشته‌ر یاخ‌ود ئە‌مانه‌ی که ئی‌وه کردووتانه به شه‌ریک ب‌و خ‌وای گه‌وره؟، یان ئایا پاداشتی خوا باشته‌ر یاخ‌ود ئە‌مانه‌ی که ئی‌وه کردووتانه به شه‌ریک ب‌و خ‌وای گه‌وره؟ (59) ئایا ب‌و خ‌وایه‌ک ناپه‌رستن به تاک و ته‌نها که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ئە‌وه‌نده به‌توانایه وه له ئاسمانیشه‌وه بارانی ب‌و دابه‌زاندوون وه به‌ه‌و‌ی ئە‌و بارانه‌وه چ‌وره‌ها باخ و باخاتی ز‌ور جوانمان ب‌و پرواندوون که هه‌ر که سه‌یک سه‌یری بکات سه‌رسام ئە‌ب‌ی له جوانیدا که ئە‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره نه‌پرواندایه ئی‌وه ب‌وتان نه‌بوو نه‌تان ئە‌توانی به‌ب‌ی وستی خ‌وای گه‌وره بی‌روین چونکه ئی‌وه ب‌ی ده‌سه‌ل‌انن، ئایا له‌گه‌ل ئە‌م الله یه که ئە‌م هه‌موو شتانه ئە‌کات خ‌وایه‌کی تر هه‌یه شایه‌نی په‌رستن ب‌ی که ئی‌وه بی‌ه‌رستن و بیکه‌نه شه‌ریک ب‌و خوا؟، ب‌یگومان نه‌خ‌یر به‌ل‌کو ئە‌مانه که سائ‌یکن له حه‌ق لانه‌ده‌ن ب‌و بات‌ل، یاخ‌ود ئە‌و خوا پ‌وچه‌ل‌انه یه‌کسان ئە‌که‌ن به خ‌وای گه‌وره (60) ک‌ییه که ئە‌م زه‌ویه‌ی پ‌اخستوه‌وه و ج‌یگ‌یر کردووه و ناجول‌یت و ناهه‌ژ‌یت؟ وه له ناویشیدا ئە‌و هه‌موو رووبارو ئاوه‌ی داناوه؟ وه شاخ‌یشی وه‌کو م‌یخ به زه‌ویدا داکوتیوه ب‌و ئە‌وه‌ی نه‌ج‌وول‌ی و نه‌هه‌ژ‌ی؟ وه له ن‌یوان دوو ده‌ریاکه یه‌کیان ش‌وره یه‌کیان شیرینه خ‌وای گه‌وره په‌رده‌ی داناوه که به چ‌او نایه‌ن‌ی، یان زه‌وی داناوه ناپه‌ل‌ئ ئە‌و دوو ئاوه تیکه‌ل‌ ب‌یت؟ ئایا له‌گه‌ل ئە‌م الله یه که ئە‌م تواناو ده‌سه‌ل‌انه‌ی هه‌یه خ‌وایه‌کی تر هه‌یه که شایه‌نی په‌رستن ب‌یت وه بتوان‌ی ئە‌م شتانه بکات تا ئی‌وه بیکه‌ن به شه‌ریک ب‌و خوا؟ ب‌یگومان نه‌خ‌یر به‌لام ز‌وربه‌ی ز‌وریان یه‌که‌خ‌وپه‌رستی خ‌وای گه‌وره تواناو ده‌سه‌ل‌انی خ‌وای گه‌وره نازانن (61) ک‌ی هه‌یه وه‌لام‌ی ل‌یقه‌وماو بداته‌وه کات‌یک که ده‌پار‌ته‌وه‌وه هانا ب‌و خ‌وای گه‌وره ئە‌بات جگه له خ‌وای گه‌وره؟ وه ک‌ی هه‌یه خ‌راپه‌تان له سه‌ر هه‌ل‌گر‌ی و لایدات؟ وه ک‌ی هه‌یه ئی‌وه بکات به چ‌ینشین له سه‌ر زه‌ویدا هه‌ر ئە‌وه‌نده ج‌یل‌یکی له‌ناو‌برد ج‌یل‌یکی تر ج‌یان بگر‌یته‌وه؟ واته: که‌س نیه ئایا له‌گه‌ل‌ الله دا په‌رستراو و خ‌وایه‌کی تر هه‌یه که شایانی په‌رستن ب‌یت و ئی‌وه بی‌ه‌رستن و بیکه‌ن به شه‌ریک ب‌و خ‌وای گه‌وره؟ به‌لام ز‌ور به که‌می ب‌یر ئە‌که‌نه‌وه‌وه ئە‌گه‌ر‌ینه‌وه ب‌و حه‌ق (62) ک‌ی هه‌یه ر‌ینمایتان بکات له شه‌وانی تاریکدا له تاریکی و شکانی و ده‌ریادا؟ وه ک‌ی هه‌یه ئە‌و بایانه ئە‌ن‌یر‌ی وه‌کو موژده‌دان‌یک که په‌حه‌متی خ‌وای گه‌وره‌ی تیاپه هه‌وره‌کان که بارانی تیاپه باران ئە‌بار‌ین‌ی؟ ئایا له‌گه‌ل‌ الله دا خ‌وایه‌کی تر هه‌یه که شایه‌نی په‌رستن ب‌ی تا ئی‌وه بی‌ه‌رستن؟ خ‌وای گه‌وره ز‌ور به‌رزو ب‌ل‌ندترو پاکتره له‌وه‌ی که ئی‌وه ئە‌و که‌سانه ئە‌که‌نه شه‌ریک ب‌و خوا شه‌ریک ب‌و خ‌وای گه‌وره ب‌ریار ئە‌ده‌ن (63) ک‌ی هه‌یه سه‌ره‌تا دروستکراوه‌کان دروست بکات وه پاشان بیانگه‌ر‌ین‌یته‌وه د‌وای ئە‌وه‌ی که ئە‌یا‌مه‌ر‌ین‌یت سه‌رله‌نو‌ی زیندوویان بکاته‌وه؟ وه ک‌ی هه‌یه ر‌زق و ر‌وژی ئی‌وه ب‌دات له ئاسمانه‌کانه‌وه به باران بارین وه له زه‌ویه‌وه به پرواندنی پروه‌ک و دانه‌و‌یله؟ ئایا له‌گه‌ل‌ الله یا خ‌وایه‌کی تر هه‌یه ئە‌م شتانه بکات تا ئی‌وه بیکه‌نه شه‌ریک ب‌و

خوای گه وره که شایه نی په رستن بیت؟ نهی محمد (ﷺ) بلی: دهی تپوه به لگه ی خوټان بیتن له سره نه وهی که خوای گه وره شهریکی هه یه نه گهر تپوه راستگون (64).

جا خوای گه وره ئیقامه حوجهی کرده سه ریان به و باوه پرهی لایانه به ته وحیدی په ووه ردگار تپتی بو باوه پرهی هیتان به ته وحیدی خوداوه ندیتپتی .

هه ووه ها خوای گه وره خوداوه ندیتپتی خوای موشریکه کانی پووچه ل کرده وه به وهی هیچ صیفاتیک له صیفاته کانی په ووه ردگار تپتی تپدا نییه ، خوای گه وره ده فره رمویت : (أُبَشِّرُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ (191) وَلَا يَسْتَطِيعُونَ هُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (192) وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ (193) إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (194) أَلَمْ يَأْخُذُوا بِالْحَمْلِ إِذْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَيدِيَهُمْ بِمَا آمَنُوا بِهِ أَمْ لَهُمْ كَيْدٌ مِّنْ دُونِ اللَّهِ يُبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَّبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونِ (195) إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ (196) وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (197) وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ) (الأعراف/191-198) واته : نایا شهریک بو خوای گه وره بریار نه دهن و نه و بتانه نه که نه شهریک بو خوای گه وره که توانای دروست کردنی هیچ شتیکیان نیه به لکو خوټان دروستکراون (191) وه ناتوانن سه رتان بخه ن و ته نانه ت بی ده سه لاتن ناتوانن خویشیان سه ربخه ن که ده شکتپرتن یان سوکایه تیان پی ده کریت (192) وه نه گهر بانگیشیان بکه ن بو هیدایه ت وه لامتان ناده نه وه چونکه نایستتپت یه کسانه نه گهر بانگیان بکه ن یان بی ده ننگ بن سوودی نیه وه هیچ نایستت (193) نه وه خواپانه ی که تپوه جگه له خوای گه وره عیاده تیان بو نه که ن وه لیتان نه پارینه وه نه وانیش به نده ن وه کو تپوه دهی لیتان بپارینه وه به تا وانیش وه لامتان بده نه وه نه گهر تپوه راستگون (194) نه وه بتانه ی که تپوه به ده ستی خوټان دروستتان کردوون نایا پیتان هه یه تا پپی برؤن؟ یا خود ده ستیان هه یه تا به قوه ت و به هیز شتی پی وه برگرن؟ یا خود چاویان هه یه تا شتی پی ببینن؟ یا خود گوټیان هه یه تا شتی پی ببیستن؟، نه مه هه مووی (تپستیفهامی تپنکاری) یه، واته: هیچ شتیک له مانه یان نیه چون نه مانه نه کرین به خوا! نهی محمد (ﷺ) بلی: دهی تپوه بانگی نه وه که سانه بکه ن که کردووتانن به شهریک بو خوای گه وره پاشان نه خسه و پیلان دابنن وه هیچ مؤله ت به من مه دهن، تپوه نالین: نه م خواپانه ی تپمه شتیان به ده سه تبه با خواپه کانتان بتوانن زپانیکمان پی بگه یه نن (195) ته نها وه لی و سه رخره و پشتیوانی من الله یه نه وه الله یه که له ئاسمانه وه کتابی ئاسمانی دابه زاندووه هه ر خویشی سه ره پره شتی پیاوچاکان نه کات و نه یانپاریزتی و سه ریان نه خات (196) به لام نه وانه ی تپوه که جگه له خوای گه وره نه یانپه رستن نه وان ناتوانن تپوه سه ر بخه ن ته نانه ت توانای سه رختتپت خویشیان نیه چون تپوه سه ر بخه ن (197) وه نه گهر بانگیشیان بکه ن بو ریگای راست و هیدایه ت نه وان نایستت نه وه بتانه نه بیینی که له سه ر شیوه ی مرؤفدا دروستکراون ده ست و قاچ و چاویان بو کردوون که ته ماشات نه که ن به لام له حه قیقه ت و راستیشدا هیچ شتیک نایببن (198) .

وه ده‌فه‌رمویتی : (وَإِخْتَدُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يُخْلَقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا) (الفرقان/3) واته : وه موشریکان جگه له خوای گه‌وره کۆمه‌لێک خویان بۆ خویان داناوه خواکانی ئەوان توانای دروست کردنی هیچ شتیکیان نیه به‌لکو ئەوان خویان دروستکراون و خوای گه‌وره دروستی کردوون وه نانوانن هیچ زه‌ره‌رو زیانی‌ک له خویان دوورخه‌نه‌وه یان سوود به‌خویان بگه‌یه‌نن وه نه‌ مردنیان به‌ده‌سته نه‌ ژیان وه نه‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی ناوگۆر هیچ شتیکیان به‌ده‌ست نیه).

وه ده‌فه‌رمویتی : (قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَّمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مَنِ ظَهِيرٍ (22) وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ أَقْدَامِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ) (سبأ/22-23) واته : ئە‌ی محمد (ﷺ) به‌ کافرانی قوره‌یش بلن: ئە‌وانه‌ی که ئیوه جگه له خوای گه‌وره کردووتانن به‌خواو ئە‌یانپه‌رستن بانگیان بکه‌ن ئە‌و برسپه‌تی‌ه‌ی که تووشتان بووه با له‌سه‌رتانی لاده‌ن ئە‌وان به‌ ئە‌ندازه‌ی میرووله‌یه‌کی بچووک یان ئە‌ندازه‌ی گه‌ردێک له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا مو‌لکیان نیه‌و جگه له خوای گه‌وره که‌س مو‌لکی نیه به‌ تاییه‌تی ئە‌و که‌سانه‌ی که کردووتانن به‌ خوا نه‌ک خویان مو‌لکیان نیه به‌لکو شه‌ریکی خوای گه‌وره‌ش نین نه‌ک شه‌ریک نین به‌لکو یارمه‌تیده‌ری خوای گه‌وره‌ش نین و خوای گه‌وره پشتیان پێ نابه‌ستی و پێوستی پێیان نیه(22) نه‌ک هه‌ر خوای گه‌وره داوای یارمه‌تیان لێ ناکات و یارمه‌تیده‌ری خوا نین و خوای گه‌وره پێوستی پێیان نیه به‌لکو خوای گه‌وره شه‌فاعه‌ت و تکایشیان قبوول ناکات، شه‌فاعه‌تی ئە‌و که‌سانه لای خوای گه‌وره سوودی نیه ته‌نها ئە‌گه‌ر که‌سیک خوای گه‌وره خۆی ئیزنی دابن وه‌کو پێغه‌مبه‌ران و مه‌لائیکه‌ته‌کان و شه‌هیده‌کان و پیاوچاکان و مندالی موس‌لمانان، که ئە‌مانه به‌لگه‌یان له‌سه‌ر هاتووه کاتیک که خوای گه‌وره له‌ ئاسمان قسه ده‌کات و بپاریک ده‌رئه‌کات مه‌لائیکه‌ت هه‌موویان سوچه بۆ خوای گه‌وره ئە‌به‌ن و ئە‌ترسین تا ترسه‌که له‌سه‌ر دلایان لائه‌چیت داوتر به‌ جبریل یان به‌ هه‌لگرانی عه‌رشی خوای گه‌وره ئە‌لین په‌روه‌ردگار چی فه‌رموو؟ ئە‌فه‌رموو: حه‌قی فه‌رموو (وه‌کو له‌ بوخاریدا هاتووه) وه خوای گه‌وره زۆر به‌رزه له‌ زاتی پیرۆزی له‌سه‌رووی عه‌رشی خۆیه‌تی، وه له‌ ناو و سیفات و کرده‌وه‌کانی، وه خوای گه‌وره زۆر گه‌وره‌یه (23)

بۆیه شیرک بریاردان له‌ خواپه‌رستیدا :

1- گه‌وره‌ترین و سته‌مترین سته‌مه : خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی : (إِنَّ الشِّرْكََ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) (لقمان/13) واته : به‌راستی شه‌ریک دانان بۆ خوا گه‌وره‌ترین زولم و سته‌مه که‌ کرابیت.

چونکه که‌مکرده‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگاری تێدایه ، وه ئە‌و حه‌قه‌ی که تاییه‌ته به‌ خۆی بۆ جگه له ئە‌و ئە‌نجام ده‌دریت ، وه هاوتا کردنی جگه له‌ خوا له‌ گه‌ل‌ خوادایه ، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی : (ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ) (الأنعام/1) واته : له‌ پاش ئە‌م دروستکرده‌ گه‌وره‌یه ئە‌و

که‌سانه‌ی که کافر بوونه شه‌ریک بۆ خوا دادنه‌ئین و که‌سانی تر یه‌کسان نه‌که‌ن به‌ خوا‌ی گه‌وره که توانای دروستکردنی نه‌و شتانه‌شیان نیه، یاخود له‌ په‌رستنی خوا‌ی گه‌وره لاده‌دن بۆ په‌رستنی جگه له خوا‌ی گه‌وره)

2- گه‌وه‌رت‌رین تاوانه گه‌وره‌کانه : پی‌نخه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ ثَلَاثًا؟ قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ (الْحَدِيثُ) (12) واته : نایه گه‌وره‌ترین تاوانه گه‌وره‌کانتان پی بلیم؟) سی جار ؟ گو‌تیان :- به‌ئێ ئه‌ی پی‌نخه‌مبه‌ری خوا (ﷺ). ئه‌ویش فه‌رمو‌وی :- هاوه‌ل دانانه بۆ خوا‌ی گه‌وره) فه‌رمو‌وده‌که .

3- مه‌زن‌ترین تاوانه : په‌رس‌یار کرا له پی‌نخه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) : چی تاوان‌یک له هه‌مو‌وی مه‌زن‌تره‌ لای خوا‌ی گه‌وره ؟ فه‌رمو‌وی : (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نَدًا وَهُوَ خَلْقُكَ) (13) واته : هاوتایه‌ک بۆ خوا‌ی گه‌وره داب‌ئیت له کاتیکدا نه‌و تۆی دروست کردوه).

4- سه‌ره‌وژێر بوونی فیت‌ره‌ته و رۆ‌چوونه له‌ ناو گو‌م‌پاییدا : خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : (وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ) (الحج/31) واته : وه هه‌ر که‌سیک شه‌ریک بۆ خوا‌ی گه‌وره ب‌ریار بدات وه‌ک نه‌وه وایه له ئاسمانه‌وه به‌ر بیت‌ه‌وه سه‌ر زه‌وی و پارچه‌ پارچه‌ بیت و هه‌ر بالنده‌یه‌ک پارچه‌یه‌کی به‌ریت یاخود با فری بداته شو‌ئینکی دو‌ورو قو‌ول و نزمه‌وه، ئه‌مه‌ نمو‌ونه‌یه‌ بۆ که‌سیک که شه‌ریک بۆ خوا‌ی گه‌وره ب‌ریار نه‌دات که شه‌یتانه‌کان زال ده‌بن به‌سه‌ریداو پارچه‌ پارچه‌ی ده‌که‌ن، وه شو‌ئینه دو‌وره قو‌وله‌که‌ش ناگری دۆزه‌خه که هه‌ر که‌سیک شه‌ریک بۆ خوا‌ی گه‌وره ب‌ریار بدا ئه‌یخاته ناو قو‌ولایی ناگری دۆزه‌خه‌وه).

وه خوا‌ی گه‌وره چه‌ند ده‌رته‌نجام‌یکی بۆ نه‌نجام‌ده‌رانی شیرک داناوه ، له‌به‌ر گه‌وه‌ری ناشیرینی و نابۆ‌تییه‌که‌ی ، چه‌ند ئه‌حکام‌یک په‌یوه‌ستن به‌ دونه‌یاوه و چه‌ند ئه‌حکام‌یک په‌یوه‌ستن به‌ دو‌اروژه‌وه ، له‌وانه :

1- هه‌رگیز خوا‌ی گه‌وره لێی خو‌ش نابیت :

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت : (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا) (النساء/48) واته : به‌ دنیا‌یی خوا‌ی گه‌وره هه‌رگیز خو‌ش نابیت له که‌سیک که شه‌ریک بۆ خوا‌ی گه‌وره ب‌ریار بدات و له‌سه‌ر شیرک مه‌ری و ته‌وبه‌ نه‌کات وه جگه له شه‌ریک دانان بۆ خوا‌ی گه‌وره چه‌ندیک مرو‌ف تاوانی گه‌وره‌ی هه‌بێ ئه‌وه ئه‌که‌وێته به‌ر ویست

(12) متفق عليه ، رواه البخاري برقم (2654) ومسلم برقم (87) من حديث أبي بكر .

(13) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (4477) ومسلم برقم (86) من حديث عبدالله بن مسعود ، وفيهما أن ابن مسعود السائل .

و مه‌شینه‌تی خوای گه‌وره، خوای گه‌وره ویستی لئ بێت لێی خو‌ش ئەبێت به‌ فه‌زلی خو‌ی، وه‌ ویستی لئ بێت سزای ئەدات به‌ دادپه‌روه‌ری خو‌ی، به‌لام به‌هه‌میشه‌یی له‌ ئاگری دۆزه‌خدا نامینێته‌وه‌ وه‌ هه‌ر که‌سیک شه‌ریک بو‌ خوای گه‌وره‌ بریار بدات ئەوه‌ به‌دنیایی درۆو بوه‌تان و تاوانیکی یه‌ کجار گه‌وره‌ی بو‌ خوای گه‌وره‌ هه‌لبه‌ستوه‌).

2- به‌هه‌شتی لئ حه‌رام ده‌بێت و تا هه‌تایی له‌ ئاگردا ده‌مینیته‌وه‌ :

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت : (إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ) (المائدة/72) واته‌ : ئەمه‌ هه‌ر قسه‌ی عیسا‌یه‌ هه‌ر که‌سیک شه‌ریک بو‌ خوای گه‌وره‌ بریار بدات و من بکاته‌ شه‌ریک بو‌ خوای گه‌وره‌ یان هه‌ر که‌سیکی تر بکاته‌ شه‌ریک بو‌ خوای گه‌وره‌ ئەوه‌ خوای گه‌وره‌ به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام ده‌کات وه‌ شو‌ینی ئەو ئاگری دۆزه‌خه‌ وه‌ ئەو که‌سه‌ سته‌مکارو موشریکانه‌ هه‌یج که‌سیک نیه‌ که‌ پشتیوانیان بئ و له‌ ئاگری دۆزه‌خ رزگاریان بکات).

3- هه‌لوه‌رین و سپینه‌وه‌ی هه‌موو کرداره‌ چاکه‌کان :

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت : (وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (الزمر/65) واته‌ : وه‌ به‌ دنیایی ئەی محمد (ﷺ) وه‌ حیمان بو‌ تو‌ و بو‌ پیغه‌مبه‌رانی پیش تو‌یش ناردوو‌ه‌ ئەگه‌ر شه‌ریک بو‌ خوای گه‌وره‌ بریار بده‌ی ئەوه‌ کرده‌وه‌ کانت هه‌مووی به‌تال ئەبیته‌وه‌ وه‌ له‌ زه‌ره‌رمه‌ندان ده‌بیت، (هه‌ر چه‌نده‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دوور بووه‌ له‌ شه‌ریک دانان، به‌لام ئەگه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شه‌ریک بو‌ خوا دانیت کرده‌وه‌ی به‌تال بیته‌وه‌ ئەوا ئیمه‌ له‌ بیشترین وه‌هه‌ره‌شه‌که‌ بو‌ ئیمه‌یه‌).

4- نه‌مان و که‌وتنی پارێزه‌بندی (عیصمه‌تی) خو‌ین و سه‌روه‌ت و سامان :

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت : (فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْضِرُّوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (التوبة/5) واته‌ : ئەگه‌ر چوار مانگه‌ حه‌رامه‌که‌ ته‌واو بوو (ذو القعدة و ذو الحجة و محرم و رجب) که‌ خوای گه‌وره‌ مۆله‌تی به‌کافران دا ئەوا له‌ هه‌ر شو‌ینیک موشریکانتان بینی بیانکوژن (ته‌نها له‌ حه‌ره‌م نه‌بیت) له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌لێن و په‌یمان له‌ ئیوانتاندا نه‌ماوه‌ وه‌ به‌دیلی بیانگرن وه‌ که‌مارۆیان بدن و قه‌ده‌غیان بکه‌ن له‌وه‌ی که‌ هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن له‌ شاره‌کاندا وه‌ له‌ هه‌موو پێگایه‌کدا بو‌یان دانیشن و له‌ که‌مینه‌داین بو‌یان به‌لام ئەگه‌ر هاتو ته‌وبه‌یان کردو له‌ کوفر گه‌رانه‌وه‌و نو‌یژه‌کانیان کردو زه‌کاتی مالداندا واته‌: موسلمان بوون ئەو کاته‌ ئیوه‌ پێگه‌یان به‌رده‌ن نه‌ به‌دیل بیانگرن نه‌ که‌مینه‌یان بو‌ دابنن نه‌ بیانکوژن به‌راستی خوای گه‌وره‌ زۆر لیخۆشبوو به‌به‌زه‌بیه‌ بو‌ ئەو که‌سانه‌ی که‌ ته‌وبه‌ ئەکه‌ن و ئەگه‌ر پێنه‌وه‌ بو‌ لای خوای گه‌وره‌).

پيغهمبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: (أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَهَا فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ) (14) واته: فرمانم پيکراوه کوشتر له گه ل خه لکيدا بکه م تاكو شايبه تي ده دن که وا: هيچ خودايه ک نييه شايسته ي پرستن بيت ته نها (الله) نه بيت ، جا هه رکه سيک نه وه ي گوت نه وا چيتر سه روه ت و سامان و نه فسي پاريزراو ده بيت ئيلا به حه قى خو ي نه بيت و حيسايبان له سه ر خودايه).

وه له م باسه دا چهن د گروپ و تاقميک له نه وه ي ئاده م گومرا بوون ، له وانه :

1- بت په رسته کان :

به جياواز له گه ل په رستراوه کانين ، هه ر له دار و به رد و مرو ف و جنوکه و فريشته و نه ستيره و نازه ل ، له وانه ي که شه يتان گومرا ي پي کردوون و له خشته ي بردوون.

2- گوږ په رستان:

نه وانه ي که داوا له خاوه ن گوږه کان ده کهن ، وه نزر و قوربانين بو ده کهن ، وه داوايان لي ده کهن قازانجيان پي بگه يهنن و زه ره ر و زيانيان لي دوور بکه نه وه.

3- جادووگه ر و فيلباز و کاهين و فالچييه کان :

نه وانه ي که جنوکه ده پرستن له به رانه بر نه وه ي هه واليان پي بدن ، يان شتيان بو ئاماده ده کهن ، يان شتيکيان بو ده کهن .

وه له به ر گه وره يي مه ترسي شيرک له خوا په رستيدا ، پيغهمبهري خوا (ﷺ) ئاگاداري کردوينه ته وه له وه هوکارانه ي به ره و شيرک ده مانبات ، وه به ستنى نه و ريگايانه ي به ره و شيرک ده مانبات ، له نمونه ي نه وانه :

1- وريا کردنه وه له زياده روه ي له پياوچاکاندا :

پيغهمبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: (إِيَّاكُمْ وَالْغُلُو فَإِنَّمَا أَهْلُكَ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُو فِي الدِّينِ) (15) واته: دوور بکه ونه وه له زياده روه ي ، چونکه نه وه ي بووه هو ي به هه لاکه ت چوونى نه وانه ي پيش ئيوه زياده روه ي بوو له ديندا) .

هه روه ها پيغهمبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا : عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ) (16) واته : خه لکينه ! له باره ي منه وه زيده روه ي مه کهن، وه کو

(14) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (1399) ومسلم برقم (20) من حديث أبي هريرة ، وأخرجه البخاري أيضا برقم

(25) ومسلم برقم (22) من حديث ابن عمر بزيادة ذكر الصلاة والزكاة .

(15) أخرجه النسائي برقم (3059) ، وابن ماجه برقم (3029) ، وأحمد برقم (1851، 3248) وصححه الشيخ الألباني في

(الصحيحه) برقم (1283) من حديث ابن عباس.

(16) رواه البخاري برقم (3445) من حديث عمر .

گاواره‌کان ده‌رباره‌ی عیسا هه‌له‌پۆییان کردو ئه‌وه‌نده‌یان پیا هه‌لدا، کردیانه‌ کۆری خوا! به‌پراستی من ته‌نها به‌نده‌یه‌کم، ئیوه‌ش له‌ باره‌ی منه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده بلّین که: من ته‌نها به‌نده‌و په‌وانه‌کراوی خوام). هه‌روه‌ها له‌ جوّ و باسی زیاده‌په‌وی له‌ پیاوچاگاندا، ته‌وه‌سول کردنه‌ پێیان، وه‌ ته‌وه‌سولیش چه‌ند جوّریکه:

یه‌که‌م: ته‌وه‌سولیکی شیرکی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام ده‌رده‌کات: ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ داواکردن لێیان له‌ جگه‌ له‌ خوا‌ی گه‌وره‌، به‌وه‌ی پێویستییه‌کانیان جی به‌ جی بکه‌ن و له‌ ته‌نگانه‌ ده‌ریان بکه‌ن و رزگاریان بکه‌ن.

دووهم: ته‌وه‌سولیکی بیدعی، ناگاته‌ ناستی شیرک: ئه‌ویش ته‌وه‌سوله‌ بۆ لای خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ شتیک خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ شه‌رعی دانه‌ناییت، وه‌کو ته‌وه‌سول کردن به‌ زاتی پیاوچاگانه‌وه‌ یان خاتریان یان حه‌ق و مافی ئه‌وان یان حورمه‌تیان، وه‌ له‌ نمونه‌ی ئه‌وانه‌.

سێیه‌م: ته‌وه‌سولی دروست: ئه‌ویش ته‌وه‌سوله‌ به‌ ئیمان هێتان به‌ خوا‌ی گه‌وره‌ و گوپرایه‌لی کردنی و داواکردن له‌ خوا به‌ ناوێک له‌ ناوه‌کانی یان صیفه‌تیک له‌ صیفه‌ته‌کانی یان کرداریک کردبیتی، یان داواکردنی دوعا له‌ پیاوچاکیک له‌ کاروباری گشتیدا.

وه‌ ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی عومه‌ر که‌ ده‌فه‌رمووت: (اللهم إنا كنا نتوسل إليك بنينا (ﷺ) فتسقينا وإنا نتوسل اليك بعم بنينا (ﷺ) فاسقنا)⁽¹⁷⁾ واته‌: ئه‌ی خودایه‌ ئیمه‌ ته‌وه‌سولمان ده‌کرد به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌مانه‌وه‌ (ﷺ) و تۆیش بارانت بۆ ده‌باراندین، وه‌ ئیستا ته‌وه‌سول ده‌که‌ین به‌ مامی پێغه‌مبه‌ره‌که‌مانه‌وه‌ (ﷺ) بۆیه‌ بارانمان بۆ ببارینه‌).

جا ئه‌مه‌ مه‌به‌ست لێی ته‌وه‌سوله‌ به‌ دوعای عه‌باس، له‌ به‌ر نزیک‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (ﷺ) نه‌ک له‌ به‌ر زاتی خو‌ی، جا ئه‌گه‌ر ته‌وه‌سول به‌ زاته‌کان (که‌سه‌کان) دروست بوایه‌، ئه‌وا له‌ پاش وه‌فاتی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ته‌وه‌سولیان هه‌ر به‌ ئه‌و ده‌کرد.

2- وریاکردنه‌وه‌ له‌ توشی فیتنه‌ بوون و ئالوده‌بوون به‌ گۆره‌کانه‌وه‌:

له‌ نمونه‌ی ئه‌وانه‌:

بکرینه‌ مزگه‌وت: له‌ دایکه‌ عائیشه‌وه‌ ریوایه‌ت کراوه‌ و فه‌رموویه‌تی: (لما نزل برسول الله (ﷺ) طفق يطرح خميصة له‌ على وجهه‌، فإذا اغتمّ كشفها، فقال - وهو كذلك-: ((لَعَنَهُ اللهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ)) يُحَدِّرُ مَا صَنَعُوا، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِرَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ حُشِيَ أَنْ يَتَّخَذَ مَسْجِدًا)⁽¹⁸⁾ واته‌: کاتێ پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) له‌سه‌ره‌ مه‌رگدا بوو پارچه‌یه‌کی به‌سه‌ر ده‌موچاويدا

(17) رواه البخاري برقم (1010) من طريق أنس عن عمر.

(18) متفق عليه، أخرجه البخاري برقم (435، 436، 1390) ومسلم برقم (529، 531).

دابوو، ئەگەر بێزاری بکردایه ئەوا لای دەدا و فەرمووی - لە کاتیگدا ئەو بهو حالهوه بوو- : ((لهعنهتی خودا له گاور و جولهکهکان، چونکه گۆری پینغه مبه ره کانیان کرده مزگهوت)) عائیشه (رهزای خوای لیب) ده لئ: خه لکی ئاگادار ده کرده وه له وهی ئەوان کردیان، ئەگەر له ترسی ئەوه نه بوایه ئیستا گۆره کهی پینغه مبه ره (ﷺ) بهرز ده کرایه وه و دیار ده بوو، بۆیه ترسی ئەوهی هه بوو گۆره کهی بکریته مزگهوت).

وه ده فەرموئیت: ((ألا وإِنَّ من كان قبلکم کانوا یتخذون قبور أنبیائهم وصالحیهم مساجد ، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد ، إني أنھاکم عن ذلك))⁽¹⁹⁾ واته: ئەوانه ی پش ئیوه له سه ر گۆری پینغه مبه ران و پیاوچا کانی خۆیان مزگه وتیان دروست ده کرد، بۆیه ئیوه گۆره کان مه که نه مزگه وت، من نه هیتان لئ ده کهم ئەو کاره بکه ن).

وه مانای بکریته مزگه وت (اتخاذها مساجد): به نیه تی نوێژ کردنه وه بچن بۆ لای، هه رچه نده مزگه وتی له سه ر بنیات نه نرابیت، چونکه (مسجد) واته: جیگای سوژده بردن.

دروستکردنی بینا له سه ری یان له خۆل و خا که کهی خۆی زیاتر بخریته سه ری و گه چکاری بکریت:

له (أبو الهیاج الأسدی) هه ریوایه ت کراوه و ده فەرموئیت: ئیمامی عه لی - رهزای خوای لئ بیت- پئی گوتم: ((ألا أبعثک علی ما بعثنی علیه رسول الله ﷺ؟)) : ((ألا تدع تمثالا إلا طمسته ، ولا قبرا مشرفا إلا سویته))⁽²⁰⁾ واته: ئایه ره وانه ت بکه م بۆ ئەو کاره ی پینغه مبه ری خوا (ﷺ) منی بۆی ره وانه کردووه؟ (هیچ په یکه ری بکه مه هیله ئیلا بیهیوئینه و شیوه کهی بگۆره و هیچ گۆریکی ئاشکراو بهرز مه هیله ئیلا له گه ل زه ویدا راستی بکه ره وه و ته ختی بکه).

وه له (جابر بن عبدالله) وه ریوایه ت کراوه و فەرموو یه تی: (نھی رسول الله ﷺ) أن یُخصص القبر وأن یُعد علیه ، وأن یبني علیه)⁽²¹⁾ واته: پینغه مبه ری خوا (ﷺ) نه هی کردووه له گه چکردنی (گه چکاری کردنی) سه ر قه بر و یان له وهی له سه ری دابنشریت و یان له سه ری بنیات بنزیت، وه دروستکردنی قوبه و گومه ت له سه ری و جوانکاری و رازاندنه وه شی ده گریته وه .

کوچوبار ناماده کردن و سه فه ر کردن بۆ لای: له بهر گشتگیری ئەو فەرمووده یه ی که ده فەرموئیت: ((لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ : الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ، وَمَسْجِدِي هَذَا ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى))⁽²²⁾ واته: کوچ و بار ناماده نا کریت ئیلا بۆ سن مزگه وت نه بیت: مزگه وتی حه رام و مزگه وته کهی من و مزگه وتی الاقصی).

(19) رواه مسلم برقم (532) .

(20) رواه مسلم برقم (969).

(21) رواه مسلم برقم (970).

(22) متفق عليه ، رواه البخاري برقم (1189) ومسلم برقم (1397) من حديث أبي هريرة .

قه‌بره‌که‌ی پیڅه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکړینه جه‌ژن و چه‌ندجاره سه‌ردانی بکړیته‌وه :

پیڅه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی : (لا تجعلوا قبری عبداً)⁽²³⁾ واته : گوږه‌که‌ی من مه‌که‌نه جه‌ژن (واته: سه‌ردانی مه‌که‌ن له کاتی دیاری کراودا سالانه یان مانگانه یان هه‌فتانه) .

وه جه‌ژن (العید) : نه‌وه‌یه که بکړیته نه‌ریتی‌ک بو هاتن و سه‌ردانی کردنی له کات و شوینی دیاری کراودا .

3- وریاکردنه‌وه له خوچواندن به موشریکه‌کان و نه‌هلی کیتاب : له بیروباوه‌ریان و په‌رسته‌شه‌کانیان و نه‌ریته‌کانیان که تایه‌ته به خو‌یان .

پیڅه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی : (خالفوا المشرکین)⁽²⁴⁾ واته : (جیاوازی بکه‌ن له گه‌ل موشریکه‌کاندا) .

وه ده‌فه‌رمویت : (خالفوا المجوس)⁽²⁵⁾ واته : (جیاوازی بکه‌ن له گه‌ل مه‌جوسه‌کاندا) .

وه ده‌فه‌رمویت : (خالفوا اليهود)⁽²⁶⁾ واته : (جیاوازی بکه‌ن له گه‌ل جوله‌که‌کاندا) .

4- وریاکردنه‌وه له وینه‌کیشان :

((فَعَنَ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- أَنْ أَمَّ سَلْمَةَ ذَكَرَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) كَيْسَةَ رَأَتْهَا بِالْحَبَشَةِ ، وَمَا فِيهَا مِنَ الصُّورِ ، فَقَالَ : ((أَوْلَيْكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ ، بَنَوْا عَلَيَّ قَبْرَهُ مَسْجِدًا ، وَ صَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ أَوْلَيْكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ))⁽²⁷⁾ واته : دایکمان عایشه‌وه - په‌زای خوی لیبی- ده‌لی : أم سلمة باسی که‌نیسه‌یه‌کی کرد بو پیڅه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که له حبه‌شه‌بینی بووی ، باسی نه‌و وینانه‌یان کرد که تیا‌یدا بوو ، پیڅه‌مبه‌ری (ﷺ) فه‌رموو ((ئا نه‌وانه کاتیک پیاو چاکیک تیا‌ی‌اندا به‌ردایه له‌سه‌ر گوږه‌که‌ی مزگه‌وتی‌کیان دروست ده‌کرد ، پاشان نه‌و وینانه‌یان تیا‌دا ده‌کیشا ، ئا نه‌وانه خراپ‌ترین دروستکراوه‌کانن له‌لای خودا))

5- وریاکردنه‌وه له وشه و گفتاره شیرکیه‌کان :

وه له هونه‌ی نه‌وانه :

سویند خواردن به جگه له خوا : به به‌لگه‌ی نه‌و فه‌رموو‌ده‌یه‌ی که ده‌فه‌رمویت : ((من حلف بغير

الله فقد كفر أو أشرك))⁽²⁸⁾ . واته: هه‌ر که‌سه‌ی سویندی به‌غه‌یری خوا خوارد نه‌وا کوفری کردوو‌ه یان شیرکی بو‌ خوی گه‌وره نه‌نجام داوه)) .

(23) رواه أبو داود برقم (2042) من حديث أبي هريرة .

(24) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (5892) ومسلم برقم (259) من حديث ابن عمر .

(25) رواه مسلم برقم (260) من حديث أبي هريرة .

(26) رواه أبو داود برقم (652) من حديث شداد بن أوس .

(27) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (434) ومسلم برقم (528) .

(28) أخرجه أبو داود برقم (3251) والترمذي برقم (1535) واللفظ له ، كلاهما من حديث ابن عمر .

یه کسان کردن له ویست و مه‌شیئه‌تدا : به به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی : کاتیک که‌سیک پی‌ی فه‌رموو : (ما شاء الله و شئت) واته : خوا و توو ویستان له‌سه‌ری بوو)) ، پی‌نخه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) فه‌رمووی : (أجعلني لله عدلا ؟!) قل : ما شاء الله وحده(29) واته : منت کرد به‌هاواتی خوا ؟ بلّی : خوا‌ی تاک و تنه‌ها ویستی له‌سه‌ر بوو) .

وتی : باراهان بو باری به‌هوی فلان ئه‌ستیره‌وه : به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که له فه‌رمووده‌یه‌کی قودسیدا هاتووه : ((وَأَمَّا مَنْ قَالَ: مطرنا بنوءٍ كذا وكذا ، فذالك كافرٌ بي ومؤمنٌ بالكوكب)) (30) واته : به‌لام هه‌رکه‌سێ وتی : به‌هوی فلان ئه‌ستیره‌وه باراهان بو باری ، ئه‌وا بی‌باوه‌ره به‌من و باوه‌رداره به‌ئه‌ستیره‌کان) .

وه جگه له‌وه هه‌موو ئه‌و وشه و گفتاران‌ه‌ی تر ده‌گریته‌وه که به‌رپۆه‌بردن ده‌داته پال جگه له‌خوا .
6- وریاکردنه‌وه له‌و کرداران‌ه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و شیرک ده‌بات :
وه له‌نمونه‌ی ئه‌وانه :

له‌به‌رکردنی ئه‌لقه و ده‌زوو ، له‌ده‌ست یان له‌گه‌ردندا ، به‌مه‌به‌ستی دوورخستنه‌وه‌ی به‌لا یان لادان و نه‌هیشتنی :

به به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی (عمران بن‌حصین) که ده‌فه‌رمووت : ((أَنْ النَّبِيَّ ﷺ) رَأَى رَجُلًا فِي يَدِهِ خَلْقَةً مِنْ صُفْرِ، فَقَالَ : وَيْحَكَ مَا هَذِهِ؟ قَالَ : مِنَ الْوَاهِنَةِ. قَالَ : انزِعها ! فَإِنَّمَا لَا تَزِيدُكَ إِلَّا وَهْنًا، فَإِنَّكَ لَوْ مِتَّ وَهِيَ عَلَيْكَ مَا أَفْلَحْتَ أَبَدًا)) (31) واته : پی‌نخه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کابرایه‌کی بی‌نی ئه‌لقه‌یه‌کی مسی له‌ده‌ست کردبوو ، فه‌رمووی : تیا بچیت ئه‌مه چیه ؟ کابرا وتی : له‌به‌ر نه‌خۆشی (باداری) به . فه‌رمووی : لایبه ، چونکه ئه‌وه تنه‌ها (باداری)ت بو زیاد ده‌کات ، جا ئه‌گه‌ر به‌ریت ، له‌کاتیکدا به‌ریت ئه‌وه‌ت له‌سه‌ر بی‌ت (لای نه‌به‌یت) ئه‌وا هه‌رگیز رزگارت نابێت) .

هه‌ل‌واسینی ته‌میمه و وه‌دیع‌ه و ده‌زوو و ملوانکه به‌مه‌به‌ستی دوور خستنه‌وه‌ی چاو (چاوه‌زار) :

به به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که ده‌فه‌رمووت : ((من تعلق تميمه فلا أتم الله له ، ومن تعلق ودعة فلا ودع الله له)) (32) واته : هه‌رکه‌سیک چاوه‌زاریک هه‌ل‌واسیت خوا‌ی گه‌وره -کاره‌کانی- بو ته‌واو نه‌کات ، وه هه‌رکه‌سیک مووروویه‌ک هه‌ل‌واسی ئه‌وه‌ی ئه‌و لپی ده‌ترسیت خوا له‌سه‌ری سووک نه‌کات (له‌ئارامی و دل‌نیا‌ییدا نه‌بی‌ت) .

(29) رواه النسائي في السنن الكبرى برقم (10759) من حديث ابن عباس .

(30) متفق عليه، أخرجه البخاري برقم (846) ومسلم برقم (71).

(31) أخرجه أحمد برقم (20000) وابن ماجه برقم (3531) وابن حبان في صحيحه برقم (6085).

(32) أخرجه أحمد برقم (17404) وابن حبان برقم (6086) والحاكم في المستدرک برقم (7708) من حديث عقبة بن عامر .

وه له‌ریوایه‌تییکی تردا هاتوو: ((من علق تيممة فقد أشرك))⁽³³⁾ واته: هه‌رکه‌سێ چاوه‌زاریک هه‌لۆاسێ (هه‌ر شتی که هه‌لۆاسێ به‌ گومانی ئه‌وه‌ی سه‌وودی ره‌ت ده‌کاته‌وه) ئه‌وا شیرکی کرده‌وه. وه به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ فه‌رموده‌یه‌ی که ده‌فه‌رمووت: ((لا بُعْتَمَنَّ فِي رِقَبَةٍ بَعِيرٍ قِلَادَةٌ مِنْ وَتَرٍ - أَوْ قِلَادَةٌ - إِلَّا لُفِطَتْ))⁽³⁴⁾ واته: که به‌ گه‌ردنی هه‌یچ وشتریکه‌وه هه‌یچ گه‌ردنبه‌ندیک (ملوانکه‌یه‌ک) له ده‌زوو مه‌هێله‌ - یان گه‌ردنبه‌ندیک - ئیلاا بیچرێنه‌)).

روقیه و عه‌زیمه‌ی شیرکی و نوشته‌ی سۆزدار (تیوه‌له): به‌ به‌لگه‌ی فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که ده‌فه‌رمووت: (إِنَّ الرُّقِيَّ وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شُرَكَ) ⁽³⁵⁾ واته: به‌ دڵنیایه‌وه‌ روقیه و ته‌میمه و نوشته‌ی سۆزدار (تیوه‌له) شیرکن.

تیوه‌له: شتی که دروستی ده‌که‌ن، باوه‌ریان وایه که ژن خۆشه‌ویست ده‌کات لای مێرده‌که‌ی.

سه‌رپرین له‌وه‌ جی‌گایانه‌ی شیرکیان تیدا ئه‌نجام ده‌دریت: به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ فه‌رموده‌یه‌ی کاتیک پیاویک پرساری کرد له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): که‌وا نزی کردوو و شتریک سه‌ر بپریت له‌ بوانه، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (هل كان فيها وثن من أوثان الجاهلية يُعبد؟ قالوا: لا، قال النبي ﷺ): هل كان فيها عيد من اعيادهم؟ قالوا: لا، قال النبي ﷺ): (أوف بندرك)⁽³⁶⁾ واته: ئایه‌ بیتیکی په‌رستراو له‌ به‌ته‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی تیدا بووه؟ وتیان: نه‌خیر، وتی: ئایه‌ جه‌زتیکی له‌ جه‌زنه‌کانی ئه‌وانی تیدا بووه؟ وتیان: نه‌خیر، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: نزه‌که‌ت جییه‌ جێ بکه‌).

ره‌شبینی و شوومی: به‌ به‌لگه‌ی فه‌رموده‌که‌ی (ابن مسعود) که ده‌فه‌رمووت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووته‌ی: (الطيرة شرك، الطيرة شرك)⁽³⁷⁾ واته: شوومی و ره‌شبینی شیرکه، شوومی و ره‌شبینی شیرکه).

به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، هه‌رکه‌سیک شتی بکاته‌وه‌کار و خوای گه‌وره‌ نه‌یکردبێته‌وه‌کار، نه‌ هۆکاری هه‌سته‌پیکراو و نه‌ هۆکاری شه‌ری، ئه‌وا که‌وتووته‌ ناو شیرکه‌وه، یان بۆی چوووه و رووی تیکردوووه.

چوارهم: ئیمان به‌ ناو و صیفاته‌کانی.

بریته‌یه‌ له‌ بیروباوه‌پێکی چه‌سه‌پاو و به‌ته‌وه‌ و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ که‌وا خوای گه‌وره‌ خاوه‌نی چه‌ندین ناوی پیرۆز و صیفاتێ به‌رزه، وه‌ سه‌ماندنی ئه‌وه‌ی له‌ کتیبه‌که‌یدا بۆ خۆی سه‌ماندوووه‌تی یان ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له‌ سوننه‌ته‌کانیدا بۆی سه‌ماندوووه، له‌وه‌ صیفاته‌که‌مال و ته‌واو و شکۆمه‌ندانه، به‌

(33) أخرجه أحمد برقم (17422) والحاكم في المستدرک برقم (7720) من حديث عقبة بن عامر .

(34) متفق عليه، أخرجه البخاري برقم (3005) ومسلم برقم (2115) من حديث أبي بشير الأنصاري.

(35) أخرجه أبو داود برقم (3883) وابن ماجه برقم (3530) من حديث ابن مسعود .

(36) رواه أبو داود برقم (3313) من حديث ثابت بن الضحاك وابن ماجه برقم (2130) من حديث ابن عباس.

(37) أخرجه أبو داود برقم (3910) وابن ماجه برقم (3538) .

بن چواندن و چوئیه تی دانان بوی ، وه نه فی کردنی نه وهی خوئی نه فی کردوو له خوئی له کتیه کهیدا یان نه وهی پیغه مبه ره کهی (ﷺ) نه فی کردوو له سوونه ته کهیدا ، له هه موو صیفاتیکه کهم و کورت و عه بیدار و شوبه اندنی به دروستکراوه کان به بن لادان و له کارخست .

خوای گهوره ده فهرمویت : (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (الأعراف/180) واته : وه خوای گهوره ناوه جوانه کانی هه یه تو به و ناوه جوانانه وه له خوا بپاریره وه و بلن : یا رحمن یارحیم یا کریم یا عزیز، وه ته وه سولی پی بکه و بلن : خواجه بو خاتری ناوه جوانه کانت ، وه واز بینن له وه که سانه ی که بن باوه پرن به ناوه کانی خوای گهوره وه که موشریکان که ناوی بته کانیان له ناوه کانی خوای گهوره وه رگرتبوو وه کو (لات و عوززا و مه نات)، یان نه وانه ی که ئینکاری ناو و صیفاته کانی خوای گهوره نه کهن و به دروئی ده زانن، ئیلحاد واته : لادان له مه به ست نه مانه سزای نه و کرده و بیان وه رنه گرن که باوه بیان به ناوه کانی خوای گهوره نیه).

وه ده فهرمویت : (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الشوری/11) واته : هیچ شت و که سیک له خوای گهوره ناچیت، چونکه خوای گهوره تاک و ته نه یاه وه دروستکاره وه خوای گهوره زور بیسه ره به وته و قسه تان، وه زور بینره به کرده و تان، وه هه موو شتیک ده بیستیت و ده بینیت).

وه ناو و صیفاته کانی خوای گهوره ته وقیفین ، عه قل به ته نها ناتوانیت بیسه لمینت ، خوای گهوره وه صف نا کریت ئیلا به وهی خوئی وه صفی خوئی کردوو یان پیغه مبه ره کهی (ﷺ) وه صفی کردوو، له قورئان و فهرمووده تپه پ نابین ، جا نه و صیفاتانه ی خوای گهوره و پیغه مبه ره کهی (ﷺ) لن بن دهنگ بوونه ، واجیه ئیمه ییش لن بن دهنگ بین ، وه لپی راهه ستین له سه لماندن و نه فیدا (واته : نه بیسه لمینن و نه نه فی بکه یین) ، وه داواکردن به وردی له مه به سستی نه وهی وتویه تی ، جا نه گهر مانایایه کی ته واو بوو نه وانا که ی وه رده گرین و وشه که رده ده که ینه وه ، وه نه گهر مانایه کی خرابی بوو : نه وانا و وشه که رده ده که ینه وه ، خوای گهوره ده فهرمویت : (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا) (الإسراء/36) واته : وه له شتیکیشدا که زانیاریت نه بوو قسه ی تیا مه که به تاییه تی له دیندا، یاخود شایه تی ناحه ق مده ، به راستی بیستن و بینین و دلئ مروف ههر هه موو نه مانه له روژی قیامت خوای گهوره پرساریان لن نه کات و نه یانه ئینتته قسه).

وه ناوه کانی خوای گهوره له جوانیدا گه یشتونه ته نه وپه ری ، نه وانیش بریتین له (أعلام) له خودی خویدا ، وه صیفاتن بو زاتی خوا ، پاک و بیگه ردی بو خوای گهوره ، وه صیفاته کانی خوای گهوره کامل و ته واون ، هیچ که موکورتیه کی تیدا نییه به هیچ شیوه یه ک ، خوای گهوره ده فهرمویت : (وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (الروم/27) واته : وه نمونه ی هه ره به رز بو خوای گهوره یه له ئاسمانه کان و زهوی، خوای گهوره له کهس ناچیت و کهس له خوای گهوره ناچیت و تاک و ته نها و بن هاوه له وه خوای گهوره زور به عزیزه ت و بالاده سته، وه زور کاربه جتیه له وته و کرده ویدا .

نه وه ش حه قه و له سه ر حه قه ته که ی خویه تی ، بویه پیویسته وه کو خوئی لپی تیبگه یین و له سه ر مانا ئاشکرا که ی خوئی ، به بن نه وهی ته حریفی بکه یین (لپی لاده یین) ، وه حه رانه نکولی لن بکه یین به

له‌کارخستن و چواندن و داهێنان له ناوه‌کانیدا به ناویک خۆی ناوی خۆی نه‌ناوه ، یان وه‌رگرتنی ناوی بته‌کان له ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌وه ، وه‌کو لات له (الاله) وه‌وه‌رگراوه و عوززا له (العزیز) وه‌وه و مه‌نات له (المنان) وه‌وه .

وه‌ پێویسته به‌و ناوانه‌ دوعا بکه‌ین ، دوعای داواکردن و دوعای عیبادت ، وه‌ پێویسته بژمێردرێن و له‌ ماناکه‌ی تێ بگه‌ین و بیری‌که‌ینه‌وه له شوێنه‌واره‌که‌ی و کارکردن به‌ ناوه‌پۆکه‌که‌ی ، ئه‌وه‌ش باشترین زانسته .

وه‌ صیفات‌ه‌کانی خوای گه‌وره به‌ پێی په‌یوه‌ست بوونیان به‌ خوای گه‌وره‌وه‌ دابه‌ش ده‌بن بۆ :

1- صیفات‌ه‌ زاتییه‌کان :

ئهمانه‌ش مولازمن به‌ زاتی پیرۆزی خۆیه‌وه ، وه‌کو زیندووپی و بیستن و بینین و زانست و توانا و ئیراده و حیکمه‌ت و هێز و جگه‌ له‌وانه .

2- صیفات‌ه‌ کردارییه‌کان :

ئهمانه‌ش په‌یوه‌ستن به‌ ویست و حیکمه‌تی خوای گه‌وره‌وه ، ئه‌گه‌ر ویستی لێ بێت ده‌یکات و هه‌رچۆن ویستی لێ بێت ، به‌ پێی حیکمه‌تی خۆی ، وه‌کو ئیستیوا و دابه‌زین و خۆشویستن و رقلیبوون و ئاسووده‌بوون و سه‌رسام بوون و پێکه‌نین و هاتن و جگه‌ له‌وانه که له‌ قورئاندا یان له‌ فه‌رمووده‌ راست و دروسته‌کاندا هاتوون .

وه‌ ده‌رباره‌ی هه‌ندێ صیفات ده‌گوتری‌ت : وه‌کو صیفته‌ی قسه‌کردن (که‌لام) ده‌ئێین : صیفات‌ی زاتی کرداری ، جا ئه‌وانه به‌ پێی ئه‌صل و بنه‌مای بێت صیفات‌ی زاتین ، وه‌ به‌ پێی تاکه‌کانی و دانه‌کانی بێت صیفات‌ی کردارین ، یان ده‌ئێین : جو‌ره‌که‌ی کۆن و تاکه‌کانی تازه‌ن .

وه‌ ده‌رباره‌ی هه‌ندێ صیفات ده‌گوتری‌ت : صیفات‌ی خه‌به‌ری (هه‌والی) : ئه‌وانه‌ش ئه‌وه‌ صیفات‌انه‌ن که‌ ته‌نها ریگا بۆ سه‌لماندنی هه‌واله‌کانه (قورئان و فه‌رمووده) نه‌ک عه‌قل : وه‌کو روومه‌ت و دوو ده‌ست و دوو چاو و پێ و جگه‌ له‌وانه که له‌ هه‌واله‌ راست و دروسته‌کاندا هاتوون .

وه‌ له‌وه‌ صیفات‌انه‌ی خوای گه‌وره که به‌ قورئان و سونه‌ت و ئیجماع سه‌لمێزراوه :

1/ صیفته‌ی به‌رزى :

ئه‌ویش سێ جو‌ره :

1- به‌رزى ریز : واته : خوای گه‌وره له‌ هه‌موو صیفات‌ه‌کانی که‌مال ئه‌وه‌ خواه‌نی کاملترین و ته‌واوترین و به‌رزترینانه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت : (وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) (النحل/60) واته : له‌ کاتی‌که‌دا نه‌ونه‌و سیفات‌ی هه‌ره‌به‌رز بۆ خوای گه‌وره‌یه‌).

2- به‌رزى زالبوون و ده‌سه‌لات : واته : خوای گه‌وره خواه‌نی عیززه‌ت و هێز و زالبوونه ، خواه‌نی هێز و ده‌سه‌لاتی‌کی توکمه‌یه‌ که هه‌یج دروستکراویک له‌ دروستکراوه‌کانی ناتوانن زبانی پێ بگه‌یه‌نن ، خوای

گهوره دهفهرمویت : (وَهُوَ الْفَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ) (الأنعام/18) واته : وه خواى گهوره بالادهسته بهسهر بندهکانیداو ههموویان ملکهچ و بیدهسهلاتن له ناستیدا).

3- بهرزی زاتی خوئی : واته : خواى گهوره به زاتی خوئی له سهرووی ناسمانه کانهوهیه ، له سهر عهرشى خوئی ئیستیواى کردووه ، جودایه له دروستکراوه کانی ، هیچ شتیکی دروستکراوه کان له ئەودا نییه و هیچ شتیکی ئەو له دروستکراوه کاندان نییه ، پاکى و بیگهردى و سوپاس و ستایش تهنها بو ئەوه ، خواى گهوره دهفهرمویت : (أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ) (الملک/16) واته : نایا ئیوه ئەمینن لهو خویایه که له ناسمانه).

وه له (صحيح مسلم) دا هاتوووه کهوا پیغهمبهرى خوا (ﷺ) پرسىارى له کهنیزه کیک کرد و پیى فهرموو : ((أین الله؟ قالت: فی السماء, قال: من أنا؟ قالت: أنت رسول الله ﷺ)) ، قال: أعتقها فإنها مؤمنة))⁽³⁸⁾ واته : خوا له کوئییه؟ وتى : له ناسمانه ، فهرمووی : من کیم؟ وتى : تو پیغهمبهرى خواى (ﷺ) ، فهرمووی : نازادى بکه چونکه ئەوه ئیمانداره)).

جا چه ندين به لگه هاتوون له قورئان و سوننهت و ئیجماع و عهقل و فیتره تهوه له سهر سهلماندنى ئەم جوړه ، وه به لگه کان زور له وه زورترن کهوا سنووردار بکړن ، وه بهرزیش صیفه تىکی زاتییه .

2/ صیفه تى ئیستیوا (بهرزبوونه وه) :

خواى گهوره دهفهرمویت : (أُتْمُ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ) (الأعراف/45) واته : پاشان بهرز بوتهوه بو سهر عهرشى پیرۆزى خوئی، بهرزبوونه وه یهک که شایه ن و گونجاو و لایه قه به گهوره یی خواى گهوره وه له بهرزبوونه وه ی هیچ له دروستکراوه کان ناچیت، وه چۆنیتیه که یشى خواى گهوره خوئی نه بی کهس نایزانن).

له شهش جیگادا له قورئانى پیرۆزدا باس کراوه ، وه هه وته م جیگا دهفهرمویت : (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) (طه/5) واته : خواى گهوره بهرزو بلند بووه بو سهر عهرشى پیرۆزى خوئی بهرز بوونه وه یهک که شایه ن و شیوا و گونجاو بیته به گهوره یی و مهزنى خواى گهوره له بهرزبوونه وه ی هیچ له دروستکراوه کانی ناچیت، وه چۆنیه تیه که شى خواى گهوره خوئی نه بیته کهس نایزانیت) .

وه (الاستواء) : بریتیه له بهرزبوونه وه ی به سهر عهرشه که ی خویدا له پاش دروستکردنى ناسمانه کان و زهوى ، بهرزبوونه وه یهک شایه ن و شیوا بیته بو شکۆمهندى و مهزنى خوئی ، له بهرزبوونه وه و ئیستیواى دروستکراوه کان ناچیت ، وه ئیستیواش صیفه تىکی کردارییه .

3/ صیفه تى قسه کردن (الكلام)

خواى گهوره فهرموویه تى : (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَعْدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا) (الکھف/109) واته : ئەى محمد (ﷺ) پێيان بلن: ئەگەر ههموو دهرياکان مه ره کهب بوونایه بو نووسینی وشه کانی خواى گهوره ئەوه ههموو دهرياکان وشک ئەبوون پيش ئەوه ی

(38) أخرجه مسلم برقم (537) من حديث معاوية بن الحكم السلمي .

و شه‌کانی خوای گه‌وره ته‌واو بێ وه‌ نه‌گه‌ر هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌نده‌ی تریش ده‌ریامان به‌ینایه‌ هه‌موو ئاوی ده‌ریاکان مه‌ره‌که‌ب بوایه‌ بۆ نووسینی وشه‌کانی خوای گه‌وره‌ هه‌ر هه‌مووی وشکی نه‌کردو وشه‌ی خوای گه‌وره‌ کۆتایی نه‌ئه‌هات، که‌واته‌ وشه‌کانی خوای گه‌وره‌ یه‌کجار زۆره‌ له‌ توانای قه‌له‌م و نووسین دا‌نیه‌).

وه‌ ده‌فه‌رمویت : (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) (النساء/164) واته‌ : وه‌ خوای گه‌وره‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسادا (عليه‌السلام) کردوو به‌ دلنایایی و به‌ حه‌قیقه‌ت که‌ ئه‌مه‌پیش ریژیکه‌ بۆ موسی هه‌ر بۆیه‌ پێی وتراوه‌: (که‌لیم الله)، (ئه‌م ئایه‌ته‌پیش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر قسه‌ کردنی خوای گه‌وره‌ که‌ هه‌ر کاتیک ویستی لیبیت قسه‌ ده‌کات، به‌لام له‌ قسه‌ کردنی دروستکراوه‌کانی ناچیت و چۆنیتیه‌ که‌یشی خوای گه‌وره‌ نه‌یبیت که‌س نایزانیت).

وه‌ ده‌فه‌رمویت : (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ) (الأعراف/143) واته‌ : وه‌ کاتیک که‌ موسی هات بۆ مه‌وعیدی دیاریکراوی له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌ بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکات وه‌ په‌روه‌ردگار قسه‌ی له‌گه‌ڵ موسادا (عليه‌السلام) کرد به‌بن واسیته‌ موسا (عليه‌السلام) قسه‌ی خوای گه‌وره‌ی بیست، (ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ قسه‌ ده‌کات و سیفه‌تی قسه‌ کردنی هه‌یه‌).

وه‌ سیفه‌تی قسه‌کردن : بریتیه‌ له‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ قسه‌ ده‌کات به‌ قسه‌کردنیک‌ راسته‌قینه‌ ، بیستراو ، به‌ بیت و ده‌نگ به‌لام له‌ شیوه‌ی قسه‌ی دروستکراوه‌کانی ناچیت ، وه‌ ئه‌و قسه‌ ده‌کات هه‌ر کاتیک بیه‌ویت، به‌ هه‌رچی قسه‌یه‌ک خۆی ویستی لێ بیت ، وه‌ هه‌رچۆنیک‌ خۆی بیه‌ویت ، وه‌ هه‌موو قسه‌کانی راست و دادپه‌روه‌رن ، به‌ قسه‌یه‌ک هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت و ته‌واو نابیت ، وه‌ به‌رده‌وام قسه‌ی کردوو و به‌رده‌وامیش قسه‌ ده‌کات ، جا ئه‌وه‌ سیفه‌تیک‌ زاتییه‌ به‌ پێی ئه‌صل و بنه‌ماکه‌ی و سیفه‌تیک‌ی کردارییه‌ به‌ پێی دانه‌کانی و تاکه‌کانی .

جا هه‌موو ئه‌م صیفاتانه‌ حه‌قن و له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌که‌ی خۆی ، ده‌بیت بیسه‌لمینین ، وه‌ هه‌روه‌کو چۆن هاتوو ئاوا به‌ ریی بخه‌ین ، وه‌کو رواله‌ته‌که‌ی چۆنه‌ ئاوا لێی تیبگه‌ین ، به‌ بێ هیج ته‌حریفیک‌ (لادانیک) و به‌ بێ هیج له‌کار خستنیکی و به‌ بێ هیج لیکچواندنیک‌ و چۆنییه‌تی بۆ دانانیک ، ئه‌مه‌ش بۆ هه‌موو صیفاتانه‌کانه‌ ، جا قسه‌کردن ده‌رباره‌ی هه‌ندی له‌ صیفاتانه‌کان وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ قسه‌ت کردبیت ده‌رباره‌ی صیفاتانه‌کانی تر ، هه‌روه‌کو یه‌کتر ، وه‌ هه‌رکه‌سیک‌ جیاوازی بکات ئه‌وا به‌ بێ به‌لگه‌ حوکمی داوه‌ .

وه‌ له‌م باسه‌دا چه‌ند گروپ و تاقمیک‌ له‌ موسلمانان گومرا بوون، ئه‌وانیش :

1- ئه‌هلی لیکچواندن (أهل التمثیل) :

ئه‌وانه‌ی زیاده‌ره‌وییان کرد له‌ سه‌لماندنا تاوه‌کو که‌وتنه‌ ناو لیکچواندنه‌وه‌ ، وه‌ گومانی ئه‌وان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ناوه‌رۆکی ده‌فه‌کان ئه‌وه‌ ده‌خواییت ، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ گه‌ڵ خه‌لکیکدا داوه‌ به‌وه‌ی له‌سه‌ری راهاتوون و لێی تیبگه‌یشتوون له‌ دروستکراوه‌کان .

وه بۆ وه‌لامی ئه‌مانه له چه‌ند روویه‌که‌وه ده‌بیٖت :

یه‌که‌م : خ‌وای گه‌وره نه‌فی لیک‌چواندن و هاوتابوون و هاوشیوه‌بوونی له خ‌وئی کردووه ، له چه‌ندین ئایه‌تی مه‌حکه‌م و راشکاو و رووندا ، خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : (لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ) (الشوری/11) واته : هیچ شت و که‌سیک له خ‌وای گه‌وره ناچیت، چونکه خ‌وای گه‌وره تاک و ته‌نهایه و دروستکاره).

وه ده‌فه‌رموویت: (فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اُنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ) (البقره/22) واته : ده‌ی ئیوه هیچ هاوه‌لیک بۆ خ‌وای گه‌وره بریار مه‌ده‌ن له کاتیکدا که ئیوه ئه‌زانن ئه‌و که‌سانه‌ی کردووتانن به شه‌ریک بۆ خ‌وای گه‌وره ئه‌وان ئیوه‌یان دروست نه‌کردووه و زه‌ویان بۆ رانه‌خستوون و ئاسمانیان بۆ رانه‌گرتوون و بارانیان بۆ نه‌باراندوون و پروه‌ک و به‌روبوومیان له زه‌وییه‌وه بۆ ده‌رنه‌کردوون و ئه‌زانن که خ‌وای گه‌وره شه‌ریکی نیه).

وه ده‌فه‌رموویت: (وَلَمْ یَكُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ) (الإخلاص/4) واته : وه خ‌وای گه‌وره هاوشیوه‌ی نیه و هیچ له دروستکاره‌کانی خ‌وای گه‌وره له خ‌وای گه‌وره ناچن نه‌منالی هه‌یه نه‌دایکی هه‌یه نه‌باوکی هه‌یه نه‌خیزانی هه‌یه)

وه ناکریتیش قسه‌کانی خوا دژ به‌یه‌ک بن .

دووهم : عه‌قلی ساغ و سه‌لیم ریگره و ده‌زاتیت که‌وا ناییت دروستکاری کامل و ته‌واو وه‌کو به‌نده‌یه‌ی که‌موکورت بیٖت ، جا هه‌روه‌کو چۆن زاتی خ‌وای گه‌وره له هیچ زاتیک‌ی تر ناچیت ، ئاواش صیفاته‌کانی له هیچ صیغه‌تیک‌ی تر ناچیت .

سییه‌م : خ‌وای گه‌وره له گه‌ل به‌نده‌کانیدا دوواوه به‌وه‌ی لپی تیده‌گه‌ن ، له رووی ئه‌صل و بنه‌مای ماناوه ، وه مه‌رج نییه له هاوبه‌شدانان له مانای شتیکدا به‌ره‌هایی له هه‌موو شتیکدا وه‌کو یه‌ک بن ، هاوشیوه‌بوون له راستیه‌کان و حه‌قیقه‌ت و چۆنییه‌تیه‌کاندا ، جا ئه‌گه‌ر هاتوو ریکه‌که‌وتنی ناوه‌کان له دروستکاره‌کاندا مه‌رج نه‌بیٖت وه‌کو یه‌ک بن ، وه‌کو وشه‌ی بیستن و بینین و توانا و ده‌ست و روومه‌ت ، جا که‌وا‌بوو ئه‌وه‌ی له نیوان دروستکارو و دروستکاردا له پێشته .

2- ئه‌هلی له‌کارخست (أهل التعطیل) .

ئه‌وانه‌ی که‌ زیاده‌ره‌ویان کرد له پاکراگرتندا تاوه‌کو که‌وتنه‌ ناو نه‌فی و له‌کارخستندا ، وه‌گومانه‌که‌یان له‌وه‌دایه‌ که‌وا سه‌لماندنی صیفاته‌کان لیک‌چواندن له‌خۆ ده‌گریت ، چونکه ئه‌و صیفاتانه دروستکاره‌کانی پێ وه‌صف ده‌کریت ، بۆیه‌ پێویسته له دروستکاری نه‌فی بکه‌ین و دایمالین ، بۆیه‌ بوونیک‌ی ره‌هایان بۆ خ‌وای گه‌وره سه‌لماند به‌ بێ بوونی هیچ صیغه‌تیک ، له هه‌موو زیاتر صیفاته‌کانیان له‌کارده‌خست و نه‌فییان ده‌کرد (قه‌رامیته‌ باتنییه‌کان) بوون ، ئه‌وانه‌ی که‌ نه‌فی صیفاته‌ دژ به‌یه‌که‌کانیان له‌خوا ده‌کرد (وه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌فی بوون و نه‌بوونیان ده‌کرد ، نه‌فی زانست و نه‌فامیان ده‌کرد) ، ئه‌مجار جه‌هه‌مییه‌کان که‌ ئینکاری ناو و صیفاته‌کانیان کرد ، ئه‌مجار موخته‌زیله‌ ئه‌وانه‌ی که‌ ناوه‌کانیان سه‌لماند به‌لام ئینکاریان له‌و صیفاتانه کرد که‌ ناوه‌کان له‌خۆیانی ده‌گریت .

وه بۆ وه‌لامی ئه‌مانه له چه‌ند روویه‌که‌وه وه‌لامیان ده‌ده‌ینه‌وه :

یه‌که‌م : خوای گه‌وره له چه‌ندین ئایه‌تی موحه‌که‌مدا صیفا‌ته‌کانی بۆ خو‌ی سه‌لماندووه ، به راشکاوی و به دوور و درێژی ، وه له گه‌ڵ نه‌فی لیکچواندندا باسی کردووه ، وه‌کو ئه‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمو‌یت: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الشوری/11) واته : هیچ شت و که‌سیک له خوای گه‌وره ناچیت، چونکه خوای گه‌وره تاک و ته‌نهایه‌و دروستکاره وه خوای گه‌وره زۆر بیسه‌ره به‌وته‌و قسه‌تان، وه زۆر بینه‌ره به کرده‌وته‌تان، وه هه‌موو شتی‌ک ده‌بیستیت و ده‌بینیت).

وه نا‌کریت قسه‌کانی خوای گه‌وره دژ به یه‌ک بن .

دووهم : سه‌لماندنی بوونیک‌ی ره‌ها ، که خاوه‌نی هیچ صیغه‌تی‌ک نه‌بیت ، له راستیدا هیچ بوونی نییه له زاتی شته‌کاندا ، به‌لکو ئه‌وه ته‌نها باسی‌که له هزره‌کاندا ، جا قسه‌که‌ی ئه‌وان به‌ره‌و ئه‌وه ده‌چیت که نکۆلی و ئینکاری له بوونی خوای گه‌وره بکه‌ن .

سێیه‌م : وه‌صفکردنی شتی‌ک به وشه‌یه‌کی گشتی ره‌ها له دیاری‌کراوی‌کدا ، مه‌رج نییه هه‌مان صیغه‌ت له دیاری‌کراوی‌کی تر‌دا به‌سه‌لمیت ، به‌لکو هه‌ریه‌که‌یک له‌وانه یه‌که‌یکن له‌و وه‌صفه‌ گشتیانه ، چونکه صیفا‌ته‌کان ته‌گه‌ر تقيید بکرین یان بدرینه پال وشه‌ی تر ئه‌وا هاوه‌به‌شیه‌که‌یان نامیتیت له ده‌روه .

3- ئه‌هلی ته‌ئویل .

ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان وایه که‌وا هه‌ندی له ده‌قه‌کانی صیفا‌ت و وه‌کو صیفا‌ته‌کرداری و هه‌والیه‌کان (الخبریه) ، ده‌لاله‌ت ناکات بۆ صیغه‌تی‌کی راسته‌قینه و حه‌قیقی بۆ خوای گه‌وره ، بۆیه هه‌ستا ده‌ستیان کرد به گه‌ران به دوا‌ی مانای تر‌دا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و صیفا‌تانه‌ی پێ رافه‌بکه‌ن و گوايه ئه‌و مانایانه له خو ده‌گریت ، به بن بوونی هیچ به‌لگه‌یه‌کی راست و دروست که وایان لێ بکات ئه‌و قسه‌یه له مانا ئاشکرا‌که‌ی خو‌ی لاده‌ن بۆ مانایه‌کی تر ، بۆ مانایه‌ک که له گه‌ڵ رووکه‌شی وشه‌که‌دا جیاوازه ، جا ئه‌م ته‌حریر و لادانه ناو ده‌نین (ته‌ئویل) !

وه بۆ وه‌لامی ئه‌وانه له چه‌ند روویه‌که‌وه ده‌بیت :

یه‌که‌م : خوای گه‌وره خو‌ی له هه‌موو که‌سی‌ک شاره‌زاتره به خو‌ی و له هه‌موو که‌سی‌ک راست‌گۆتره ، وه له هه‌موو که‌سی‌ک زیاتر له دروست‌کراوه‌کانی قسه‌کانی باشت و جوانتره ، وه پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له هه‌موو که‌سی‌ک زاناتره به خوا‌که‌ی ، وه له هه‌موو که‌سی‌ک راست‌گۆتره ، وه له هه‌موو که‌سی‌ک ره‌وانبێژتر و زمانپاراوتره ، وه له هه‌موو که‌سی‌ک زیاتر ئامۆژگارت‌ره بۆ ئومه‌ته‌که‌ی ، ئیتر چون که‌سی‌ک پۆزش بۆ قسه‌کانی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌هینیته‌وه ، وه بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌کات که‌وا قسه‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) چه‌واشه‌کاری و گومرایی له خو ده‌گریت .

دووهم : ئەصل و بنهما له قسه کردندا دەبیت وا لیتی تی بگهین له روالهت و حهقیقه تدا چۆنه ئاوا بیّت ، وه نابیت هه رگیز ماناکه ی ته ئویل بکهین ئیلا به به لگه یه کی راست و دروست وا بکات رواله تی فه رمووده که له مانا حهقیقه ته که ی خۆی بگوازینه وه بو مه جاز ، وه هیچ به لگه یه ک نییه له و باره وه .

سییه م : هه موو ئەوه ی له لایه ن خوا ی گه وره وه بو خه لکی دابه زی تراوه له لایه ن پیغه مبه ری خوا وه (ﷺ) روون کراوه ته وه ، وه به رۆشتترین و جوانترین گه یاندن په یامه که ی گه یاند ، وه نا کریت پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئەم باسه مه زن و گه وره یه فه رامۆش بکات به بی هیچ روونکردنه وه یه ک که وا ئەو که سانه ی ته حریفی ده که ن بانگه شه ی چه ندین مانا ی دا هینراوی بو ده که ن .

4- ئەهلی نه فامی (أهل التجهیل) .

ئه وانه باوه رپیان وایه که وا ئەو مانایانه ی خوا ی گه وره هه وائی ده رباره ی خۆی داوه یان ئەو هه و آلانه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده رباره ی خوا ی گه وره داویه تی ماناکه ی نادیار و نه زانراوه ، هیچ که سیک نایزایت ته نها خوا نه بیّت ، وه هیچ ریگایه ک نییه بو تیگه یشتن لیتی و فی ربوونی ! وه ریگایه ی خۆیان ناو ناوه (التفویض) (واته : راسپاردن و گه رانه وه ی تیگه یشتن له ماناکه ی بو لای خوا ی گه وره).

وه بو وه لامی ئەوانه له چه ند روویه که وه ده بیّت :

یه که م : نا کریت ده رگای زانست و زانیاری ده رباره ی خوا ی گه وره داخرا بیت که پی رۆزترین و شه ریفترین ده رگای دینه ، نه عه قل و نه نه قل (قورئان و فه رمووده) په ی پی نه به ن و ده لاله تی بو نه که ن .

دووهم : خوا ی گه وره قورئانه که ی به زما نی عه ره بی ره وان دابه زان دووه ، وه فه رمانی کردووه ته به نده کانی په یوه ست بن پیوه ، وه له ماناکه ی تیگه یین ، وه هیچ شتیکی لی به دهر نه کردووه . ئەمه ش به لگه یه که ده کریت ماناکه ی دیار و روون و زانراو بیّت ، به لام بابه تی چۆنییه تی و حهقیقه ته کانی ئەوا کاریکی غه بییه که زانستیان ده گپینه وه بو لای خوا .

سییه م : ئەم ریچکه و ریگایه ئەوه ده خوازیت که پیشینه یه که مه کان نه فام و ناشاره زا بوونه ، له پیشین و سه له فی ئەم ئوممه ته ، وه وه صف ئەوان ده کریت وه کو ئەوه ی ئەوان نه خوینده وار و نه فام بن ئەوانه ی که هیچ شتیکی ده رباره ی کیتابه که یان نازانن ئیلا هیوا و ئاوات نه بیّت ، وه ئایه ته کانی صیفات لای ئەوان وه کو ته له سم وایه ، یان وه کو پیته کانی فه ره ننگن که هیچ مانایه کی ماقول نابه خشن .

باوه‌ربوون به فریشته‌کان

بریتیه له باوه‌ربوونکی چه‌سپاو و بتهو و یه‌کلاکه‌روهه که‌وا خوی گه‌وره چه‌ند دروستکراویتی دروستکردوو به‌مه‌ستی په‌رستی، وه نیازپاک و دلسۆزی کردوون بو گوپرایه‌لی کردنی، وه تابه‌تی کردوون به‌نزیکوون له‌خۆیه‌وه، وه له‌ئاسمانه‌کاندا نیشته‌جیی کردوون، وه هیزی پی به‌خشیون بو ته‌وی فه‌رمانه‌کانی به‌ته‌واوی جی به‌جی بکه‌ن.

وه باوه‌ربوون به‌فریشته‌کان دانامه‌زیت ئیلا به‌باوه‌ربوون به‌م خالانه‌ی خواره‌وه نه‌بیت :

یه‌که‌م : ئەوان به‌نده‌ی ریزلێزاون، زۆر چاکه‌کارن له‌کرده‌وه‌یاندا، نزیکه‌کارن له‌خوی گه‌وره‌وه، ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خوان و لئی ده‌ترسن .

به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک تابه‌ته‌ندی په‌روه‌ردگاریتی و خوداوه‌ندتبان تیدا نیه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ (26) لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ (27) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ حَسْبِهِ مُمْشِقُونَ) (الانبیاء/26-28) واته : وتیان: خوی گه‌وره وه‌رحمان مندالی بو‌خۆی پریار داوه، پاک و مونه‌ززه‌هی بو‌خوی گه‌وره، وه‌خوی گه‌وره بی‌پییسته له‌مندال، به‌لکو فریشته‌کان که‌ئیه‌ده‌لین کچی خوان ئەوانه‌به‌نده‌ی به‌ریزۆ ریزلێزای خوی گه‌وره‌ن(26) له‌هیچ وته‌یه‌کدا پێش خوی گه‌وره‌ناکه‌ون و له‌خۆیانه‌وه‌شت ناکه‌ن به‌لکو ئەوان به‌فه‌رمانی خوی گه‌وره‌کار ئەکه‌ن(27) خوی گه‌وره‌ئه‌زانێ پێشتر چیان کردوووه له‌داهاتوودا چی ده‌که‌ن و هیچ شتیکیان له‌خوی گه‌وره‌شاراوه‌نیه، وه‌ئەوان ناتوانن شه‌فاعه‌ت و تکا بو‌هیچ که‌سیک بکه‌ن ئیلا مه‌گه‌ر که‌سیک خوی گه‌وره‌لئی پازی بووبن که‌یه‌کخواپه‌رست بیت وه‌فریشته‌کان له‌خوی گه‌وره‌ئه‌ترسین (28).

وه‌ده‌فه‌رمویت : (يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ قَوِّهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (النحل/50) واته : له‌په‌روه‌ردگاری خۆیان ئەترسین له‌سه‌رووی خۆیانه‌وه، که‌خوی گه‌وره‌به‌رزه له‌سه‌رووی عه‌رشى پیرۆزی خۆیه‌تی، وه‌هه‌ر فه‌رمانیک به‌مه‌لائیکه‌ت بکری له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌ئه‌وان ئەنجامی ئەده‌ن و جیبه‌جیی ئەکه‌ن).

وه‌ده‌فه‌رمویت : (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (التحریم/6) واته : وه‌هه‌ر فه‌رمانیک که‌خوی گه‌وره‌پێیان بکات ئەوان سه‌ریچی فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ناکه‌ن وه‌هه‌ر فه‌رمانیکیان پی بکری له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌ئه‌وان له‌کاتی خۆیدا راسته‌وخۆ جیبه‌جیی ئەکه‌ن).

وه‌ده‌فه‌رمویت : (كِرَامٌ بَرَرَةٌ) (عبس/16) واته : ئەم فریشتانه‌زۆر به‌ریزن لای خوی گه‌وره، وه‌زۆر چاکه‌کارن له‌کرده‌وه‌یاندا وه‌مه‌یشه‌خه‌ریکی په‌رستی خوی گه‌وره‌ن و بی‌فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ناکه‌ن).

وه‌ده‌فه‌رمویت : (وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا لِّمَنْ يُّسْأَلُ لِّلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا۟ءٍ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ (40) قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ) (سبأ/40-41) واته : وه‌له‌

رۆژی قیامه‌ت خوای گه‌وره هه‌موو خه‌لکی کۆ ئه‌کاته‌وه به ده‌سه‌لاتدارو بێ ده‌سه‌لاته‌وه، به په‌رستراو و په‌رسته‌ره‌وه ، پاشان خوای گه‌وره وه‌کو سه‌رزه‌نش‌ت کردن بۆ موش‌ریکان به فریشته‌کان ئه‌لن: ئایا ئه‌مانه بوون که ئیوه‌یان ئه‌په‌رست (40) مه‌لائیکه‌ته‌کان ئه‌لن: ئه‌ی په‌روه‌ردگار پاک و مونه‌ززه‌هی بۆ تۆ له‌وه‌ی که شه‌ریکت هه‌بیت، ئیمه‌ داوامان نه‌کردوه له‌وان که ئیمه‌ بپه‌رستن، هه‌ر تۆ دۆست و پشتیوان و په‌رستراوی ئیمه‌یت و ئیمه‌ به‌رین له‌وان ، به‌لکو ئه‌وان زۆربه‌یان شه‌یتانیان ئه‌په‌رست، واته‌: شه‌یتان په‌رستنی جگه‌ له خوای گه‌وره‌ی بۆ زاراندبوونه‌وه ، وه زۆربه‌یان باوه‌ریان به شه‌یتان هه‌بوو (41) .

وه ده‌فه‌رمویت: (قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ) (البقرة/32) واته‌ : وتیان: ئه‌ی په‌روه‌ردگار پاک و مونه‌ززه‌هی بۆ تۆ ئیمه‌ هه‌یج زانست و زانیاریه‌کمان نیه ته‌نها ئه‌وه نه‌بێ که خۆت فیرمانت کردوو ئیمه‌ غه‌یب نازانین هه‌ر تۆ زۆر زاناو کاربه‌جیی).

دووهم : ئه‌وان به ناوی به‌پێز و جوانه‌وه ناوهران :

جا هه‌ر یه‌کتیک له‌وان ناوه‌که‌ی لمان زانراوه و فیربووینه ئه‌وا باوه‌رمان پێیان هه‌یه به خۆیان و به ناوه‌کانیان ، وه ئه‌وانه‌ی ناویان نازانین و فیرنه‌بوین ئه‌وا به گشتی باوه‌رمان پێیان هه‌یه ، وه ئه‌و فریشته به‌پێزانه‌ی که ناوه‌کانیان ده‌زانین : جه‌بریل و میکائیل و ئیسرافیل و فریشته‌ی مردن و رضوان و مونکه‌ر و نه‌کیر ، هه‌روه‌کو له قورئان و فه‌رموده‌ی راست و دروستدا هاتوون .

سێهه‌م : ئه‌وان له روناکی دروست کراون ، خاوه‌نی با‌لن ، له سه‌ر شیویه‌ی مه‌زن و گه‌وره دروستکراون و جو‌راو جو‌رن :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (فاطر/1) واته‌ : هه‌مدو سه‌ناو ستایش بۆ خوای گه‌وره که دروستکاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه ئه‌و خاوه‌یه‌ی که فریشته‌کانی کردوو به تیردراوی خۆی بۆ لای پێغه‌مبه‌ران وه‌کو جه‌برائیل که فریشته‌کان هه‌یانه دوو با‌لی هه‌یه، وه هه‌یه سێ با‌لی هه‌یه، وه هه‌یه چوار با‌لی هه‌یه، وه هه‌یه زیاتری هه‌یه وه‌کو جه‌بریل که پێغه‌مبه‌ری خوا ، دوو جار له‌سه‌ر شیویه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی بینویتی شه‌ش سه‌د با‌لی هه‌بووه، هه‌ر با‌لیکی ئاسۆی ئاسمانی داپۆشیوه له گه‌وره‌بیدا ، خوای گه‌وره ویستی له هه‌ر شتیک بێت بۆ دروستکراوانی زیادی ئه‌کات وه‌کو با‌لی فریشته‌کان، یاخود جوانی روخسار، بان زانست و عه‌قل، یان ده‌نگ خۆشی، یان هه‌رشتیکی تر که ویستی لێ بێت زیادی ئه‌کات ، به دنیایی خوای گه‌وره تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه).

وه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت : ((خُلِقْتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ))⁽³⁹⁾ واته‌ : فریشته‌کان له روناکی دروستکراون)) ، وه له هه‌ردوو کتیی (صحیح)دا هاتوووه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)

(39) رواه مسلم برقم (2996) من حدیث عائشة .

فهرموویه‌تی: ((رأى جبریل فی صورته ، وله ستمائة جناح))⁽⁴⁰⁾ واته : پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) جبریلی بینی له‌سه‌ر شیوه‌که‌ی خوئی ، خاوه‌نی شه‌ش سه‌د بال (بوو)).

وه ده‌فهرموویت : ((أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلِكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ، إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةُ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ))⁽⁴¹⁾ واته : مؤله‌تم پی دراوه که باسی فریشته‌یه‌ک له فریشته‌کانی خوای گه‌وره بکه‌م ئه‌وانه‌ی عهرشی خوا‌یان هه‌لگرتووه ، له نیوان نه‌رمه‌ی گوئی و شان‌ه‌کانی هه‌وت سه‌د ساله‌ه)).

جا ئه‌وانه دروستکراوی راسته‌قینه‌ن ، نه‌ک ئه‌وانه هیزی مه‌عنه‌وین وه‌کو هه‌ندی خه‌لکی هه‌له‌شه ده‌لین ، ئه‌وانه‌ش دروستکراویکی یه‌کجار زوړن ، هیچ که‌سیک ناتوانی‌ت بیان‌زمیری‌ت ته‌نها دروستکاره‌که‌یان نه‌بی‌ت ، هه‌روه‌کو له فهرمووده‌که‌ی (أنس) دا هاتووه له چیرۆکی می‌عراجدا بو‌مان ده‌گی‌رپی‌ته‌وه : که‌وا پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) (البيت المعمور) ی بو به‌رز کرایه‌وه له ئاسمانی هه‌وته‌م ، هه‌موو روژیک هه‌فتا هه‌زار فریشته نو‌یژی تی‌دا ده‌که‌ن ، وه ئه‌گه‌ر لی‌ی ده‌رچن جاریکی تر بو‌ی ناگه‌رینه‌وه ، ئه‌وه‌ش کو‌تا جاره ده‌چنه زووره‌وه ⁽⁴²⁾

چوارهم : ئه‌وان پۆل پۆل راوه‌ستاون و ته‌سیب‌حاتی خوا ده‌که‌ن .

خوای گه‌وره ته‌سیب‌حاتی خوئی خستووه‌ته دل‌پانه‌وه ، وه فهرمانه‌کانی جیبه‌جی ده‌که‌ن ، وه هی‌زیکی زو‌ری پی به‌خشیون بو‌ ئه‌وه‌ی فهرمانه‌کانی جی به‌جی بکه‌ن .

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: (وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ (164) وَإِنَّا لَنَخْرُ الصَّافُونَ (165) وَإِنَّا لَنَخْرُ الْمُسَبِّحُونَ) (الصفات/164-166) واته : فریشته‌کان ئه‌لین: وه هیچ که‌سیک له ئیمه‌ نیه ته‌نها شوینی دیاریکراوی خو‌مان هه‌یه له ئاسماندا خوای گه‌وره‌ی لی ده‌په‌رستین و ئه‌و شوینه تی‌ناپه‌رینین (164) وه ئیمه هه‌موومان پۆل پۆل راوه‌ستاوین له ئاسمان عیباده‌تی خوای گه‌وره ئه‌که‌ین هه‌روه‌کو چو‌ن باوه‌ردارانیش له نو‌یژه‌کاندا پۆل پۆل رانه‌وه‌ستی و عیباده‌تی خوای گه‌وره ئه‌که‌ن (165) وه ئیمه ته‌سیب‌حات و نو‌یژو عیباده‌ت و زی‌کری خوای گه‌وره ئه‌که‌ین، واته: ئیمه کچی خوای گه‌وره نین به‌لکو به‌نده‌ی ملکه‌چ و گو‌پرایه‌لی خوای گه‌وره‌ین (166) .

وه ده‌فهرموویت: (فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ) (فصلت/38) واته : وه ئه‌گه‌ر خو‌بان به‌گه‌وره‌زانی له ئاست سو‌جده بردن بو‌ خوای گه‌وره‌و په‌رستنی ئه‌وا ئه‌و فریشته به‌پیزانه‌ی که لای خوای گه‌وره‌ن ئه‌وان به‌شه‌و و به‌پروژ ته‌سیب‌حات و عیباده‌ت و زی‌کری خوای گه‌وره ئه‌که‌ن وه بی‌زار نابن له عیباده‌تی خوا.

(40) أخرجه البخاري برقم (3234) ومسلم برقم (177) من حديث عائشة ، وأخرجه البخاري برقم (3232) ومسلم برقم (174) من حديث ابن مسعود.

(41) رواه أبو داود برقم (4727) .

(42) أخرجه البخاري برقم (3207) ومسلم برقم (162) .

وه ده‌فه‌رمویتی: (لا یفترون) (الانباء/20) واته: بیزار نابن له عیباده‌ت کردنی خوای گه‌وره).

وه له (حکیم بن حزام) هوه هاتوووه ده‌فه‌رمویتی: له کاتیکدا پیڅه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له ناو هاورپیکانیدا بوو، به‌ئه‌وانی فه‌رموو: ((أَسْمَعُونَ مَا أَسْمَعُ؟ قَالُوا: مَا نَسْمَعُ مِنْ شَيْءٍ. قَالَ: إِيَّيَّ لَأَسْمَعُ أَطِيطُ السَّمَاءِ وَمَا تُلَاكُمُ أَنْ تَعْطُوا وَمَا فِيهَا مَوْضِعٌ شِبْرٍ إِلَّا وَعَلَيْهِ مَلَكٌ سَاجِدٌ أَوْ قَائِمٌ))⁽⁴³⁾ واته: نایه‌ئوه‌ی من ده‌بیسم ئیوه‌ش ده‌بیسن؟ وتیان: هیچ شتیک نابیسین، فه‌رموو: من نکه و ده‌نگی ناسمان ده‌بیسم (وه‌کو ئه‌وه‌ی له ژیر باریکی قورسدا بیټ)، وه لومه‌ی لئ ناکریت ته‌و ده‌نگه‌ی لیوه بیټ، چونکه به‌ئه‌ندازه‌ی یه‌ک بستیک نییه ئیلا فریشته‌یه‌کی تیدایه له سوژده‌دایه یان راه‌ستاه‌ه‌وستی ده‌کات)).

پینجه‌م: ئه‌وان په‌رده‌پۆش کراون له‌وه‌ی بیترین:

ئه‌وان جیهانیکی غه‌یبین، ناکه‌ونه ژیر توانای هه‌سته‌کانی مرو‌فایه‌تی، له ژبانی دنیا، ئیلا بو‌که‌سیک نه‌بیټ خوای گه‌وره خۆی وستی لئ بیټ، وه‌کو بیینی پیڅه‌مبه‌رمان (ﷺ) که جبریلی بینی له‌سه‌ر ته‌و شیوه‌ی خۆی که خوای گه‌وره دروستی کردوو، به‌لام له دواروژدا ده‌بیترین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (يَوْمَ يَرُونَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا) (الفرقان/22) واته: ئه‌مانه‌ه‌رۆژیک مه‌لایکه‌ت ته‌بینن که پۆژی قیامه‌ته یان له کاتی گیان کیشاندا، به‌لام مه‌لایکه‌ت له‌و پۆژده‌ه‌ا هیچ موژده‌یه‌کیان پئ نیه بو‌تاوانباران و بیینی خیرو چاکه‌ نیه به‌لکو موژده‌ی چونه‌ دۆزه‌خیان پئ ده‌ده‌ن وه پینان ته‌وترئ: ئیوه‌قه‌ده‌غه‌و ریگریه‌کی ته‌واو ته‌کرین له‌چونه‌به‌هه‌شت).

وه ده‌فه‌رمویتی: (وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ) (الرعد/23) واته: وه فریشته‌کانیش له هه‌موو ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شته‌وه‌ دینه‌ ژوروه‌وه بو‌لایان).

به‌لام خوای گه‌وره هینده‌هیزی پئ به‌خشیون بو‌ئوه‌ی خویان بگۆرن و بچوین له‌سه‌ر شیوازی مرو‌قه‌کان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) (مریم/17) واته: جبریلمان نارد بو‌لای مه‌ریه‌م خۆی له‌سه‌ر شیوه‌ی مرو‌قیکی ته‌واو نیشان دا).

وه ده‌فه‌رمویتی: (وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامًا فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيفٍ) (69) (هود/69-70) واته: وه به‌دلنایی نێردراوانی (فریشته‌کانی) ئیمه‌ پۆیشتن بو‌لای ئیبراهیم پیڅه‌مبه‌ر (ﷺ) وه موژده‌یان پیندا به‌ئیسحاق وه سه‌لامیان لئ کرد ته‌ویش سه‌لامی لئ کردن و وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی دانه‌وه‌وه‌ وتی به‌به‌رده‌وامی سه‌لامتان لئ بیټ (سه‌لام به‌مه‌رفوعی هاتوووه بو‌به‌رده‌وامیه‌) زۆری نه‌خایاندو خیرا ئیبراهیم گویره‌که‌یه‌کی برژاوی بو‌هینان (69) کاتیک که بینی ده‌ستیان پئی ناگات و ده‌ستی بو‌دریژ ناکه‌ن پئی ناخۆش بوو وایزانی بو‌شه‌رو خراپه‌هاتوونه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌گه‌ر جاران

(43) رواه الطبراني في المعجم الكبير برقم (3122)، وقال الألباني في السلسلة الصحيحة برقم (852): صحيح على شرط مسلم.

که‌سیک پرۆیشتایه‌ته مائی که‌سیک نیازی خراب بووایه نه‌کی نه‌ده‌کردن، نه‌یزانی ئەمانه فریشته‌ن چونکه له‌سه‌ر شیوه‌ی گهنجی جوان هاتبوون، وه فریشته‌ ناخۆن و ناخۆنه‌وه و ئاره‌زوو شه‌هوه‌تیا نیه ، وه هه‌ستی به ترس کردو له دلی خۆیدا لییان ترسا ، ئەوانیش پێیان وت مه‌ترسێ ئیمه فریشته‌ی خوی گه‌وره‌ین و بۆ لای قه‌ومی لوط (ع‌ل‌ی‌ه‌) نێردراوین (70) .

وه ده‌فه‌رمووت : (وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ يَوْمٍ بِمِمْ وَصَاقَ بِحِمِّمْ دَرَعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (77) وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هُوَ لَاءِ بِنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ فِي صَنْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ) (هود/77-78) واته : وه کاتیک ئەم فریشتانه له‌لای ئیبراهیم (ع‌ل‌ی‌ه‌) ده‌رچوون و رویشتن بۆ لای لوط پیغه‌مبه‌ر (ع‌ل‌ی‌ه‌) که چه‌ند فه‌رسه‌خیک لیک دوور بوونه لوط (ع‌ل‌ی‌ه‌) پێی ناخۆش بوو که میوانی هات، وه دلی ته‌نگ بوو له‌به‌ر قه‌ومه‌که‌ی که قه‌ومیک خراب بوون وه فه‌رمووی: به‌راستی ئەمه‌ پوژیک سخته‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی زانی که قه‌ومه‌که‌ی دین بۆ ئەوه‌ی ده‌ستدریژی بکه‌نه‌ سه‌ر میوانه‌کانی (77) خیزانی لوط پیغه‌مبه‌ر (ع‌ل‌ی‌ه‌) کافر بوو رویشت قه‌ومه‌که‌ی ئاگادار کرده‌وه له میوانه‌کانیان ئەوانیش به‌ په‌له‌وه‌ هه‌روه‌له‌ هاتن بۆ ئەوه‌ی که ده‌ستدریژی بکه‌نه‌ سه‌ر میوانه‌کانی له‌به‌ر ئەوه‌ی قه‌ومیک به‌ده‌ره‌وشت بوون وه پێشتریش ئەمان هه‌ر حالیان وابوو که نێربازیان ئەکرد لوطیش (ع‌ل‌ی‌ه‌) بۆ ئەوه‌ی که دووریان بخاته‌وه‌ وتی: ئەی قه‌ومی خۆم ئەوه کچانی منن، واته: کچی هۆزو عه‌شیره‌ته‌که‌ی که ئەم وه‌کو باوکیان وایه ئەمانه بۆ ئیوه پاکترن به‌حه‌لالی بیانیه‌ین و ماره‌یان بکه‌ن وه ته‌قوای خوی گه‌وره‌ بکه‌ن و له خوا بترسین، وه سه‌رشۆرم مه‌که‌ن به‌رامبه‌ر میوانه‌کانم ئایا که‌سیکی باشتان تیا نیه که پێگرتان لێ بکات له‌م کاره ناشیرینه‌و رێنماییتان بکات بۆ رێگای راست (78).

جا ئەوان له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاو بوون ، هه‌روه‌ها کاتیک جبریل هات بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع‌ل‌ی‌ه‌) له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاویکی جلوه‌رگ سپی ، زۆر سپی بوو ، پرچی زۆر ره‌ش بوو ، وه هه‌ندێ جار له‌سه‌ر شیوه‌ی (دحیة الکلبی) ده‌هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع‌ل‌ی‌ه‌) .

شه‌شه‌م : ئەوان راسپێردراون به‌ چه‌ندین کاری جو‌راو جو‌ر :

له‌ گه‌ل ئەوه‌ی هه‌موویان کاری بنه‌رته‌ی به‌رده‌وامیان هه‌یه ، له‌ خواپه‌رستی و ته‌سبیحات کردنی ، له‌وانه :

1- دابه‌زاندنی وه‌حی :

ئهمه‌ش کاری (جبریل)ه ، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت : (قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ) (النحل/102) واته : ئەی محمد (ع‌ل‌ی‌ه‌) پێیان بلی: ئەم قورئانه پیرۆزه جبریل دایه‌زاندووه له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه‌وه‌ حه‌ق و راست و دادپه‌روه‌ره‌وه‌ هه‌چ هه‌له‌یه‌کی تیا نیه ، بۆ ئەوه‌ی باوه‌رداران جیگیرو دامه‌زراو بکات له‌سه‌ر باوه‌رکه‌یان ، وه هه‌دايه‌ت و موژده‌یه‌ بۆ موسلمانان).

وه ده‌فه‌رموئیت: (وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) تَرَلَّ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَيَّ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ) (الشعراء/ 192-194) واته: وه ئه‌ی محمد (ﷺ) ئه‌م قورتانه‌ی پیروژه‌ش له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌وه بو تو دابه‌زی‌ندراوه (192) که ئه‌و روحه‌ ئه‌مینه‌ دایه‌زاندوووه که جبریه‌له (193) بو سه‌ر دلی تو بو ئه‌وه‌ی تو‌ش په‌کیک بیت له‌وانه‌ی که خه‌لکی ئاگادار ئه‌که‌یته‌وه‌وه ده‌یانترسینیت له‌ سزای خوای گه‌وره‌ ئه‌گه‌ر ئیمان نه‌هینن (194).

2- باران دابارین و سه‌وز کردنی رووه‌ک:

ئهمه‌ش کاری (میکائیل)ه، هه‌روه‌کو ئیمامی ئه‌حمده‌د ریه‌ویه‌تی کردوووه که‌وا جوله‌که‌کان به‌ پیغه‌مبه‌ری خویان (ﷺ) فه‌رموو: (لو قلت: میکائیل الذی یزل بالرحمة والنبات والقطر لکان) (44) واته: ئه‌گه‌ر بتگوتایه: میکائیل که ره‌حمته و رووه‌ک و باران بو سه‌ر زه‌وی داده‌به‌زینیت ئه‌وا ده‌بوو).

3- فووکردن به‌ که‌په‌نادا (الصور):

ئهمه‌ش کاری (ئیسرافیل)ه بو مراندن و تیاچوون و زیندوو بوونه‌وه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (وُنْفِخْ فِي الصُّورِ فَصَقَّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَتَضَرَّعُونَ) (الزمر/ 68) واته: وه فوو ئه‌کرئ به‌ که‌په‌ناو شه‌بیوردا له‌لایه‌ن ئیسرافیله‌وه که فوو کردنی په‌که‌مه‌وه هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌یه‌ هه‌ر هه‌مووی ئه‌مرئ و تیا ئه‌چیت ته‌نها ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌ ویستی لئ بیت، پاشان دووه‌مجار فوو پیا ئه‌کاته‌وه‌ خه‌لکی هه‌ر هه‌مووی هه‌له‌ستت و له‌ گۆره‌کانیان ده‌رئه‌چن وه ته‌ماشائه‌کن، (نیوانی هه‌ردوو فوو کردنه‌که‌ چل ساله‌).

جا ئه‌و سئ فریشته‌یه: (جبریل و میکائیل و ئیسرافیل) گه‌وره‌ی فریشته‌کانن، چونکه‌ کاره‌کانیان په‌یوه‌سته به‌ ژیانوه، جبریل راسپێردراوه به‌ ژیان دله‌کانه‌وه، وه میکائیل راسپێردراوه به‌ ژیان و رووه‌که‌کانه‌وه، ئیسرافیل راسپێردراوه به‌ ژیان جه‌سته‌کانه‌وه.

وه به‌رێزترینیان جبریه‌له، هه‌ر ئه‌ویش (روح القدس)ه.

4- پاراستنی به‌نی ئاده‌م:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (لَهُ مَعْجَبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعِزُّ مَا يُقَوْمُ حَتَّىٰ يُعِزُّوهُمَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّن دُونِهِ مِن وَالٍ) (الرعد/ 11) واته: وه هه‌ر که‌سێک له‌ تاریکی شه‌ودا به‌ شاراوه‌یی تاوان ئه‌نجام بدات یاخود به‌ ئاشکرا له‌ پۆژدا خوای گه‌وره‌ ئاگای له‌ هه‌مووی هه‌یه‌ وه خوای گه‌وره‌ فریشته‌ پارێزه‌ره‌کانی هه‌یه‌ که له‌ پێش و دواوه‌ی مرۆقه‌وه به‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ مرۆقه‌کان ئه‌پارێزن له‌ رووداوه‌کان، به‌ دلنیاپی خوای گه‌وره‌ هه‌یج قه‌ومێک ناگۆرێت یان له‌ هه‌ر نازو نیعمه‌تیکدا بن لێیان ناگۆرێت تا خویان خویان نه‌گۆرن

(44) أخرجه أحمد برقم (2483) والطبراني في المعجم الكبير برقم (12061) من حديث ابن عباس: أن رسول الله قال لجبريل: على أي شيء ميكائيل؟ قال: على النبات والقطر، وذكره الهيثمي في مجمع الزوائد برقم (14212) ثم قال: (وفيه محمد بن أبي ليلي، وقد وثقه جماعة، ولكنه سيء الحفظ، وبقية رجاله ثقات).

به خراپه‌کاری ، وه ته‌گهر خوای گه‌وره بیه‌وئ که‌سائیک تووشی سزاو له‌ناو چوون بکات ته‌وه که‌س ناتوانی سزای خوای گه‌وره بگه‌رپنیتته‌وه ، وه هیچ که‌سیکیش نیه که‌سه‌رپه‌رشتی کاروباریان بکات له‌غه‌یری خوای گه‌وره یان په‌نای بو به‌رن یان سزاکه‌یان له‌سه‌ر لادات).

5- پاراستنی کرداره‌کانی به‌نی ئاده‌م :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَلَفِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدًا (17) مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ) (ق/18) واته : کاتیک که‌ته‌وه دوو فریشته‌یه که‌کرده‌وه‌کانی مروّف ته‌پاریزن و ته‌ینووسن به‌یه‌کتری ته‌گهن و له‌لای راست و چه‌په‌وه دانیش‌توونه، ته‌وه‌ی لای راست چاکه ده‌نوسیت و ته‌وه‌ی لای چه‌پ خراپه ده‌نوسیت (17) هیچ وته‌یه‌ک له‌ده‌م مروّف نایه‌ته‌ده‌روه ئیلا ته‌وه‌ دوو فریشته‌یه چاودپرو ئاماده‌ن و ده‌ینوسن، یان وتراوه: یه‌کیتکیان ناوی (ره‌قیب)ه و ته‌وی تریان ناوی (عه‌تید)ه(18).

6- دامه‌زراندن و جیگرکردنی ئیمانداران و سه‌رخستیان :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ يَنْزِلُنَّ عَلَيْكُمْ فَتَنْزِلُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَائِقِينَ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ) (الأنفال/12) واته : په‌روه‌ردگار فه‌رمانی کرد به‌ فریشته‌کان و پی‌ی راگه‌یاندن که‌من له‌گه‌لتانم و سه‌رتان ته‌خهم و یارمه‌تیتان ته‌ده‌م و پشتیوانیتان ته‌که‌م، ئیوه‌یش باوه‌رداران جیگیر بکه‌ن له‌کاتی جه‌نگدا وه له‌گه‌لیاندا بن وه ژماره‌یان زیاد بکه‌ن و موژده‌ی سه‌رکه‌وتیان پی‌ بدن ، منیش ترس و له‌رز ته‌خهمه دلی کافرانه‌وه ئیوه‌ بدن له‌گه‌ردنیان، یان له‌سه‌رووی گه‌ردنیان واته له‌سه‌ریان ، وه بدن له‌سه‌ره په‌نجه‌کانیان له‌به‌ر ته‌وه‌ی که‌له‌سه‌ر په‌نجه‌کانیان بدن ئیتر ناتوانن شمشیر به‌ده‌سته‌وه بگرن، که‌هاوه‌لان کوژراوی کافرانیان ده‌ناسیه‌وه که‌به‌ده‌ستی فریشته‌ کوژرا بوون به‌وه‌ی که‌له‌سه‌ریان یان گه‌ردنیان یان سه‌ره‌په‌نجه‌کانیان درابوو).

7- گیان کیشان :

ته‌مه‌ش کاری (فریشته‌ی مردن)ه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ) (السجدة/11) واته : ته‌ی محمد (ﷺ) پی‌یان بلن: فریشته‌ی گیانکیشان گیانتان ته‌کیشی که‌خوای گه‌وره گیانکیشانی ئیوه‌ی به‌و سپاردووه پاشانیش له‌پوژی دوابی بو لای په‌روه‌ردگارتان ته‌گه‌رپنه‌وه بو لپیرسینه‌وه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ) (الأنعام: 16) واته : تا‌مردن ته‌گات به‌یه‌کیتکان فریشته‌کانی ئیمه‌روچی ته‌کیشن، (ئینو‌عه‌بباس) ده‌فه‌رمیت: فریشته‌ی گیانکیشان یارمه‌تیده‌ری هه‌یه له‌فریشته‌کانی تر که‌ته‌وه‌ان گیان ده‌کیشن و روح بگاته‌گه‌روو(ملک الموت) ده‌یکیشیت وه ته‌وه‌ان هیچ که‌مه‌تره‌میه‌ک ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره فه‌رمانی پی‌یان کردبئ له‌گیانکیشان).

8- پرسیارکردن له مردوو له گۆره‌که‌یدا ده‌رباره‌ی خواکه‌ی و دینه‌که‌ی و پینغه‌مبه‌رکه‌ی (ﷺ) :

وه ئه‌و دوو فریشته‌یه‌ی پرسیار ده‌که‌ن : (مونکه‌ر و نه‌کیر)ه.

له (ئه‌نه‌س)ه‌وه هاتوووه ، که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی : (إن العبد إذا وُضع في قبره ، وتولَّى عنه أصحابه ، وإنه لیسْمَعُ قرع نعالهم ، أتاه ملكان ، فيقعدانه ، فيقولان : ما كنت تقول في هذا الرجل محمد (ﷺ)؟ فأما المؤمن فيقول : أشهد أنه عبد الله ورسوله (ﷺ) ، فيقال له : انظر الى مقعدك من النار ، قد أبدلك الله به مقعداً من الجنة ، فيراها جميعاً ، وأما المنافق والكافر ، فيقال له : ما كنت تقول في هذا الرجل؟ فيقول : لا أدري ، كنت أقول ما يقوله الناس ، فيقال : لا دريت ولا تلبت ، ويضرب بمطارق من حديد ضربة ، فيصيح صيحةً يسمعها من يليه غير الثقلين)⁽⁴⁵⁾ . واته : کاتی که مردوو ده‌خړیته ناو گۆره‌که‌یه‌وه ، وه هاوه‌لانی به جییان هیشت ، ئه‌و گوئیستی ته‌قه‌ی نه‌عه‌لکانیان ده‌بیت ، وه دوو فریشته دین بو لای و دایده‌نیشین پی ده‌لین :- ئه‌و پیاوه (محمد) (ﷺ) که له ناوتاندا ره‌وانه کرا کیه (چیت ده‌رباره ده‌گوت) ؟ که‌سی ئیماندار ده‌لیت :- شایه‌تی ده‌ده‌م که ئه‌وه به‌نده و پینغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) ، پی ده‌لین : ته‌ماشای جیگا‌که‌ت بکه له ناگردا خوی گه‌وره بو‌ی گۆرینه‌وه به جیگا‌که‌ت له به‌هه‌شتدا ، جا هه‌ردوکیان ده‌بینیت ، به‌لام که‌سی دوو‌وو و بیباوه‌ر پی ده‌لین : ئه‌و پیاوه که له ناوتاندا ره‌وانه کرا کیه (چیت ده‌رباره ده‌گوت) ؟ ده‌لیت : نازانم ، ئه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌یگوت منیش هه‌ر ئه‌وه‌م ده‌گوت ، پی ده‌لین : نه‌ تیگه‌یشتی و نه‌ به‌دوای ئه‌وه‌دا گه‌رای تیبگه‌یت ، به‌چه‌کوشی ناسنین لپی ده‌دریت به‌ لیدانیک ، ئه‌ویش به‌ هاواریک هاوار ده‌کات له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌بیست جگه له مروّف و جنوکه نه‌بیت)).

وه له ریوایه‌تیکی تری (الترمذی)دا هاتوووه له فه‌رموو‌ده‌ی (أبو هريرة)وه : (إذا فُبر الميت – أو قال : أحدكم – أتاه ملكان أسودان أزرقان ، يقال : لأحدهما المنکر والآخر النکیر ، فيقولان : ما كنت تقول في هذا الرجل) الحدیث⁽⁴⁶⁾ واته : ئه‌گه‌ر مردوو له گۆر نرا – یان فه‌رموو‌ی : به‌کیکتان- دوو فریشته‌ی ره‌شی شین دین بو لای ، به‌یه‌کیکیان ده‌لین : مونکه‌ر و به‌ئیه‌وتریان ده‌لین : نه‌کیر ، -ئه‌و دوو فریشته‌یه - ده‌لین : چیت ده‌رباره‌ی ئه‌و پیاوه ده‌گوت ...) فه‌رموو‌ده‌که .

9- بایه‌خدان به‌ کۆرپه‌له :

رۆحی پیندا ده‌کات ، ریزقه‌که‌ی دنوسپت ، وه ئه‌جه‌له‌که‌ی و کرداره‌که‌ی و ئایه به‌دبه‌خته یان به‌ختیاره -هه‌موو ئه‌وانه دنوسریت- .

له (عبدالله بن مسعود)ه‌وه هاتوووه -ره‌زای خوی لی بیت- ده‌لیت پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بو‌ی گێراینه‌وه - له کاتیکدا ئه‌و راستگو‌ی باوه‌ر پیکراوه - ده‌فه‌رمو‌یت : (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْفَهُ فِي بَطْنِ

(45) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (1374) ومسلم برقم (2870) .

(46) أخرجه الترمذی برقم (1071) وقال الألبانی في السلسلة الصحيحة : (إسناد جيد ، رجاله كلهم ثقات رجال مسلم ، وفي ابن إسحاق ، وهو العامري القرشي مولاهم ، كلام لا يضر) .

أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَظْفَةً ، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْعَةً مِثْلَ ذَلِكَ ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا ، وَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ ، وَيَقَالُ لَهُ : أَكْتُبْ عَمَلَهُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَشَقِيَّيْهِ أَوْ سَعِيدِيهِ ، ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ (الحديث⁽⁴⁷⁾)
 واته : هەر یه کتیک له ژیوه خیلقه‌تی له سکی دایکیدا کۆده‌کرێته‌وه چل روژ نوتفه ده‌بیت (واته : ئاوێکی روون) ئەمجار به ئەندازه‌ی ئەوه ده‌بیته‌ه‌له‌قه (واته خوینیکی مه‌یو) ئەمجار به ئەندازه‌ی ئەوه ده‌بیته‌ پارچه‌یه‌کی گۆشت ، ئەمجار خوای گه‌وره‌ فریشته‌یه‌کی بۆ ده‌نیریت ، وه‌ فه‌رمانی به‌ چوار وشه‌ پێ ده‌کات ، وه‌ پێی ده‌گوتیت : کرداره‌که‌ی و ریزقه‌که‌ی و ئەجه‌له‌که‌ی و به‌ده‌به‌خته‌ یان به‌ختیاره‌ بنووسه ، ئەمجار روچی پیا ده‌کریت) فه‌رمووده‌که‌.

10- خه‌زنه‌داری ئاگر :

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : (وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً) (المدثر/31) واته : ژیمه‌ ته‌نها مه‌لایکه‌ه‌مان داناهه‌ به‌ ده‌رگاوانی دۆزه‌خ چونکه‌ ژیوه‌ توانای مه‌لایکه‌ه‌تتان نیه‌، کێ هه‌یه‌ به‌سه‌ر مه‌لایکه‌ه‌تدا زال بێ).

وه‌ ده‌فه‌رمویت : (وَنَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَيْثَكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَأْكُونُونَ) (الزخرف/77) واته : وه‌ بانگ ته‌که‌ن ئه‌ی مالیکی ده‌رگاوانی دۆزه‌خ: بانگی په‌روه‌ردگارت بکه‌ تا ه‌مان مرینێ و رزگارمان بیت له‌م سزایه‌ ، چل سال وه‌لامیان ناداته‌وه‌ پاشان وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌وه‌ ئه‌لێ: نه‌خێر مردن نیه‌ و ژیوه‌ ئه‌میننه‌وه‌ له‌ناو سزادا).

وه‌ ده‌فه‌رمویت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (التحریم/6) واته : ئه‌ی باوه‌رداران خۆتان و مال و مندالتان بپارێزن له‌ ئاگری که‌ سووته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌لکی و به‌رده‌، یاخود به‌رده‌که‌ مه‌به‌ست پێی بته‌کانه‌، خه‌لکیش ئه‌چیتته‌ ئاگری دۆزه‌خ وه‌ ئه‌و بتانه‌یش که‌ ژیوه‌ ته‌تانه‌پرستن و کردبووتانن به‌ خوای خۆتان هه‌مووی له‌ دۆزه‌خدا ئه‌بن به‌ سووته‌مه‌نی بۆ ژیوه‌ و ئاگری جه‌هه‌ننه‌می پێ خۆش ته‌کرێ و ژیوه‌ی پێ نه‌سووتیترێ، جا خۆتان و مال و مندالتان بپارێزن له‌و ئاگره‌ به‌وه‌ی په‌روه‌رده‌یه‌کی جوانیان بکه‌ن و فێره‌ دینیان بکه‌ن و فه‌رمانیان پێ بکه‌ن به‌ چاکه‌و پرێگریان بکه‌ن له‌ خراپه‌ بۆ ئه‌وه‌ی نه‌چنه‌ ناو ئه‌و ئاگره‌وه‌ ، ئه‌و ئاگری دۆزه‌خه‌ هه‌ندیک مه‌لایکه‌ه‌تی له‌سه‌ره‌ که‌ (زه‌بانیه‌)ن خوای گه‌وره‌ تابه‌ت بۆ ئه‌وه‌ دروستی کردوون که‌سانیکی زۆر دل په‌فن وه‌ زۆر سه‌خت و توندو ترسانکن هه‌یچ په‌حم و به‌زه‌بیه‌ک له‌ دلایان دا نیه‌ به‌رامبه‌ر به‌ دۆزه‌خیه‌کان وه‌ هه‌ر فه‌رمانتیک که‌ خوای گه‌وره‌ پێیان بکات ئه‌وان سه‌رپێچی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ ناکه‌ن ، وه‌ هه‌ر فه‌رمانتیکیان پێ بکرێ له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌ ئه‌وان له‌ کاتی خۆیدا راسته‌وه‌خۆ جێبه‌جێی ئه‌که‌ن).

(47) أخرجه البخاري برقم (3208) ومسلم برقم (2643) بدون ذكر النطفة ، وقد أخرجه بها : أبو عوانة ، كما في فتح الباري ، لابن حجر (189/15) .

11- داوای لیخۆشبوون کردن بو ئیمانداران ، وه دو‌عاکردن بو‌یان و موژده‌دان بییان و ریژلنگرتیان له به‌هه‌شتدا :

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (7) رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (8) وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (غافر/7-9) واته : نه‌و فریشتانه‌ی که عهرشی پیروژی خوای گه‌وره‌یان هه‌لگرتوو‌ه وه نه‌و فریشتانه‌ی‌شی که له ده‌وروه‌ری عهرشی خوای گه‌وره‌ن خوای گه‌وره به پاک پانه‌گرن له هه‌موو که موکو‌ریه‌ک، وه ته‌سبیحات و هه‌مدو سه‌ناو ستایشی خوای گه‌وره نه‌که‌ن وه باوه‌ر به خوای گه‌وره دین و ملکه‌چین ، وه داوای لیخۆشبوون بو باوه‌رداران نه‌که‌ن ، نه‌لین: نه‌ی په‌روه‌ردگار په‌حمه‌ت و زانیاری تو ژور فراوانه‌و هه‌موو شتیکی گرتوته‌وه ، نه‌ی په‌روه‌ردگار له‌و که‌سانه خو‌شبه که ته‌وبه‌یان کردوو‌ه ریگای تو‌یان گرتوته‌به‌ر ، وه بیانپاریزه له سزای ناگری دۆزه‌خ (7) نه‌ی په‌روه‌ردگار وه بیانخه‌ره ناو نه‌و به‌هه‌شته‌وه که به‌لینت پینداون و شوینی مانه‌وه‌یه وه له باوک و خیزان و نه‌وه‌کانیشیان نه‌وه‌ی که صالح و چاکه له‌گه‌ل خو‌یاندنا بیخه‌ره ناو به‌هه‌شته‌وه و کو‌یان بکه‌روه‌ه تیندا، هه‌ر تو به‌راستی خوایه‌کی ژور به‌عیززه‌ت و کاربه‌جییت (8) وه بیانپاریزه له سزا که به‌هۆی تاوانه‌کانیانه‌وه تووشیان بی‌ت ، وه له‌و پۆژده‌دا که پۆژی قیامه‌ته هه‌ر که‌سێک بپاریزیت له سزا نه‌وه به‌راستی په‌حمه‌ت پی کردوو‌ه ، وه که خوای گه‌وره په‌حم به‌مرۆف بکات و له سزا بیپاریزیت و بیخاته به‌هه‌شته‌وه به‌راستی نه‌مه بردنه‌وه‌ی هه‌ره گه‌وره‌یه (9) .

وه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ) (فصلت/30) واته : نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌لین په‌روه‌ردگاری تیه‌مه‌ته‌نها (الله)‌یه، پاشان ئیستیقامه‌یان هه‌یه‌و جیگیرو چه‌سپاو و دامه‌زراون له‌سه‌ر یه‌کخو‌اپه‌رستی و کرده‌وه‌ی چاک و جیبه‌جی کردنی فه‌رزه‌کان ، فریشته‌کانی خوای گه‌وره له کاتی گیانکیشان و زیندوو بوونه‌وه‌و ده‌رچووون له‌گۆرو چوونه به‌هه‌شت دانه‌به‌زنه سه‌ریان و پینان نه‌لین: ئیوه مه‌ترسین ترستان له‌سه‌ر نیه له‌مه‌ودوا نه‌مین نه‌بن ، وه خه‌فه‌تیش مه‌خۆن له‌وه‌ی که له دنیا به‌جیتان هیشتوو‌ه له سه‌روه‌ت و سامان و مندال و خیزان، چونکه خوای گه‌وره باشترتان پین نه‌به‌خشی ، وه موژده‌ بئ لیتان به‌و به‌هه‌شته‌ی که ئیوه به‌لینتان پین درابوو).

وه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت : (وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ (23) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ) (الرعد/23-24) واته : وه فریشته‌کانیش له هه‌موو ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شته‌وه دینه ژوو‌روه‌و بو لایان و پینان نه‌لین: (23) سه‌لامتان لی بی‌ت وه ئیوه له‌مه‌ودوا پاریزراو نه‌بن له نازارو سزا به‌هۆی ئارام گرتنتان له‌سه‌ر ته‌قوای خوای گه‌وره له دنیا ، که نه‌مه باشترتان سه‌ره‌نجام و شوینی مانه‌وه‌یه که ئیوه تیا‌یدا نه‌میننه‌وه (24) .

باوه‌ربوون به کتیبه‌کان

بریتیه له ئەو بیروباوهره چه‌سپاوه که‌وا خ‌وای به‌رز و ب‌لند کتیبی بۆ پی‌خه‌مبه‌ره‌کانی دابه‌زاندوووه به‌ح‌ق و راستی، بۆ ئەوه‌ی ب‌یته‌هیدایه‌تیک بۆ خ‌ه‌لکی، وه‌ به‌زه‌یه‌ک ب‌یت بۆیان، و ب‌ی به‌ په‌ند و ئامۆژگاری و ح‌وججه و به‌لگه‌یه‌ک ب‌یت به‌سه‌ریانه‌وه و روونکردنه‌وه‌یه‌ک ب‌یت بۆیان ده‌رباره‌ی هه‌موو ش‌تیک.

وه باوه‌ره‌یتان به‌ کتیبه‌کان ئەم کارانه له‌ خۆ ده‌گریت :

یه‌که‌م/ باوه‌ربوون به‌وه‌ی که‌ ئەم کتیبانه له‌ لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه دابه‌زێزاهه :

خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: (تَزَلْ عَلَیْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ) (آل عمران/3) واته : ئە‌ی محمد (ﷺ) خ‌وای گه‌وره‌ ئەو قورئانه‌ پ‌ی‌رۆزه‌ی به‌ ح‌ق و به‌ لگه‌ی ته‌واو دابه‌زاندوووه بۆ سه‌ر تۆ که‌ ه‌یچ گومانی ت‌یدا نیه‌ ، وه‌ به‌راستدانه‌ری ئەو کتیبه‌ ئاسمانیانه‌ی پ‌یش خ‌ۆیه‌تی له‌ ته‌ورات و ئینجیل ، وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ پ‌یش‌تریش ته‌وراتی بۆ موسی و ئینجیلی بۆ ع‌یسی پی‌خه‌مبه‌ر (علیهما الصلاة والسلام) دابه‌زاندوووه.

ئهما‌نه‌ کتیبی خودان و وشه‌ی ئەون ، قسه‌ی ه‌یچ فریشته‌یه‌کی ن‌زیک له‌ خ‌ۆی نییه‌، وه‌ قسه‌ی ه‌یچ پی‌خه‌مبه‌ریکی ن‌یردراو نییه‌ ، بۆیه‌ صیفه‌تی ع‌یصمه‌ت و پ‌ی‌رۆزی ت‌یدایه‌.

دووهم/ باوه‌ره‌یتان به‌و کتیبانه‌ی که‌ناویان ده‌زانین، وه‌ ئەوانه‌شی که‌ناویان نازانین باوه‌ر به‌ هه‌مووی ده‌که‌ین به‌ باوه‌ریکی گشتی.

وه‌مه‌زترینیان سیانن:

1- ته‌ورات : که‌ خ‌وای گه‌وره‌ دایه‌ه‌زاندوووه‌ته‌ سه‌ر موسا (ﷺ).

خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویتی : (قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ) (144) وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُر قَوْمَكَ بِأَخْسِنِهَا سَأَرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ) (الأعراف/144-145) واته : خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ئە‌ی موسی (ﷺ) من تۆم هه‌لب‌زاردوووه به‌سه‌ر خ‌ه‌لکی سه‌رده‌می خ‌ۆتدا به‌وه‌ی که‌ په‌یامی خ‌ۆم بۆت ناردوووه، وه‌ راسته‌وخۆ قسه‌م له‌گه‌لدا کردووی به‌ب‌ی واسیته‌ ئەوه‌ی که‌ پ‌ی‌م به‌خ‌ش‌یویت به‌جوانی وه‌ری بگه‌ر، وه‌ له‌و که‌سانه‌ به‌ که‌ شوکرانه‌ب‌ژیری خ‌وای گه‌وره‌ ئەکه‌ن له‌سه‌ر ئەم نیعه‌تانه‌(144) وه‌ له‌و له‌وحانه‌دا له‌ ته‌وراتدا هه‌موو ش‌تیکمان بۆ نووسیه‌ وه‌وه‌ی که‌ پ‌ی‌ویستی ب‌ی له‌گه‌ل به‌نی ئیسرائیل بۆ دین و دونیایان که‌ پ‌ر بووه‌ له‌ په‌ندو ئامۆژگاری وه‌ به‌دریژی ئەحکامه‌کانی تیا باسکراوه‌ بۆ هه‌موو ش‌ت‌ی به‌ه‌یزو به‌جوانی و به‌جددی وه‌ری بگه‌رو کاری پ‌ن بکه‌ وه‌ فه‌رمان بکه‌ به‌ نه‌ته‌وه‌ که‌ت کامه‌ی که‌ ئەجرو پاداشتی زیاترو چاکتره‌ ئەوانه‌ له‌ پ‌یشتر وه‌ربگرن ، وه‌ شوپ‌ینی کافرانیشتان پ‌ی نیشان ئەده‌م که‌ چۆن خ‌وای گه‌وره‌ له‌ناوی بردوون به‌ه‌وی کوفریانه‌وه‌(145).

وه ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّاتِيُّونَ وَالْأَحْبَابُ بِمَا اسْتَخْفَطُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ) (المائدة/44) واته: ئیمه ته‌وره‌رمان دابه‌زاندوووه که هیدایه‌ت و نوورو پرووناکی تیا بووه پیش نه‌وهی که قورتان دابه‌زئی، وه موژده‌ی هاتنی تیا بووه به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه پیویسته شوینی بکه‌ون، کو‌مه‌ئیک پیغه‌مبه‌ر له دوا‌ی موسا (ﷺ) هاتن حوکمیان به ته‌ورات نه‌کردو له‌سه‌ر نه‌و شه‌ریعه‌ته نه‌رویشتن نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که موسلمان بوونه و خو‌یان ته‌سلیمی خوا‌ی گه‌وره کردوووه که نه‌میش لووتشکاندن‌ی جووله‌که‌ی تیا‌به که پیغه‌مبه‌رانی نه‌وانیش له‌سه‌ر دینی ئیسلام بوونه جووله‌که و گاور نه‌بوونه به‌لکو هه‌موویان موسلمان بوونه، وه پیغه‌مبه‌ری نه‌و که‌سانه بوونه که یه‌هودی بوونه وه نه‌وانه‌ی که په‌بانی بوونه واته: زانا‌خوپه‌رست و کارکه‌رو فی‌رکاره‌کان، وه زانا گه‌وره‌کان که خه‌لکی شوئینان ده‌که‌ون، که فه‌رمانیان پی‌کرابوو له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌رانیانه‌وه که کتابی خوا‌ی گه‌وره بپاریژن و ئاشکرای بکه‌ن و نه‌یشارنه‌وه و کاری پی‌بکه‌ن و خه‌لکی فی‌ر بکه‌ن وه ده‌ستکاری نه‌که‌ن و نه‌یگۆرن، وه نه‌وانیش شایه‌ت و چاود‌یر بوون به‌سه‌ر نه‌و کتیبانه‌وه بو‌ نه‌وه‌ی که نه‌گۆرد‌ری و ده‌ستکاری نه‌کرئیت).

2- ئینجیل: که خوا‌ی گه‌وره دایه‌ه‌زاندوووه‌ته سه‌ر عیسا (ﷺ).

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ..) (الحديد/27) واته: پاشان له دوا‌ی نه‌وان به شوئنه‌واری نه‌وانیش پیغه‌مبه‌رانی ترمان ناردوووه، وه به دوا‌ی نه‌واندا عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌ممان ناردوووه، وه ئینجیلیشمان پی‌ی به‌خشیوه.

وه ده‌فه‌رموئیت: (وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ) (المائدة/46) واته: وه ئینجیلیشمان به عیسی (ﷺ) به‌خشیوووه که نه‌میش هیدایه‌ت و نوورو پرووناکی تیا‌دا بووه بو‌ کاتی خو‌ی وه موژده‌دانی تیا‌دا بووه به هاتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه نه‌مری تیا بووه که شوئنه‌واری پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) بکه‌ون هه‌ر کاتیک ده‌رکه‌وت، وه ئینجیل به‌راسته‌دانه‌ری ته‌ورات بووه که له پیش ئینجیل هاتوووه، وه هیدایه‌ت و ئامۆژگاری بووه بو‌ نه‌و که‌سانه‌ی که ته‌قوا‌ی خوا‌ی گه‌وره نه‌که‌ن

3- قورتان: که خوا‌ی گه‌وره دایه‌ه‌زاندوووه‌ته سه‌ر محمد (ﷺ).

نه‌وه‌ش له‌هه‌موویان مه‌زته‌ه، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ..) (المائدة/48) واته: نه‌ی محمد (ﷺ) ئیمه قورتانی پیروژمان بو‌ دابه‌زاندوووه به‌حق که هه‌چ گومان‌یکی تیدا‌نیه که به‌راسته‌دانه‌ری کتیبه‌کانی پیش خو‌یه‌تی له ته‌ورات و ئینجیل، به‌لام نه‌م شایه‌ت و نه‌مینه‌دارو بالاده‌ست و حاکمه به‌سه‌ریانه‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و کتابانه‌ی تری هه‌مووی نه‌سخ کرده‌وه و حوکمیانی سه‌ریه‌وه، وه له دوا‌ی دابه‌زینی قورتان دروست نیه کار به‌و کتابانه‌ی تر بکری وه بخوئند‌رینه‌وه.

وه خوای گهوره ده فهرمویت: (تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا) (الفرقان/1) واته: قورئانی پیرۆز پپی ئه ووتری: فورقان له بهر ئه وهی فهرق و جیاوازی خسته نیتوان حهق و باتل و حه لال و حه رام و هیدایهت و گومرایی و ریگای راست و ریگای چه و ته وه، ئه و خوایه ی که ئه و فورقانه ی دابه زان دو وه بو سهر بنده که ی خو ی که محمده (ﷺ) خپرو به ره که تی به کجار زورو به رده وام و جیگیرو گه وره یه، بو ئه وه ی ئه و قورئانه یان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ناگادار که ره وه بیت بو هه موو جیهان به جن و مرؤقه وه).

وه له کتیبه کانی خودا: زه بوور که بو داوود نیردراوه، خوای گه وره ده فهرمویت: (وَآتَيْنَا دَاوُودَ زُورًا) (الإسراء/5) واته: وه زه بووریشمان به داود پیغه مبه ر (ﷺ) به خشيووه).

وه صوحوف که بو ئبراهیم (ﷺ) نیردراوه، خوای گه وره ده فهرمویت: (إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ (18) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ) (الأعلى/18-19) واته: ئه م شتانه که مه به ست پپی ئه م سووره ته یه له په راوه کانی پیشتزدا بو پیغه مبه رانی تریش هاتوو وه ئه م بابه تانه ی تیا دا بو وه (18) له سه حیفه و په راو و کتابه کانی ئبراهیم و موسادا (عليهما السلام) ئه م شتانه هاتوو وه گرنگی و بایه خی پیدراوه بو یه له و کتیبانه ی پیغه مبه رانی تریشدا باسی ئه م بابه تانه کراوه، واته: شایه نی ئه وه یه که ئیوه ی موسلمان گرنگی و بایه خی پپی بدن).

سییه م/ به راست دانانی ئه وه و آلانه ی تیدان به مه رجی ده سکاری نه کرابیت .

خوای گه وره ناگاداری کردووینه ته وه که کتیبه کانی به نی ئسرائیل تووشی ده سکاری زاره کی و مه عنه وی بوونه ته وه، خوای گه وره ده فهرمویت: (يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا) (المائدة/13) واته: وه قسه و فهرمووده کانی خوای گه وره که ئایه ته کانی ته ورات بوو له جیی خو ی ئه یانگۆری و ده سکاریان ئه کردو ته ئویلیان ئه کرد (ئهمه یش به لگه یه له سه ر ئه وه ی که سه رجه م کتیبه ئاسمانیه کان قسه و فهرمووده ی خوای گه وره یه و دروستکراو نیه).

وه ده فهرمویت: (يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهَا) (المائدة/41) واته: ده سکاری ته ورات ئه که ن که وته و فهرمووده ی خوای گه وره یه، وه له شوینه کانی خو ی ئه یگۆرن و ه کو ئایه تی په جم که ده سکاریان کردبوو).

وه ده فهرمویت: (وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيُقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ) (آل عمران/78) واته: وه له ناو جووله که کانیشدا کومه لیک هه ن که زمانیان گپرو خوار ئه که نه وه له کاتی خویندنه وه دا بو ئه وه ی که قسه ی تر بدنه پال دینه که ی خوای گه وره و وا بزائن ئه میش هه ر له ته وراته که یه و ئه یخویننه وه له کاتیکدا که قسه ی خو یانه و له کتابی خوای گه وره نیه و شتی و نه هاتوو وه، وه ئه لاین: ئه مه ی که ئیمه ئه یخوینینه وه له لایه ن خوای گه وره وه دابه زیوه به لام راست ناکه ن و له لایه ن خوای

گەر وەرە نیه ، دیسان درۆ بۆ خوای گەر وەرە هەلئەبەستن و بەناو خوای گەر وەرە درۆ ئەکەن لە کاتیکدا خۆشپیان ئەزانن ئەمانە گەر وەرەترین تاوانە).

بەلام قورئانى پیرۆز ئەوا خوای گەر وەرە پاراستنى گرتوووە ئەستۆى خوای ، دەفەر مویت : (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (الحجر/9) واتە : خوای گەر وەرە ئەفەر مووی : ئیمە خۆمان قورئانى پیرۆزمان دابەزاندوووە لە رینگای جبریلەووە (کە سوننەتیش دەگرێتەووە) وە هەر ئیمە خۆشیمان ئەپیارێزین و کەس ناتوانی دەستکاری بکات و زیادو کەمى لى بکات یان گۆرانکاری لى بکات تا پۆزى قیامت).

خوای گەر وەرە خوای پارستویهتى ، دەفەر مویت : (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ (41) لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ) (فصلت/41-42) واتە : ئەو کەسانەى کە کوفریان کردوووە بەو قورئانە پیرۆزە کاتیک کە بویان هاتوووە سزایان دەدەین، کە قورئانى پیرۆزیش کتاییکى بەعیززەت و پارێزراوە لەلایەن خوای گەر وەرەووە کەس ناتوانی دەستکاری بکات و هاوشیووە سوورەتیکى بچوکی بێنیتەووە (41) وە ئیبلیس، یان باتل و پووچەل ناتوانی تیکەل بە قورئانى پیرۆز بێت نە لە پێشەووەى نە لە پاشەووەى، لەبەر ئەوەى قورئان بە پاراستنى خوای گەر وەرە پارێزراوە لە دەستکاری کردن و زیادو کەم کردن ، وە لەلایەن خوايەکەووە دابەزێندراوە کە زۆر بە حیکمەت و سوپاسکراوە (42) .

وہ بە پێى ئەووە بنەمايەک دانراوە ، ئەو چیرۆک و هەوالانەى باسکراون لەکتیبەکانى (اهل الکتاب) کە بەزاراوەى (ئیسرائیلیات) ناسراوە، لە سى حالت دەرناسى :

بەکیکیان/ لە گەل ئەوانەى کە لە قورئاندا هاتوووە کۆکن .

ئیمەش باوهرى پێدەکەین کە راستن ، چونکە کتیبەکەمان شایەتى بۆ داوە ، وەکو باسى تۆفانەکە، و چیرۆكى ئیبراهیم ، و یوسف، و موسا (عليهم السلام) ، و نقومبوونى ئالو فیرعەون ، وە ئایەتەکانى عیسا (ﷺ) ، و جگە لەوانەش، بە بى ئەو وردەکارییهى کە تێدیایە .

دووهم/ جیاواز بێت لە گەل ئەووەى لە قورئاندا باسکراوە:

بە ناراست و بەتالی دەزانین ، چونکە ئەووە خوایان دایانپێناوە ، وە بە دەستەکانى خوایان نووسيووانە ، وە زمانى پى بادەدەن ، وەکو ئەووە دەلین کە (لوط) پیغەمبەر (ﷺ) مەى خواردوووەتەووە ، و زینای لەگەل دوو کچەکەى خوای کردوووە، خوای گەر وەرە لەو قسانە بپیارێزیت و دوور لە ئەو ، وە وتیان کە عیسا (ﷺ) خوايە، یان کورپى خوايە، یان سییەمى سى خواکەيە ، پاکى و بێگەردى بۆ خوای گەر وەرە لەووەى کە دەپلین.

سییەم/ نە کۆکە لە گەل قورئاندا و نە ناکوکیشە.

باوهرى پێناکەین و بە درۆیشى ناخەینەووە ، بە بەلگەى ئەووەى کە پیغەمبەرمان (ﷺ) فەرموویەتى : ((إِذَا حَدَّثَكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ فَلَا تَصَدِّقُوهُمْ وَلَا تَكْذِبُوهُمْ ، وَقُولُوا : آمَنَّا بِاللَّهِ وَكُتِبَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ كَانَ حَقًّا

لم تکذبوهم ، وإن کان باطلا لم تصدقوهم))⁽⁴⁸⁾ واته : ئەگەر ئەهلی کتێب قسه‌یه‌کی بۆ کردن ئەوا باوه‌ربان پێ مه‌که‌ن و به‌ درویشیان مه‌خه‌نه‌وه ، وه‌ بلێن : باوه‌رمان به‌ خۆی گه‌وره و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی هه‌یه ، جا ئەگەر حه‌ق بێت ئەوا ئیوه به‌ دروستان نه‌خسته‌ته‌وه و ئەگەر باتل و راست نه‌بیت ئەوا ئیوه باوه‌رتان پێیان نه‌کردوه .

له‌ کاتێکدا که بۆمان هه‌یه بیگێرینه‌وه و باسی بکه‌ین ، به‌ به‌لگه‌ی ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که ده‌فه‌رمووت : ((حدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج))⁽⁴⁹⁾ واته :- له‌ به‌نی ئیسرائیه‌وه باسه‌کان بیگێرینه‌وه به‌ بێ ئه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ بێت)). وه‌ زۆربه‌ی هه‌یج سوودێکی تیاپییه و هه‌یج پێوستیه‌که‌مان پێی نییه .

چوارهم / حوکم کردن به‌شهریعه‌تی قورئان.

خوای گه‌وره قورئانی دابه‌زاندوه ، زال و بالآ ده‌ست بێت به‌سه‌ر هه‌موو کتیبه‌کانی تری پێش خۆی ، به‌ واتای ئه‌وه‌ی داوه‌ر و ئەمین و شایه‌ت بێت به‌سه‌ر ئەوانی تره‌وه ، هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندی و چاکه‌کانی له‌خۆ گرتوه ، وه‌ هه‌ندیک له‌ حوکمه‌کانی پێش خۆی نه‌سخ کردوه‌ته‌وه و هه‌ندیک تریشی وه‌کو خۆی هه‌شتوه‌ته‌وه ، وه‌ هه‌ندیک بۆ زیاد کردوه ، بۆیه‌ دروست نییه شوینی هه‌یج شه‌ریعه‌تیک بکه‌وین جگه‌ له‌ شه‌ریعه‌تی قورئان ، خوای گه‌وره له‌دوای ئه‌وه‌ی باسی ته‌ورات و ئینجیلی کردوه فه‌رموو‌یه‌تی : (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (48) وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (49) أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ) (المائدة/48-50) واته : ئەه‌ی محمد (ﷺ) ئێمه قورئانی پیرۆزمان بۆ دابه‌زاندوو‌ی به‌حەق که هه‌یج گومانێکی تێدا نیه ، که به‌پراستدانه‌ری کتیبه‌کانی پێش خۆیه‌تی له‌ ته‌ورات و ئینجیل به‌لام ئەم شایه‌ت و ئەمیندارو بالآده‌ست و حاکمه به‌سه‌ریانه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئەو کتابانه‌ی تری هه‌مووی نه‌سخ کرده‌وه و حوکمیانی س‌په‌یه‌وه ، تۆ له‌ تێوان ئەوانیشدا حوکم به‌و قورئانه‌ بکه‌ که خوای گه‌وره دابه‌زاندوه ، وه‌ شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئەوان مه‌که‌وه له‌و حه‌قه‌ی که خوای گه‌وره بۆتی دابه‌زاندوه ، بۆ هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه شه‌ریعه‌ت و مه‌نه‌ج و رێبازێکه‌مان داناوه ، ئەگەر خوای گه‌وره ویستی لێ بوایه ئەیکردن به‌یه‌ک ئوممه‌ت و یه‌ک شه‌ریعه‌ت و یه‌ک کتاب و یه‌ک پیغه‌مبه‌ری ئەنارد به‌لام خوای گه‌وره شه‌ریعه‌تی جیاواز کردوون بۆ ئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه له‌و کتیبه‌نه‌ی که بۆی نارووون و ده‌رکه‌وێت کامتان شوینی ئەکه‌ون و کامتان شوینی ناکه‌ون ، وه‌ کامتان ده‌ستکاری ئەکه‌ن و کامتان نایکه‌ن ، بۆیه ئیوه ده‌ستپێشخه‌ری و پێشبرکێ بکه‌ن له‌ گوێپه‌رايه‌لی خوای

(48) أخرجه أحمد برقم (17225) وأبو داود برقم (3644) من حديث أبي ثمة الأنصاري .

(49) رواه البخاري برقم (3461) من حديث عبدالله بن عمرو .

گه‌وره‌و شوینکه‌وتنی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و باوه‌ر کردن به قورئانه پیرۆزه‌که‌ی و کاری چاکه ، گه‌پارنه‌وه‌تان هه‌ر بۆ لای خوای گه‌وره‌یه و هه‌مووتان پیکه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره ئه‌گه‌ر پینه‌وه ، له پڕۆژی قیامه‌ت خوای گه‌وره هه‌والتان پێ ئەدات له‌و شتانه‌ی که له دونیا ئیوه ئیختیلاف و جیاوازی و ناکوکیان هه‌بووه له‌سه‌ری، وه پاداشتی موسلمانان ده‌داته‌وه‌و سزای کافران ده‌دات(48) وه ئه‌وان هه‌ر کیشه‌یه‌کیان هه‌ینایه لای تۆ جووله‌که‌کان یان گا‌وره‌کان ئه‌وه تۆ حوکم و بریار بده له نیتوانیاندا به‌و قورئانه‌ی که خوای گه‌وره دایه‌ب‌زاندووه نه‌ک به‌هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وان و شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وان نه‌که‌وی ، وه ئاگادار به‌حه‌قه‌که‌ت لێ نه‌شپوین و فیلت لێ نه‌که‌ن له هه‌ندیک له‌وه‌ی که خوای گه‌وره دایه‌ب‌زاندووه به‌وه‌ی ده‌ستکاری بکه‌ن و پیتی بگۆرن ، ئه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکردو ئه‌و حه‌قه‌یان له تۆ وه‌رنه‌گرت ئه‌وه بزانه خوای گه‌وره ئه‌یه‌وی به‌هۆی هه‌ندیک له تاوانه‌کانیان‌ه‌وه سزایان بدات ، وه زۆریک له خه‌لکی فاسیقن و له ریگا‌و گوپراپه‌لی خوای گه‌وره ده‌رچوونه(49) ئایا پشت له حوکمه‌که‌ی خوا ئه‌که‌ن و حوکمی جاهیلی و نه‌زانی و نه‌فامیان ئه‌وی ، کێ هه‌یه حوکمی باشترو دادپه‌روه‌رترو به‌رحم و سۆزو به‌زه‌بیتر بێ له حوکمی خوای گه‌وره به‌لام بۆ که‌سانیک که یه‌قینیان هه‌بێ نه‌ک بۆ که‌سانیک که نه‌فام و نه‌زان بن وه شوین هه‌واو ئاره‌زووی خۆیان که‌وتبیت و به‌هه‌واو ئاره‌زوی خۆیان یاساو ریسا دابنن هه‌روه‌کو خه‌لکی سه‌رده‌می نه‌فامی وایان ده‌کرد(50)

وه ده‌فه‌رمویت : (إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِبِينَ خَصِيمًا) (النساء/105) واته : ئه‌ی محمد (ﷺ) تێمه ئه‌م قورئانه پیرۆزه‌مان بۆ دابه‌زاندوویت که حه‌قه ، بۆ ئه‌وه‌ی که حوکم و بریار له نیتوان خه‌لکیدا بده‌ی به‌حه‌ق و دادپه‌روه‌ری ، به‌وه‌ی که خوای گه‌وره نیشانت ئه‌دا به‌وه‌حی یان به‌ئیلهام یان رینماییت ده‌کات ، وه ئیوه مشتومرو به‌رگری له‌و که‌سانه مه‌که‌ن که دزی ئه‌که‌ن و خائین و ناپاکن تا نه‌زانی کێ له‌سه‌ر حه‌قه‌و کێ له‌سه‌ر حه‌ق نیه).

پینجه‌م/ باوه‌رپوون به‌قورئان به‌هه‌موو ئایه‌ته‌کان، نه‌ک باوه‌ر به‌هه‌ندیکی بکات و باوه‌ر به‌هه‌ندیکی نه‌کات :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ) (البقرة/85) واته : ئایا ئیوه باوه‌رتان به‌هه‌ندی له‌و شتانه هه‌یه که له کتابه‌که‌تاندا هه‌یه که ته‌وراته وه‌کو ئازاد کردنی دیل به‌پاره، وه باوه‌رتان به‌هه‌ندیکی نیه وه‌کو کوشتنی یه‌کتری و ده‌رکردنی یه‌کتری، هه‌ندیکی جیه‌جێ ئه‌که‌ن و هه‌ندیکی جیه‌جێ ناکه‌ن ، هه‌ر که‌سێ ئیمانی به‌هه‌ندی له‌ کتابی خوای گه‌وره هه‌بێ و ئیمانی به‌هه‌ندیکی نه‌بێ سزای ئه‌م که‌سانه هه‌یج شتیک نیه ته‌نها سه‌رشو‌ری نه‌بێ له ژیا‌نی دونیادا ، وه له پڕۆژی قیامه‌تیش ئه‌گه‌ر پینه‌وه بۆ سه‌ختترین سزا ، وه خوای گه‌وره بیئاگا نیه له‌و کرده‌وانه‌ی که ئیوه ئه‌یکه‌ن که یاری‌کردنه به‌ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره).

وه دهفه رمویت : (ها أنتم أولاء تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ) (آل عمران/119) واته : تیوهی ئیماندارن که دوورپوهو کانتان خوښ تهوئ که باوه پریان ناشکرا کردوو به لآم نهوان تیوهیان خوښ ناوئ ، تیوه ئیمانتان به هه موو کتابه ناسمانیه کان هه یه).

شه شه/ حه رامبوونی شارنده وه وه ده ستکاری کردنی و جیاوازیکردن تئیدا، وه بهر په چدانه وهی هه ندیکه به هه ندیکه.

خوای گه وه دهفه رمویت : (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لُبِّيَتْهُ لِّلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئِسَ مَا يَشْتَرُونَ) (آل عمران/187) واته : وه خوای گه وه به لئین و په یمانی له نه هلی کتاب وهرگرت له جووله که وه گاوره کان ، نه بئ پیغه مبه رایه تی محمد (ﷺ) بو خه لک روون بکه نه وه وه نه یشارنه وه به لآم نه مان نه وه عه ه دو به لئینه یان فریدایه پشتیان ، وه شتیکی که م و دونیایه کی که می له ناوچوو یان پی کپی ، که نه مه به دلنیایی خراپترین شته که دونیایان کپی و نه وه عه ه دو په یمانه ی خوای گه وه یان گوړپه وه به دنیا).

وه دهفه رمویت : (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) (آل عمران/75) واته : وه خوای گه وه به لئین و په یمانی له نه هلی کتاب وهرگرت له جووله که وه گاوره کان ، نه بئ پیغه مبه رایه تی محمد (ﷺ) بو خه لک روون بکه نه وه وه نه یشارنه وه به لآم نه مان نه وه عه ه دو به لئینه یان فریدایه پشتیان ، وه شتیکی که م و دونیایه کی که می له ناوچوو یان پی کپی ، که نه مه به دلنیایی خراپترین شته که دونیایان کپی و نه وه عه ه دو په یمانه ی خوای گه وه یان گوړپه وه به دنیا).
وه دهفه رمویت : (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) (آل عمران/75) واته : وه خوای گه وه به لئین و په یمانی له نه هلی کتاب وهرگرت له جووله که وه گاوره کان ، نه بئ پیغه مبه رایه تی محمد (ﷺ) بو خه لک روون بکه نه وه وه نه یشارنه وه به لآم نه مان نه وه عه ه دو به لئینه یان فریدایه پشتیان ، وه شتیکی که م و دونیایه کی که می له ناوچوو یان پی کپی ، که نه مه به دلنیایی خراپترین شته که دونیایان کپی و نه وه عه ه دو په یمانه ی خوای گه وه یان گوړپه وه به دنیا).
وه دهفه رمویت : (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ) (آل عمران/75) واته : وه خوای گه وه به لئین و په یمانی له نه هلی کتاب وهرگرت له جووله که وه گاوره کان ، نه بئ پیغه مبه رایه تی محمد (ﷺ) بو خه لک روون بکه نه وه وه نه یشارنه وه به لآم نه مان نه وه عه ه دو به لئینه یان فریدایه پشتیان ، وه شتیکی که م و دونیایه کی که می له ناوچوو یان پی کپی ، که نه مه به دلنیایی خراپترین شته که دونیایان کپی و نه وه عه ه دو په یمانه ی خوای گه وه یان گوړپه وه به دنیا).

وه دهفه رمویت : (فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ) (البقرة/79) واته : تیاچوون و له ناوچوون و هه ره شه ی سهخت و سزای دوزه خ بو نه وه که سانه ی که به دهستی خو یان و به هه واو ناره زووی خو یان نه وه کتابانه

ئه‌نووسنه‌وه، ئه‌م ئایه‌ته له‌سه‌ر زانایانی جوله‌که دابه‌زیوو، پاشان ئه‌یده‌نه پآل خوای گه‌وره‌و ئه‌لین ئه‌مه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه هاتوووه و فه‌رموو‌ده‌ی خوای گه‌وره‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی که دونه‌ی‌یه‌کی که‌می پین بکرن و پاره‌یه‌کی که‌میان پین ده‌ست بکه‌وئ، تیا‌بچن بۆ شتی‌ک که به‌ده‌ستی خوایان نوسیویانه، وه تیا‌بچن بۆ ئه‌و پاره که‌مه‌ی دونه‌یا که له‌به‌رامبه‌ر گو‌رینی که‌لامی خوای گه‌وره‌ ده‌ستی ئه‌خه‌ن).

پین‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کۆمه‌لێکی بینی مشتوم‌ریان ده‌کرد، وتی: (إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ هَذَا، ضَرَبُوا كِتَابَ اللَّهِ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ، وَإِنَّمَا تَزَلَّ كِتَابُ اللَّهِ يُصَدِّقُ بَعْضُهُ بَعْضًا، فَلَا تُكْذِبُوا بَعْضُهُ بِبَعْضٍ، فَمَا عَلِمْتُمْ مِنْهُ فَعُولُوا وَمَا جَهَلْتُمْ فَكَلِمَةٌ إِلَىٰ عَالِمِهِ)⁽⁵⁰⁾ واته: ئه‌وانه‌ی پینش ئیوه به‌ هۆی ئه‌م کاره‌یانه‌وه به‌ هه‌لاکه‌تدا چوون، کیتابه‌که‌ی خوایان ده‌دا به‌ یه‌کدا، جا دنیابن خوای گه‌وره‌ کیتابه‌که‌ی دابه‌زانوووه هه‌ندیکی هه‌نده‌که‌ی تر پشتراست ده‌کاته‌وه، بۆیه هه‌ندیکی به‌ درۆ مه‌خه‌نه‌وه به‌ هه‌نده‌که‌ی تری، ئه‌وه‌ی لێی ده‌زانن بیلین و ئه‌وه‌ی نایزانن ئه‌وا بی‌گێرنه‌وه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی لێی ده‌زانی‌ت (زاناکان).

(50) رواه أحمد برقم (6741) من حديث عبدالله بن عمرو .

باوه‌ربوون به پیغهمبه‌ران

بریتیه له ئەو بیروباوهره چه‌سپاوه که‌وا خ‌وای به‌رز و ب‌لند له مرؤفه‌کاندا پیاوانیکی هه‌ب‌زاردوو، وه‌حی بۆ کردوون ، کردوو یانیه‌تی به‌ موژده‌ده‌رو ترسینه‌ر ، په‌یامه‌که‌ی خوا بگه‌یه‌ننه درووست کراوه‌کانی و بۆ ئەوه‌ی ته‌نها ئەو به‌پرستن ، وه‌ دوور بگه‌ونه‌وه له تاغووت ، وه‌کو په‌حمه‌تیک بۆیان و به‌لگه‌یه‌کیش بی‌ت به‌ سه‌ریانه‌وه.

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) (الحج/75) واته : خ‌وای گه‌وره خ‌وی له فریشته‌کان نیردراوی خ‌وی هه‌لته‌ب‌زیری وه‌کو(جبرائیل و ئیسرافیل و میکائیل و ملک الموت) ، له‌ناو خه‌لکیشدا پیغهمبه‌ران هه‌لته‌ب‌زیری، مه‌لائیکه‌ته‌کان وه‌کو نیردراو بۆ لای پیغهمبه‌ران بۆ ته‌نجام دانی فه‌رمانی خوا، له‌ناو مرؤفیشدا که‌سانیک هه‌لته‌ب‌زیری ته‌یانکات به‌ پیغهمبه‌ری خ‌وی ، به‌ د‌نیایی خ‌وای گه‌وره زۆر بیسه‌رو بینایه‌).

وه ده‌فه‌رمویت : (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) (النحل/43) واته : ئە‌ی محمد (ﷺ) له پ‌یش تۆشدا ه‌یچ که‌سی‌کمان نه‌ناردوو به‌ پیغهمبه‌ر ئیلا پیاوانیک بوونه که وه‌حیمان بۆ ناردوون و که‌سیان فریشته نه‌بوونه ، ئە‌ی موشریکان ئیوه پ‌رسیار له ئە‌هلی زیکر له باوه‌ردارانی ئە‌هلی کتاب بکه‌ن ته‌گه‌ر نازانن ئە‌وان پ‌یتان ئە‌لین که سه‌رحه‌م پیغهمبه‌ران مرؤف بوونه و که‌سیان مه‌لائیکه‌ت نه‌بوونه).

وه ده‌فه‌رمویت : (رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَئَلَّا يُكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء/165) واته : پیغهمبه‌رانی‌ک که خ‌وای گه‌وره ناردوو یانیه‌تی موژده‌ده‌رن بۆ ئە‌و که‌سانه‌ی که گو‌ت‌راپه‌لیان ئە‌که‌ن به‌ به‌ه‌شت وه‌ ترسینه‌رن بۆ ئە‌و که‌سانه‌ی سه‌رپ‌ه‌چیان ئە‌که‌ن به‌ دۆزه‌خ ، تا له د‌وای ناردنی پیغهمبه‌ران خه‌لکی ح‌وججه‌و به‌لگه‌و ع‌وزریان نه‌م‌ینن لای خ‌وای گه‌وره و ب‌لین: خ‌وايه ه‌یچ که‌سی‌ک په‌یامی تۆی به‌ ئیمه نه‌گه‌یاندوو ، وه خ‌وای گه‌وره زۆر به‌ع‌یززه‌ت و کاربه‌ج‌یه‌).

وه ده‌فه‌رمویت : (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) (النحل/36) واته : وه به‌د‌نیایی ئیمه بۆ هه‌موو کۆمه‌له‌ خه‌لک و نه‌ته‌وه‌یه‌ک له شو‌پ‌نیک ژبا‌ییتن پیغهمبه‌ری‌کمان بۆ ناردوون ، ئ‌یشی هه‌موو پیغهمبه‌ران ئە‌وه بووه به‌ خه‌لکه‌که‌یان و ت‌ووه: ئە‌ی خه‌لکینه به‌تاک و ته‌نها خ‌وای گه‌وره به‌پرستن و شه‌ریک بۆ خوا دامه‌ن‌ین وه خ‌وتان دووربخه‌نه‌وه له تاغوته‌کان).

ئ‌ه‌و شتانه‌ی له باسی باوه‌ربوون به‌ پیغهمبه‌راند‌ا له خ‌ۆ ده‌گر‌یت :

یه‌که‌م/ باوه‌ربوون به‌وه‌ی که په‌یامه‌که‌یان له‌لایه‌ن خ‌واوه‌یه ، ته‌نها به‌ ویست و داناییه‌که‌ی خ‌وی.

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ) (الأنعام/124) واته : وه ته‌گه‌ر هه‌ر ن‌یشانه‌و م‌وع‌ج‌زه‌یه‌ک، یان ئایه‌تیک له

ئایەتەکانى خۆى گەورەیان بۆ بێت ئەلین: ئیمە ئیمان ناھێنین تا ئیمەش نەبین بە پێغەمبەرى خواو
 وەکو ئەو وەحیمان بۆ نەیەت ، خۆى گەورە خۆى باشتەر ئەزانى کە پەيامى خۆى بەکۆ ئەدا وە کۆ
 ھەلئەبژیرى و کۆ گونجاو بۆ ئەوہى بیکات بە پێغەمبەرى خوا).

خۆى گەورە دەفەر مویت: (وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَيَّ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْشِيِّ عَظِيمٍ (31)
 أَهْمُ يُسَبِّحُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نُحْنُ فَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحِمْتُ رَبِّكَ حَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ) (الزخرف/31-32) واتە : وە
 وتیان: باشە ئەگەر ئەمە قورتانەو لەلایەن خواوہ هاتووہ بۆ ئەم قورتانە دانەبەزیوہتە سەر
 پیاویکی گەورە لەم دوو شارە (لە مەککەو تائیف) (31) خۆى گەورە ئەفەر مویت: ئایا ئەوان
 پەحمەتى خۆى گەورە، واتە: پێغەمبەرایەتى دابەش ئەکەن و بە خەلکی ئەبەخشن ، ئیمە
 ژیان و بژێوی ئەوانمان دابەش کردووہ لە ژيانى دونیادا ، وە پەلى ھەندیکیانمان بەرز کردۆتەوہ
 بەسەر ھەندیکیاندا لە دونیادا بە دەولەمەندى و دەسەلات و ھیزو توانا ، تا ھەندیکیان خزمەتى
 ھەندیکیان بکەن بە کرۆ و پارە، یان ھەندیکیان گالئە بە ھەندیکیان ئەکەن بەوہى کە ھەیانە ،
 بەلام پەحمەتى خۆى گەورە باشتەرى شتیکە کە مەرۆف کۆى بکاتەوہ نەک دەسەلات و پارەو شتە
 دونیایەکان (32)

جا پێغەمبەرایەتى و نبووت بە ھۆى ریازەت (مەشقى دەروونى) و تیکۆشانەوہ بە دەست نایەت ،
 ھەر وەکو ھەندیک لە زەندیقە صوفیەکان دەلین ، ھەر وەھا بە دەست نایەت لە رینگای کۆبوونەوہى
 ھێزە پیرۆزەکان و سەرنجدان (خەپالکردن) و کاریگەریوون (ھاوحالبوون) ، ھەر وەکو ھەندى لە
 فەیلەسوفەکان بانگەشەى بۆ دەکەن ، بەلکو ئەوہ تەنھا ھەلبژاردەى خواپە و بەس ، وە فەزلیکە لە
 لایەن خوداوہ ، بۆ ئەو کەسەى خۆى بزائیت شایستەى ئەوہیە لە بەندە بەرێز و چاکەکانى .

دووہم/ باوہریوون بە ھەموو پێغەمبەرانى خوا ، ئەوانەى کە ناویان دەزانین بە دیارى کراوى ، وە ئەوانەشى کە ناویان نازانین ، باوہر بە ھەموویان دینین بە شیوہیەکی گشتى.

جا ئەوانەى کە ناوی ئەزانین ، لەوانە : لەم ئایەتەدا باسکراون لەداوى ناوى ئیبراھیمەوہ (ﷺ) -
 خۆى گەورە دەفەر مویت: (وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُودَ
 وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (84) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ
 كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ (85) وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ) (الأنعام/84-86)
 واتە : وە ئیسحاقمان بە ئیبراھیم (علیھما السلام) بەخشی کاتیک کە خۆى و سارەى خیزانى بێتومید بوون
 لە مندال، وە لە ئەوہى ئیسحاقیش یەعقوبیشمان (علیھما السلام) پیتی بەخشی و کورەزای خۆى بینى ،
 وە ھیدایەتى ھەموویانمان دا ، وە پێش ئەمانیش ھیدایەتى نوحمان (ﷺ) دا ، وە لە ئەوہى ئەمانیش
 داودو سولەیمان و ئەیوب و یوسف و موسی و ھارون (علیھم السلام) ھیدایەتى ھەموومان داوون وە
 ھەموومان کردوون بە پێغەمبەر ، بەم شیوازە پاداشتى چاکەکاران ئەدەینەوہ (84) وە ھیدایەتى زەکەریاو
 یەحیاو عیسی و ئیلیاسمان (علیھم السلام) داوہو کردوومان بە پێغەمبەر ، وە ئەمانە ھەموویان لە

پیاوچاکان و پیغهمبه‌رانی خوی گه‌وره بوونه (85) وه ئیسماعیل و یه‌سه‌ع ، که وتراره: خضره، یاخود وتراره: هاوه‌لی ئیلیاس بووه، وه یونس و لوطیش (علیهم السلام) ئەمانه هه‌موومان هیدایه‌ت داون وه کردوومان به پیغهمبه‌ر ، وه هه‌موو ئەم پیغهمبه‌رانه فه‌زلمان داون به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا به‌وه‌ی ئەمانه وه‌حیان بو‌ها‌توووه و کراون به پیغهمبه‌رو له‌خه‌لکی باشت‌رن (86).

وه ده‌فه‌رمویت : (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ تَقْضُصْ عَلَيْهِ) (غافر/78) واته : وه به‌دنیایی له‌پیش تویشدا چه‌نده‌ها پیغهمبه‌رانی ترمان ناردوووه ، هه‌یانه چی‌روک و به‌سه‌رهاتیمان بو‌ت گپ‌راوه‌ته‌وه (که که‌میانه) ، وه هه‌یشه چی‌روک و به‌سه‌رهاتیمان بو‌ت نه‌گپ‌راوه‌ته‌وه (که زۆربه‌یانه)

جا واجب ئەوه‌یه باوه‌ر به‌هه‌موویان به‌یئین ، چونکه بانگه‌وازی هه‌موویان یه‌که ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ..) (الشوری/13) واته : خوی گه‌وره ته‌شریح و یاسای بو‌تیه‌وه داناوه له‌م دینه‌دا، وه وه‌سیه‌ت و ئامۆزگاری بو‌نوح پیغهمبه‌ر (عليه السلام) کردوووه به‌یه‌کخواپه‌رستی وه ئەوه‌ی که به‌وه‌حی بو‌تۆمان ناردوووه. وه ئەوه‌ی که ئامۆزگاری ئی‌براهیم و موسی و عیسان (علیهم السلام) پیکردوووه که له‌ته‌وحید دا هه‌موویان یه‌ک بوونه ، ئامۆزگاری بو‌هه‌ر هه‌موویان ئەوه‌ بووه که دینی خوی گه‌وره بلادو بکه‌نه‌وه‌و جی‌گیرو دامه‌زراوی بکه‌ن، به‌لام ته‌فره‌قه‌وه په‌رته‌وازه‌یی و پارچه‌پارچه‌یی له‌دیندا دروست مه‌که‌ن).

بو‌یه کوفرکردن و باوه‌رپه‌بوون به‌یه‌کینکیان کوفرکردنه به‌هه‌موویان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ) (الشعراء/105) واته : قه‌ومی نوح (عليه السلام) سه‌رجه‌م پیغهمبه‌رانیان به‌درو‌زانی).

هه‌رچه‌نده ئەوه‌یه‌که‌م پیغهمبه‌ره ، بو‌یه بو‌مان نییه جیاوازی بکه‌ین له‌نیوان پیغهمبه‌رانی خوادا، وه باوه‌رپوون به‌هه‌ندیکیان بکه‌ین و باوه‌ر به‌هه‌نده‌که‌ی تر نه‌که‌ین ، هه‌رکه‌سه‌ی ئەوه‌ی کرد ئەوا کوفری کردوووه ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (150) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا (151) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا) (النساء/150-152) واته : به‌دنیایی ئەوه‌ی که‌سانه‌ی که کوفر ئەکه‌ن به‌خوی گه‌وره‌وه به‌پیغهمبه‌رانی ، وه ئەیانه‌وه‌ی جیاوازی بخه‌نه‌نیوان خواو پیغهمبه‌رانی به‌وه‌ی که ئەلین: ئیمه ئیمانمان به‌خوا هه‌یه به‌لام ئیمان به‌پیغهمبه‌ران ناهین، یاخود ئەلین: ئیمه ئیمان به‌هه‌ندی له‌پیغهمبه‌ران دین و کوفریش به‌هه‌ندیکیان ئەکه‌ین، وه ئەیانه‌وه‌ی به‌حیسابی خو‌یان رینگاو دینکی مام ناوه‌ند بگره‌ به‌ر (150) به‌راستی کافری راسته‌قینه و ته‌واو ئەمانه‌ن ، وه بو‌کافرانیش له‌ناو ئاگری دۆزه‌خ سزایه‌کمان داناوه که ریسواو سه‌رشۆریان ئەکه‌ین (151) وه ئەوه‌ی که‌سانه‌ی که ئیمانمان به‌خواو به‌پیغهمبه‌رانی خوا

هیناوه که باوه‌پدارانن ، وه جیاوازیان نه‌خستۆته نیاوان هیچ کام له پیغه‌مبه‌ران باوه‌پریان به ههر هه‌موویان هیناوه ، ئه‌مانه ئه‌جرو پاداشتی خۆیان وه‌رته‌گرن به‌دنیایی ، وه خوای گه‌وره زۆر لیخۆشبوو به‌ره‌حم و به‌زه‌ییه (152).

سێیه‌م/ به‌پراستدانان و قه‌بوڵ کردنی ئه‌وه‌ه‌والانه‌ی که له‌لایه‌ن خوداوه به‌ ئیمه‌یه‌یان راگه‌یاندوووه :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا) (النساء/170) واته : ئه‌ی خه‌لکی پیغه‌مبه‌ریکتان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه بۆ هاتوووه که محمده (ﷺ) حه‌قه‌و راسته ، ئیمانی پێ بینن ئه‌مه بۆ خۆتان باشتره ، به‌لام ئه‌گه‌ر کوفری پێ بکه‌ن و له‌سه‌ر کوفرتان به‌رده‌وام بن ئیمانی پێ نه‌هینن ، ئه‌وا به‌ دنیایی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانیاندا هه‌یه هه‌مووی موڵکی خوای گه‌وره‌یه وه خوای گه‌وره توانای هه‌یه که سزاتان بدات وه هیچ له‌ موڵکی خوا که‌م ناکات وه خوای گه‌وره پێویستی به‌ ئیمان هینانی ئیوه نیه ، وه خوای گه‌وره زۆر زاناو کاربه‌جیه‌).

وه ده‌فه‌رمویت : (وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) (الزمر/33) واته : وه ئه‌وه که‌سه‌ی که راستی و ته‌وحیدو یه‌کخواپه‌رستی هیناوه که پیغه‌مبه‌ری خواپه‌ (ﷺ) ، یان جبریه‌، یان سه‌رحه‌م پیغه‌مبه‌رانه ، وه ئه‌وانه‌یشی که به‌پراستیان داناوه، واته: باوه‌پداران، یان وتراوه: مه‌به‌ست پێی (ئه‌بوه‌کری صدیق)ه (خوای لی رازی بیت) که یه‌که‌م که‌س بوو ئیمانی هیناوه ، ئا ئه‌مانه به‌پراستی که‌سانیکی موته‌قی و له‌ خواترس و خۆپاریزن).

وه ده‌فه‌رمویت : (وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ (1) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ (2) وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (3) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (4) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ (5)) (النجم/1-5) واته : خوای گه‌وره سویند ئه‌خوات به‌ ئه‌ستیره کاتیک که نزم ئه‌بیته‌وه وه لار ئه‌بیته‌وه بۆ ئاوابوون و دیار نه‌مان له کاتی به‌ره‌به‌یاندا (1) ئه‌مه وه‌لامی سویند خواردنه‌که‌یه: که ئه‌م هاوه‌له‌ی ئیوه که محمده (ﷺ) ، گوپرا نه‌بووه له‌به‌ر نه‌زانی، وه له‌ حه‌ق لای نه‌داوه له‌سه‌ر زانیاری، وه قسه‌ی به‌تالی نه‌کردوووه (2) وه له‌ هه‌واو ئاره‌زووی خۆپه‌وه قسه‌ ناکات به‌لکو ئه‌وه‌ی که ده‌یلی قورئانه‌وه (3) ته‌نها وه‌حیه‌وه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه به‌ وه‌حی بۆی هاتوووه (4) جبریل فیری کردوووه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه هاتوووه وه‌حی بۆ هیناوه که زۆر به‌هه‌یزه‌وه هه‌یزیکی زۆر سه‌ختی هه‌یه (5)

هه‌موو ئه‌وه‌ه‌والانه‌ی ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ پێشووه‌کان هاتوون ، ئه‌وانه‌ی خوای گه‌وره سه‌لماندوووه‌تی له‌ کتیبه‌که‌یدا ، یان ئه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) به‌راستی داناوه له‌ سووننه‌ته‌که‌یدا ، واجیبه‌ باوه‌ری پێ به‌یتیت ، به‌لام ئه‌وانه‌ی ده‌وتیت ده‌رباره‌یان که له‌ ئیسرائیلییاندا هه‌یه ، ئه‌وا هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ باسی باوه‌رپوون به‌ کتیبه‌کان باس کرا ئاواش هه‌مان باوه‌رمان هه‌یه ، ئه‌وانه‌شی که به‌سه‌نه‌د و پڕیوايه‌ت کراون دراونه‌ته‌ پال پیغه‌مبه‌رمان محمد (ﷺ) ، ئه‌وا فه‌رموووه‌ناسه‌کان

لیکولینه‌وهی تیدا ده‌که‌ن ، بو زاین دهرباره‌ی دروست و نادرسته‌کان ، ههر فهرموده‌یه‌ک به راست دانرا واجیبه قبولی بکه‌ین و باوه‌ری پښ بکه‌ین.

چواره‌م / گوپراه‌لی کردنیان و شوین که‌وتیان و داوه‌ری کردن بولایان.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت : (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ) (النساء/64) واته : وه ئیمه هیچ پیغه‌مبه‌ری‌کمان نه‌ناردووه ئیلا بو ئه‌وه نه‌بی که به ئیزی خوای گه‌وره گوپراه‌لی بکریت) جا واجیبه له‌سهر هه‌موو ئوممه‌تیک گوپراه‌لی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) بکات که بو‌یان نیردراوه و شوینی بکه‌ون ، کاتیک که کو‌تاییه که‌یان محمد (ﷺ) بو ، شهریه‌ته‌که‌ی نه‌سخی هه‌موو شهریه‌ته‌کانی پیش کرده‌وه ، گوپراه‌لی کردن و شوین که‌وتنی فه‌رزه له‌سهر هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ناویان بیستووه.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت : (الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (157) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاْمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (الأعراف/157-158) واته : ئه‌و که‌سانه‌ی که شوین ئه‌و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) ئه‌که‌ون که ره‌سول و نه‌بی بووه نیردراوی خوای گه‌وره بووه (الأمِّي) بووه واته : نه‌خوینده‌وار بووه وه بو لای قه‌ومیکی نه‌خوینده‌وار نیردراوه که عه‌رب بوونه ، که جووله‌که‌و گاوره‌کانیش له لای خو‌یان سیفه‌تی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره که محمده (ﷺ) ، ئه‌بینن و نووسراوه ، ئه‌و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) فه‌رمانیان پښ ئه‌کات به هه‌موو کاریکی چاک ، که چاکترینیان په‌رستنی خوای گه‌وره‌یه به تاک و ته‌نها ، وه قه‌ده‌غه‌و ریگریان لښ ئه‌کات له هه‌موو کاریکی خراپ ، که خراپترینیان هاوبه‌ش برپاردانه بو خوای گه‌وره ، وه هه‌موو شتیکی پاک و به‌تام و چیژو به‌له‌زه‌تیاں بو حه‌لال ئه‌کات ، به‌تاییه‌تی ئه‌وه‌ی که به‌نو ئیسرائیل کاتی خو‌ی له خو‌یانیان حه‌رام کردبوو ، وه هه‌موو شتیکی پیسیان لښ حه‌رام ئه‌کات ، وه ئه‌و باره‌ گرانه‌ی که خو‌یان خستبوویانه سه‌رشانی خو‌یان ئه‌م هه‌موو ئه‌و باره‌ قورسانه‌یان له‌سه‌رشان لائهدات ، وه‌ئه‌و کو‌ت و زنجیرانه‌ی که پییانه‌وه بوو که باری قورسیان خستبووه سه‌رشانی خو‌یان به‌بښ ئه‌وه‌ی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی تیدا بیت ئه‌م پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) هه‌موو ئه‌و شتانه‌یان له‌سهر لائهدا ، جا ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمانی پښ بینن له به‌نی ئیسرائیل وه له‌غه‌یری ئه‌وانیش وه به‌گه‌وره‌ی بزائن و پښی لښ بگرن و سه‌ری بخن ، وه شوین ئه‌و نوورو رووناکیه بکه‌ون که له‌گه‌لیدا دابه‌زیوه که قورثانی پیروژه ، نا ئه‌مانه که ئه‌م سیفه‌تانه‌یان تیا بیت ئه‌مانه سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفرازن له دونیاو قیامه‌تدا (157) ئه‌ی محمد (ﷺ) به خه‌لکی بفرمه : ئه‌ی خه‌لکی من پیغه‌مبه‌ری خوای گه‌وره‌م (ﷺ) بو لای ههر هه‌مووتان نیردراوم ، ئه‌و خوایه‌ی که مولکی ئاسمانه‌کان و زوی هه‌یه ، هیچ په‌رستراویک به‌حق نیه شایه‌نی په‌رستن بښ ته‌نها زاتی پیروزی الله نه‌بی ، ته‌نها خوای گه‌وره‌یه ژبان و مردنی به‌ده‌سته‌و ئه‌مانژیه‌نی و ئه‌مانه‌ریتی ، ئیوه ئیمان بینن به خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که محمده (ﷺ) که ره‌سول و (نه‌بی) یه کتابیشی بو هاتوو له‌لایه‌ن

خوای گه‌وره وه خوینده‌واری نه‌بووه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌خوینده‌وار بووه، که ئیمان به‌خوای گه‌وره و شه‌کانی خوای گه‌وره دینێ هه‌موو ئەو کتابانه‌ی که پیشتر بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌رانی تر دایه‌زاندوووه ، وه ئیوه شوینی ئەو پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) بکه‌ون ، به‌لکو خوای گه‌وره هیدایه‌تتان بدات بۆ رینگای راست (158) .

وه ده‌فه‌رمویتی : (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (31) قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ) (آل عمران/ 31 - 32) واته : ئە‌ی محمد (ﷺ) پینان بفه‌رمه: ئە‌گه‌ر ئیوه راست ئە‌که‌ن خوای گه‌وره تان خو‌ش ئە‌وئێ ئە‌وه شوین من بکه‌ون ئە‌وه ئە‌و کاته‌ش خوای گه‌وره ئیوه‌ی خو‌ش ئە‌وئێ وه له تاوانه‌کانتان خو‌ش ئە‌بێ، که‌سانیک بانگه‌شه‌ی خو‌شه‌ویستی خوایان کرد خوای گه‌وره به‌م ئایه‌ته‌ تا‌قی‌کردنه‌وه، که‌واته هه‌رکه‌سیک شوین پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌که‌ویتی و بیدعه بکات ئە‌وه راستگۆ نیه له خو‌شه‌ویستی بۆ خوای گه‌وره، وه شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره وه‌وکاره بۆ ده‌ستخستنی خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره وه‌و لێ‌خو‌شبوونی تاوانه‌کان ، وه خوای گه‌وره زۆر لێ‌خو‌شبوو و به‌ره‌حم و به‌زه‌بیه (31) ئە‌ی محمد (ﷺ) پینان بفه‌رمه: گو‌پرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکه‌ن ، ئە‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد له گو‌پرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئە‌وه خوای گه‌وره کافرانی خو‌ش ناوئێ (32).

وه ده‌فه‌رمویتی : (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) (النساء/ 65) واته : ئە‌ی محمد (ﷺ) سویند بێ به‌ په‌روه‌ردگارت ئیمان ناهین تا تۆ نه‌که‌نه حاکم و دادوهر له‌و نا‌کوکیانه‌ی که له ئیوانیاندا روو ئە‌دات ، پاشان که تۆ بپاریات دا له ئیوانیاندا نابێ له‌ نه‌فس و ناخیشیاندا هه‌یج پێ ناخو‌ش بوونیک هه‌بێ له‌و بپاریه‌ی که تۆ داوته، وه ئە‌بێ له‌ناخی دلیاندا پێی پاری بن و دلیان پێی خو‌ش بێ ، وه خویان ته‌سلیم بکه‌ن به‌و بپاریه‌ی تۆ ته‌سلیم بوونیک ته‌واو به‌بێ ره‌تکردنه‌وه).

پینجه‌م : دۆستایه‌تی کردن و خو‌شه‌ویستیان و ریزگرتن لێیان و سه‌لام کردن لێیان :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی : (إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ (55) وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ) (المائدة/ 55-56) واته : ته‌نها و ته‌نها دۆست و پشتیوان و سه‌رخه‌رو خو‌شه‌ویستی ئیوه خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باوه‌پداران ، ئە‌و که‌سانه‌ی که نو‌یژ ئە‌که‌ن وه زه‌کاتی ما‌له‌کانیان ئە‌ده‌ن، وه ملکه‌چ و خو‌به‌که‌مزان له‌ کاتی نو‌یژ کردن، وه له‌ کاتی زه‌کات دانیشدا ته‌که‌بوره‌ نا‌که‌ن به‌سه‌ر فه‌قیروه‌ه‌ ژاراندا به‌لکو خو‌یان به‌که‌م ئە‌زانن (55) وه هه‌ر که‌سیک وه‌لا‌ئو خو‌شو‌یستی بۆ خوای گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ باوه‌پداران هه‌بیت ، ئە‌وه حه‌یز و کۆمه‌لی خوای گه‌وره ئە‌وان هه‌میشه سه‌رکه‌وتوو زالن به‌سه‌ر کافراندان (56)

وه ده‌فه‌رمویتی : (فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ حُنَّ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّ أُمَّسَلِمُونَ) (آل عمران/ 52) واته : کاتیک که عیسی (ﷺ) هه‌ستی کرد به‌رده‌وامن

له‌سه‌ر کوفرو ئیمانی پێ ناهینن فه‌رمووی: کێ پشتیوانی منه له ده‌عه‌وه و بانگه‌واز کردن بۆ گه‌یاندنی دینی خوا، چه‌واری و قوتابی و که‌سه تاییه‌ته‌کانی خۆی که دوانزه که‌س بوون وتیان: ئیمه پشتیوانی دینی خۆی گه‌وره و پیغه‌مبه‌ری خۆی گه‌وره (ﷺ) نه‌بین بۆ بلا و کردنه‌وه‌که‌ی دینی خوا ئیما‌مان به‌خوای گه‌وره هیناوه وه تۆیش له رۆژی قیامه‌ت شایه‌تیمان بۆ بده که ئیمه موسلمانین).

وه ده‌فه‌رموویت: (قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَبْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) (التوبة/24) واته: نه‌ی محمد (ﷺ) پێیان بلێ: نه‌گه‌ر باوک و منال و براو خیزان و هۆزو عه‌شیره‌تتان، وه سه‌روه‌ت و سامانیک که په‌یداتان کردووه و پیکتانه‌وه ناوه، وه بازراگه‌یه‌ک که له‌وه نه‌ترسین له‌ناو‌بچیت، وه مالیک که هه‌تانه‌وه پێی رازین و خۆشان ده‌وویت، ئا نه‌مانه خۆشه‌ویسته‌ره له‌لاتان له‌خوای گه‌وره‌وه له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له جیهاد کردن له‌پێناو خۆی گه‌وره، نه‌وه چاوه‌ڕێی بن تا فه‌رمان و سزای خۆی گه‌وره دیت و خۆی گه‌وره سزاتان نه‌دات، وه خۆی گه‌وره هیدایه‌تی که‌سانیک نادات که فاسق بن).

وه ده‌فه‌رموویت: (وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ) (الصفات/181) واته: وه سلادی خۆی گه‌وره له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ران و تیردراوانی خۆی گه‌وره بیت له دونیاو قیامه‌تا).

وه ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌رکه‌ی (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّوْهُ وَتُقِرُّوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) (الفتح/9) واته: وه تا ئیمان به‌خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌رکه‌ی (ﷺ) بین، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌گه‌وره بزانی وه پێزو ئیحتیرامی بگرن وه سه‌ری بخه‌ن، وه ته‌سبیحات و زیکری خۆی گه‌وره بکه‌ن به‌به‌یانان و به‌ئێواران).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) (الأحزاب/56) واته: به‌دنیایی خۆی گه‌وره و فریشته‌کان سه‌لوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ده‌ن، سه‌لوات دانی خۆی گه‌وره دابه‌زینی په‌حمه‌ت و سۆزو میه‌ره‌بانی و به‌ره‌که‌تی خۆی گه‌وره‌یه، وه مه‌دح و سه‌نای خۆی گه‌وره‌یه له‌لای فریشته‌کان، وه سه‌لواتی مه‌لائیکه‌تیش بریتیه له‌داوای لیخۆشبوون، نه‌ی باوه‌رداران ئیوه‌ش زۆر سه‌لوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بده‌ن و سه‌لامی لێ بکه‌ن، سه‌لوات شیوازی زۆره به‌لام باشتینیان نه‌وه‌یه که له ته‌حیاتدا ده‌خوینین).

وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحب إليه من ولده ووالده والناس أجمعين)⁽⁵¹⁾ واته: هه‌یج یه‌کیک له ئیوه ئیمانی کامل نابیت تاوه‌کو منی خۆشته‌وه‌یت له‌کوره‌که‌ی و له‌باوکی و له‌هه‌موو خه‌لکی.

(51) متفق علیه، أخرجه البخاري برقم (15) ومسلم برقم (44) من حديث أنس.

باوه‌ربوون به روژی دواپی

بریتیه له ئەو بیروباوه‌ره چه‌سپاوه که‌وا خوی به‌رز و ب‌لند به‌نده‌کانی دوا ده‌خات بو ئەو روژه‌ی که له گو‌ره‌کانیا‌نه‌وه زیندوو‌یان ده‌کاته‌وهو ل‌پ‌رسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیا‌ن، وه پاداشتیا‌ن ده‌داته‌وه، یا‌ن به‌به‌ه‌شت یا‌ن به‌دۆزه‌خ.

خوای گه‌وره‌ه‌رموو‌یه‌تی: (إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ) (إبراهیم/42) واته : به‌ل‌کو خوی گه‌وره‌سزایا‌ن نادات وه دوا‌ی ئە‌خات بو روژی‌ک که‌چاوه‌کان به‌رز ئە‌بیتته‌وه وه نا‌نوقی‌ترت و ئە‌بله‌ق ئە‌بیت له‌سه‌ختی ئە‌و دیمه‌نانه‌ی که‌ئە‌بیتنی له‌روژی قیامه‌تدا‌و سه‌رسام ئە‌بن).

وه ده‌فه‌رمو‌یت: (رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) (التعاين/7) واته : کافرا‌ن به‌گومانی خو‌یا‌ن ئە‌لین: زیندوو بو‌ونه‌وه‌نیه ، ئە‌ی محم‌د (ﷺ) ب‌لن: به‌ل‌ئ سو‌یند بیت به‌په‌روه‌ردگا‌رم به‌د‌ل‌نیا‌یی تپوه‌ زیندوو ئە‌که‌رینه‌وه‌ پاشا‌ن هه‌وال‌تا‌ن پ‌ئ نه‌دری به‌و کرده‌وانه‌ی که‌له‌دو‌نیا‌دا کردو‌وتانه‌وه‌سزا وه‌رئه‌گرن له‌سه‌ری ، وه ئە‌مه‌یش لای خوای گه‌وره‌زور ئاسانه‌که‌زیندوو‌تان بکاته‌وه‌و ل‌پ‌رسینه‌وه‌تان له‌گه‌ل‌دا بکات و سزاتا‌ن ب‌دات).

وه ده‌فه‌رمو‌یت: (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِعِدِ بِنَفْسِهِمْ (14) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ (15) وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ) (الروم/14-16) واته : وه روژی‌ک‌یش که‌قیامه‌ت هه‌ل‌ده‌س‌یت له‌و روژه‌دا خه‌ل‌کی ل‌یک جیا ئە‌بنه‌وه‌(14) ئە‌وانه‌ی که‌باوه‌ردار بو‌ونه ، وه کرده‌وه‌ی چاکیا‌ن کردووه ، ئە‌وان له‌باخ و باخاته‌کانی به‌هه‌شتدا له‌نازو نیعه‌مدان، یاخود گو‌ی له‌گورانی خو‌ش ئە‌گرن له‌به‌هه‌شتدا(15) به‌لام ئە‌وانه‌ی که‌کافرو بی‌باوه‌ر بو‌ونه‌به‌خوای گه‌وره ، وه ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یا‌ن به‌درو زانیوه ، وه باوه‌ریا‌ن به‌زیندوو بو‌ونه‌وه‌و گه‌یشتن به‌روژی دواپی نه‌بووه ، ئا ئە‌مانه‌له‌ناو سزای ناگری دۆزه‌خدا ئاماده‌ن و ده‌م‌یننه‌وه‌(16).

وه له‌و باسانه‌ی که‌له‌باسی باوه‌ر به‌روژی دواپی له‌خو ده‌گری‌ت ، ئە‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن :

یه‌که‌م : باوه‌ر به‌وه‌ی له‌پاش مردن روو ده‌ده‌ن :

وه‌کو ب‌ینینی فریشته‌کان له‌کاتی گیا‌ن کیشاندا ، وه تاقی‌کردنه‌وه‌ی ناو گو‌ر که‌به‌پرسیا‌ر کردنی دوو فریشته‌که‌له‌عه‌یده‌که‌ده‌بیت ده‌راره‌ی خواکه‌ی و دینه‌که‌ی و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ، وه‌عه‌زابی قه‌بر یا‌ن خو‌شی ناو قه‌بر ، وه‌هه‌موو ئە‌وانه‌ی روو ده‌ده‌ن له‌ژیانی به‌رزه‌خدا ، خوای گه‌وره‌ه‌فه‌رمو‌یت : (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَقَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَصْرَبُونَ وَجُوهُهُمْ وَأُذُنَاؤُهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ) (الأنفال/50) واته : ئە‌ی محم‌د (ﷺ) کاتیک ب‌یننی که‌مه‌لائیکه‌ت گیا‌نی کافرا‌ن ئە‌کیشنی له‌جه‌نگی به‌در که‌ئە‌یا‌نکو‌ژن له‌ده‌موچاو و سمتیا‌ن ئە‌ده‌ن، که‌کافرا‌ن له‌غه‌زای به‌در روویا‌ن له‌موس‌ل‌مانا‌ن بک‌ردایا فریشته‌به‌شمشیر له‌روویا‌ن ده‌دان، وه ئە‌گه‌ر پش‌تیا‌ن هه‌ل‌ک‌ردایا له‌دوا‌یا‌نه‌وه‌ل‌یا‌ن ده‌دان، یاخود فریشته‌ی گیا‌نکیشا‌ن (ملک الموت) ب‌یننی که‌گیانی

کافران ئە کیشییت به گشتی ئەوا دیمه‌نیکی زۆر گه‌وره‌و سه‌رسوپه‌ینه‌رو ترسناک ئەبینی کاتیکی که روحی کافران ئە کیشن وه له‌و کاته‌دا له‌ ده‌موچاو و دواوه‌یان ده‌ده‌ن، وه پێیان ئەلین: بچێژن سزایه‌کی سووتینه‌ر که ئەیانخه‌نه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه).

وه ده‌فه‌رمویتی: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ) (فصلت/30) واته: ئەو که‌سانه‌ی که ئەلین په‌روه‌ردگاری تێمه‌ ته‌نها(الله)یه، پاشان ئیستیقامه‌یان هه‌یه‌و جیگیرو چه‌سپاو و دامه‌زراون له‌سه‌ر یه‌کخواپه‌رستی و کرده‌وه‌ی چاک و جێبه‌جێ کردنی فه‌رزه‌کان، فریشته‌کانی خوای گه‌وره‌ له‌ کاتی گیانکیشان و زیندوو بوونه‌وه‌و ده‌رچوون له‌گۆرو چوونه‌ به‌هه‌شت داته‌به‌زنه‌ سه‌ریان و پێیان ئەلین: تێوه‌ مه‌ترسین ترستان له‌سه‌ر نیه‌ له‌مه‌ودوا ئەمین ئەبن، وه‌ خه‌فه‌تیش مه‌خۆن له‌وه‌ی که له‌ دنیا به‌جێتان هێشتوو له‌ سه‌روه‌ت و سامان و مندال و خیزان، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ باشتتان پێ ئەبه‌خشێ، وه‌ موژده‌ بێ لێتان به‌و به‌هه‌شته‌ی که تێوه‌ به‌لێنتان پێ درابوو).

وه ده‌فه‌رمویتی: (وَحَاقَ بِالِإِلٰهِ فِرْعَوْنُ سُوءَ الْعَذَابِ) (45) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ) (غافر/45-46) واته: وه‌ که‌سوکار و شوینکه‌وتوانی فیرعه‌ونیش تووشی خراپترین سزا بوون له‌ دنیا‌دا به‌نقوم بوون وه‌ له‌ قیامه‌تیشدا به‌ ئاگری دۆزه‌خ(45) هه‌موو به‌یانیان و ئیواراتیکی فیرعه‌ون و داروده‌سته‌و شوینکه‌وتوانی به‌ ئاگر سزا ئەدرین له‌ناو گۆره‌کانیاندا، وه‌ کاتیکی که‌ ره‌وژێ قیامه‌ت دێت خوای گه‌وره‌ ئەفه‌رمووی: فیرعه‌ون و شوینکه‌وتوانی بخه‌نه‌ ناو سه‌ختترین سزاوه‌ که‌ سزای ئاگری دۆزه‌خه‌، (ئهم‌ ئایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر سزای ناو گۆر پێش هاتنی ره‌وژێ قیامه‌ت، وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌رده‌وام له‌ نوێژه‌کانیدا په‌نای گرتوو به‌ خوای گه‌وره‌ له‌ سزای ناو گۆر، وه‌ فه‌رمانی به‌ تێمه‌یش کردوو به‌ په‌ناگرتن به‌ خوای گه‌وره‌ له‌ سزای ناو گۆر).

له‌ (ئهنه‌سی کوری مالیک)ه‌وه‌ هاتوو، که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (إن العبد إذا وُضع في قبره ، وتولى عنه أصحابه ، وانه ليسمغ قرع نعالم ، أتاها ملكان ، فيقعدانه ، فيقولان : ما كنت تقول في هذا الرجل محمد(ﷺ)؟ فأما المؤمن فيقول : أشهد أنه عبد الله ورسوله(ﷺ) ، فيقال له : انظر الى مقعدك من النار ، قد أبدلك الله به مقعداً من الجنة ، فإياها جميعا ، وأما المنافق والكافر ، فيقال له : ما كنت تقول في هذا الرجل ؟ فيقول : لا أدري ، كنت أقول ما يقوله الناس ، فيقال : لا دريت ولا تليت ، ويضرب بمطارق من حديد ضربةً ، فيصبح صيحةً يسمعها من يليه غير الثقلين)(52) واته: کاتی که‌ مردوو ده‌خریته‌ ناو گۆره‌که‌یه‌وه‌، وه‌ هاوه‌لانی به‌ جێیان هێشت، ئەو گوئیستی ته‌قه‌ی نه‌عه‌لکه‌کانیان ده‌بیت، وه‌ دوو فریشته‌ دین بو‌ لای و دایده‌نیشین پێ ده‌لین: - ئەو پیاوه‌ (محمد) (ﷺ)

(52) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (1374) ومسلم برقم (2870) من حديث عائشة

که له ناوتاندا ره‌وانه کرا کئیبه (چیت دهر باره ده‌گوت) ؟ که‌سی ئیماندار ده‌لیت :- شاید تی ده‌دهم که نه‌وه به‌نده و پی‌غهمبه‌ری خودایه (ﷺ) ، پی‌ی ده‌لین : تهماشای جی‌گاکه‌ت بکه له ناگردا خوای گه‌وره بو‌ی گو‌رپته‌وه به جی‌گاکه‌ت له به‌ه‌شتدا ، جا هه‌ردوکیان ده‌بینی‌ت ، به‌لام که‌سی دو‌ورو و بی‌باوه‌ر پی‌ی ده‌لین : نه‌وه پی‌باوه که له ناوتاندا ره‌وانه کرا کئیبه (چیت دهر باره ده‌گوت) ؟ ده‌لیت : نازانم ، نه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌یگوت منیش هه‌ر نه‌وه‌م ده‌گوت ، پی‌ی ده‌لین : نه تی‌گه‌بیشتی و نه به‌دوای نه‌وه‌دا گه‌رای تی‌گه‌یت ، به چه‌کوشی ئاسنین لپی ده‌دری‌ت به لیدانیک ، نه‌ویش به هاواریک هاوار ده‌کات له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌بیسی‌ت جگه له مرو‌ف و جنو‌که نه‌ی‌ت)).

وه له (ئین عه‌باس)وه ده‌فه‌رموی‌ت : پی‌غهمبه‌ری خوا(ﷺ) به نه‌نیشت دوو قه‌بره‌وه تی‌په‌ری و فه‌رمووی: ((ائحما لی‌عذبان وما ی‌عذبان فی کبیر ، أما ا‌حدهما ، فکان لا ی‌ستتر من البول ، وأما الآخر فکان ی‌مشی بالنمیمه)) . ثم أخذ جریده رطباً ، فشقها نصفین فغرز فی کلّ قیر واحدٍ ، قالوا یا رسول الله (ﷺ) لم فعلت هذا ؟ قال : لعله یخفف عنهما ما لم یبیسا))⁽⁵³⁾ واته :- تیستا نه‌م دوو گو‌ره سزا ده‌درین ، وه له‌سه‌ر شتیکی گه‌وره‌ش سزا نادرین - مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که وازلی‌پینانی زور گه‌وره نی‌یه نه‌گینا به‌لی نه‌ویش گه‌وره‌یه وه‌کو تاوان - پاشان فه‌رمووی :- جا یه‌کتکیان خو‌ی له میز پاک نه‌ده‌کرده‌وه و نه‌ویتریان له کو‌شش کردندا بوو بو‌ قسه هینان و بردن) نه‌مجار سه‌عافیکی ته‌ری داره‌خورمای هینا ، کردی به دوو له‌ته‌وه ، هه‌ر له‌ته‌ی چه‌قاند به قه‌بری‌کدا ، وتیان : نه‌ی پی‌غهمبه‌ری خوا (ﷺ) بو‌ نه‌م کاره‌ت کرد ؟ فه‌رمووی : به‌لکو - سزا‌که - سووک بی‌ته‌وه له‌سه‌ریان تا وشک نه‌بونه‌ته‌وه) .

دوه‌م : باوه‌ربوون به قیامه‌ت و نیشانه‌کانی :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: (الله الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ (17) يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُجَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ) (الشوری/17-18) واته : خوای گه‌وره نه‌وه خویابه‌یه که نه‌م قورئانه پی‌روزه و سه‌رجه‌م کتیبه‌کانی تری به حه‌ق دابه‌زاندوه ، وه ته‌رازووی دادپه‌روه‌ریشی دابه‌زاندوه تا که‌س سته‌م له که‌س نه‌کات ، نه‌ی محمد (ﷺ) تو‌ چوزانی له‌وانه‌یه کاتی هاتنی قیامه‌ت نزیک بی‌ت (17) به‌لام نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به هاتنی قیامه‌ت نیه په‌له نه‌که‌ن له هاتنی قیامه‌ت وه‌کو به‌دوور زانین و به‌رو زانین و گالته‌جاری و سووکایه‌تی پین کردن ، به‌لام باوه‌ردارن له هاتنی قیامه‌ت نه‌ترسین ، وه نه‌زانن که قیامه‌ت حه‌قه و دی‌ت و گومانی تیادا نیه و خو‌یانی بو‌ ئاماده ده‌که‌ن ، وه بزنان و ناگادار بن نه‌وانه‌ی سه‌باره‌ت به هاتنی روژی قیامه‌ت به گومانه‌وه مشتومرو ده‌مه‌قالی نه‌که‌ن نه‌وانه له گومراییه‌کی زور دووردان (18).

(53) متفق علیه ، أخرجه البخاري برقم (218) ومسلم برقم (292) .

وه ده‌فه‌رمویتی: (فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ) (محمد/18) واته: ئایا چاوه‌پیی چ شتیکن جگه له هاتنی قیامه‌ت نه‌بێ که له ناکاودا دیت که زۆربه‌ی نیشانه‌کانی هاتوو، وه کاتیکیش که قیامه‌ت هات ئه‌و کاته یادخستنه‌وه‌و ته‌وبه‌کردن و ئیمان هێنان سوودیان پێ ناگه‌یه‌نێ).

وه له نیشانه‌کانی قیامه‌تی گه‌وره، ئه‌وه‌یه که له فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتوو، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویتی: ((إِنَّمَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ)) فذکر: الدخان، والدجال، والدابة، وطلوع الشمس من مغربها، ونزول عيسى ابن مريم (ﷺ) وبأجوج ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك نازخ من اليمن، تطرد الناس إلى محشرهم))⁽⁵⁴⁾ واته: - قیامه‌ت هه‌ل‌ناسیت تا له پیندا ده نیشانه نه‌بینن ئه‌مجار باسی کرد و فه‌رمووی: - (دوکه‌لیک) و (ده‌ججال) و (زینده‌وه‌ریکی سه‌یر (دابه)) و (هه‌له‌هاتنی روژ له روژئاواوه) و (دابه‌زینی عیسا ی کوپی مه‌ریه‌م (ﷺ)) و (یه‌نجوج و مه‌نجوج) و سێ روچوون روو ده‌دات: (روچوونیک له روژه‌لات) و (روچوونیک له روژئاواوه) و (روچوونیک له دورگه‌ی عه‌ره‌به‌وه) وه له کو‌تایی ئه‌وانه (ئاگریک له یه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌چیت) خه‌لکی راده‌ما‌ییت به‌ره‌و مه‌حشر ((.

وه هاتنی قیامه‌ت له‌په‌ر و زۆر به‌په‌له‌ دیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثُمَّ لَت فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) (الأعراف/187) واته: ئه‌ی محمد (ﷺ) قوره‌یش پرسیا‌ری روژی قیامه‌ت له تو ئه‌که‌ن که‌ی خوای گه‌وره جیگه‌ری ئه‌کات وه ئه‌یه‌یت و روو ئه‌دات؟ بلی: هاتنی قیامه‌ت کاته‌که‌ی ته‌نها لای په‌روه‌ردگاره‌و کاته‌که‌ی ئاشکرا ناکات و ته‌نها خو‌ی نه‌بێ که‌س نایزانێ، زانیکی کاتی هاتنی قیامه‌ت قورسه له‌سه‌ر خه‌لکی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و که‌سیان نایزانن نه‌ پی‌غه‌مبه‌ریکی نێردراو، وه نه‌ فریشته‌یه‌کی نزیک له‌ خوای گه‌وره، یان هاتنی قیامه‌ت قورسه له‌سه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی ئه‌وان توانای خو‌را‌گرتیان نیه‌و هه‌مووی وێران نه‌بێ، قیامه‌ت نایات ئیلا له‌ ناکاو و کتوپردا نه‌بێ کاتیک که ئیوه بێ ئاگان، ئه‌ی محمد (ﷺ) وا پرسیا‌رت لێ ئه‌که‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی که تو کاتی هاتنی قیامه‌ت بزانی، تو بلی: زانیاری کاتی هاتنی روژی قیامه‌ت ته‌نها لای خوای گه‌وره‌یه‌و ته‌نها خو‌ی ئه‌یزانی، به‌لام زۆربه‌ی زۆری خه‌لک نایزانن).

وه ده‌فه‌رمویتی: (وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ) (النحل/77) واته: وه هاتنی روژی قیامه‌تیش وه‌کو چاو تروکاندنیکی وایه ئاوا به‌خیرایی دیت یاخود له‌ویش نزیکت‌ره‌).

(54) رواه مسلم برقم (2901) من حدیث حذیفة .

وه ههستانی قیامت به فووکردنی لههۆش خو چوون و بوورانهوه دهبیت ، خوی گهوره دهفهرمویت : (وُنْفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ) (الزمر/68) واته : وه فوو ئهكری به كهپهناو شهپوردا لهلایه ن ئیسرافیلهوه كه فوو كردنی یه كهمهو هه رچی له ئاسمانه كان و زهوی هه یه هه ر هه مووی ئه مریت و تیا ئه چیت ، ته نها ئه وهی كه خوی گهوره ویستی لی بیت، كه وتراوه: ئیسرافیل خویته تی وه دواتر خویشی ئه مریت، یان فریشته ی گیانکیشانه، یان هه لگرانی عهرشی پیروزی خوی گه ورهن، یان شه هیده كانن، یان موسا پیغه مبه ره (ﷺ).

سپیهم : باوهربوون به زیندووبوونهوه :

ئه وهش ئه وه یه كه خوی گهوره به نده كانی له گوپه كانیان ده رده كات و زیندوو یان ده كاته وه ، به پیی په تی و بن ئه وهی پیلایان له پی بن ، به پرووی ، بن جلوبه رگ ، به خه ته نه نه كراوی ، هیچ شتیکیان پی نیه ، ئه وهش له دوا ی ئه وه دیت كه بو دووم جار فوو ده كری به كه په نادا ، خوی گهوره ده فهرمویت : (تَمْ نْفِخْ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر/68) واته : پاشان دووه مجار فووی پیا ئه كاته وه خه لکی هه ر هه مووی هه لئه ستن و له گوپه كانیان ده رئه چن وه ته ماشا ئه كهن، (تیوانی هه ر دوو فوو كردنه كه چل سآله).

خوی گهوره ده فهرمویت: (وُنْفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ) (یس/51) واته : وه دووم جار كه ئیسرافیل فوو ئه كات به كه په ناو شه پوردا ، ئه وان له ناو گوپه كانیانه وه به ره و لای خوی گهوره به خیرایی ئه روژن).

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت : ((يُخَشِرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُفَاءً عُرَاءً عُرَاءً))⁽⁵⁵⁾ واته : خه لکی له روژی قیامتدا ده درین له بهر و كو ده كرینه وه به رووی و پی په تیتی و خه ته نه نه كراوی

چوارهم : باوهربوون به پروداوه گهوره كانی قیامت :

خوی گهوره ده فهرمویت: (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) (المطففين/6) واته : روژی قیامت روژیكه كه خه لکی هه موویان رانه وه ستیزین له بهر دهستی په روه ردگاری هه موو جیهاندا به پیی په تی و به پرووی و به خه ته نه نه كراوی) .

ئه وهش بریتییه له هه ستانی خه لکی بو په روه ردگاری جیهانیان هه ستانیکی دوور و دریز له گوپه پانی قیامتدا ، بانگخواز دهنگی ده یانگات و چاو ده یانینیت، وه روژ لییان نزیک ده بیته وه ، وه به عاره قه ی خو یان له غاو ده کرین ، وه ده برینه سه ر هه وزه كه و ده فته ری كرداره كان بلاو ده كریته وه و دابه ش ده كریت و ته رازوو داده نریت و صیرات داده مه زریت ، له چه ند هه لو یستیکی مه زن و گه ورده و چه ندین حاله تی ترسناك .

(55) متفق علیه ، أخرجه البخاري برقم (3349) ومسلم برقم (2860) من حديث ابن عباس ، و أخرجه البخاري برقم (6527) ومسلم برقم (2859) من حديث عائشة .

پینجه م / باوه رپوون به لپرسینه وه :

خوای گه وه ده فه رمویت: (إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ (25) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ) (الغاشية/25-26) واته : به دنیایی شوینی گه پراندنه وهی ئەمان له دوای مردن هه ر بۆ لای خوومانه و بۆ لای ئیمه نه گه رپنه وه و بۆ لای که سی تر ناگه رپنه وه (25) پاشان به دنیایی لپرسینه وه یشیان له سه ر ئیمه یه خوومان لپرسینه وه یان له گه لدا نه که یان له سه ر کرده وه کانیان که له دونیادا وه لأمی پیغه مبه رانیان نه داوه ته وه و ئیمانیان نه هیناوه و کرده وه ی چاکیان نه کردوه (26).

وه ده فه رمویت: (فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (7) فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا) (الانشقاق/8) واته : نه و که سانه ی که له رۆژی قیامه ت کتابیان به ده سه تی راستیان پێ نه درێ که باوه رداران (7) ئەمانه حسابیکی سووک و ئاسانیان له گه لدا نه کری).

ههروه ها خوای گه وه ده فه رمویت: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (7) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ) (الزلزله/7-8) واته : له و رۆژه دا هه ر که سیک کرده وه ی چاکي کردبێ له دونیادا به ئەندازه ی مسقاله زه رپه ک واته : بچووکتین میرووله یاخود نه و گه رده ی که نه بینیت ته پو توژیک له په نجه ره یه که وه دیاره نه وه ش نه گرتیه وه، جا که سیک به ئەندازه ی یه کیک له و گه ردا نه چاکه و خیری کردبێ نه وه له رۆژی قیامه تدا نه جرو پادا شته که ی وه نه گری (7) وه به پیچه وانه یشه وه هه ر که سیک نه گه ر به ئەندازه ی میرووله یه کی بچووکی یان گه ردیکی بچووکی شه رو خراپه بکات له رۆژی قیامه تدا نه بینیته وه نه گه ر خوای گه وه لپی خووش نه ییت، نه گه ر لپی خووشوو نه وه هه یچ نه گه ر لپی خووش نه بووبی نه وه له رۆژی قیامه تدا خوای گه وه لپرسینه وه ی له گه لدا نه کات (8).

وه ده فه رمویت: (وَنُضَعُ الْمَوَازِينَ الْقَسِطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ) (الانبیاء/47) واته : وه له رۆژی قیامه تدا ته رازووی دادپه روه ری دا نه نین بۆ کیشانی کرده وه کانی مروف، وه هه یچ که سیک سه تم و زولمی لئ نا کریت، وه نه گه ر به ئەندازه ی گه ردیکی بچووکی له تووی دا نه ویله یه ک بیت نه وه نده کرده وه ی که می کردبێ نه یه نین و هه یچی نافه وتی و ناماده ی نه که یان بۆ نه وه ی پادا شت یان سزای بده ی نه وه له سه ری، وه به سه که ئیمه حساب و لپرسینه وه بکه یان له به ر ورده کاریمان که هه یچ شتی کمان لئ ون نابیت و نافه وتی).

وه لپرسینه وه ی دروستکاره کان دوو جو ره :

1- لپرسینه وه ی ئیمانداران :

ئهمه ش یان نیشان دانه وه یان مونا قه شه یه ، جا لپرسینه وه ی نیشان دان بۆ نه و که سانه یه که پینش وه خته موژده ی خووشیان پیدراوه له لایه ن خودا وه نه وانیش به خته وه ره کانن، به لگه ش له سه ر نه مه فه رمووده که ی (ئین عومه ر) ه که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی : ((إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ،

فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْفُهُ: فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا فَيَقُولُ: تَعَمَّ أَيُّ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَعْرِفُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ (...)⁽⁵⁶⁾ واته : خوی گهوره بهندهی ئیماندار له خوی نزیك ده کاته وه تا به داپوشین و لیبوردنی خوی دایده پوښیت ، پیی ده گوتربیت : ئه و تاوانانه ده ناسیته وه ؟ ئه و تاوانانه ده ناسیته وه ؟ ئه ویش ده لیت : به لئ ئه ی پهروه ردگار .. تا کو دان به هه موو تاوانه کانی خویدا ده نیت ، خوی وا ده بینته وه که وا به هه لاکه تدا چوه ، خوی گهوره ده فهرمویت : ئه وه من له دونیادا بوم داپوشیت و ئه مروش لیت خوش ده بم ، ئه مجار ده فته ری چاکه کانی پیی ده دریت .

به لام لیبرسینه وهی مونا فقه شه ، ئه مه خاوه ن تاوانه گهوره کانه له یه کتاپه رستان ، له وانه ی خوی گهوره وستی لیبته تی که سزایان بدات له بهر تاوانه کانیان به ناگر ، وه ده رته نجامیان بو به هه شته ، وه به لگه ش له سه ر ئه وه فهرمووده که ی دایکه عائیشه یه که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویته تی : ((لیس أحدٌ یحاسبُ یومَ القيامةِ إلا هلك)) فقلت : یا رسول الله (ﷺ) ، ألیس قد قال الله تعالی : (فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِیَمِینِهِ (7) فَسَوْفَ یُحَاسَبُ حِسَابًا یَسِیرًا) فقال رسول الله (ﷺ) : ((إنما ذلك العرض، ولیس أحدٌ یناقش الحساب یومَ القيامةِ إلا عذب))⁽⁵⁷⁾ واته : هیچ که سیك نییه له روژی قیامه تدا لیبرسینه وهی له گه ل بکریت ئیلا سزا ده دریت ، عائیشه فهرمووی : ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ، ئایا خوی گهوره نه یفه رمووه : (فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِیَمِینِهِ (7) فَسَوْفَ یُحَاسَبُ حِسَابًا یَسِیرًا) پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی : ئه وه لیبرسینه وه نییه به لکو ئه وه تنه ا پیشاندانی نامه ی کرده وه کانه ، به لام هیچ که سیك نییه مونا فقه شه ی لیبرسینه وهی له گه لدا بکریت له روژی قیامه تدا ئیلا سزا ده دریت .

2- لیبرسینه وهی بیباوه ران :

ئه وانه لیبرسینه وه یان له گه لدا ناکریت وه کو لیبرسینه وهی هاوسه ننگ کردن له نیوان چاکه کان و خراپه کاندان ، چونکه ئه وانه هیچ چاکه یه کیان نییه ، خوی گهوره ده فهرمویت : (وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا) (الفرقان/23) واته : وه کافران ئه گه ر له دونیا کرده وهی چاکیان کردبئ له روژی قیامه ت ئه یه نین و هه مووی ئه که یین به توژیکی بلا و بلا و ئه بیته وه وه هیچی نامیبت له بهر ئه وهی بو خوی گهوره نه یان کردووه پاداشتیان ده ست ناکه وئ .

به لکو له سه ر کرده وه کانیان راده وستیریت و دانیان پیدا ده نین ، ههروه کو له فهرمووده که ی پیشووی (ابن عمر) دا هاتووه : به لام بیباوه ر و دووره ووه کان ، ئه وا بانگ ده کرین له پیش هه موو دروستکراوه کان و پتان ده گوتربیت : (هُؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَيَّ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ) (هود/18) واته : نا ئه مانه بوون که له دونیادا درویان بو خوی گهوره هه لته به ست و درویان ئه دایه پال خوی گهوره ، ده ی

(56) متفق علیه ، أخرجه البخاري برقم (2441) ومسلم برقم (2768) .

(57) متفق علیه ، أخرجه البخاري برقم (6537) ومسلم برقم (2876) .

نه‌ه‌ه‌رت و له‌عه‌نه‌تی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره له سه‌مه‌کاران ب‌ی‌ ئه‌وانه‌ی که درۆ بۆ خ‌و‌ای گ‌ه‌وره هه‌له‌به‌ستن و به‌ناوی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌وه قسه‌ ئه‌که‌ن و درۆ ئه‌ده‌نه پ‌ا‌ل دینه‌که‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره⁽⁵⁸⁾.

شه‌شه‌م : باوه‌رپوون به‌ پاداشت و سزا :

ئه‌مه‌ش بریتیه‌ له باوه‌رپوون به‌وه‌ی که به‌هه‌شت حه‌قه و ئاگر حه‌قه ، جا به‌هه‌شت ئه‌و ماله‌یه که خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ئاماده‌ی کردووه بۆ به‌نده خ‌و‌پارێزه‌کانی ، هه‌موو جو‌ره خ‌و‌شیه‌کی هه‌ست پیکراو و مه‌عه‌نوی تیدایه ، که هه‌رگیز چاوه‌کان شتی وایان نه‌بینیوه و هیچ گوێیه‌ک نه‌ییس‌تووه و به‌ دلی هه‌ج که‌سێ‌کدا نه‌هاتووه ، وه ئاگریش بریتیه‌ له‌و ماله‌ی که خ‌و‌ای گ‌ه‌وره بۆ سزا دانی ب‌ی‌اوه‌ران ئاماده‌ی کردووه ، وه جو‌ره‌ها سزای هه‌ست‌پیکراو و مه‌عه‌نوی تیدایه .

خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ده‌فه‌رمووت: (تُمُّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (32) جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (33) وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ (34) الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ (35) الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِنَا كَذَلِكَ نُجْزِي كُلَّ كَفُورٍ (36) وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يُتَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكَّرٍ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ (فاطر/32-37) واته : پاشان هه‌ندی‌ک له به‌نده‌کانی خ‌و‌مان هه‌ل‌ب‌ژاردووهو ئه‌یانکه‌ین به‌ میرانگری ئه‌م قورتانه‌ پیرۆزه که زانیانی ئوممه‌تی پ‌ی‌خه‌مبه‌ری خوان (ﷺ) له‌ناو ئوممه‌تی پ‌ی‌خه‌مبه‌ریش (ﷺ) هه‌یه زولم له خ‌و‌ی ئه‌کات ئه‌وانه‌ن که یه‌کخ‌واپه‌رستن به‌لام تاوانی گ‌ه‌وره ئه‌نجام ئه‌ده‌ن ، وه هه‌شیانه مام ناوه‌نده ته‌نها واجبات جیه‌جی ئه‌کات و خ‌و‌ی له حه‌رام ئه‌پارێژی ، به‌لام واز له هه‌ندی له سونه‌ته‌کان دینیت و هه‌ندی شتی مه‌که‌روه‌یش ئه‌نجام ده‌دات ، وه هه‌شیانه بۆ هه‌موو خ‌یرو چاکه‌یه‌ک پ‌ی‌شپ‌رکن ئه‌کات و واجب و سونه‌ته‌کانیش جیه‌جی ده‌کات ، وه خ‌و‌ی له حه‌رام و مه‌که‌روه‌یش ئه‌پارێژی ، ئه‌مانه به‌ب‌ی ل‌پ‌ی‌رسینه‌وه ده‌خ‌رینه به‌هه‌شته‌وه ، به‌ ئیزنی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ، ئا ئه‌مه فه‌زلی یه‌کجار گ‌ه‌وره‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌یه که‌سێ‌ک که له پ‌ی‌شه‌نگ دا‌بن له کرده‌وه‌ی چاکدا (32) خ‌و‌ای گ‌ه‌وره بۆ ئه‌مانه‌ی که پ‌ی‌شه‌نگن به‌هه‌شتیکی داناوه که شوینی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه‌ که ئه‌چنه ناوی ، وه بازنی ز‌پ‌رو ئالتوون و جو‌ره‌ها مرواری و خشلی تر ئه‌کرێته ده‌ستیان ، وه پ‌و‌شاکیشیان له به‌هه‌شتدا ئاوریشمه (33) وه به‌هه‌شتیان ئه‌لین: حه‌مدو سه‌ناو ستایش بۆ خ‌و‌ای گ‌ه‌وره که غه‌م و خه‌فه‌تی دونیاو قیامه‌تی له‌سه‌ر ل‌ب‌ردین ، به‌ دلنیا‌یی په‌روه‌ردگارمان ز‌ور ل‌خ‌و‌شبووه به‌ تاوانه‌کا‌مان ، وه ز‌ور شوکرانه‌ب‌ژێره به‌ کرده‌وه‌ی که‌ممان (34) که ت‌یمه‌ی خسته ناو ئه‌م شوینه که شوینی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یه به‌ فه‌زلی و چاکه‌ی خ‌و‌ی که کرده‌وه چاکه‌کا‌مان به‌رامبه‌ر ئه‌م به‌هه‌شته نه‌بوو ، که له به‌هه‌شتدا لاشه‌و روحیشمان تووشی هه‌یلاکی و ماندوو‌یه‌تی و نا‌ره‌حه‌تی نا‌بیت (35) وه ئه‌وانه‌ی

(58) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (2441) ومسلم برقم (2768) .

که کافر بوونه ئاگری دۆزهخیان بۆ ههیه ، نه ئهوه تا لهناو دۆزهخدا بهرن و پشوو بدهن له سزا ، وه سزاشیان لهسهر سووک ناکرێ به لکو به هههمیشهیی لهناو سزادا دهبن ، بهم شیوازه سزای ههموو ئهوه کهسانه ئهدهینهوه که زۆر کافر بوونه(36) ئهوان لهناو ئاگری دۆزهخدا هاوار ئهکهن و ئهئین: ئهی پهروهردگار دهرفمان بکه لهم ئاگری دۆزهخه و بهمانگهپینهوه بۆ دونیا تا کردهوهی چاک بکهین جگه لهو کردهوه خراپانهی که کردوومانه له هاوبهشپیراردان و تاوان ، بۆیه پێیان ئهفهرمووئ: ئایا ئهوهنده تهمهئمان درێژ نهکردن که مهبهستتان بوایه دهتانتوانی یادی خواي گهوره بکهنهوه و سودمه ند بن له حهق ، وه ئاگادارکه رهوه و ترسینه ریشتان بۆ هات که پێغه مبهری خوا (ﷺ) بووه ، یاخود وتراوه: مووی سپی و سهرو ریش سپیتهی بووه ، دهی بچێژن سزای ئاگری دۆزهخ، وه ئه م ستهمکارانه که شه ریکیان بۆ خواي گهوره داناوه ههچ که سیک نیه که پشتیوانیان بێت وه پرزگاریان بکات له سزای خواي گهوره(37) .

باوه پربوون به قهدهر

بریتیه له باوه پریکی چه سپاو و بته و به کلاکه ره وه که وا خوی گه وره ته قدیری مه قادیری دروستکراوه کانی کردوو به زانسته نه زه لیکه ی خوی ، وه له (اللوح المحفوظ) دا نوسراوه ، وه به پیی ویست و مه شیئه تی خوی به جپی هیناوه و رای کردوو ، وه به توانای خوی هیناویه تیه بوون ، خوی گه وره ده فهرمویت : (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) (القمر/49) واته : نیمه هه موو شتیکیمان به قهدهر دروست کردوو هه موو شتیکی براوه ته وه و بریارمان له سر داوه

وه ده فهرمویت : (وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا) (الفرقان/2) واته : وه هه موو شتیکی دروست کردوو له م بوونه وه ره وه به حکمه تی خوی شی ته قدیری هه موو شتیکی کردوو وه نه اندازه ی بو داناوه و کاتی بو دیاری کردوو).

وه له و باسانه ی که باسی باوه پ به قهدهر له خوی ده یگریت ، نه مانه ن :

یه که م : باوه پ به زانست و زانیاری خوی گه وره :

نه زلی و نه به دی ، ده وره ی هه موو شتیکی داوه به گشتی و به درپژی و ورده کاری ، نه وه ی په یوه سته به کرداری به نده کانه وه ، له گوپرایه لی و سرپیچی ، خوی گه وره ده فهرمویت : (وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) (البقرة/29) واته : وه خوی گه وره زور زانایه به هه موو شتیکی). وه ده فهرمویت : (ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) (الأنعام/96) واته : نه م ته قدیرو ریخسته جوانه هی خوی که که زور به عزیزه ت و بالادست و زانایه).

جا خوی گه وره به زانستی خوی زانیویه تی کن گوپرایه لی ده بیت ، وه کن سرپیچی ده کن ، هه ره کو چون ده زانیت کن ته من ده کات له به ته مه نه کان و کن له ته مه نی که م ده کات .

دووهم : باوه پ به نوینی هه موو مه قادیره کان له (اللوح المحفوظ) دا له لایه نی خوی گه وره وه :

خوی گه وره ده فهرمویت : (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) (الحديد/22) واته : هیچ به لاو موسیبه تیک له بی بارانی و وشکه سالی و لاوازی و که موکوپی تووشتان نابئ له سر زه ویدا یان له نه فی خوتاندا به نه خوشی و گرانی و نه بوونی و مردن ئیلا نه مانه هه مووی له (اللوح المحفوظ) دا نووسراوه ته وه پیش نه وه ی که دروستکراوه کان دروست بکه ین، یان پیش نه وه ی نه موسیبه ته بیت وه به راستی نه م شته لای خوی گه وره زور ئاسانه که زانیاری به هه موو نه و شتانه هه بیت و نووسیبتی و له (اللوح المحفوظ) دا جیگری کردب).

وه ده‌فه‌رمووت: (عَالِمِ الْعَيْبِ لَا يُعْزَبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْعُرٌ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) (سبأ/3) واته: خوای گه‌وره زانای نه‌په‌یه‌کانه و هه‌یج شتیک له خوای گه‌وره ناشاردرپه‌ته‌وه نه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی می‌رووله‌یه‌کی وردی بچوو‌کیش بی‌ت، یان به نه‌ندازه‌ی مسقالی گه‌ردیک بی‌ت له ئاسمانه‌کان بی‌ت یان له زه‌وی بئ ئیلا خوای گه‌وره زانیاری پی‌یه‌یه، یان له مه‌ه بچوو‌کت بئ یان گه‌وره‌تر بی‌ت، ئیلا هه‌مووی له کتابیکی ئاشکرا جی‌گیر کراوه نووسراوه که (اللوح المحفوظ)ه.

وه له (عبدالله بن عمرو بن العاص)ه‌وه هاتوه و ده‌لێت: گویم لیبوو پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: ((كتب الله مقادير الخلائق قبل أن يخلق السماوات والأرض بخمسين ألف سنة، قال: وعرشه على الماء))⁽⁵⁹⁾ واته: خوای گه‌وره مه‌قادی‌ری هه‌موو دروستکراوه‌کانی نویسه‌ه پیش ته‌وه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات به په‌نجا هه‌زار سأل، وه فه‌رموو: وه عه‌رشه‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو.

له (عبادة بن الصامت)ه‌وه هاتوه و ده‌لێت: گویم لیبوو پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: ((إنَّ أول ما خلق الله تعالى القلم، فقال له: اكتب، فقال: ربِّ! وماذا اكتب؟ قال: اكتب مقادير كل شيء حتى تقوم الساعة))⁽⁶⁰⁾ واته: یه‌که‌مجار خوای گه‌وره قه‌له‌می دروست کرد پی‌یه‌ فه‌رموو: بنووسه، وتی: په‌روه‌ردگارا! چی بنووسم؟ فه‌رموو: مه‌قادی‌ری هه‌موو شتیک بنووسه تا‌کو رۆژی قیامه‌ت).

خوای گه‌وره زانست و نویسنی له نایه‌تیکدا کو‌کردوه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمووت: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) (الحج/70) واته: ئایا نازانی که هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌یه خوای گه‌وره زانیاری به هه‌مووی هه‌یه، وه هه‌موو ته‌م شتانه له کتابیکی‌دا لای خوای گه‌وره نووسراوه که (اللوح المحفوظ)ه، ته‌م شته‌ش که خوای گه‌وره زانیاری به هه‌موو شت هه‌یه له زه‌وی و ئاسمان به دلنیا‌یی لای خوای گه‌وره شتیکه‌ی زۆر ئاسانه.

سێیه‌م: باوه‌ر به‌ ویست و مه‌شیه‌ته‌ی تپه‌ری خوای گه‌وره:

ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بی‌ت ده‌بی‌ت و ئه‌وه‌ی ویستی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت نابیت، هه‌یج ری‌گری‌ک نییه له‌وه‌ی بی‌ه‌خشیت و هه‌یج به‌خشه‌ری‌ک نییه له‌وه‌ی بی‌گری‌ته‌وه، وه ئه‌وه‌ی ته‌و قه‌زای بکات هه‌یج که‌سه‌یک ناتوا‌نیت ره‌ددی بکاته‌وه، وه له‌مولکه‌که‌یدا هه‌یج شتیک روو نادات ئیلا ته‌وه نه‌بی‌ت که ده‌یه‌وی‌ت، هه‌یدایه‌تی هه‌ره‌که‌سه‌یک بدات به فه‌زلی خو‌ی ده‌یدات، وه هه‌ره‌که‌سه‌یک گو‌مرا بکات به دادپه‌روه‌ری خو‌ی گو‌مرا ده‌کات، هه‌یج که‌سه‌یک نییه به‌ره‌رچی حوکمه‌کانی بداته‌وه یان تپیننی هه‌بی‌ت به‌رانه‌ریان.

(59) رواه مسلم برقم (2653).

(60) أخرجه أبو داود برقم (4700) والترمذي برقم (2155).

خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ) (البقرة/253) واته : نه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی لئ بوایه‌ه‌لکی له‌ دوا‌ی نارذنی پیغه‌مبه‌ران کوشتاری یه‌کتریان نه‌ئه‌کرد ، به‌تایبه‌تی له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌لگه‌ی پروون و ئاشکرایان بو‌هات ، به‌لام ئیختیلاف و جیاوازی که‌وته نیوانیانه‌وه ، هه‌یان بوو ئیمانی هینا به‌ پیغه‌مبه‌ران و شوین پیغه‌مبه‌ران که‌وت وه هه‌یان بوو کوفری کرد ، نه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی لئ بوایه‌ه‌لوان کوشتاری یه‌کتریان نه‌ئه‌کرد ، به‌لام خوای گه‌وره ویستی له‌هه‌ر شتیک بئ ئه‌یکات که‌س نیه ویستی خوای گه‌وره بگه‌رینتیه‌وه).

وه ده‌فرمویت : (لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ (28) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (التکویر/28-29) واته : بو‌هه‌ر که‌س‌یک له‌ ئیوه که ویستی هیدایه‌ت و دامه‌زراوی و جیگیری هه‌بیت (28) به‌لام ئیوه هه‌یج ویستیکتان نیه مه‌گه‌ر خوای گه‌وره په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان ویستی لئ بیت ، وه ویستی ئیوه تاییعه بو‌ ویستی خوای گه‌وره)

چواره‌م : باوه‌ر به‌وه‌ی خوای گه‌وره هه‌موو بونه‌وه‌ره‌کانی دروست کردووه و هیناویه‌تیه بوون :

جا خوای گه‌وره دروستکاره ، وه جگه له‌ ئه‌و دروستکاره ، وه هه‌موو شته‌کان ، زات و صیفات و جو‌له‌یان دروستکاران ، داهینراون ، وه خوای گه‌وره‌ش دروستی کردوون و هیناویه‌تیه بوون ، خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) (الزمر/62) واته : خوای گه‌وره دروستکاری هه‌موو شتیکه ، وه خوای گه‌وره تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا هه‌یه‌و خو‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌ره به‌رپوه‌هات و هه‌لسوکه‌وقی تیدا ده‌کات).

وه ده‌فرمویت : (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ) (الصافات/96) واته : له‌ کاتیکیدا خوای گه‌وره ئیوه‌و کرده‌وه‌کانیشی دروست کردوون ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر خوای گه‌وره دروستکاره).

جا کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان هه‌مووی دروستکاروی خوان ، به‌لام که‌سبی ده‌ستی خو‌یانه ، خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ) (البقرة/286) واته : هه‌ر که‌س‌یک هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک بکات له‌ چاکه ئه‌وه نه‌جرو پاداشتی خو‌ی ده‌ست نه‌که‌وی وه هه‌ر تاوا‌نیکیش بکات له‌ خراپه به‌هه‌مان شیوه‌سزای خو‌ی وه‌رئه‌گریت).

پینجه‌م : باوه‌ر به‌وه‌ی که‌وا هه‌یج په‌یوه‌ست بوونیک نییه له‌ نیوان ویست و خو‌شه‌ویستنیدا :

ره‌نگه ویستی له‌سه‌ر شتیک بیت به‌لام خو‌شی نه‌ویت ، وه ره‌نگه شتیک‌ی خو‌ش بویت به‌لام ویستی له‌سه‌ر نه‌بیت ، له‌به‌ر حیکمه‌تیک‌ی خو‌ی که‌ ده‌یباته‌سه‌ر و جئ به‌ جئ ده‌کات ، وه له‌به‌ر مه‌به‌ستیک‌ی مه‌حکه‌م ، خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) (السجدة/13) واته : نه‌گه‌ر ئیمه ویستمان لئ بوایه هه‌موو که‌سیکمان

هیدایه‌ت ئەدا بۆ رێگای راست وه هیچ کافرێک له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ئه‌بوو ، به‌لام وته‌ی من جیبه‌جی بووه وه بریاری خۆم داوه ، ئەبێ دۆزه‌خ له‌ کافرانی جنی و مروّفه‌کان پڕ بکه‌م).
 وه ده‌فه‌رمووت: (إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ) (الزمر/7) واته : نه‌گه‌ر تێوه‌ کوفر بکه‌ن به‌ سه‌ره‌تاو کو‌تایی و جن و مروّفه‌وه ئەوا به‌راستی خوای گه‌وره زۆر ده‌وله‌مه‌ندو بێ پێویسته‌و پێویستی به‌ عیباده‌ت کردنی تێوه‌ نیه‌و هیچ له‌ مولکی خوای گه‌وره که‌م ناکات، به‌لام وه‌ رازی نابێ به‌نده‌کانی که‌ کوفر بکه‌ن و پێی خۆش نیه‌و فه‌رمانی پێ ناکات ، به‌لام نه‌گه‌ر شوکرانه‌بژێری خوای گه‌وره بکه‌ن نه‌وه خوای گه‌وره به‌وه‌ رازی‌ه‌و رازی ئەبێ لیتان، به‌لام هیچ له‌ مولکی خوای گه‌وره زیاد ناکات).

شه‌شه‌م : باوه‌ر به‌وه‌ی که‌وا هیچ دژ به‌یه‌کیک نییه‌ له‌ نێوان شه‌رع و قه‌ده‌ردا :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت : (إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ (4) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ (5) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ (6) فَسَيُسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ (7) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ (8) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ (9) فَسَيُسِّرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ (10)) (اللیل/4-10) واته : ئەو کرده‌وانه‌ی که‌ نه‌یکه‌ن دژ به‌یه‌ک و پێچه‌وانه‌ن و هه‌موو خه‌لکی یه‌ک شی‌واز نیه‌ (4) که‌سیک ئەو ماله‌ی که‌ هه‌یه‌تی له‌ پێناو خوای گه‌وره‌دا بیه‌خشی وه‌ ته‌قوای خوای گه‌وره بکات وه‌ خۆی له‌ حه‌رام و سه‌رپێچی و تاوان بپارێزی (5) وه‌ باوه‌ری به‌ پاداشتی خوای گه‌وره هه‌بێ که‌ ئەم کاتیک که‌ ئەبه‌خشی خوای گه‌وره ئەجرو پاداشتی ئەداته‌وه، یاخود باوه‌ری به‌وه‌ هه‌بێ که‌ خوای گه‌وره جیگای بۆ پڕ نه‌کاته‌وه، یاخود باوه‌ری به‌ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هه‌بێ، یان باوه‌ری به‌و نیعه‌تانه‌ هه‌بێ که‌ خوای گه‌وره پێی به‌خشیوه‌وه، یاخود باوه‌ری به‌ به‌هه‌شت هه‌بێ، ئەو ته‌فسیرانه‌ی بۆ کراوه‌ (6) ئەوه‌ تێمه‌یش کاری چاکه‌و خیری بۆ ناسان ئەکه‌ین (7) به‌لام که‌سیک که‌ په‌زیل و چرووک بێ وه‌ خۆی به‌ بێ پێویست بزانی له‌ خوای گه‌وره‌و ئەجرو پاداشته‌که‌ی (8) وه‌ باوه‌ری به‌وه‌ نه‌بێ کاتیک ئەم به‌خشی خوای گه‌وره جیگای بۆ پڕ ده‌کاته‌وه، یاخود خوای گه‌وره ئەجرو پاداشتی ده‌داته‌وه، یان خوای گه‌وره به‌هه‌شتی پێی ده‌به‌خشی (9) ئەمه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی تره‌وه‌ کاری دۆزه‌خی بۆ ناسان ئەکه‌ین (10)

ئەوه‌ش چونکه‌ شه‌رع کتیبێکی کراوه‌یه ، وه‌ قه‌ده‌ریش غه‌یبیکی شاراوه‌ و نادیاره ، جا خوای گه‌وره ته‌قدیری مه‌قادیری به‌نده‌کانی کردووه ، وه‌ ئه‌ویشی لێیان شاردووه‌ته‌وه و فه‌رمانی پێ کردوون و نه‌هی لێ کردوون و ئاماده‌ی کردوون و کۆمه‌کی کردوون ، بۆ ئەوه‌ی ئاماده‌ بن بۆ جێ به‌ جێ کردنی فه‌رمانه‌کانی و دوور که‌وته‌وه له‌ نه‌هیکراوه‌کانی ، وه‌ بیانووی بۆ هیناونه‌ته‌وه که‌ رێگریک هاته‌ رێگایان له‌ رێگریه‌یه‌کانی ته‌کلێف ، جا بۆیه‌ هیچ که‌سیک حوجه‌ و بیانووی نییه‌ بۆ ئەنجامدانی سه‌رپێچی و وازه‌نیان له‌ گوێرایه‌لی و به‌ بیانووی ئەو قه‌ده‌ره‌ی باسکرا ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت : (سَيَسْأَلُ الَّذِينَ أُشْرِكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا آَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزْمًا مِّنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ دَأَفُوا بِأَنفُسِنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تُخْرَضُونَ (148))

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ (الأنعام / 149-148) واته : موشریکان ئه‌یانووت: ئه‌گهر خوای گه‌وره ویستی لئ بوایه نه‌ئیمه‌و نه‌ باوک و باپیرانی‌شمان شه‌ریکمان بو خوا دانه‌ئنا ، وه هیچ شتیکی‌شمان له‌سهر خوئمان حه‌رام نه‌ئه‌کرد هه‌موو ئه‌و خراپانه‌ی که ئه‌یان کرد دایانه پال خوای گه‌وره ، به‌م شیوازه موشریکانی پیش ئه‌مانیش ئاوا دروئیان ئه‌کردو دروئیان ئه‌دایه پال خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، تا سزای ئیمه‌یان چه‌شت تا خوای گه‌وره سزای بوئیان دابه‌زاند ، ئه‌ی محمد (ﷺ) پییان بلئ: ئایا هیچ زانیاریه‌کتان هه‌یه تا بوئمانی ده‌رکه‌ن و ئاشکرای بکه‌ن له‌سهر ئه‌م شتانه‌و خوای گه‌وره رازیه به‌م کارانه‌ی ئیوه ، ئیوه هیچ زانیاریه‌کتان نیه‌و ته‌نها شوئنی گومان و خه‌یال که‌وتوونه ، وه ته‌نها وه‌هم و گومان و دروو خه‌ملاندیکه خوئتان داتانناوه (148) ئه‌ی محمد (ﷺ) پییان بلئ: حوجه‌و به‌لگه‌ی به‌کلاکه‌ره‌وه لای خوای گه‌وره‌یه که به‌سه‌رتاندا جیگی‌ری کردووه ، بوئه هیچ که‌سیک به‌لگه‌و بیانوی نیه له‌کوفرو تاوانکردندا ، ئه‌گهر ویستی لئ بوایه هیدایه‌تی هه‌مووتانی ئه‌دا به‌لام خوئتان ریگای هیدایه‌ت ناگرنه به‌رو لی لائه‌ده‌ن (149) .

جا له‌سه‌ره‌تاوه بانگه‌شه‌که‌یانی به‌ درو خسته‌وه و ، پاشان سزای خویان چه‌شت ، جا ئه‌گهر قه‌ده‌ر حوجه‌و و بیانو بوایه‌ت بوئیان ئه‌وا سزای خویان نه‌ده‌چه‌شت ، وه ساخته‌یی بانگه‌شه‌که‌ی ده‌رخست و ئاشکرای کرد ، سیه‌م : ئه‌وان ته‌ماشای کیتابه‌که‌ی خوئانیان نه‌کردووه و کاره‌که‌یان له‌ زانسته‌وه سه‌رچاوه نه‌گرتووه تا ئه‌م قسه‌یه بکه‌ن و ئه‌وه بیته حوجه‌به‌ک بوئیان ، به‌لکو ئه‌وه له‌سه‌ر گومان و قسه‌هه‌لبه‌ستن بنیات نراوه ، نه‌ک له‌سه‌ر هیچ شتیکی تر ، که‌وا‌بوو حوجه‌و به‌لگه‌ به‌هیزه‌که بو خوای گه‌وره بوو .

جا له‌باس و بابه‌تی قه‌ده‌ردا دوو تاقم گومرا بوون :

یه‌که‌میان : قه‌ده‌رییه‌ی نوبات :

ئه‌وانه‌ن که زیاده‌ره‌وییان کرد له‌سه‌لماندنی کرداری به‌نده‌کاندا و ئینکاریان کرد له‌و قه‌ده‌ره‌ی له‌ پیشدا باسکرا ، ئه‌وانیش دوو پله‌ن :

1- **زیاده‌ره‌وه‌کان** : ئه‌وانیش یه‌که‌مه‌کانیان ، ئه‌وانه‌ی له‌کوئایی سه‌رده‌می هاوه‌لاندایه‌یدا بوون ، وه باوه‌ریان بوو که‌وا هه‌موو کاره‌کان نوئ و تازهن ، جا له‌و کاته‌دا هاوه‌لان رهددی ئه‌وانیان دایه‌وه ، وه‌کو ئین عه‌باس و ئین عومه‌ر ، وه ئه‌وانه ئینکاریان کرد له‌ زانست و نوسین و ویست و دروست کردن .

2- **مقتصدون (ئیه‌نده‌کان)** : ئه‌وانیش بریتین له‌ موعته‌زیله ، ئه‌وانه‌ی که زانست و نوسینیان سه‌لماند به‌لام ئینکاریان له‌ ویست و دروستکردن کردووه ، وه باوه‌ریان وایه که به‌نده‌کان خوئیان کاری خوئیان دروست ده‌که‌ن .

دووهم : جه‌برییه‌کان :

ئه‌وانه‌ن که زیاده‌په‌وییان کرد له سه‌ماندنی کرداری په‌روه‌ردگادا ، تاوه‌کو کار گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی هه‌موو ویست و توانایه‌کیان له به‌نده‌ دامالی ، وایان لێکرد که‌وا کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانیان وه‌کو ناچاری ته‌ماشاکرد هه‌روه‌کو چۆله‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌له‌رزیت ، وه‌ نه‌فی حیکمه‌ت و هۆکاریان له‌ کاره‌کانی خوادا کرد ، ئه‌وانیش دوو پله‌ن :

1- زیاده‌په‌وه‌کان : ئه‌وانه‌ش زه‌ندیکه‌ صوفیه‌کانن، ئه‌وانه‌ی که بانگه‌شه‌ی بینینی حه‌قیقه‌تی گه‌ردوونی ده‌که‌ن ، وه‌ رێگا به‌ خۆیان ده‌ده‌ن هه‌موو کارێک بکه‌ن ، به‌ بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ڵ قه‌ده‌ردا ده‌گونجیت و کۆکه‌ ، وه‌ یه‌که‌ی له‌ شاعیره‌کانیان ده‌لێت :

أصبحت منفِعلاً لما تختاره مني ففعلني كله طاعات (61)

2- مقتصدون (نێوه‌نده‌کان) : ئه‌وانیش ئه‌شعه‌رییه‌کانن ، ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ بیردۆزه‌ی (الکسب) هه‌یه‌ ، وه‌ توانای به‌نده‌ ده‌سه‌لمێنن به‌ بێ‌ کاریگه‌ری!

وه‌ هه‌ردوو تاقمه‌که‌ وه‌لام دراونه‌ته‌وه‌ به‌ شهرع و به‌ عه‌قل :

1- ئه‌وانه‌ی ئینکاری هه‌ر چوار پله‌که‌ی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن - زانست و نوسین و ویست و دروستکردن - که له‌ پێشدا باسکرا : ئه‌و ده‌قانه‌ی وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌ که به‌ راشکاوی ده‌یسه‌لمێنن ، وه‌ واقعی‌ش ده‌لاله‌تی بۆ ده‌کات که‌وا هه‌ندێ جار که‌سێک ده‌یه‌وێت شتێک بکات به‌لام شتێک ده‌بێته‌ رێگر و نایکات .

2- وه‌ جه‌برییه‌کان که زیاده‌په‌وییان کردووه له سه‌ماندنی قه‌ده‌ردا ، ئه‌و ده‌قانه‌ وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌ که ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر سه‌ماندنی ئیراده‌ و کار و ویستی به‌نده‌کان ، وه‌ واقعی‌ش ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا مرۆف ده‌توانیت جیاوازی بکات له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی به‌ ویستی خۆی ده‌یکات و ئه‌وانه‌ی ناچاره‌ بۆ ئه‌نجامدانی .

هه‌روه‌ها ده‌قه‌ شه‌رعیه‌کان زۆرن له‌سه‌ر سه‌ماندنی حیکمه‌ت و هۆکار بۆ کرداره‌کانی خوای گه‌وره‌ .

(61) أنظر: الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان ص (237) .

قورئان

قورئان قسه وکهلامی خوابه ، خوی گهوره دهفهرمویت : (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ) (التوبة/6) واته : نهی محمد (ﷺ) نه گهر به کینک له موشریکان په نای بو هینایت نهوا تو په نای بده ، تا کهلامی خوی گهوره نه بیستی ، واته : قورئانی پیروز ، دواي نه وهی که کهلامی خوی گهوره ی بیست (قورئانی پیروز) بیگه یه نه وه به شوینی نه مینی خوی ، له بهر نه وهی نه مانه که سانیکن که زانیاریه کی باشیان نیه که خیرو شهریان بو لیک جیا بکاته وه).

پیغه مبهری خوا (ﷺ) کاتی داواي دالدهی ده کرد له هوزه کان ، له کاتی مهوسمی حه جدا و ده یفه رموو : (أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ ، فَإِنَّ قَرِيشًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أَبْلِغَ كَلَامَ رَبِّي) (62) واته : نایه پیاو پیکتان تیدا هه یه مباته وه بو لای هوزه که ی خوی ، چونکه نه وه تا قوره ییش ریگر بوون له وهی قسه ی خوا که م بگه یه نم).

جا قورئانی پیروز قسه ی خوی گهوره یه له حه قیقه تدا ، به پیته کانی و مانا کانیه وه ، له قسه ی دروستکراوه کان ناچیت ، له لایه ن خوی گهوره وه دابه زینراوه ، خوی گهوره له سه ره تا وه خوی قسه ی پیکردوو ، وه وه حی کردوو بو (روح الامین) که جبریله ، نه ویش دایبه زانده سه ر دلّی محمد (ﷺ) ، به چند جاریک و به بهش بهش ، نه ویش به سه ر خه لکیدا خویندیبه وه ، خوی گهوره ده فه رمویت : (وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا) (الإسراء/106) واته : وه نه م قورئانه شمان دابه زانددوو به بهش بهش نه ک به یه کجار بو نه وه ی بو خه لکی بخوینتیه وه به هپواشی و له سه ر خوئی ، چونکه نه گهر هه مووی به یه که وه دابه زبایه نه یانته توانی له بهری بکه ن، یان جیبه جن کردنی نه وه هه موو حوکمانه له سه ریان قورس نه بوو).

جا نه گهر خه لکی نه م قورئانه یان خوینده وه یان له موضه فه کاندانوسیانه وه یان له سنگیاندا له بهریان کرد ، نهوا له وه ده رناچیت که هه ر له حه قیقه تدا قسه ی خوی گهوره بیت ، چونکه قسه له راستیدا ده تریتنه پال نه وه که سه ی له سه ره تا وه وتویه تی نه ک نه وه که سه ی که ده یگه یه بیت ، جا خویندنه وه جیاوازه له گه ل خویندراوه که دا ، وه نوسین جیاوازه له گه ل نوسراوه که دا ، وه له بهر کردن جیاوازه له گه ل له بهرکراوه که دا ، تا بهو شیوه هه موو کرداره کانی تر ، جا کار و کرده وه که هی که سی خوینتیه یان نوسه ر یان نه وه ی له بهری کردوو ، وه قسه ش قسه ی خوی گهوره یه ، خوی گهوره ده فه رمویت : (قُلْ تَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ) (102) وَلَقَدْ تَعَلَّمَ أَتَّهْمَ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ، لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ) (النحل/102-103) واته : نهی محمد (ﷺ) پیمان بلن : نه م قورئانه پیروزه جبریل دایبه زانددوو له لایه ن

(62) رواه الخمسة : أخرجه أحمد برقم (15192) وأبو داود برقم (4734) والترمذي برقم (2925) والنسائي في السنن الكبرى برقم (7680) وابن ماجه برقم (201) من حديث جابر .

خوای گه‌روه‌وه و حه‌ق و راست و دادپه‌روه‌وه و هه‌یج هه‌له‌یه‌کی تیا نیه بو ئه‌وه‌ی باوه‌پداران جی‌گیرو دامه‌زراو بکات له‌سه‌ر باوه‌په‌که‌یان ، وه هیدایه‌ت و موژده‌یه بو موسلمان (102) به دلنایایی ئیمه ئه‌زانین که کافران ئه‌لین ئه‌م قورئانه مروفتیک فیری محمدی (ﷺ) کردوو ، به‌لام ئه‌وه‌ی که ئیوه ئه‌لین که‌سیکی گاور پی‌خه‌مه‌ری خوای (ﷺ) فیر ئه‌م قورئانه کردوو زمانی ئه‌وان ئه‌عجه‌می بووه عه‌ره‌بی نه‌بووه ، وه ئه‌م قورئانه‌ش به زمانیکی عه‌ره‌بی ئاشکرا دابه‌زیوه پره له ره‌وانبیزی و به‌لاغه‌ت و فه‌صاحه‌ت (103) .

خوای گه‌وره ئه‌و که‌سانه‌ی به کافر داناوه که ئه‌م قسه‌یه ده‌ده‌نه پال مروف ، وه هه‌ره‌شه‌ی سه‌قه‌ری لی داوان ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (سَأُصَلِّيهٖ سَقَرًا) (المدرثر/26) واته : ئه‌بی بیخه‌مه ناو دۆزه‌خه‌وه (سه‌قه‌ر) ناویکه له ناوه‌کانی دۆزه‌خ، واته: ئه‌یانسووتین).

له‌م بواره‌دا دوو کۆمه‌ل گومرا بوون :

یه‌کیکیان / جه‌ه‌می و موعته‌زیله‌کان :

ئه‌وانه‌ی که ئینکاریان له سیفاته‌کانی خوا کرد ، وه نه‌فی قسه‌کانیان کرد ، وه باوه‌پیان وایه که قسه بدریته پال خوا وه‌ک ئه‌وه‌یه درووستکراو بدریته پال درووستکار ، وه‌ک عبدالله ، وه مالی خوا ، وه حوشتره‌که‌ی خوا ، ئه‌مانه ناچنه بواری زیادکردنی سیفه‌تیک بو وه‌سفکراوه‌که.

وه‌لام بو ئه‌و تاقدانه : ئه‌وه‌ی ده‌دریته پال خوا یان ده‌بی سیفه‌تیک بیت به زاتی خو‌ی راه‌ستابیت ، ئه‌وا ده‌بیته زیادکردنی درووستکراو بو درووستکاره‌که‌ی ، وه‌یان ده‌بی وه‌صفیک بیت ناکریت خو‌ی بو خو‌ی راه‌ستابیت ، وه‌کو ژیان و بیستن و بینین و زانست و قسه (که‌لام) ، ئه‌وه‌ش ده‌بیته زیادکردنی وه‌صفیک بو وه‌سفکراوه‌که ، هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌ی ئه‌وان بانگه‌شه‌ی بو ده‌که‌ن جیاوازه له گه‌ل قورئان و فه‌رمووده و ئیجماعا .

دووهم / سیفاته‌کان له کوللابیه و ئه‌شعه‌ری و ماتوریدیه‌کان :

ئه‌وانه‌ی قسه‌کانی خوا گه‌وره‌یان سه‌لماندوووه و به‌وه‌ی که واتایه‌کی کۆنی هه‌یه وله خویدا راه‌ستاوه ، به‌لام بیت و ده‌نگه‌کان درووستکراوان به مه‌به‌ستی ده‌برینی ، یان بو ئه‌وه‌ی ئه‌و واتا کۆنه‌ی پی بوتریته‌وه که نو‌ی نابیته‌وه ، وه په‌یوه‌ست نیه به ویستی خو‌یه‌وه.

قسه‌ی خویان بچووک کرده‌وه بو ته‌نها مانا به بی بیت و ده‌نگ ، وه ئه‌و ده‌نگه‌ش که دایک و باوکمان له به‌هه‌شتدا بیستیان و ئه‌وه‌ش که موسا (ﷺ) بیستی له لای داره‌که کردیانه درووستکراو ، نه‌ک قسه‌ی راسته‌قینه‌ی خوا بیت.

وه بو وه‌لامی ئه‌وانه ده‌لین : قسه به هه‌یج شتیک ناگوتریت ئیلا ده‌بی ئه‌و دوو کاره‌ی له خویدا کۆ کردبیته‌وه ، وه ئه‌و قسه‌ی که مروف له ناخی خویدا ده‌یکات پی ناگوتریت قسه (که‌لام) ، له گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌وان وتیان جیاوازه له گه‌ل قورئان و فه‌رمووده و ئیجماع .

بینینی خوی گهوره

وه له باوه ربوون به خوا و به رۆژی دوایی ، باوه ربوونه به بینینی خوی گهوره له قیامه تدا له لایه ن ئیماندارانه وه ، بینینیک به چاوی خویان ، به بئ دهوردان ، له دوو کات و جیگادا :

یه کتیکیان : له گۆره پانی قیامه تدا ، واتا : کاتی لئیرسینه وه .

دووهم : پاش ئه وهی ده چنه ژوووره وه بۆ به ههشت .

خوی گهوره ده فهرمویت : (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ (22) اِلٰى رَجْمًا نَّاطِرَةٌ) (القیامة/22-23) واته : له رۆژی قیامه تدا کۆمه لئیک پروو گه شاره و پهرشنگدارو جوانن و ئه دره وشینه وه (22) له بهر ئه وهی ته ماشای خوی گهوره ئه کهن ، که ئه مه بیه به لگه یه له سه ر بینینی خوی گهوره له رۆژی قیامه تدا ، وه له به هه شتیشدا باوه پداران خوی گهوره ئه بینن (23)

وه ده فهرمویت : (عَلَى الْأَرْئِكَ يَنْظُرُونَ) (المطففين/23) واته : ئه مانه له سه ر جۆلانئ و شوینه به رزه کانی به هه شته وه ته ماشای نازو نبعمه ته کان ئه کهن ، یا خود ته ماشای خوی گهوره ئه کهن).

وه ده فهرمویت : (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ) (یونس/26) واته : ئه وه که سانه ی که چاکه کار بوونه (حوسنا) یان بۆ هه یه ، واته : به هه شت (وَزِيَادَةٌ) وه ئه جرو پاداشتیان چه ند جاریکه ، وه (وَزِيَادَةٌ) بریتیه له بینینی خوی گهوره وه کو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له فهرمووده ی سه حیحدا باسی کردووه)

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ته فسیریکه ی (وَزِيَادَةٌ) ی کردووه به بینینی رووخساره به خشنده وه به زه بیه که ی خوی گهوره⁽⁶³⁾ ، فهرمووی : - کاتئ ته ماشای مانگی چوارده ی کرد - : (إنکم سترون ربکم کما ترون القمر لیلة البدر لا تضامون فی رؤیته)⁽⁶⁴⁾ واته : ئیوه خوی خوتان ده بینن ههروه کو چۆن مانگ ده بینن له شهوی چوارده دا هیچ که سیک سته م له ویترا ناکات له بینیندا).

وه له م باسه دا دوو گرووپ و تا قم گومرا بوون :

یه که میان : ئه وانیه نه فی صیفاته کان ده کهن له جه هه مییه و موخته زیله و ئه وانیه رایان وه کو ئه وانه له گرووی رافیزه و ئیبازییه :

جا ئه وانه ئینکاری بینینیان کرد ، وه ئه و ئایه ته یان کردووه ته به لگه که وا خوی گهوره به موسا (ﷺ) ده لئیت : (لَنْ تَرٰی) (الأعراف/143) واته : ئه ی موسی له دونیادا تۆ ناتوانی من بیننی).

وه ئه و ئایه ته ی که ده فهرمویت : (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ) (الأنعام/103) واته : چاوه کان ناتوانن خوی گهوره ببینن له دونیادا به لأم له قیامه تدا باوه پداران خوی گهوره ئه بینن)

(63) أخرجه مسلم برقم (181) من حدیث صهیب ، وانظر : تفسیر الطبري (12/155).

(64) متفق علیه ، أخرجه البخاري برقم (554) ومسلم برقم (633) من حدیث جریر.

وه بۆ وه‌لامی ئه‌وانه ده‌ئین :

مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته‌ که ده‌فه‌رمویت : (لَنْ تَرَانِي) واته : له‌ دونیادا ، هه‌روه‌کو موسا (عليه‌السلام) داوا‌ی کرد ، وه‌ مه‌رج نییه‌ پیتی (لَنْ) بۆ نه‌فیکردنیکی هه‌تا هه‌تایی بیت ، وه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ی باسی نه‌فی ئیدراک ده‌کات بریتیه‌ له‌ نه‌فی ده‌وره‌دان نه‌ک نه‌فی بینین ، وه‌ ره‌نگه‌ جاری وا هه‌بیت بینین هه‌بیت به‌لام ئیدراک و ده‌وره‌دان نه‌بیت ، هه‌روه‌کو بینینی خۆز و مانگ و شاخه‌کان و نمونه‌ی ئه‌وانه ، له‌ گه‌ل بوونی ئه‌و هه‌موو به‌لگانه‌ی که گه‌یشتونه‌ته‌ پله‌ی ته‌واتور له‌ قورئان و فه‌رمووده‌دا له‌سه‌ر سه‌لمانندی بینینی خوا .

دووهم : خورافیه‌کان له‌ صوفی و بیدعه‌کاران :

ئه‌وانه‌ی زیاده‌په‌ویان کرد له‌ سه‌لمانندی خوا‌ی گه‌وره‌دا و باوه‌ریان وایه‌ که‌وا ده‌کریت خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ دونیاشدا ببیزیت بۆ ئه‌ولیاکانیان ، وه‌ چه‌ندین فه‌رمووده‌ی (موضوع) یان له‌و باره‌وه‌ باسکردوو ، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : (وَأَعْلَمُوا أَنْكُمْ لَنْ تَرَوْا رَبَّكُمْ حَتَّى تَمُوتُوا)⁽⁶⁵⁾ واته : باش بزنان که‌وا ئیوه‌ خوا‌ی خوتان نابین تاوه‌کو نه‌مرن) .

(65) أخرجه أحمد برقم (22864) والنسائي في السنن الكبرى برقم (7716) والآنبري في الشريعة برقم (881) واللفظ له ، من حديث عبادة وأخرجه ابن ماجه برقم (4077) من حديث أبي أمامة .

حقیقه‌تی ئیمان

1- ئیمان بریتیه له وتن و کردار ، وتنی دَل و زمان ، وه کرداری دَل و زمان و ئەندامه کان .

جا وتنی دَل : بریتیه له باوه‌ره‌که‌ی و به راست زاینه‌که‌ی و قایلبوونه‌که‌ی .

وه وتنی زمان : وتن به وشه‌ی ئیسلام و ده‌رخستن و راگه‌یاندنی شایه‌تمان .

وه وتنی دَل : ئەوه‌ی پێی هه‌لده‌ستیت له نیه‌ته‌کان و ئیراده‌کان وه‌کو خوشویستن و ترسان و تکا و پشت به‌ستن .

وه کرداری زمان : ئەوه‌ی به زمان ده‌یلت له زیکره‌کان وه‌کو پارانوه و خویندنه‌وه‌ی قورئان .

وه کرداری ئەندامه‌کان : ئەوه‌ی ئەندامه‌کان به هۆیه‌وه ده‌جولێته‌وه له په‌رسته‌هه‌سته‌یه‌کان .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (2) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيَمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (3) أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ) (الأنفال/2-4) واته : ئیماندارێ راسته‌قینه‌ ته‌نها ئەو که‌سانه‌ن کاتیک که یادی خوای گه‌وره‌یان له‌لا ئەکریت و ناوی خوای گه‌وره‌یان لا دینیت دلیان ده‌ترسیت و دینته‌له‌رزین، وه کاتیک بیه‌ویت تاوان بکات پێی بلینت: له‌خوا بترسه، دلی ده‌ترسیت و دینته‌له‌رزین ، وه کاتیک که‌ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌یان به‌سه‌ردا ئەخویندریته‌وه ئیمانیا پێی زیاد ئەکات ، وه ته‌نها پشت به‌خوای گه‌وره‌ئه‌به‌ستن و کاره‌کانیا ته‌نها به‌خوای گه‌وره‌ئه‌سپێرن (2) وه نوێژه‌کانیا له‌کاتی خویدا ده‌که‌ن به‌مه‌رج و روکن و واجبات و خشوعه‌وه، وه له‌وه‌ی که‌ پیمان به‌خشیوون هه‌ندیکی له‌پیناو خوای گه‌وره‌دا ئەبه‌خشن، که‌زه‌کات و سه‌رجه‌م مافه‌کانی تر ده‌گریته‌وه (3) ئا ئەم که‌سانه‌ی که ئەم سیفه‌تانه‌یان تبابێ ئەمانه‌ باوه‌رداری راسته‌قینه‌ن و ئیمانیا دامه‌زراو و ته‌واوه ، له‌لای په‌روه‌رگاریش له‌به‌هه‌شتا پله‌وپایه‌ی به‌رزیا هه‌یه‌ به‌گوێره‌ی ئیمانیه‌که‌یا هه‌مووی له‌یه‌ک ئاستدا نین، چونکه‌ به‌هه‌شتا سه‌د پله‌یه‌ وه لیخۆشبوونیا بۆ هه‌یه‌ له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌ بۆ تاوانه‌کانیا، وه رزق و رۆزه‌یکی فراوان و به‌پرزیا پێ ئەبه‌خشێ (4) .

وه ده‌فه‌رمویت : (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) (الحجرات/15) واته : ته‌نها ئیماندارێ راسته‌قینه‌ئه‌و که‌سانه‌ن که ئیمانیا به‌خوا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هیناوه ، پاشان هه‌چ گومانیک تیکه‌ل به‌و ئیمانیا نه‌بووه وه جیهادیا کردووه له‌پیناو خوای گه‌وره‌ به‌مال و گیانیا ، ئا ئەو که‌سانه‌ راستگۆن له‌ئیمان هینانیا، نه‌ک ئەو ده‌شتنینه‌ی که بانگه‌شه‌ی باوه‌ر ده‌که‌ن (15) .

وه ینگه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فهرمویت : ((الإيمان بضع وسبعون - أو بضع وستون - شعبة ، فأفضلها قول : قول لا إله الا الله ، وأدناها إمطة الأذى عن الطريق ، والحياء شعبة من الإيمان)) (66) واته : ئیمان هفتا و نه‌وه‌نده - یان شه‌ست و نه‌وه‌نده - لقه ، جا باشت‌رینیان : وتنی (لا اله الا الله) یه وه‌نم‌ترینه‌که‌ی : لادانی نازاریکه له‌سه‌ره‌ ریگا ، وه‌ حه‌یاش لقیکه له ئیمان).

جا ئیمان حه‌قیقه‌تیکی ینگه‌ه‌ته‌ی هه‌یه که له وتن و کردار پیک هاتوو ، جا نه‌وه بریتیه له به راست زانیکی که وتن و کرداری له گه‌لدا بیټ ، جا نه‌بوونی وتن و کردار به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌بوونی به راستزانی .

2- وه ئیمان نه‌گه‌ر به ته‌ن‌ها باسکرا نه‌وا هاومانای ئیسلامه ، چونکه مانای هه‌ریه‌که‌یان هه‌موو ئیسلام ده‌گریته‌وه ، به‌لام نه‌گه‌ر پیکه‌وه بوون و به یه‌که‌وه باسکرا بوون ، نه‌وا نه‌و کاته ئیمان واته بیروباوه‌ره باتنیه‌کان ده‌گریته‌وه ، وه ئیسلام واته کرداره ئاشکراکان ، جا هه‌موو ئیمانداریک موسلمانان ، به‌لام هه‌موو موسلمانیک ئیماندار نییه ، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت : (قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (الحجرات/14) واته : ده‌شتن‌شینه‌کان وتیان : ئیمه ئیمانان هیناوه ، نه‌ی محمد (ﷺ) بیان بلئ : هیشتا ئیوه ئیمان له دلتاندا جیگیر نه‌بووه به‌لام موسلمان بوونه ، به‌لکو ئیوه بلئین : ئیمه موسلمان بووینه ، وه هیشتا ئیمان له دلتاندا جیگیر نه‌بووه ، وه نه‌گه‌ر ئیوه گوپرایه‌لی خواو ینگه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکه‌ن نه‌وه هه‌ج شتیکی له پاداشتی کرده‌وه باشه‌کانتان لئ کم ناکات ، به‌دلنایی خوای گه‌وره زۆر لیخۆشبوو به‌به‌زه‌یه).

3- ئیمان زیاد ده‌کات و کم ده‌کات : زیاد ده‌کات به‌فیربوونی زانیاری ده‌براره‌ی خوای گه‌وره ، وه‌ بیکردنه‌وه له‌ئایه‌ته‌ گه‌ردوونیه‌کان ، وه‌ تیرامان له‌ئایه‌ته‌ شه‌رعییه‌کانی ، وه‌ نه‌نجامدانی گوپرایه‌لییه‌کان و وازه‌ینان له‌سه‌ریچیه‌کانی ، وه‌ کم ده‌کات به‌ناشاره‌زابوون ده‌براره‌ی خوای گه‌وره و بیئاگابوون له‌ئایه‌ته‌ گه‌ردوونیه‌کان ، وه‌ پشت‌کردن له‌ئایه‌ته‌ شه‌رعییه‌کانی ، وه‌ بزکردنی گوپرایه‌لییه‌کان و نه‌نجامدانی خراپه‌کاری ، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت : (وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا) (الأنفال/2-4) واته : وه‌ کاتیکی که‌ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌یان به‌سه‌ردا نه‌خویندریته‌وه ئیمانان پیی زیاد نه‌کات).

وه ده‌فهرمویت : (فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَّادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ) (التوبة/124) واته : نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رداری راسته‌قینه‌ن ئیمانان زیاد نه‌کات به‌دابه‌زینی سووره‌تیکی وه‌ دلیان پیی خۆشه وه‌ موزده نه‌ده‌ن به‌یه‌کت‌ری).

(66) أخرجه البخاري برقم (9) ومسلم برقم (35) واللفظ له من حديث أبي هريرة.

وہ دہ فہرمویت : (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيُذْأَبُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ) (الفتح/4) واتہ :
خوای گہورہ تہو خوایہیہ کہ ہیمنی و ئارامی و رحمتی دابہ زاندہ سہر دلئی باوہ برداران لہ (خودہ بیہ)
تا لہ گہل تہو ئیمانہی کہ ہہیانہ ئیمانان زیاتر بکات).

4- ئیمان جیاوازی ہہیہ لہ بہرز و نزمیدا ، وہ ہہندی لہ ئاکارہ کانی لہ ہہندی کی تری
بہرزترہ ، ہہروہ کو لہ فہرموودہ کہی پیشوودا ہاتوہ : ((الإيمان بضع وستون شعبة، فأفضلها قول لا إله
إلا الله، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق، والحياء شعبة من الإيمان))⁽⁶⁷⁾ واتہ : ئیمان حہفتا و تہو ہندہ -
یان شہست و تہو ہندہ - لقہ ، جا باشتربیان : وتنى (لا اله الا الله) یہ وہ نزمترینہ کہی : لادانی ئازاریکہ
لہ سہرہ ریگا ، وہ حہیاش لقیکہ لہ ئیمان).

5- وہ تہہلی ئیمانیش (واتہ : ئیمانداران) لہ ناو خویندا جیاوازی ، ہہندیکیان ئیمانان
کاملترہ لہ ہہندیکی تر ، ہہروہ کو خوای گہورہ دہ فہرمویت : (تَمَّ أَوْزُنَا الْكِتَابَ الَّذِي اصْطَفَيْنَا
مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ)
(فاطر/32) واتہ : پاشان ہہندیک لہ بندہ کانی خویمان ہہ لہ بڑاروودہ و تہیانکہین بہ میراتگری
تہم قورٹانہ پیروژہ کہ زانایانی ئوممہ تی پیغہ مہری خوان (ﷺ) ، لہ ناو ئوممہ تی پیغہ مہریش
(ﷺ) ، ہہیہ زولم لہ خوئی تہ کات تہ وانہن کہ یہ کخوایہ رستن بہ لام تاوانی گہورہ تہ نجام تہ دن ،
وہ ہہشیانہ مام ناوہندہ تہنہا واجبات جیبہ جئ تہ کات و خوئی لہ حہرام تہ پاریزی ، بہ لام واز لہ
ہہندی لہ سوننہ تہ کان دینیت و ہہندی شتی مہ کروہیش تہ نجام دہ دات ، وہ ہہشیانہ بو
ہہموو خیرو چاکہ یہ ک پیشبرکئ تہ کات و واجب و سوننہ تہ کانیش جیبہ جئ دہ کات ، وہ خوئی
لہ حہرام و مہ کروہیش تہ پاریزی ، تہمانہ بہ بیئ لئیرسینہ وہ دہ خرینہ بہ ہہشتہ وہ ، بہ ئیزنی
خوای گہورہ ، نا تہ مہ فہزلئی یہ کجار گہورہی خوای گہورہیہ کہ سیک کہ لہ پیشہ نگ دابئ لہ
کردہ وہی چاکدا).

وہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرمویہ تی : (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا ، أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا)⁽⁶⁸⁾ واتہ : کاملترین
و تہ اوترین ئیمانداران تہ وانہن : کہ رہوش و تہ خلاقیان باشتربیانہ .

جا ہہرکہ سیک دوو وشہی شایہ تمانی ہینا و باوہری بہ ماناکہی ہہبوو ، دہستیگرت بہ
ناوہرکہ کہ یہوہ ، تہوا تہصلی ئیمانہی لہ خویدا بہ جئ ہیناوہ ، وہ ہہرکہ سیک واجبیاتہ کانی تہ نجامدا
و وازی لہ قہدہ غہ کراوہ کان ہینا ، تہوا ئیمانہی واجیبی لہ خویدا بہ جئ ہیناوہ ، وہ ہہرکہ سیک
واجبیاتہ کان و موستہ حہبہ کانی تہ نجامدا و وازی لہ قہدہ غہ کراوہ و مہ کروہہ کان ہینا تہوا ئیمانہی
کاملی لہ خویدا بہ جئ ہیناوہ .

(67) تقدم تخريجه.

(68) أخرجه أحمد برقم (7402)، وأبو داود برقم (4682) والترمذي برقم (1162) من حديث أبي هريرة .

6- به‌ده‌ره‌یتان و ئیستیسنای له ئیمان : وه‌کو ئه‌وه‌ی بلیت : (من ئیماندارم إن شاء الله) ئه‌مه‌ش سی‌ حاله‌تی هه‌یه :

یه‌کیکیان : ئه‌گه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی وت له کاتیکدا گومانی هه‌بوو له ئه‌صلی ئیمان‌که‌ی : ئه‌وا ئه‌م به‌ده‌ره‌یتانه حه‌رامه ، به‌لکو کوفه‌ر ، چونکه ئیمان ده‌بی جه‌زم و چه‌سپاو بی‌ت واته بی‌ گومان بی‌ت .

دووهم : ئه‌گه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی وت چونکه له‌وه ترسا ته‌زکیه‌ی نه‌فسی خو‌ی بکات به‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی جی‌ به‌جیکردنی ئیمانی واجب یان ئیمانی کاملی کردوو ، ئه‌وا ئه‌م کاره واجیبه .

سییه‌م : ئه‌گه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی وت وه‌کو ته‌به‌روکیک به‌ ناوه‌یتانی ویست و مه‌شیه‌تی خوی گه‌وره ئه‌وا ئه‌م کاره‌ی دروسته .

7- وه‌صفی ئیمان له‌ناوناچیت و بنه‌پر نابیت به‌ ئه‌نجامدانی سه‌رپیچی و تاوانه گه‌وره‌کان :

به‌لکو که‌می ده‌کاته‌وه ، له گه‌ل مانه‌وه‌ی ئه‌صله‌که‌یدا ، جا ئه‌و که‌سه‌ی تاوانی گه‌وره ئه‌نجام ده‌دات که‌سیکی ئیمانداره به‌لام ئیمان‌که‌ی که‌میکردوو ، (واته: ناقص الایمان ه) ، که‌سیکی ئیمانداره له‌به‌ر ئیمان‌که‌ی و که‌سیکی فاسقه له‌به‌ر تاوانه گه‌وره‌که‌ی ، له ئیسلام ده‌رنه‌چوو له‌م دونیایه ، وه له دوا‌روژیشدا به‌هتا هه‌تایی له ئاگردا نامیینه‌وه ، به‌لکو له ژیر ویستی خوی گه‌وردایه ، ئه‌گه‌ر ویستی لئ بی‌ت ئه‌وا به‌ فه‌زل و ره‌حمه‌تی خو‌ی لپی خو‌ش ده‌ویت و ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه ، وه ئه‌گه‌ر ویستی لئ بی‌ت ئه‌وا به‌ ئه‌ندازه‌ی تاوانه‌کانی سزای ده‌دات و ده‌رئه‌نجامی بو به‌هه‌شته ، یان به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌ندی له تاوانه‌کانی ، ئه‌مجار به‌ هو‌ی شه‌فاعه‌تی شه‌فاعه‌ت کارانه‌وه له دۆزه‌خ ده‌رده‌چیت ، یا به‌ هو‌ی ره‌حمه‌تی خوی به‌ رحم و به‌زه‌ییه‌وه ، که له هه‌موو که‌سیک به‌ ره‌حمت و به‌ به‌زه‌ییته‌ر ، خوی گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی : (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا) (النساء/48) واته : به‌ دنیایی خوی گه‌وره هه‌رگیز خو‌ش نابن له که‌سیک که شه‌ریک بو خوی گه‌وره پریار بدات و له‌سه‌ر شیرک به‌ری و ته‌وبه نه‌کات ، وه جگه له شه‌ریک دانان بو خوی گه‌وره چه‌ندیک مرۆف تاوانی گه‌وره‌ی هه‌بی ئه‌وه ئه‌که‌ویته به‌ر ویست و مه‌شیه‌تی خوی گه‌وره ، خوی گه‌وره ویستی لئ بی‌ت لپی خو‌ش ئه‌بی‌ت به‌ فه‌زلی خو‌ی، وه ویستی لئ بی‌ت سزای ئه‌دات به‌ دادپه‌روه‌ری خو‌ی، به‌لام به‌هه‌میشه‌یی له ئاگری دۆزه‌خدا نامیینه‌وه ، وه هه‌ر که‌سیک شه‌ریک بو خوی گه‌وره پریار بدات ئه‌وه به‌دنیایی درۆو بوه‌تان و تاوانیکی یه‌کجار گه‌وره‌ی بو خوی گه‌وره هه‌لبه‌ستوو).

وہ پیغمبرِ خوا (ﷺ) فرموده‌ی: ((بَدْخُلْ أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلَ النَّارِ النَّارَ، ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ((أَخْرَجُوا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ، فَيَخْرُجُونَ مِنْهَا قَدِ اسْوَدُّوا، فَيُلْقَوْنَ فِي تَهْرِ الْحَيَاةِ - أَوْ الْحَيَاةِ -))⁽⁶⁹⁾ واته: نه‌هلی به‌هشت ده‌چنه به‌هسته‌وه و نه‌هلی ناگر ده‌چنه ناگره‌وه، نه‌مجار خوی گه‌وره ده‌فرمویت: نه‌و که‌سه‌ی به‌ نه‌دازه‌ی مسقاله‌ی توویک ئیمان له‌ دلیدا هه‌یه ده‌ریه‌ینن، نه‌مجار نه‌وانیش ده‌رده‌چن له‌ ناگر له‌ کاتیکدا ره‌ش بوونه‌ته‌وه، پاشان فری ده‌درینه‌ی رووباری (الحیا) - یان (الحیاء) - هوه)).

هه‌روه‌ها پیغمبرِ خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: ((يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَرْثٌ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ، وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَرْثٌ بَرٌّ مِنْ خَيْرٍ، وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَرْثٌ ذَرَّةٌ مِنْ خَيْرٍ)⁽⁷⁰⁾ و فی روایه: ((من إيمان))⁽⁷¹⁾ مکان ((من خیر)) واته: له‌ ناگر ده‌رده‌چیت نه‌و که‌سه‌ی وتبیتی: (لا اله الا الله) و له‌ دلیدا به‌ کیشی ده‌نکه جویه‌ک خه‌یری تیدا بیت، وه له‌ ناگر ده‌رده‌کریت نه‌و که‌سه‌ی وتبیتی: (لا اله الا الله) و له‌ دلیدا به‌ کیشی ده‌نکه گه‌میک خه‌یری تیدا بیت، وه له‌ ناگر ده‌رده‌کریت نه‌و که‌سه‌ی وتبیتی: (لا اله الا الله) و له‌ دلیدا به‌ کیشی ده‌نکه میروویه‌ک خه‌یری تیدا بیت) وه له‌ ریوابه‌تیک‌ی ترده‌ها توه: (له‌ ئیمان) له‌ جیی (له‌ خه‌یر).

له‌م بابه‌ته‌دا دوو تاقم و گروپ گومرا بوون:

یه‌که‌میان: وه‌عیدییه‌کان:

نه‌وانه‌ی ده‌لین: ده‌بیت نه‌و هه‌ره‌شانه‌ی دراون نه‌نجام بدیّت و بیته‌دی، وه ئینکاری شه‌فاعه‌ت ده‌کن له‌ حه‌قی نه‌و که‌سانه‌دا که‌ تاوانی گه‌وره‌یان نه‌نجام داوه، له‌ سه‌ریپچیکاره‌یه‌کتابه‌رسته‌کان، نه‌وانیش دوو تاقم:

1/ خه‌واربج: نه‌وانه‌ی که‌ ده‌لین: که‌وا نه‌و که‌سه‌ی تاوانی گه‌وره نه‌نجام ده‌دات له‌ ئیمان ده‌رچوه و کافر بووه، جا نه‌و له‌ دونیادا کافره و له‌ دوارژیشدا به‌ هه‌تا هه‌تایی له‌ ناگرده‌ ده‌مینته‌وه.

2/ موعته‌زبیله: نه‌وانه‌ی که‌ ده‌لین: که‌وا نه‌و که‌سه‌ی تاوانی گه‌وره نه‌نجام ده‌دات له‌ ئیمان ده‌رچوونه و نه‌چوونه‌ته‌ ناو کوفره‌وه، جا نه‌و ها له‌ تیوان دوو جینگادا له‌ دونیادا، نه‌ ئیمانداره و نه‌ بیباوه‌ره، له‌ دوارژیشدا به‌ هه‌تا هه‌تایی ده‌مینته‌وه له‌ ناگرده‌.

وه وه‌لامی تاقمی وه‌عیدییه‌کان له‌ چه‌ند روویه‌که‌وه ده‌دینه‌وه:

یه‌که‌م: خوی گه‌وره ئیمانی سه‌لماندوه و وه‌صفی براهه‌تی ئیمانی هیشتوه‌ته‌وه بو نه‌و که‌سانه‌ی تاوانی گه‌وره‌ی نه‌نجام داوه له‌ دونیادا، هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ

(69) رواه البخاري برقم (22) من حديث أبي سعيد الخدري .

(70) رواه البخاري برقم (44) من حديث أنس .

(71) ذكره البخاري بعد الرواية السابقة معلقة مجزأً به .

عَلَيْكُمْ الْقَصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَحِبِّهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ (البقرة/178) واته : ئەى باوه پداران خواى گه وره تۆله سه ندنه وهى له كوشتندا له سه رتان پيويست كر دووه، كه سيك به ناحق كه سيك ئە كوژى ئە بن بكوژرئته وه ، ئە گهر ئە وهى ئازاده ئازادى كوشتبوو ئازاده كه ئە كوژرئته وه ، كۆيله به كۆيله ، وه ئافرهت به ئافرهت، وه پياويش ئافرهت بكوژت ئە كوژرئته وه، چونكه مه نسوخه به (النفس بالنفس) ، به لام ئە گهر هاتوو كه سيك له بكوژه كه خو شبوو (كه به براكهى ناوى بردووئه مه يش به لگه يه له سه ر ئە وهى كه به تاوانى گه وره مرو ف كافر نايت، موسلمانئى كى كوشتوو وه خواى گه وره بكوژه كه به برائى كه سوكارى كوژراوه كه ناوده بات) ، ئە وه كه داواى حه قه كهى كرد با به چا كه داوا بكات واته: ئە گهر هاتوو ديه كه وه خو ئنه كه تان سه ند مۆله تى بدن ، بكوژه كه يش با به جوانى پاره كه بدات و موماته له وه فيل نه كات و دواى نه خات) .

جا كه سى بكوژى به برائى كوژراو ناوبرد ، وه ههروه ها خواى گه وره ده فه رمو يت : (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (9) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَابِكُمْ وَأَتَوْهُمُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) (الحجرات/9-10) واته : ئە گهر دوو كو مۆ له باوه پداران كوشتارى به كيان كردو شه ريان كرد ئە وه ئيوه صولج و ئاشته وايى بكن له نيو انياندا ، وه ئە گهر كو مۆ ليكيشيان زولم و سته مى له وهى تر كرد ئە وه ئيوه كوشتارى ئە وه كو مۆ له بكن كه زولم ئە كات تا ئە گهر ئينه وه بو فه رمانى خواى گه وره ، وه ئە گهر گه رايه وه ئە وه كاته ئيوه صولج و ئاشته وايى له نيو انياندا بكن به داد په روه رى وه داد په روه ر بن له نيو انياندا ، له بهر ئە وهى به راستى خواى گه وره ئە وه كه سانهى خو ش ئە وى كه داد په روه رن له كاتى بريارداندا (9) ته نها باوه پداران برائى راسته قينهى به كترن ، ئيوه يش صولج و ئاشته وايى بكن له نيو انياندا ، وه ته قواى خواى گه وره بكن به لكو خواى گه وره ره حمتان پى بكات (10) .

جا ههردوو تا قمه به شه رهاتوو كهى داوه پال ئيمان ، وه برابه تى ئيمانى بو سه لماندن .

دووهم : خواى گه وره له هه موو تا وانه كان خو ش ده بيت كه له خوار شيركه وه به بو كه سيك خو ي ويستى لى بيت ، وه له ناگر ده رده چيت هه ركه سيك له دلدا به ئە ندازهى بچو كتر له مسقا ليك له ده نكه خه رده ل له ئيمان هه بيت ، هه ره كه فه رموو ده مو تا و تره كان له بارهى شه فاعه ته وه هاتوون .

دووهم : مور جيئه : ئە وانهى كه باوه ريان به ئيرجاي كرده وه كان هه به ، واته دوا خستنى كرده وه كان ، له موسه مامى ئيمان ، جا كرده كان لاي ئە وان ناچيئه ناو پينا سهى ئيمان و حه قيقه ته كه يه وه .

تہ وائیش لہ پیناسہی ئیماندا چہند تاقمیکن :

1- **جہہ مبیہ کان** : تہنہا بہ راست زانینی دل ، یان ناسین بہ دل ، جا لہ گہل ئیماندا ہیچ تاوانیک زہرہری نییہ ، ہہرہ کو چوں لہ گہل کوفردا ہیچ گوپرایہ لیبہ ک سوودی نییہ .

2- **کہ رامیہ کان** : تہنہا وتنی زمان .

3- **مورجیئہی فوقہ ہاکان** : تہنہا بہ راست زانینی دل و وتن بہ زمان ، بہ لام کردارہ کان تہوا بہ شیک نین لہ پیناسہی ئیمان و حقیقہ تہ کھی ، بہ لکو تہوہ لہ بہرہ مہ کہیہ تی .

وہ ولامی مورجیئہ کان لہ چہند روویہ کہوہ دہدہ ینہوہ ، لہ وانہ :

یہ کہم : خوی گہورہ کردارہ کانی بہ ئیمان ناو بردووہ ، دہر بارہی تہو کہ سانہی نوپڑیان بہرہو (بیت المقدس) کردبوو و تہ مجار و ہفاتیان کرد لہ پیش تہوہی قبیلہ بگورد ریٹ : دہ فہرمویٹ : (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ) (البقرہ/143) واتہ : خوی گہورہ ئیمانہ کہ تان نافہ و تیننی واتہ : نوپڑہ کہ تان).
(إِيمَانَكُمْ) واتہ : نوپڑہ کانتان .

دووہم : پیغہ مہری خوا (ﷺ) نہ فی ئیمانی رہای کردووہ دہر بارہی تہو کہ سانہی تاوانی کرداری گہورہ یان تہنجام داوہ ، دہ فہرمویٹ : ((لا يَزِيهِ الزَّالِي حِينَ يَزِيهِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ، وَلَا يَسْرِقُ السَّارِق حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ، وَلَا يَشْرِبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ ، وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ ، يَرْفَعُ النَّاسَ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ ، حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ))⁽⁷²⁾ واتہ : کاتنی زینا کاریک زینا دہ کات لہو کاتہدا زینا دہ کات تہوا ئیماندار نییہ ، وہ کاتنی کہسی مہ یخوڑ لہو کاتہدا مہی دہ خوانتہوہ تہوا ئیماندار نییہ ، وہ کاتنی کہسیک مالیکی بہ نرخ دہد زیت لہ رووی تالانی و ہہ لکو تانہ سہرہوہ کہ خہ لکی سہیری دہ ککن و رووی تہ دہ ککن ، کاتنی تہو کارہ دہ کات ئیماندار نییہ))

وہ سہرچاوہی فساد و خراپہی بوچوونی ہہردوو تاقمہ کہ ، وہ عیدیہ کان و مورجیئہ کان ، بیروباوہریان وایہ کہوا ئیمان تہنہا یہ ک شتہ ، یان ہہر ہہمووی ہہیہ و یان ہہر ہہمووی بوونی نابیت ، جا مورجیئہ کان تہو ئیمانہ یان سہماند تہنہا بہ دانپیانان بہ دل یان زمان یان دل و زمان ، ہہرچہ ندہ ہیچ کاریکی نہ کرد بیت ، جا تہوانہ تاقمی کورت رہوہ کانن ، بہ لام وہ عیدیہ کان نہ فی ئیمانان کرد بہ ہہر تاوانیکی گہورہ ، جا تہوانہ تاقمی توندروہوہ کانن ، جا پیشہ کی و تیگہ یشتنہ کہ یان یہ کہ ، وہ تہنجامہ کہ یان دژ بہ یہ ککن .

(72) متفق علیہ ، أخرجه البخاري برقم (2475) ومسلم برقم (57) من حديث أبي هريرة واللفظ لمسلم.

ئىمامەت و جەماعت

موسلمانان يەك ئوممەتن، كارەكەيان رېك نايەت و سەقامگىر نايىت، وە بارودۇخى باش نايىت وە ئەو پەيامەى ھەلىگرتووھ جى بە جى نايىت ئىللا بە چوار شت نەبىت :

1- واجيب بوونى بەيعەت :

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى : ((مَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً))⁽⁷³⁾ واته : ھەرکەسى مېرىت و لە گەردنىدا ھىچ بەيعەتتەك نەبىت ئەوا بە مردنىكى نەفامانە (جەھالەت) دەمىت .

2- گوئىبىستى و گوپرايەلى دەسەلاتدارەكان لە چاكەدا :

وہ بە جى گەياندىنى حەج و جومعەكان و جەژنەكان لە گەل ئەمىرەكاندا ئىتەر ئەگەر چاك بن يان خراب، وە ئامۇژگارى كردنيان، وە گەرانەوھى مەسەلەكان لە كاتى ناكۆكىدا بۆ لای قورئان و فەرموودە، خواى گەورە دەفەرموئىت : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (النساء/59) واته : ئەى ئەو كەسانەى كە ئىمانتان ھىناوھ گوپرايەلى خواو گوپرايەلى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بکەن وە ئەوانەى كە فەرمانپەرەواو كاربەدەستى ئىوھن چە فەرمانپەرەوايان وە چە زانايان ھەردووکی ئەگریتەوھ لە چاكەدا، بەلام لە خراپەو تاواندا گوپرايەلى بۆ كەس نى، وە ئەگەر لە ھەر شتتەكدا كىشە كەوتە نىوانتانەوھ لە دىن و دونيا ئەوھ بىگەرپىننەوھ بۆ لای خواو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) واته: بۆ لای قورئان و سوننەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پاش مردنى پىغەمبەر (ﷺ)، ئەگەر ئىوھ ئىمانتان بەخواو بەپروژى دوايى ھەيە كە كىشەتان بگەرپىننەوھ بۆ لای قورئان و سوننەت ئەم گەرانندەوھى بۆ لای قورئان و سوننەت باشتىن كارىكە كە ئەي كەن، وە باشتىن سەرەنجام و شوپىنى گەرانندەوھى كە ئىوھ لە كاتى كىشەدا بگەرپىننەوھ بۆ لای قورئان و سوننەت).

وہ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى : (على المرء المسلم السمع والطاعة، فيما أحب وكره، إلا أن يؤمر بمعصية، فإذا أمر بمعصية فلا سمع ولا طاعة)⁽⁷⁴⁾ واته: لە سەر ھەر يەككىكتان بىستىن و گوپرايەلى پىويستە لەوھى پىي خۆشە و لەوھى پىي ناخۆشە، ئىللا مەگەر فەرمانى بە سەرپىچى پى بىكرىت جا ئەگەر فەرمانى بە سەرپىچى پىكرا ئەوا نە گوئى بىست دەبى و نە گوپرايەلى دەبىت).

(73) رواه مسلم، كتاب الإمامة، برقم (1851) من حديث ابن عمر .

(74) متفق عليه، أخرجه البخاري برقم (7144) ومسلم برقم (1839) من حديث ابن عمر.

وه ده‌فهرمویت (ﷺ): (مَنْ خَلَعَ يَدَا مِنْ طَاعَةٍ، لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا حُجَّةَ لَهُ) (75) واته : هه‌رکه‌سی ده‌ستی گوپراهه‌لی دامالی ئەوا ده‌گاته‌ خواکه‌ی خو‌ی له کاتیکدا پی‌ی ده‌گات هه‌چ حوجهه و بیانویه‌کی نییه .)

3- هه‌رامبوونی ده‌رچوون له دژیان و یاخی بوون لییان :

هه‌رچه‌نده سته‌م بکه‌ن ، ئیلا مه‌گه‌ر کوفریکی ئاشکرا بکه‌ن ، که له لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه به‌لگه‌یه‌که‌مان هه‌بیت ، به‌به‌لگه‌ی فه‌رموده‌که‌ی (عباده‌ی کوری (الصامت) فه‌رموویه‌تی : ((دعانا النبي (ﷺ) فبايعناه ، فقال فيما أخذ علينا أن بايعنا : عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا ، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا ، عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بَرَهَانٌ)) (76) واته : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بانگی کردین و به‌یعه‌تمان پێدا ، له‌سه‌ر ئەو شتانه‌ی به‌یعه‌ی لێ وه‌رگردین پی‌ی وتین : له‌سه‌ر گوپیستی و گوپراهه‌لی کردن له کاتی گورج و گو‌لی (چابو‌کی) و سستیماندا (واته : له‌گران و ناساندا) ، وه له کاتی ته‌نگانه و فه‌رحانیدا ، وه له سه‌ر هه‌ر پێشخستنیکی پێشمان بخریت ، وه کیشمه‌ن کیش له‌سه‌ر ده‌سه‌لات نه‌که‌ین ، ئیلا مه‌گه‌ر کوفریکی ئاشکرایان لێ ببینن که له لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه به‌لگه‌یه‌که‌تان له‌سه‌ری هه‌بیت).

وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : ((إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةً وَأُمُورًا تَشْكُرُونَهَا ، قَالُوا : فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَ : أَدُّوا إِلَيْهِمْ حَقَّهُمْ ، وَسَلُّوا اللَّهَ حَقُّكُمْ)) (77) واته : له پاش من جیاوازی له پیدانی مافه‌کاتاندا له لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانه‌وه ده‌بینن و چه‌ندین کاریش ئینکاری لێ ده‌که‌ن ! وتیان : به‌چی فه‌رمانان پێ ده‌که‌یت ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ؟ فه‌رمووی : ئەو مافه‌ی له‌سه‌رتانه‌ نه‌جمای بده‌ن (جێ به‌ جێی بکه‌ن) و داوای مافه‌که‌ی خو‌تان له‌ خوا بکه‌ن .

بۆیه‌ دروست نییه له دژی ده‌سه‌لاتدار ده‌رچیت ئیلا مه‌گه‌ر ئەم مه‌رجانه فه‌راهه‌م بیت :

1- دلنباوون له کوفری که‌سه‌که به‌بیننی زانستی یان به‌بیننی چاو :

به‌به‌لگه‌ی ئەو فه‌رموده‌یه که ده‌فهرمویت : (إلا أن تروا) جا پشت به‌پروپاگه‌نده و هه‌واله‌کان نابه‌ستیت .

2- ئەوه‌ی کردبیتی (کوفر) بیت : بۆیه‌ ناییت له دژی ده‌رچیت به‌هۆی خرابه‌کاری و فسقه‌وه .

3- ده‌بیت ئاشکرا بیت : واته‌ روون و دیار بیت ئیعلانی کردبیت ، بۆیه‌ ناییت له دژی ده‌رچیت به‌هۆی کوفریکی شاره‌وه .

(75) رواه مسلم برقم (1851) من حديث ابن عمر ، وهو طرف الحديث الأول في هذا الباب .

(76) متفق عليه ، رواه البخاري ، كتاب الفتى : برقم (7055 ، 7056) ، ومسلم برقم (1709 ، 4771) .

(77) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (7052) ومسلم برقم (1843) من حديث ابن مسعود .

4- بوونى بەلگەيەكى يەكلاكرهوه و قەتعى بۆ بە كافر دانانەكەي : بە بەلگەي ئەو فەرمودەيەي كە دەفەرموئەت : (عندكم فيه من الله برهان) جا بە ھۆي بابەتتىكى گومانەو دەرى دەرناچىت ، كە ئىحتىمالى تىدايە ، يان لەبەر مەسەلەيەكى خىلافي (زانايان جياوازيان لەسەر ھەيە).

5- توانا : نايىت دەرچىت لە كاتىكدا بى توانا بىت ، ھەرچەندە ئەو خالانەي پىشوو تىدا بوو ، بۆ ئەو ھى نەبىتە ھۆي رىشەكيش كەردنى دىن و دىنداران ، خواي گەورە دەفەرموئەت : (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً) (النساء/77) واتە : ئايا نايىنى ئەوانەي كە لەسەرەتادا كاتىك كە جىھاد فەرز نەبوو لە مەككە بوون پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىي فەرموون : دەست بگرنەو ھو كوشتارى كافران مەكەن و تەنھا نوؤزەكانتان بکەن وە زەكاتى مالتان بدن ، وە كاتىك كە لە مەدینە كوشتارى كافران فەرز كرا ، لەناو ئەواندا كەسانىك كە موناڤىقان بوون لە كافران ئەترسان وەكو ترسانيان لە خواي گەورە، ياخود زياتر لەوان ئەترسان وەك لە خواي گەورە).

جا فەرمانيان پىكراو ەز بەيىن لە كاتى لاوازيدا ، بەلام لە كاتى توانادا لە سەريان نوسيوپەتى .

هاوه لآن

هاوه ل: ئو كه سه يه له گه ل پيغه مبهري خوادا (ﷺ) به يه ك گه يشتون ، له كاتيكد ا ئيماني پي هيناوه و هر له سهر ئو ئيمانهش مردوو .

وه هاوه لآن -ره زاي خويان لي بيت- باشتري كه سن له پاش پيغه مبهران ، وه سه ده ي ئه وان باشتري سه ده كاني ئوممه تن ، پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رمويه تي : ((حَيَّرَ النَّاسَ قَرْنِي))⁽⁷⁸⁾ واته : باشتري خه لكي ئه وانه ي ئه م سه ده يه ن)). وه ده فه رمويت (ﷺ) : ((حَيَّرَ أُمِّي قَرْنِي))⁽⁷⁹⁾ واته : باشتري ئوممه ته كه م ئه وانه ي ئه م سه ده يه ن)).

هر هه موويان دادپه روه ر و سه راستن (عدولن) ، چونكه خوي گه وره ئه واني هه لباژاردوو به هاوري پي پيغه مبه ره كه ي (ﷺ) و ته زكيه ياني كردوو ، وه لياني رازي بووه ، وه ته و به ي لي وه رگرتوون ، وه به به ريزتري وه صف وه صفي ئه واني كردوو ، وه به باشتري به لين و په يمان په يمان ي پي داوون ، خوي گه وره ده فه رمويت : ((مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا)) (الفتح/29) واته : محمد (ﷺ) پيغه مبهري خوي به وه ئه و صه حابه به پريزانه ي له گه لي بوون ، سه خت و توندن له گه ل كافراندا ، وه له نيوان خوياندا زور به په حم و سوزو به زه يي و ميهره بانن ، كه ده بيت مروفي باوه پردار وا بيت ، ئه ياني به هه ميه سه له ركوع و سجوددان و نويژ ئه كه ن بو خوي گه وره ، مه به ست و نيه تيان ده ستختني فه زل و چا كه و په زامه ندي خوي گه وره به ، نيشانه ي خشوع و خو به كه مزانين و شيوه ره وش جواني و دره وشاوه ي له رووياندا دياره به هو ي زوري شوينه واري سوچه بردن و نويژ كردنيان ، له ته ورات و ئينجيليشدا وه سفي ئه م صه حابه به پريزانه به و شيوازه كراوه ، نمونه ي ئه م صه حابه به پريزانه وه كو نمونه ي پروه كيك وايه كه سه ره تا لاوازه دواتر به هيژ ئه بيت و پي ئه گات و گه وره ئه بيت ، وه له پاش ئه وه ي كه ته نك و ناسكه دواتر ئه ستوو رو به هيژو دريژ ئه بيت ، ئه و كاته له سه ر پي خوي له سه ر داره كه ي خوي رائه وه ست ي ، جووتباره كه زور پي سه رسام ئه بيت ، كه ئه ميه شي نمونه ي صه حابه به پريزه كانه كه سه ره تا لاوازو بئ هيژو كه م بوون دواتر خوي گه وره به هيژي كردن و زوري كردن تا ببينه خه هفت خواردن بو كافران و كافران كه ده يانين خه فه تيان پي بخون و رقيان ليان بيت ، خوي گه وره به لياني داوه به و باوه پردارانه ي كه كرده وه ي چاكيان كردوو به ليخوشبوون و ئه جرو پاداشتيكي زور گه وره كه به هه شته).

(78) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (2652) ومسلم برقم (2533) من حديث ابن مسعود.

(79) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (3650) ومسلم برقم (2535) من حديث عمران بن حصين واللفظ للبخاري.

له گه‌ل ئەوه‌شدا له ناو یه‌کتدا جیاوازیان هه‌یه له باشت و باشتین ، به جیاوازییه‌کی گشتی و تاییه‌تی ، جا له نه‌وه‌ی پله‌کانی ئەو جیاوازییه‌ گشتیه‌دا :

1- کۆچه‌ران (موهاجیره‌کان) باشتن له پشتیوانان (ئه‌نصاره‌کان) :

چونکه کۆچکردن و نه‌صره‌تیان له خۆیاندا کۆ کردووه‌ته‌وه ، وه چونکه خوای گه‌وره له پێشدا باسی ئەوانی کردووه و فه‌رموویه‌تی : (لِلْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَتَّخِذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْلِيَاءَ لَمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (الحشر/8-9) واته : ئەو فه‌قیره کۆچکه‌رانه که له مه‌ککه‌وه له شوین و مال و سامانی خۆیان ده‌رکران له‌لایه‌ن کافرا‌نه‌وه مه‌به‌ستیان ده‌ستکه‌وتنی فه‌زلی خوای گه‌وره بووه به‌وه‌ی که خوای گه‌وره پرزیان بدات له دنیا ، وه مه‌به‌ستیان په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره بووه له قیامه‌تدا ده‌ستیان بکه‌وی و خوا لێیان رازی بێ ، وه خواو پێغه‌مبه‌ری خویان (ﷺ) سه‌رته‌خست به‌وه‌ی که جیهادیان ئەکردو به‌رگریان له دینی خوای گه‌وره ئەکرد ، به‌راستی راستگۆی ته‌واو و راسته‌قینه ئەمانه‌ن(8) وه ئەنصاریکان که جیگیرو نیشته‌جێ بوونه له مه‌دینه پێش موهاجیره‌کان ، وه ئیمانیا‌ن هه‌تاوه به‌ خواو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، ئەو مو‌سلمانانه‌یان خۆش ئەوی که له مه‌ککه‌وه کۆچیان کردووه و هاتوونه بو‌ لای ئەمان وه چاکه‌یان له‌گه‌لدا ئەکه‌ن ، وه ئەوه‌یشی که موهاجیران پێیان به‌خشاوه له پله‌و پایه‌و ریزو غه‌نیمه‌ت و ئەو شتانه‌ ئەمان هه‌سوودیان پێ نابهن ، وه ئەنصاریکان موهاجیران پێش خۆیان ئەخه‌ن له شتی دونیاییدا ئەگه‌ر خۆیشیان زۆر پێوستیان پێ بیت و زۆر فه‌قیر بن ، وه هه‌ر که‌سێک له په‌زلی و چروکی و رژدی نه‌فسی ، خۆی بیاریزی و خۆی پاک بکاته‌وه ئەو که‌سانه به‌راستی سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوون ، به‌وه‌ی که زه‌کاتی ماله‌که‌ی بدات یان حه‌قی تری تیا‌بێ بیدات).

وه ده‌فه‌رمویت : (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (التوبة/100) واته : پێشه‌نگه سه‌ره‌تاکان له کۆچکه‌ره‌کان و پشتیوانان ئەوانه‌ی که له حوده‌ییبه به‌شداری به‌یعه‌ی ریزوانیا‌ن کردووه ، یان ئەوانه‌ی له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نوێژیا‌ن کردووه رووه و هه‌ردوو قبیله‌که ، وه ئەوانه‌یش که له دوا‌ی ئەوان هاتوونه‌و شوینیا‌ن که‌وتوونه به‌ چاکه ، خوای گه‌وره لێیان رازی بووه وه ئەوانیش به‌و نيعمه‌ت و فه‌زله‌ی خوای گه‌وره پێی به‌خشیوون رازین ، وه خوای گه‌وره باخ و باخاتی له به‌هه‌شتدا بو‌ ئاماده‌ کردوون که جو‌گه‌له‌ ئاو به‌ژێر داره‌کان و ماله‌کانیا‌ندا ئەپروات و به‌نه‌مری و به‌هه‌میشه‌یی تیا‌یدا ئەمێننه‌وه ، ئا ئەمه‌ بردنه‌وه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌به‌).

وه ده‌فه‌رمویت : (لَمَّا تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة/117) واته : خوای گه‌وره له پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خۆشبوو له‌به‌ر ئەوه‌ی پێشته‌ ژینێ مونا‌فیکانی دا که دوا‌که‌ون و نه‌یه‌ن

بۆ غەزا، یاخود لەبەر ئەوێ داوای لێخۆشبوونی بۆ (ئەبو تالیب) ی مامە ی کرد، وە لە موهاجیرو ئەنصارەکان خۆش بوو لە هەر تاوانێک کە کردبێتیان ، ئەوانە ی کە شوین پێغەمبەری خوا (ﷺ) کەوتن لە غەزای (تەبووک)دا لە کاتی تەنگانەدا کە کاتیکی یە کجار گەرم بوو، وە خواردنیان زۆر کەم پێبوو تا خورمایەکیان دەکرده دوو لەتەووە بۆ دووکەس، وە ئاو نەبوو زۆر تینوو بوون، وە دوژمن زۆر بەهێز بوو ، کە نزیک بوو دلی هەندیک لە موسلمانان بگۆریت بەوێ کە دوابکەون لە غەزاکەدا ، پاشان خوای گەورە لەوانیش خۆشبوو بەراستی خوای گەورە زۆر بەرەتفەت و پەرحمەت و سۆزو بەزەیی و میهرەبانە لەگەڵیان).

2- هەركەسێك له پيش ريككەوتنامە ی حودەیبیە بەخشیبیتی و جەنگاییت باشتەرن لەوانە ی لە پاش ريككەوتنە کە بەخشیبیتان و جەنگا بیتن :

خوای گەورە دەفەرمویت: (لا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مَنِ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (الحديد/10) واتە : لە پيش صولحی (حودەیبیە)، یاخود لە پيش فەتحي مەككەدا ئەوێ کە لە پیناو خوای گەورەدا مالی خوی بەخشیووە لە پیناو خوای گەورەدا کوشتاری کردوووە وە ک ئەو کەسانە نین کە لە دواي فەتحي مەككەووە کوشتاریان کردوووە بەخشیویانە، ئەوانە ی لە پيش فەتحي مەككە بەخشیویانە و کوشتاریان کردوووە ئەوانە ئەجرو پاداشتیان یە کجار گەورەترە لەو کەسانە ی کە لە دواي فەتحي مەككەدا بەخشیویانە و کوشتاریان کردوووە لە پیناو خوای گەورە ، بەلام خوای گەورە بەلینی بەهەشتی بەهەردوولایان داووە هەر چەندە پلەیشیان جیاوازه لەبەر ئەوێ پلەکانی بەهەشتیش جیاوازه ، وە خوای گەورە زۆر زانیاری وردی هەیه سەبارەت بە کردووەکانی ئیووە وە هیچ شتیکی لە خوای گەورە ناشاردریتەووە).

3- ئەهلی بەدر (ئەوانە ی بەشداری جەنگی بەدریان کردوووە) :

بە بەلگە ی ئەو فەرموودە ییە کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە عومەری فەرموو لە چیرۆکی (حاتیب ی کوپری ئەبی بەلتەعە) : (إنه شهد بدرًا ، وما يدريك لعل الله أن يكون قد اطلع على أهل بدر فقال : اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم)⁽⁸⁰⁾ واتە : ئەو لە بەدردا بەشدار بوو ، تۆ چوزانی رەنگە خوای گەورە تەماشای ئەهلی بەدری کرد بیت و فەرموویە تی : هەرچی دەتانهوی بیكەن ئەوا بیكەن من لیتان خۆشبوومە) .

4- ئەهلی بەیعتی رزوان :

خوای گەورە دەفەرمویت : (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا) (الفتح/18) واتە : ئە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە دلنیا یی خوای گەورە رازی بوو لەو باوەردارانە ی کە لە ژیر ئەو دارەدا بەیعت بە تۆ ئەدەن لە حودەیبیە کە ژمارەیان

(80) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (3007) ومسلم برقم (2494) من حديث علي .

هه‌زارو چوار سه‌د یان هه‌زارو پینچ سه‌د که‌س بوو ، خوای گه‌وره زانی چی له دلێاندا هه‌یه له پاستگۆیی و به‌ئهم‌کی و گوێپرایه‌لی و دامه‌زراوی ، خوای گه‌وره‌ش هه‌یمنی و ئارامی دابه‌زاند هه‌ر دلێان وه‌ دواتریش پاداشتی دانه‌وه به‌ فه‌تحیکێ نزیک که‌ فه‌تحی خه‌بیه‌رو فه‌تحی مه‌که‌که‌و شوینه‌کانی تر بوو). وه‌ پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو په‌تی : ((لا یدخل النار ، إن شاء الله ، من أصحاب الشجرة أحد من الذين بايعوا تحتها))⁽⁸¹⁾ واته : ئه‌وانه‌ی له ژێر ئه‌و داره‌دا به‌یعه‌تیان دا هه‌یج په‌کیک له‌وان ناچیتته ناگره‌وه - إن شاء الله -)).

به‌لام جیاوازی تاییه‌ت وه‌کو ئه‌مانه‌ی خواره‌وه:

1- چواره جینشینه راشیدییه‌که :

جا باشتین که‌س له‌م ئوممه‌ته‌دا له‌ پاش پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) (ئهبو به‌کری صدیقه) ئه‌مجار (عومه‌ری کوری خه‌تتاب) به‌ پێی ئیجماعی زانایانی ئه‌هلی سونه‌ و جه‌ماعه ، وه‌ ئه‌و هه‌والانه به‌ متواتری گواستراونه‌ته‌وه ، له‌ هه‌شتا رووه‌وه زیاتر ، له‌ عه‌لی یه‌وه ریوایه‌ت کراوه که‌وا له‌سه‌ر مینه‌به‌ری کوفه ده‌یفه‌رموو : (خیر هذه الأمة بعد نبیها (ﷺ) أبو بکر ثم عمر)⁽⁸²⁾ واته : باشتین که‌سی ئه‌م ئوممه‌ته له‌ پاش پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ئهبو به‌کره ئه‌مجار عومه‌ره) .

وه‌ عه‌لی ئه‌م باسه به‌ دلنیاپییه‌وه نالیت ئیلا له‌ ریگای عیلمه‌وه نه‌ییت .

وه‌ له‌ پاش ئه‌وان (عوسمانی کوری عه‌فان) باشتینه ، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌و فه‌رموو ده‌یه‌ی که‌ له‌ بوخاریدا هاتوو له‌ فه‌رموو ده‌ی (عبدالله بن عمر) ده‌فه‌رمویت : (کنا حُجیرَ بین الناس في زمان رسول الله (ﷺ) فُخیرَ أبا بکر ثم عمر ثم عثمان)⁽⁸³⁾ واته : له‌ ناو خه‌لکیدا باشتینمان دیاری ده‌کرد له‌ سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، سه‌ره‌تا ئه‌بوه‌که‌رمان دیاری ده‌کرد ئه‌مجار عومه‌ر و ئه‌مجار عوسمان) وه‌ له‌ ریوایه‌تیکی تردا هاتوو : (فیلعُ ذلك النبي (ﷺ) فلا ینکره)⁽⁸⁴⁾ واته : ئه‌م قسه‌یه ده‌گه‌یشته پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌چی ئینکاری لێ نه‌ده‌کرد).

وه‌ سو فیانی سه‌وری فه‌رموو په‌تی : (هه‌رکه‌سیک عه‌لی پێش ئهبو به‌کر و عومه‌ر بختا ئه‌وا کوچه‌ران و پشتیوانانی عه‌بیدار کردوو و تانه‌ی له‌وان داوه)⁽⁸⁵⁾.

(81) رواه مسلم برقم (2496) من حدیث أم مبشر .

(82) أخرجه أحمد باسانید صحیحة برقم (836) وابن أبي عاصم في السنة بتخریج الألبانی برقم (1201) وصححه الألبانی.

(83) أخرجه البخاری برقم (3655).

(84) أخرجه ابن أبي عاصم في السنة بتخریج الألبانی برقم (1193).

(85) أخرجه ابن معین في تاریخه من رواية ابن محرز برقم (885) والخلال في السنة برقم (528) وأخرجه الخطیب البغدادي في تاریخ بغداد (5/50) عنه بلفظ : من قدم علیا علی عثمان فقد أزرى علی اثني عشر ألف ، قبض رسول الله وهو عنهم راضٍ ، الذين أجمعوا علی بیعة عثمان)).

چونکہ ئەوان ئەوانیان پيش خستووہ لە خيلافەتدا ، وە لە پاش ئەوان عەلى كورى ئەبو تاليب ديت ، جا ريزبەنديان لە چاكي و باشيدا وەكو ريزبەنديانە لە خيلافەتدا .

2- ئەوانەى موژدەى بەهەشتيان پي دراوہ :

ئەوانيش برتين لە چوار جينشینه کە و عبدالرحمن ی كورى عەوف و سەعدى كورى ئەبو وەقاص و تەلحەى كورى عبيدالله و زوبيرى كورى عەووام و ئەبو عوبەيدە عامرى كورى جەرراج و سەعیدى كورى زەيد -رەزا و رەحمەتى خوا لە هەموويان بيت- پيغەمبەرى خوا (ﷺ) شايتى بو ئەو دە کەسە داوہ بە بەهەشت لە فەرموودەيەكى (صحيح)⁽⁸⁶⁾ دا .

هەر وەها چەند دەقتيكي تر هەن کە بەلگەن لە سەر موژدەدان بە جگە لەوان وەكو بيلال⁽⁸⁷⁾ ، و سابى كورى قەيس⁽⁸⁸⁾ و عبدالله ی كورى سەلام⁽⁸⁹⁾ -رەزای خواى گەرە لە هەمويان بيت- .

3- ئەهلى بەيتى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) :

ئەوانيش پينج سکن (تيرەن) کە سەدەقەيان لەسەر حەرამە ، ئەوانيش : ئالو عەلى ، ئالو جەعفەر ، ئالو عەقيل ، ئالو عەبباس ، وە نەوہى (الحارث بن عبدالمطلب) ، پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى : (إن الله اصطفى كنانة من ولد إسماعيل (عليه السلام) ، واصطفى قريشاً من كنانة ، واصطفى من بني هاشم ، واصطفاني من بني هاشم)⁽⁹⁰⁾ واتە : خواى گەرە (کينانە) ی لە نەوہى (ئيسماعيل) (عليه السلام) هەلبژارد ، وە لە (کينانە) قورەيشى هەلبژارد ، وە لە قورەيشدا (بنى هاشم) ی هەلبژارد ، وە لە (بنى هاشم) منى هەلبژارد).

وە دەفەرمويت (ﷺ) : (أذكرکم الله في أهل بيتي ، أذكرکم الله في أهل بيتي)⁽⁹¹⁾ واتە : (يادتان دەخەمەوہ بە ئەهلى بەيتى من (کەسوکارە کەم) .)

(86) رواه الخمسة ، أخرج أحمد برقم (1675) والترمذي برقم (3747) والنسائي في السنن الكبرى برقم (8138) من حديث عبدالرحمن بن عوف ، بذكر العشرة ، وأخرجه أحمد برقم (1631) وأبو داود برقم (4649) والترمذي برقم (3748) والنسائي في السنن الكبرى برقم (8162) وابن ماجه برقم (133) من حديث سعيد بن زيد بذكر التسعة .

(87) أخرجه البخاري برقم (1149) ومسلم برقم (2458) من حديث أبي هريرة وأخرجه مسلم برقم (2457) من حديث جابر .

(88) أخرجه البخاري برقم (3613) ومسلم برقم (119) من حديث أنس .

(89) أخرجه البخاري برقم (3812) ومسلم برقم (2483) من حديث سعد بن أبي وقاص .

(90) رواه مسلم برقم (2276) من حديث واثلة بن الأسقع .

(91) رواه مسلم برقم (2408) من حديث زيد بن أرقم .

وه کاتێ (العباس بن عبدالمطلب) شکایه‌تی کرد که‌وا هه‌ندێ له قوره‌یش وشکی ده‌نوێنن به‌رانبه‌ر به‌ به‌نی هاشم ، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((والله لا يدخل قلب امرئ إيماناً حتى يحبكم الله ولقرايتي))⁽⁹²⁾ واته: سوێند به‌ خوا ئیمان ناچیتته‌ دلێ هه‌یج که‌سیکه‌وه تاوه‌کو ئیوه‌ی خوێش نه‌وێت له‌به‌ر خوا و له‌به‌ر نزیکیتان له‌ منه‌وه).

وه هه‌ر له‌ ئەه‌لی به‌یتی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، خه‌زانه‌ پاک و چاکه‌کانی ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ((إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً)) (الأحزاب/33) واته: ئە‌ی خانه‌واده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ته‌نها خوای گه‌وره ئە‌یه‌وێ هه‌ر شتێک که‌ خراپه‌و تاوان بێ له‌ ئیوه‌ی دوور بخاته‌وه وه به‌ ته‌واوی پاکتان بکاته‌وه له‌ هه‌موو تاوان و پیسی و خراپه‌کاریه‌ک، مه‌به‌ست پیی خه‌زانه‌کانی پێغه‌مبه‌رو (ﷺ) ئال و به‌یتی پێغه‌مبه‌ری خوايه (ﷺ)).

خوای گه‌وره ئە‌وانی هه‌لبژارد بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ، وه ئە‌وانی کردووه‌ته‌ خه‌زانی ئە‌و له‌ دونیا و دوا‌روژدا ، وه ناوی لێ ناوان دایکی ئیمانداران ، وه باشت‌ترینیان خه‌دیجه و عائیشه‌ی کچی ئە‌بو به‌کره ، وه ئە‌وانیتر: سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌هه ، وه حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ر ، وه دایکی سه‌له‌مه و دایکی حه‌بیبه‌ی کچی ئە‌بو سوفايان و سه‌قیه‌ی کچی حویه‌ی و زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش و جوهریبه‌ و مه‌یمونه و زه‌ینه‌بی کچی خوزه‌یمه -ره‌زا و ره‌حه‌متی خوا له‌ هه‌مویان بێت- .

جا ئە‌وه‌ی واجیبه‌ به‌رانبه‌ر به‌ هاوه‌لان ، له‌ گه‌ل جیاوازی چین و پله‌کانیان :

یه‌که‌م : خوێش‌ستنیان و دۆستایه‌تی کردنیان و داواکردن له‌ خوای گه‌وره به‌وه‌ی لێیان رازی بێت و داوای لێخوێشبوون بۆیان و ستایش کردنیان ، به‌ تاک و به‌ تیکرایان ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ((وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ)) (التوبة/71) واته: باوه‌ردارانێ پیاو و ئافه‌ت هه‌ندیکیان دۆست و خوێشه‌ویست و سه‌رخه‌ری هه‌ندیکێ تریانن)

وه ده‌فه‌رموێت: ((وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ)) (الحشر/10) واته: وه ئە‌وانه‌بشی که‌ له‌ داوای موهاجیرو ئە‌نصاره‌وه هاتوونه‌و شوێن ئە‌وان ده‌که‌ون تا روژی قیامه‌ت ئە‌لێن: خوايه له‌ ئیمه‌و له‌و برایانه‌شمان خوێشه‌ که‌ به‌ ئیمان‌ه‌وه پێش ئیمه‌ که‌وتوون، واته: سه‌حابه‌و هه‌موو باوه‌ردارانێ تر، واته: ده‌بێت دوعا بۆ سه‌حابه‌ بکریت نه‌ک جوێنیان پێ بدرێت).

وه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ، وَآيَةُ التَّفَاقُ بَعْضُ الْأَنْصَارِ))⁽⁹³⁾ واته: نیشانه‌ی ئیمان خوێش‌ستنی ئە‌نصاره‌کانه و نیشانه‌ی دوور‌وویی رق لێ بوونی ئە‌نصاره‌کانه

(92) رواه أحمد برقم (1777) من حديث العباس بن عبدالمطلب.

(93) رواه البخاري برقم (17) من حديث أنس.

وه على فهرموويه تى : سوئند بهو كه سهى كه تووه كانى ته قاندووه و هه موو گياندارانى هيناوه ته بوون نهوه پهيمانى پيغهمبهري نه خوئنده واره (ﷺ) بو من كه وا : (أَنْ لَا يَجْبِي إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يَغْضِي إِلَّا مَنَافِقٌ) (94) واته : هيچ كه سيك منى خووش ناويت ئيلا كه سى ئيماندار نه بيت و هيچ كه سيك رقى ليم نابيته وه ئيلا كه سى دوو روو نه بيت).

دووهم : دل و زمامان سهلامهت بيت بهرانبهريان ، له ههر جووره رقى و كينه يهك و گومانتيكى خراب و جوئندان و له عنهت لى كردن ، خواى گه و ره ده فهرمويت : (وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر/10) واته : خوايه هيچ رقى و كينه و سه سووويهك مه خه ره دلمانه وه به رامبه ر نه و سه حابه باوه ردارانه، وه به رامبه ر سه رجه م موسلمانان، خوايه تو زور به ره نفهت و به سوزو به زه يى و ميهره بانى).

وه پيغهمبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى : (لَا تَسْبُوا أَصْحَابِي ، فَلَو أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدَهُمْ وَلَا نَصِيفَهُ) (95) واته : جنيو به ياراني من مه دهن ، سوئند بهو كه سهى گياني منى به دهسته نه گه ر يه كن له ئيوه به نه ندازه ي كيوي ئو حود ئالتون بكات به خه ير ، نه و ناگاته مشتي يه كن له وان و به نيوه ي مشتيكيش) .

سيهه : وازه ييان له و كيشانه ي له ئيوانياندا روويداوه ، وه گوماني باش بردن پييان ، وه هينانه وه ي بيانو و بو يان به وه ي كه نه وان ئيجته ياديان كردووه ، يان پيكاويانه نه واته و كات دوو نه جريان هه يه و يان هه له يان كردووه و نه يان پيكاوه نه و كات يهك نه جريان هه يه ، وه هينده پيشينه ي باش و مه ناقيب و چاكه ي گوره يان هه يه ، كه ده بنه هو ي نه وه ي خواى گه و ره له گونا هه كانيان خووش بيت ، له كاتيكا ده گه ر گونا هه يكيان كرديت .

چوارهم : به ريبوون له ريگاي رافيزه كان ، نه وانه ي كه زياده ربه ويان كرد له ئالو به يتدا ، به رقى ليوون و جوئندان به تيكراي هاوه لان ، وه به ريبوون له ريگاي نه واصيل ، نه وانه ي ئازاري ئالو به يتي پيغهمبهري خوا (ﷺ) ده دهن و وشكى ده نوئين بهرانبهريان .

(94) رواه مسلم برقم (78)

(95) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (3673) ومسلم برقم (2540) من حديث أبي سعيد ، وأخرجه مسلم برقم (2540) من حديث أبي هريرة .

ئهوليا و پياوچاكان

ئيمانداران هه موويان ئه ولياي خوان ، (اللَّهُ وَبِئْسَ الْأَخْلَاقُ) (البقرة/257) واته : خواي گه وره دؤست و پشتيوان و سه رخه رو يارمه تيده ري باوه دارانه).

وه به پريزترينيان لاي خواي گه وره ئه وه يانه كه له وانيتر به ته قواترن: (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ) (الحجرات/13) واته : به پريزترينتان لاي خواي گه وره ئه وه كه سه يه كه له هه موو كهس به ته قواتر بيت ئه وه لاي خواي گه وره له هه موو كهس به پريزتره).

جا هه ر كه سيك ته قواي خواي هه بيت ئه وه ولي خوايه ، جا ويلايه تي ئه وان به گوپرايه لي و خو شو يستني ده بيت ، وه ويلايه ت كردني ئه وه پياوچاكانه به خو شو يستن و چا كه كردن به رانبه ريان ده بيت .

1- وه لي :

بريتيه له هه موو ئيمانداريكي له خواترس ، خواي گه وره ده فهرمويت: (أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) (62) (اللَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) (يونس/62-63) واته : وه ناگادار بن و بزنان كه به راستي ئه ولياو دؤستان و خو شه ويستاني خواي گه وره هيج ترسيكيان له سه ر نيه له داهاتووياندا له قيامه تدا ، وه هيج خه فه تيكيش ناخون له وه ي كه به جيان هيشتوه له دنيا چونكه خواي گه وره باشترو چاكتريان بي ده به خشيت (62) كين ئه وليايي خواي گه وره؟ ئه وه كه سانه ن كه باوه پردارو ئه هلي ته وحيدن به تاك و ته نها خواي گه وره ئه په رستن و يه كخواپه رستن وه ته قواي خواي گه وره ئه كه ن و خويان له تاوان ئه پاريزن (63).

وه پله و پايه يان له ويلايه تدا به پي پله و پايه يان ده بيت له ئيمان و ته قوادا ، نه به نه سه ب و ره چه له ك ده بيت و نه به بانگه شه ده بيت ، خواي گه وره ده فهرمويت: (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) (الحجرات/13) واته : به پريزترينتان لاي خواي گه وره ئه وه كه سه يه كه له هه موو كهس به ته قواتر بيت ئه وه لاي خواي گه وره له هه موو كهس به پريزتره ، به دنيايي خواي گه وره زور زانايه وه زانياريه كي زور وردى هه يه).

2- كه رامه ت :

كاريكي نا ئاساييه خواي گه وره له سه ر ده ستى يه كيك له ئه ولياكاني خوا به دباري ده خات ، وه كو كه رامه تيك بو ئه وه كه سه و پشت راست كردنه وه ي ئه وه پيغه مبه ره ي (ﷺ) كه ئه وه شويني كه وتوه ، ئه مه ش دوو جوړه :

يه كيكيان : له زانسته كاندا ، وه موكاشه فات و فيراسه ت و ئيله مات .

دووهميان : له توانا و كاريگه ريه كاندا .

وه كه رامات له سه ر ده ستى ئه ولياو پياوچاكاني ئوممه ته كاني پيشوو روويداووه و له سه رتاي ئه م ئوممه ته دا له هاوه لان و شوينكه وتووان ، وه هه ر ماوه ته وه له م ئوممه ته دا تاوه كو روژي قيامه ت .

چه ند بنه مایه کی گوکهره وه دهر باره ی بنمیچدانان و ئیستدلال کردن

ئو بنه ما گوکهره وانه ی که عه قیده و شهر یعت و رهوشتی لئ وه رده گیریت سی دانهن : قورئان و سوننه تی راست و دروست و ئیجماعی ریخراو (منضبط) ، وه دروست نییه ئه وانه روو به روو بکریته وه به بوچون یان قیاس و یان ئاره زوو یان که شف یان قسه ی که سیک جا ئیتر ههر که سیک بیت .

وه ته نه ا ریگا بو تیگه یشتنی قورئان و سوننه ت ریگای پیشینه یه که مه کانه له کوچه ران و پشتیوانان و شوینکه وتوانی ئه وان به چاکه ، وه پشت کردن له ریگای بیدعه کاران ئه وانه ی له دینی خوادا داهینانیا ن کردوو له مونه کلیمه کان و صوفیه کان ، خوی گه وره ده فه رمویت : (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلَّ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) (النساء/115) واته : وه ههر که سیک دژایه تی و سه ریچی پیغهمبه ری خوا (ﷺ) بکات له دوی ئه وه ی که هیدایه ت و ریگای راستی بو پروون بووه ، وه شوین ریگای جگه له باوه رداران بکه وئ، واته : شوین ریگای جگه له صه حابه بکه وئ لیله باوه رداران مه به ست صه حابه یه که فه رمانان پیکراوه به شوین که وتنی صه حابه له تیگه یشتنی دین، ئه وه بو ی دهر ازیینه وه تا زیاتر گومرا بیت ، وه ئه یخه ینه ناو ئاگری دوزه خه وه که سزاکه ی بچیژیت که خراپترین سه ره نجامه)

وه عه قلی صهریحی ساغ و سه لامه ت له گومانه کان و ئاره زوو ه کان ، له گه ل نه قلی صه حیحدا نا کوک نابیت و دژ به یه ک نابن ، ئه وه به لگانه ی که راست و دروستن و سه لامه ت له ههر جو ره عیله لیک ، وه ره نگه هه ندئ ده ق هه بن عه قله کان سه رسام بکه ن ، به لام ههر گیز شتیک ناهینیت که نه شباو و ئه سته م بیت لای عه قله کان ، جا ههر که سیک گومانی وا بیت که دژ به یه ک هه یه ئه وا له فه سادی عه قله وه ئه وه قسه یه سه رچاوه ی گرتوو ه ، ئه وه کات پیویسته له سه ری : نه قلل پیش عه قلل بخت .

بیدعه :

بریتیه له داهینان له دیندا ، پیغهمبه ری خوا (ﷺ) ده فه رمویت : (من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد)⁽⁹⁶⁾ واته : ههر که سیک له م کاره ی ئیمه دا شتیک نوئ دابهینیت و تیتیدا نه بیت ئه وا رده ده کریته وه).

وه له ریوایه تیکه تر دا لای موسلیم هاتوو ه و له بوخاریدا به (معلق ی مه جزوم) هاتوو ه ، فه رموو یه تی (ﷺ) : (من عمل عملا لیس علیه أمرنا فهو رد)⁽⁹⁷⁾ واته : ههر که سیک کاریک بکات فه رمانی ئیمه ی له سه ره نه بیت ئه وا رده ده کریته وه) .

(96) متفق علیه ، أخرجه البخاري برقم (2697) ومسلم برقم (1718) من حديث عائشة.

(97) أخرجه البخاري معلقا مجزوما به قبل حديث رقم (2142) و رقم (7350) ومسلم برقم (1718) من حديث عائشة.

ئەويش چەند جۆرىكە :

- 1- **بيروباوهرى بيت** : وهكو شيعه گهرىتى و دەرچوون لە دژى دەسەلاتداران و قەدەر و ئيرجا.
- 2- **کردارى** : وهكو رههباينهت و تهريقه ته كان .
- 3- **ئه صلی** : وهكو لە دايكبوونه كان و زيكره داهيژاوه كان .
- 4- **زياده كردن (ئيزافى)** : په رسته نه كان ده گريته وه لە هۆكاره كهيدا يان لە جۆره كهيدا ، يان ئەندازه كهى ، يان چۆنیه تیه كهى ، يان كاته كهى ، يان شوينه كهى .
- 5- **قورس و گهوره** : وهكو شيرك و جۆره كانى .
- 6- **سووك** : وهكو زيكرى به كۆمه ل .
- 7- **ده بيته هۆى كوفرى خاوه نه كهى (مكفرة)** : وهكو نه فى صيفات .
- 8- **ده بيته هۆى فسقى خاوه نه كهى (مفسقة)** : وهكو بيستنى هه رامكراوه كان .

له ته واو کاربیه کانی عه قیده

1- فه رمان کردن به چاکه و نه هی کردن به خرابه :

خوای گه وره ده فه رمویت (وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (آل عمران/104) واته : با له ناو ټیوه ئه ی موسلمانان کومه ټیک هه بن که بانگه وازی خه لکی بکنن بو چاکه ، وه فه رمان بکنن به چاکه و پښگری بکنن له خرابه ، وه ئه و که سانه سه رفرازو سه رکه وتوون).

له فه رمووده یه کی (صحیح) دا هاتووه له (ابو سعید الخدری) یه وه فه رموویه تی : گویم لی بوو پیغهمبه ری خوا (ﷺ) فه رمووی : (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده ، فإن لم يستطع فليسهه ، فإن لم يستطع فليقلبه ، وذلك أضعف الإيمان)⁽⁹⁸⁾ واته : هه ر که سی له ټیوه خرابه یه کی بینی ئه وا با به ده سته کانی بیگوږیت ، ئه گه ر نه یتوانی ئه وا با به زمانی بیگوږیت ، وه ئه گه ر نه یتوانی ئه وا با به دلۍ بیگوږیت ئه ویش لاوازترینی ټیمانته .

وه پیوسته له پشیدا زانستی هه بیت وه به زه یی له گه لدا هه بیت و له پاشه وه یدا نارامگرنتی هه بیت .

2- سووربوون له سه ر یه کړیزی و ته بابی و دوور که وتنه وه له دووبه ره کی و جیاوازی :

خوای گه وره ده فه رمویت : (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (103) وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (104) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ عَدَاؤُا عَظِيمٍ) (آل عمران/103-105) واته : وه ټیوه هه ر هه مووتان ده ست بگرن به حه بل و په تی خوای گه وره وه واته : به دینی خواو به ئیسلام و به قورئان ، وه به لأم ته فره قه مه که ن و پارچه پارچه و به ش به ش و په رته وازه مه بن ، وه یادی ئه و نیعمه تانه ی خوای گه وره بکه نه وه به سه رتانه وه کاتییک که ټیوه (ئه وس و خه زره ج) دوژمنی یه کتری بوون ، وه خوای گه وره دلتنانی یه کخست و به هوۍ نیعمه ت و دینه که ی خوای گه وره کردنی به برای یه کتری ، وه ټیوه له سه ر لیواری چالی ناگری دوزه خ بوون که به و حاله مېردنایه ئه چوونه ناگری دوزه خ چونکه کافر بوون ، خوای گه وره له و کوفره وه له و ناگری دوزه خ ټیوه ی پژار کرد به هوۍ پیغهمبه ری خواوه (ﷺ) ، به م شیوازه خوای گه وره ټایه ته کانی خوټیتان بو پوون ئه کاته وه به لکو خوای گه وره هیدایه تتان بدات و پښکای هیدایه ت بگرنه به ر (103) با له ناو ټیوه ئه ی موسلمانان کومه ټیک هه بن که بانگه وازی خه لکی بکنن بو چاکه ، وه فه رمان بکنن به

(98) أخرجه مسلم برقم (49) .

چاکه و ریگری بکه‌ن له خراپه، وه ئەو که‌سانه سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوون (104) وه ئیوه‌ی موسلمان وه‌ک ئەو که‌سانه مه‌بن که ته‌فره‌قه‌یان کرد، واته: جووله‌که‌و گاور که دینه‌که‌یان پارچه‌ پارچه‌ کردو بوونه به‌ش به‌شه‌وه، وه ئیختیلاف و جیاوازی و ناکوکی که‌وته تیوانیانه‌وه ، له دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌لگه‌ی روون و ئاشکرایان له‌لایه‌ن خوا‌ی گه‌وره‌وه بو هات ، وه ئەم که‌سانه سزایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بو هه‌یه (105). هه‌روه‌ها خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ) (الشوری/13) واته: ئامۆژکاری بو هه‌ر هه‌موویان ئه‌وه بووه که دینی خوا‌ی گه‌وره ب‌لاو بکه‌نه‌وه‌و جیگیرو دامه‌زراوی بکه‌ن، به‌لام ته‌فره‌قه‌و په‌رته‌وازه‌بی و پارچه‌ پارچه‌یی له دیندا دروست مه‌که‌ن.

وه پی‌خه‌مه‌بری خوا (ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: ((المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا) و شَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ)⁽⁹⁹⁾ واته: ئیماندار بو ئیماندار وه‌کو جه‌سته‌یه‌که یه‌کتر بو لای یه‌کتر راده‌کیشن (یه‌کتر به‌هیز ده‌که‌ن) ، ئەمجار پی‌خه‌مه‌بری خوا (ﷺ) په‌نجه‌کانی هه‌ل‌کیشا به‌یه‌کتردا) .

هه‌روه‌ها پی‌خه‌مه‌بری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (مثل المؤمنین في توادهم و تراحمهم و تعاطفهم مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو ، تداعى له سائر الجسد بالسهر و الحمى)⁽¹⁰⁰⁾ واته: نمونه‌ی ئیمانداران له خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی و سۆزدارییاندا بو یه‌کتر وه‌کو جه‌سته‌یه‌ک وان ئە‌گه‌ر به‌شیک (ئه‌ندامیکی) نازاری چه‌شت ئەوا هه‌موو جه‌سته‌ی - له‌به‌ر ئەو به‌شه‌ی- شه‌ونخۆنی ده‌که‌ن و تووشی تا ده‌بن) .

3- ئاکاره جوانه‌کان و کرده‌وه چاکه‌کان :

له نمونه‌ی ئارامگرتن و سه‌خواهت و بویری و له‌سه‌ر خۆیی و لی‌بو‌ردن و خۆ به‌که‌م زانین و وازه‌ینان له دژه‌کانیان و چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا و گه‌یاندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و ریزگرتن له ده‌رهاوسن و چاکه‌کردن له‌گه‌ل هه‌تیوان و هه‌زاران و ریبواراندا .

خوا‌ی گه‌وره فه‌رمو‌یه‌تی: (حُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) (الأعراف/199) واته: ئە‌ی محمد (ﷺ) تۆ لی‌بو‌ورده‌به له‌خه‌لکی، وه فه‌رمان بکه‌ به‌چاکه، یان به‌هه‌ر عورف و عاده‌ت و داب و نه‌ریتیکی که پی‌چه‌وانه‌ی شه‌رع نه‌بن ، وه پشت بکه له ئەو که‌سانه‌ی که نه‌زان و نه‌فامن).

وه له فه‌رمو‌وده‌یه‌کی (أبو درداء) وه له پی‌خه‌مه‌بری خواوه (ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: ((ما من شيءٍ أثقلُ في الميزان من حسن الخلق))⁽¹⁰¹⁾ واته: هه‌یچ شتیکی نییه له‌سه‌ر ترازوو قورستر بی‌ت هه‌ینده‌ی ره‌وشت جوانی)). .

(99) متفق عليه , أخرجه البخاري برقم (2446) ومسلم برقم (2585) من حديث أبي موسى واللفظ للبخاري.

(100) أخرجه مسلم برقم (2585) من حديث النعمان بن بشير.

(101) أخرجه ابو داود برقم (4799) والترمذي برقم (2002) , و برقم (2003) واللفظ لأبي داود , وعند الترمذي زيادة بعده : ((وإن صاحب حسن الخلق ليلعب به درجة صاحب الصوم والصلاة)).

وه له ئه بو هورهیره وه ریوایهت کراوه و فهرموویه تی : : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی : (مَنْ تَقَسَّ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا تَقَسَّ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَيَّ مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا أَجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلْتُ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةَ وَغَشِيْتَهُمُ الرَّحْمَةَ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يَسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) (102) واته : هه رکه سیک ناسۆری و دهرده سه رییه ک له دهرده سه رییه کانی دونیا له سه ر موسلمانیک لابدات ، ئه وا خوای گه و ره دهرده سه رییه ک له دهرده سه رییه کانی قیامه تی له سه ر لاده دات ، وه هه رکه سیک ئاسانکاری بکات بو که سیکی نه دار و هه ژار ئه وا خوای گه و ره نار هه تی و کیشه کانی دونیا و قیامه تی بو ئاسان ده کات ، وه هه رکه سیک هه له ی موسلمانیک بشاریته وه و ستری بکات ئه وا خوای گه و ره له دونیا و قیامه تدا ستری ده کات ، وه خوای گه و ره به رده وام له هاوکاری و یارمه تی به نده دا ده بیّت تا وه کو به نده که له هاوکاری و یارمه تی براکه یدا بیّت ، وه هه رکه سیک ریگایه ک بگریته به ر به دوا ی زانستدا بگه ریّت ، ئه وا خوای گه و ره ریگای به هه شتی بو سووک و ئاسان ده کات ، وه هه ر کاتیک کۆمه لیک له ماییک له ماله کانی خوادا کۆبنه وه و کتیه که ی خوا بخویننه وه و رافه ی بکه ن ئیلا ئارامی و دلنیایان به سه ردا داده به زیّت و به ره حمه تی خوا داده پۆشرین و فریشته کان به دهوره و به ریاندا داده به زن و خوای گه و ره لای فریشته کانی لای خو ی باسی ئه وان ده کات ، وه هه رکه سی کرداره که ی له سه رخۆ و هیواشی بکاته وه ئه وا ره چه له که که ی په له ی پیناکات)).

دین و تهریقہت

دینی خوی گہورہ یہ ک دینہ ، ٹہویش ٹیسلامہ ، خوی گہورہ دہفہرمویت : (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ) (آل عمران/19) واتہ : بہ دنیایی تہنہا دینیک کہ خوی گہورہ پی رازی بی و قبولی بکات ٹیسلامہ) .

ٹہویش دینی خویہ بو پشینہکان و پاشینہکان ، یہکہمینہکان و دوایینہکان ، خوی گہورہ دہفہرمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَا السُّورَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا) (المائدة/44) واتہ : ٹیمہ تہوراتمان دابہزاندوہہ کہ ہیدایہت و نوورہ پروناکی تیا بوہ پیش ٹہوہی کہ قورٹان دابہزی، وہ موژدہی ہاتنی تیا بوہ بہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) ، وہ پیوستہ شوینی بکہون ، کومہ لیک پیغہمبہر لہ دوی موسا (ﷺ) ہاتن حوکمیان بہ تہورات ٹہ کردو لہسہر ٹہو شہریعہتہ ٹہرویشتن ٹہو پیغہمبہرانہی کہ موسلمان بوونہ و خویان تہسلیمی خوی گہورہ کردوہ کہ ٹہمیش لووتشکاندنی جوولہکہی تیاہ کہ پیغہمبہرانی ٹہوانیش لہسہر دینی ٹیسلام بوونہ جوولہکہ و گاور نہبوونہ بہ لکو ہہموویان موسلمان بوونہ) .

ٹہمہش مانای ٹیسلامہ بہ مانا گشتیبہکہی ، کہ ٹہویش بریتیبہ لہ تہسلیم بوون بو خوی گہورہ بہ یہکتاپہرستی و ملکہ چووبن بوئی بہ گوٹرایہلی و بہریبوون لہ شیرک .

بہ لام ٹیسلام بہ مانا تاییہتیبہکہی ، بریتیبہ لہوہی خوی گہورہ پیغہمبہرہکہی محمدی (ﷺ) پین رہوانہ کردوہ لہ ہیدایہت و دینی حق ، لہ نمونہی بیروباوہری راست و دروست و شہریعہتی دادپہرہر و کردہوہی چاک و رہوشتی راست و دروست ، وہ خوی گہورہ بہم دینہ ہہموو دینہکانی پیش خوی نہسخ کردہوہ ، بوہہ ہیچ دینیکی تر جگہ لہ ٹہم دینہ وەرگیراو نیبہ ، خوی گہورہ دہفہرمویت : (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (آل عمران/85) واتہ : وہ ہہر کہسن جگہ لہ ٹیسلام داوای دینیکی تر بکات و لہسہر دینیکی تر بیت ٹہوا خوی گہورہ لئی قبول ناکات و لئی وەرناگری ، وہ لہ روژی قیامہتیشدا لہ زہرہمہندانہو زرکاری نابیت) .

ہہروہا پیغہمبہری خوا (ﷺ) دہفہرمویت : (والذي نفس محمدٍ ﷺ) بیدہ لا یسمع بی أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به ، إلا كان من أصحاب النار) (103) واتہ : سویند بہو کہسہی گیانی محمدی (ﷺ) بہ دہستہ ہیچ کہسیک لہم ٹومہتہ جولہکہ بیت یان گاور پھیامہکہی من بیسیت و باوہر نہہینیت بہوہی من ہیناومہ ٹیلا دہبیتہ ٹہہلی دوزخ) .

(103) رواہ مسلم برقم (153) من حدیث ابي هريرة .

وه خوای گه‌وره به‌نده‌کانی خو‌ی که چاکه‌کاربوون ناوی لی ناوون موسلمان ، فه‌رموو‌یه‌تی : (مِلَّةٌ أَيْكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ) (الحج/78) واته : دینی ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) باوکیشتان به‌هه‌مان شی‌وه‌ فراوان بووه ئی‌وه شو‌ین دینی ئیبراهیم بکه‌ون ، ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو که ناوی ئی‌وه‌ی نا به موسلمان له پیشتردا ، یاخود خوای گه‌وره خو‌ی ناوی به موسلمان).

به‌لام سونه‌تی خوای گه‌وره وا بووه له دروستکراوه‌کانیدا که ده‌بن جیاواز و نا‌کۆک بن ، هه‌روه‌کو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی : ((أَلَا إِنَّ مِنْكُمْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افْتَرَقُوا عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً ، وَإِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ ، ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ ، وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ ، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ))⁽¹⁰⁴⁾ واته : بزانی که ئەوانه‌ی پیش ئی‌وه له ئەهلی کیتاب له نێو خو‌یاندای بوونه‌ هه‌فتا و دوو تاقم و فیرقه‌وه ، به‌ دلنیا‌یه‌وه ئەم ئوممه‌ته‌ ده‌یته‌ هه‌فتا و سێ تاقم و فیرقه‌وه ، هه‌فتا و دوو له ئاگر‌دایه و یه‌کیکیان له به‌هه‌شتدایه ، ئە‌وه‌یش : کۆمه‌لی موسلمانانه ((.

جا ئەم تاقم و گرووپه‌ زرگار بووه‌که‌یه ، ئە‌وانیش ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ن ، ئە‌وانه‌ی ده‌ستیان گرتووه به‌ کیتابه‌که‌ی خوای گه‌وره‌وه و شو‌ینی سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) که‌وتوون ، که‌ پاک و پال‌فته‌ن له هه‌موو ئاره‌زوویه‌ک و بیدعه‌یه‌ک و خه‌لتیک ، ئە‌وانیش گرووپ و تاقمه‌ ناشکراکه‌ن ، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌باره‌پان فه‌رموو‌یه‌تی : ((لَا تَرَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ ، لَا يَضُرُّهُمْ مِنْ خَذْفِهِمْ أَوْ خَالْفِهِمْ ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ عَلَى النَّاسِ))⁽¹⁰⁵⁾ واته : وه به‌رده‌وام کۆمه‌لێک له ئوممه‌ته‌که‌م له‌سه‌ر هه‌قن فه‌رمانی خوا جێ به‌ جێ ده‌که‌ن ، ئە‌وانه‌ی وا ده‌ستیان لی هه‌لده‌گرن و پشتیان لی ده‌که‌ن زه‌ره‌ر و زینایان پێ ناگه‌یه‌نن ، تاوه‌کو فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ دی‌ت و هه‌یشتا ئە‌وان دیار و سه‌ره‌که‌وتوون به‌سه‌ر خه‌لکانی تروه‌ه ((.

ئە‌وانیش نێ‌وه‌ندن له نێ‌وان دوو لاکه‌دا ، وه راست و رێکن له نێ‌وان دوو لاره‌که‌دا ، وه هه‌یدایه‌تن له نێ‌وان دوو گومراکه‌دا :

- 1- له باسی صیفات‌ی خوای گه‌وره‌دا له نێ‌وان تاقمی (المشبهة) و (المعطلة) دا .
- 2- له باسی کرداره‌کانی خوای گه‌وره‌دا له نێ‌وان (الجبرية) و (القدرية) دا .
- 3- له باسی هه‌ره‌شه‌ی خوای گه‌وره‌دا (وعید الله) و ناوه‌کانی ئیمان و دیندا له نێ‌وان (المرجئة) و (الوعیدية) .
- 4- وه له باسی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له نێ‌وان (الخوارج) و (الرافضة) دا .

(104) أخرجه أحمد برقم (16937) وأبو داود برقم (4597) من حديث معاوية بن أبي سفيان ، والتزمي برقم (2640) وابن ماجه برقم (3991) من حديث أبي هريرة ، وأخرجه الترمذي برقم (2641) من حديث عبدالله بن عمرو ، وأخرجه ابن ماجه برقم (3992) من حديث عوف بن مالك .

(105) متفق عليه ، أخرجه البخاري برقم (3641) ومسلم برقم (1037) [4955] من حديث معاوية ، واللفظ لمسلم .

ئهوانیش بهرین له مهزه به خراپه کان و ریگا چهوت و لاره کان ، دلخۆش و بهختیارن به منه تی خوای گهوره به سهریانه وه چونکه ئیمانی لا خۆشه ویست کردوون ، وه له دلپاندا رازاندوو به تیه وه ، وه کوفر و فسوق و سه ریچی لا ناشیرین کردوون ، خوای گهوره ده فه رمویت : (فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (الحجرات/8) واته : ئه مه فه زل و نیعمه تی خوای گهوره یه که ئه و شتانه ی له لا خۆشه ویست کردوون، ئه م خراپانه یشی له لا بیژیندراو کردوون ، وه خوای گهوره زۆر زاناو کار به جینییه).

وصلی الله وسلم علی عبده ونبیه محمد ، وعلی آله وصحبه أجمعین

به پینووسی

د. أحمد بن عبدالرحمن القاضي

مركز اصول

Osoul Center
www.osoulcenter.com

مركز اصول
تحت إشراف
مجلس إدارة
مركز اصول

عرض تعريف عن مركز اصول
ومجالته وخدماته.. مشاهدة ممتعة لك

osoulcenter

+966504442532

www.osoulcenter.com